

”Educația este ceea ce supraviețuiește după ce tot ce a fost învățat a fost uitat.”

Burrhus Frederic Skinner

CALEIDOSCOP DIDACTIC TELEORMĂNEAN

*Publicație periodică a Casei Corpului Didactic Teleorman
Simpozion Județean „Educația prin ochi de copil: Inovații
și bune practici pentru o învățare centrată pe elev”*

Ediție on-line

ISSN – 2558 – 8893

ISSN – L 2558-8893

Nr.47
Noiembrie 2024

2024

CASA CORPULUI DIDACTIC TELEORMAN
Strada Carpati nr. 15; Alexandria, cod: 140059
TEL: 0247/315636; FAX: 0347/407064
E-mail: ccd_tr@yahoo.com
Site: <http://ccd.isjtr.ro>

**Creativitate și inovare
didactică!**

CASA CORPULUI DIDACTIC TELEORMAN
propune cadrelor didactice și personalului didactic
auxiliar să-și facă cunoscută activitatea în
filele revistei noastre.

"ÎMPREUNĂ PENTRU UN NOU ÎNCEPUT!"

ECHIPA DE REDACȚIE A REVISTEI
CALEIDOSCOP DIDACTIC TELEORMĂNEAN

Director

Prof. Florina Eliza ILIESCU

Comitet științific:

Prof. Florina Eliza ILIESCU

Redactor șef:

Prof. Florina Eliza ILIESCU

Colectivul de redacție:

Prof. metodist Nicoleta CRĂIȚĂ

Prof. metodist Ștefan Florin IANCU

Prof. metodist Mihail DINU

Prof. metodist Ileana NĂIȚĂ-CĂRĂMIDĂ

Prof. metodist Oana HOARĂ

Prof. metodist Marga NAIDIN

Inf. Mariana POPA

Bibliotecar Rozalinda MÎRTÎCU

Ec. Adina CONSTANTIN

Secretar Loredana COMAN

Tehnoredactare computerizată

Inf. Mariana POPA

Revista *CALEIDOSCOP DIDACTIC TELEORMĂNEAN* a fost editată conform Regulamentului de organizare și funcționare a Casei Corpului Didactic, aprobat prin Ordinul Ministrului Educației și Cercetării Nr. 4713 din 23.08.2010.

Responsabilitatea afirmațiilor conținute în materialele publicate revine în totalitate autorilor.

CUPRINS

LUCRĂRI CADRE DIDACTICE

TITLUL LUCRĂRII	AUTORUL LUCRĂRII	UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT
ELEMENTE ALE EDUCAȚIEI OUTDOOR VALORIFICATE PRIN INTERMEDIUL DEMERSURILOR CURRICULARE FORMALE	ANTOHE GINA	Școala Gimnazială Numărul 28 Galați
ROLUL TEATRULUI PENTRU COPII ÎN DEZVOLTAREA PERSONALĂ ȘI RELAȚIONALĂ A COPILULUI	BALTĂ MIRELA	Școala: Gimnazială Nr. 13 Botoșani
BRÂNCUȘI PRIN OCHI DE COPIL	BOSÎNCEANU GABRIELA	Școala Gimnazială Râșca
STRATEGII DE PREDARE-ÎNVĂȚARE - EVALUARE ÎN CAZUL ELEVILOR CU C.E.S.	BREBENEL VASILICA	Școala „Grigore Alexandrescu” Târgoviște
STRATEGII INOVATOARE LA ORELE DE INFORMATICĂ ȘI TIC PENTRU O EDUCAȚIE DE CALITATE	CĂPRUCIU MARINELA MIOARA	Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova
PROCEDEE INOVATIVE ÎN DEZVOLTAREA GÂNDIRII CREATIVE LA ELEVI ÎN CADRUL ORELOR DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ	NĂIȚĂ CĂRĂMIDĂ ILEANA	Școala Gimnazială „Anghel Manolache” Scrioaștea
EDUCAȚIE FIZICĂ ADAPTATĂ PENTRU NEVOILE DIFERITE ALE ELEVILOR	CHERAN CRISTIAN	Liceul Tehnologic „ Anghel Saligny” Roșiori de Vede
STRATEGII DIDACTICE INOVATIVE IMPLEMENTATE LA ORELE DE GEOGRAFIE PENTRU A ASIGURA O EDUCAȚIE DE CALITATE	CIALÎCU GILDA	Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan” Craiova
STRATEGII DIDACTICE INOVATIVE PENTRU O EDUCAȚIE DE CALITATE	CÎRSTEA BEATRICE ELENA	Școala Gimnazială „Ioan Duhovnicul” Bănești
PROCESELE COGNITIVE DIN PERSPECTIVA DEMERSULUI DIDACTIC TRANSDISCIPLINAR	CURIMAN CRISTINA	Școala Gimnazială Vede
BIBLIOTECA CA SPAȚIU DE ÎNVĂȚARE COLABORATIVĂ	DELCESCU DANIELA	Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede
STRATEGII DIDACTICE INOVATIVE PENTRU O EDUCAȚIE DE CALITATE: ÎNVĂȚAREA PRIN COOPERARE	DESCULȚU IULIANA-ADRIANA	Școala Gimnazială „Zaharia Stancu” Roșiori de Vede
PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (PIP)	DIACONU STELA	Școala Gimnazială Șerban Cioculescu Găești, Dâmbovița
INTERDISCIPLINARITATEA – O CARACTERISTICĂ INOVATOARE A SISTEMULUI MODERN DE ÎNVĂȚĂMÂNT	DINU MIHAIL	Școala Gimnazială nr. 7, Alexandria
OPTIMIZAREA ACTIVITĂȚII DIDACTICE PRIN FOLOSIREA METODELOR INTERACTIVE	DRĂGAN AURELIA	Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alexandria
METODE INOVATIVE ÎN PREDAREA BIOLOGIEI	DUMITRESCU STELIANA	Școala Gimnazială nr. 1, Comuna Mârzănești,
ARGUMENTE PENTRU O EDUCAȚIE RELIGIOASĂ DE CALITATE – STRATEGII DIDACTICE INOVATIVE	GHEORGHE CORNELIA MIRELA	Colegiul Național Pedagogic ”Ștefan Velovan”, Craiova
CUM PUTEM DEZVOLTA INTELIGENȚA COPIILOR NOȘTRI? TEHNICI ȘI METODE DE ANTRENAMENT. ÎNVĂȚARE EFICIENTĂ- ÎNVAȚĂ SĂ ÎNVEȚI BINE	GHEORGHESCU DANIELA	Liceul Tehnologic Virgil Madgearu Roșiorii De Vede
EDUCAȚIA PRIN SPORT – O CALE SPRE SUCCESUL PERSONAL ȘI SOCIAL AL COPILULUI	GUDAN IULIAN	Clubul Sportiv Școlar Alexandria

TITLUL LUCRĂRII	AUTORUL LUCRĂRII	UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT
ABORDĂRI INOVATIVE ÎN PREDAREA FIZICII STRATEGII DIDACTICE PENTRU O EDUCAȚIE DE CALITATE	IAURUM CRISTINA	Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” Roșiori de Vede
AVANTAJE ALE UTILIZĂRII STRATEGIILOR INTERACTIVE ÎN STUDIUL LA CLASĂ	ILIE SORIN	Școala Gimnazială „Mihai Vitezul” Alexandria
METODE ACTIV-PARTICIPATIVE ÎN STUDIUL LIMBII ȘI AL LITERATURII ROMÂNE	ILIESCU FLORINA ELIZA	Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede
ÎNVĂȚĂREREA CENTRATĂ PE ELEV DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII PRIN ARTĂ	LAVINIA ANDREEA ILINA	Școala Gimnazială Ștefan cel Mare Alexandria
ÎNVĂȚAREA PRIN PROIECTE: STIMULAREA CREATIVITĂȚII ȘI GÂNDIRII CRITICE	IORDACHE ANA-MARIA CARMEN	Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” Roșiori de Vede
STRATEGII DIDACTICE INOVATIVE PENTRU O EDUCAȚIE DE CALITATE	IRIMIA OFELIA-JEANINA	Școala Gimnazială Nr. 46 București
METODA INTERACTIVĂ DE EVALUARE: PORTOFOLIUL	MĂGUREANU TONY	Școala Gimnazială „I. Gh. Duca” Țigănești
STRATEGII DIDACTICE LA ORA DE LIMBA ENGLEZĂ PENTRU O EDUCAȚIE DE CALITATE	MĂRGINEANU SIMONA VENERA	Colegiul Național Pedagogic “Ștefan Velovan”, Craiova
STRATEGII DIDACTICE INOVATIVE PENTRU O EDUCAȚIE DE CALITATE. ROLUL TEATRULUI PENTRU COPII ÎN DEZVOLTAREA PERSONALĂ ȘI RELAȚIONALĂ A COPILULUI	MICU ANA-MARIA	Școala Gimnazială “Iordache Cantacuzino” Pașcani
MODALITĂȚI DE ÎNVĂȚARE INTERACTIV-CREATIVĂ	MOLDOVEANU ROXANA	Școala Gimnazială nr. 1 Lunca
STRATEGII DE PREDARE CARE SĂ CORESPUNDĂ STILURILOR INDIVIDUALE DE ÎNVĂȚARE	NEAȚU ANUȚA	Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” Alexandria
EDUCAȚIA SOCIO-EMOȚIONALĂ. O COMPONENTĂ ESENȚIALĂ A ÎNVĂȚĂRII DE CALITATE	NEGUȚ DESPINA	Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede
STRATEGII DE EFICIENTIZARE A COMUNICĂRII LA COPIII CU DIFICULTĂȚI DE LIMBAJ	NICOROIU ROXANA MIHA	
PROIECT DIDACTIC	NICULESCU SOFIA	Școala Gimnazială “Angela Gheorghiu” Adjud Județul Vrancea
EVALUAREA FORMATIVĂ ȘI SUMATIVĂ: STRATEGII INOVATIVE PENTRU UN FEEDBACK CONSTRUCTIV	NISTOR IONELA	Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede
METODE INOVATIVE DE PREDARE - ÎNVĂȚARE – EVALUARE	NISTOR ALINA	Școala Gimnazială “Mihai Eminescu”, Roșiori de Vede
METODE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE	NIȚĂ ONUȚA	Școala Gimnazială ”Regina Maria” Vintileasca, Vrancea
TEHNOLOGIA CA FACILITATOR AL ÎNVĂȚĂRII ACTIVE: O ABORDARE MODERNĂ PENTRU EDUCAȚIE DE CALITATE	PARPALEA CRISTIAN FLORENTIN	Liceul Tehnologic „Nicolae Bălcescu” Alexandria
ABANDONUL ȘCOLAR NU E O SOLUȚIE	PÎRVULEȚU ANGELICA DANIELA	Școala Gimnazială „Anghel Manolache”, Scrioaștea
EDUCAȚIA STEAM – INTEGRAREA CREATIVITĂȚII ÎN LUMEA CUNOAȘTERII	RĂCEANU ȘERBAN	Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede
FLIPPED CLASSROOM ȘI IMPACTUL SĂU ASUPRA ÎNVĂȚĂRII ACTIVE ÎN CADRUL ORELOR DE ISTORIE	SAVU ALINA	Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede
EXEMPLU DE BUNĂ PRACTICĂ PENTRU ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE ELEV: UTILIZAREA TEHNICII LOTUS (FLOAREA DE NUFĂR)	SERGENTU DELIA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ DRĂGĂNEȘTI DE VEDE, ȘCOALA GIMNAZIALĂ VEDEA

TITLUL LUCRĂRII	AUTORUL LUCRĂRII	UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT
(LOTUS BLOSSOM TECHNIQUE)* ÎN LECȚIA DE EDUCAȚIE TEHNOLOGICĂ ȘI APLICAȚII PRACTICE		ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 MĂLDĂENI
MODALITĂȚI DE APRECIERE A CREATIVITĂȚII ELEVILOR	SPRÎNCEANĂ GABRIELA	Liceul Tehnologic Vedea
EDUCAȚIA COLABORATIVĂ: CONSTRUIREA CUNOȘTIINȚELOR PRIN COOPERARE ȘI DIALOG	STANCU IULIANA	Școala Gimnazială Plosca
JOCUL CA SOLUȚIE INOVATOARE PENTRU EFICIENTIZAREA ÎNVĂȚĂRII	STĂNILĂ CAMELIA	Școala Gimnazială "Miron Costin" Galați
STRATEGII DIDACTICE INTERACTIVE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR	VERGELEA LAURA	Grădinița cu Program Prolungit Nr. 6, Alexandria
BLOCAJE ÎN COMUNICARE ȘI SOLUȚII DE REDUCERE A ACESTORA	VILAE LUMINIȚA FLORI	Liceul Tehnologic Nr. 1, Municipiul Alexandria

LUCRĂRI ELEVI- Secțiunea creații literare

TITLUL LUCRĂRII	AUTORUL LUCRĂRII	UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT
ȘCOALA DIN VIITOR	DOBRE MARIA	Școala Gimnazială „Ioan Duhovnicul” Bănești
ȘCOALA DIN VIITOR	TOMA MATTEO	Școala Gimnazială „Ioan Duhovnicul” Bănești
ȘCOALA VISURILOR MELE	CÎRSTEA FABIAN	Școala Gimnazială „Ioan Duhovnicul” Bănești
ȘCOALA VISURILOR MELE	CREȚU LUCA	Școala Gimnazială „Ioan Duhovnicul” Bănești
EU ȘI ȘCOALA	DUMITRU ȘTEFAN	Școala Gimnazială "Șerban Cioculescu" Găești, Dâmbovița
ȘCOALA IDEALĂ	GHEORGHE SARA	Școala Gimnazială "Șerban Cioculescu" Găești, Dâmbovița
ȘCOALA MEA	MĂRCULESCU SEBASTIAN	Școala Gimnazială "Șerban Cioculescu" Găești, Dâmbovița
CEA MAI FRUMOASĂ ȘCOALĂ!	PITIRIM ADRIAN	Școala Gimnazială "Șerban Cioculescu" Găești, Dâmbovița
ȘCOALA VISURILOR MELE	MAFTEI LIGIA	Școala Gimnazială "Iordache Cantacuzino" Pașcani
ȘCOALA VISURILOR MELE	MASLINCĂ DAVID-IONUȚ	Școala Gimnazială "Iordache Cantacuzino" Pașcani
ȘCOALA VISURILOR MELE	TRIF EFREMIĂ	Școala Gimnazială "Iordache Cantacuzino" Pașcani
CUM MI-AȘ DORI SĂ ÎNVĂȚ: LECȚIA PERFECTĂ UN MESAJ PENTRU PROFESORII VIITORULUI	ADELINA PINTICĂ	Școala Gimnazială Mihai Eminescu
O ZI DIN VIAȚA MEA DE ELEV	ALESSIA MITRUȘ	Școala Gimnazială Dracea
ȘCOALA VISURILOR MELE	ANTONIA PASCU	Școala Gimnazială Mihai Eminescu
ȘCOALA VISURILOR MELE	EVA PINTICĂ	Școala Gimnazială Mihai Eminescu
DRAGI PROFESORI AI VIITORULUI. LECȚIA PERFECTĂ	ȘUICU MARIA	Școala Gimnazială nr 2 Orbeasca

TITLUL LUCRĂRII	AUTORUL LUCRĂRII	UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT
MY DREAM SCHOOL	BÎRĂIANU VICTOR	Colegiul Național Pedagogic "Ștefan Velovan", Craiova
MY MESSAGE FOR THE TEACHERS IN THE FUTURE	PANDURU SARA	Colegiul Național Pedagogic "Ștefan Velovan", Craiova
LECȚIA PERFECTĂ LA GEOGRAFIE	DUMITRICĂ MARIA	Colegiul Național Pedagogic "Ștefan Velovan", Craiova
LECȚIA PERFECTĂ LA INFORMATICĂ	VATAVU MATEI GABRIEL	Colegiul Național Pedagogic "Ștefan Velovan", Craiova
ȘCOALA MEA DE VIS	POPA RAREȘ ANDREI	Colegiul Național Pedagogic "Ștefan Velovan", Craiova
SPERANȚĂ PENTRU VIITOR UN MESAJ PENTRU PROFESORII VIITORULUI	DOBRICĂ RĂZVAN ANDREI	Liceul Tehnologic Virgil Madgearu Roșiori de Vede

ELEMENTE ALE EDUCAȚIEI OUTDOOR VALORIFICATE PRIN INTERMEDIUL DEMERSURILOR CURRICULARE FORMALE

Profesor învățământ primar ANTOHE GINA
Școala Gimnazială Numărul 28 Galați

În contextul educației din țara noastră, educația outdoor este un concept care a început să capteze interesul cadrelor didactice, acestea încercând introducerea acestei abordări și prin intermediul educației formale. Educația outdoor se bazează pe educația în aer liber și vizează dezvoltarea personalității elevilor din punct de vedere cognitiv, socio-emoțional, psiho-motric.

Obiectivele generale ale educației outdoor urmăresc dezvoltarea abilităților socio-personale, îmbunătățirea muncii în echipă, îmbunătățirea relațiilor sociale, asigurarea unui mediu motivant pentru învățare.

Activitățile de acest tip au câteva caracteristici specifice:

- se desfășoară în afara sălii de clasă, într-un cadru natural;
- îl provoacă într-un mod antrenat pe elev să participe, să reflecteze, să învețe cu plăcere;
- implică, de cele mai multe ori, și activități fizice (mai mult decât statul într-o bancă);
- respectă natura și o încorporează în procesul de învățare;
- este ghidată de profesor, acesta fiind un facilitator al învățării;
- experiența de învățare outdoor este urmată de reflecție, generalizare, transfer și evaluarea învățării;
- activitatea va contribui la atingerea unor obiective și competențe specifice disciplinelor școlare;

Clasificarea activităților de tip outdoor se poate realiza în funcție de mai multe criterii. În funcție de contextul de implementare, acestea pot fi: **curriculare**- cu focus pe dezvoltarea competențelor pe discipline școlare și se desfășoară în timpul orelor prin abordări interdisciplinare sau transdisciplinare, **extracurriculare**- cu focus pe competențe complementare curriculum-ului școlar și care se desfășoară în afara orelor și **combinat**- activitățile se întâmplă și în timpul orelor, dar și în afara acestora;

Pornind de la aceste repere teoretice, voi prezenta un demers curricular de tip outdoor care vizează atingerea unor competențe specifice ciclului achizițiilor fundamentale, în cadrul căreia am valorificat principiile educației în aer liber.

PROIECTUL ACTIVITĂȚII OUTDOOR

➤ Componentele de dezvoltare vizate:

3.1. Rezolvarea de probleme prin observarea unor regularități din mediul apropiat;

4.1. Formularea rezultatelor unor observații, folosind câțiva termeni științifici, reprezentări prin desene și operatorii logici „și”, „sau”, „nu”;

➤ Durata activității: 40 minute

➤ Titlul activității: *Povestea unei plante*

➤ Scopul: *consolidarea competențelor de lucru în echipă, stimularea interesului pentru explorarea și observarea elementelor din mediului înconjurător,*

➤ Obiective operaționale:

- să denumească părțile componente ale unei plante;
- să precizeze rolul fiecărei părți componente în creșterea și dezvoltarea plantei;
- să stabilească etapele de creștere ale unei plante;
- să identifice factorii de mediu care pot influența dezvoltarea unei plante;

➤ Strategia didactică:

- *Metode didactice:* conversația, explicația, exercițiul, jocul didactic,;
- *Mijloace de învățământ:*
- *Echipament necesar:-*
- *Materiale necesare:* planșe, jetoane, coli colorate, markere, sfoară, cârlige, patafix,
- *Mod de organizare:* frontal, individual, pe echipe
- *Resurse financiare:-*

➤ Resurse bibliografice:

<https://rocnee.eu/index.php/dcee-oriz/curriculum-oriz/programe-scolare-front/programe-scolare-in-vigoare>

- *OMEN 3418_MATEMATICA_STIINTE_CLS I_II.pdf*
- <https://ghiduri.educared.ro/educa%C8%9Bie-outdoor>

➤ Locul de desfășurare a activității: grădina din curtea școlii

➤ Necesari de documente: programa școlară în vigoare, planificarea calendaristică, detalierea unității de învățare, proiectul activității outdoor;

Descrierea activității:

Activitate premergătoare: cadrul didactic pregătește materialele necesare desfășurării în condiții optime a activității planificate și organizează colectivul de elevi;

Se vor valorifica observațiile pe care le-au notat elevii ca urmare a realizării experimentului cu boabele de fasole puse la încolțit.

Activitatea a început în clasa prin rezolvarea un exercițiu individual care a condus spre formarea echipelor de lucru. Fiecare elev a efectuat o operație de adunare sau de scădere primită pe o fișă, a rotunjit rezultatul obținut, iar în curte s-a așezat pe băncuța care avea același număr cu cel obținut prin rotunjirea rezultatului.

Organizarea spațiului: profesorul delimitează spațiul, asigură condițiilor optime în această zonă pentru a desfășura eficient activitatea, dar și pentru a asigura siguranța copiilor, distribuie materialele, marchează echipele și simbolurile acestora;

Explicarea regulilor:

- Se vor explica elevilor regulile de comportament care trebuie respectate pe parcursul desfășurării activității în aer liber (să nu alerge, să nu vorbească pe un ton ridicat, să nu împingă colegii, să colaboreze în cadrul echipei);
- Se prezintă pe scurt activitatea ca fiind o întrecere între echipele florilor de primăvară numită „Povestea unei plante” și urmărește valorificarea cunoștințelor despre plante însușite de elevi în cadrul orelor de matematică și explorarea mediului. Întrecerea cuprinde 4 provocări, iar finalizarea corectă a acestora va aduce puncte fiecărei echipe.
- Se vor oferi explicații clare și complete pentru fiecare sarcină de lucru primită, dar și sprijin suplimentar dacă este necesar.
- Se va reaminti importanța colaborării în cadrul echipei, a implicării tuturor membrilor în rezolvarea sarcinilor primite, utilizarea unui limbaj prietenos și a unui ton scăzut în timpul lucrului.

Pașii activității propriu-zise: Povestea unei plante

1. **Formarea echipelor:** se vor forma 4 echipe de câte 5-6 elevi elev ale căror simboluri vor fi flori de primăvară: „Echipa lalelelor”, „Echipa brândușelor”, „Echipa ghiocelor” și „Echipa narciselor”.

2. **Desfășurarea propriu-zisă a activității**

 Provocarea nr. 1- Descoperiți cuvântul secret ordonând descrescător numerele date.

TULPINĂ

RĂDĂCINĂ

FRUNZE

SEMINȚE

- *Ce denumesc aceste cuvinte?*
- *Care sunt părțile componente ale unei plante?*

 Provocarea nr. 2- Spune ce rol are?

Câte un reprezentant de la fiecare echipă va extrage un bilet, va citi informația scrisă și va trebui să identifice partea plantei care este descrisă.

- Rădăcina- Fixează planta în pământ și absoarbe apa cu substanțele hrănitoare;
- Tulpina- Susține frunzele, florile și fructele și transportă apa de la rădăcină spre frunze și apoi în toată planta;
- Frunza- Are rol în prepararea hranei și este numită bucătăria plantei.
- Floarea- Din ea se formează fructele și semințele.
- Semințele – Are rol în înmulțirea plantelor.

 Provocarea nr. 3- Așază imaginile în ordinea corectă respectând etapele de dezvoltare ale plantelor de fasole.

Fiecare echipă primește o sfoară, 6 cârlige, 6 planșe reprezentând etapele de creștere a plantei de fasole și vor avea sarcina de a așeza pe sfoară planșele respectând ordinea corectă a etapelor de creștere reprezentate în imaginile date.

 Provocarea nr. 5- Rezolvă problema data!

1. *Aura pregătește o înghețată de fructe la care folosește 47 de căpșuni și cireșe cu 15 mai puține. Câte cireșe folosește la înghețată?*
2. *Împărăteasa are în grădină 42 de trandafiri și cu 31 mai puține crini. Câți crini are împărăteasa în grădină?*
3. *Nenea Dorel a dus la piață 35 de legături de ceapă și 24 de legături de pătrunjel. Câte legături a dus în total la piață?*
4. *În parc s-au plantat 45 de panseluțe și cu 13 mai multe lalele. Câte lalele s-au plantat în parc?*

Încheierea activității de grup:

Se inițiază o discuție de final despre activitatea desfășurată evidențiindu-se elementele importante aduse în discuție, se analizează tabelul cu punctele adunate de fiecare echipă, se oferă un feedback pozitiv tuturor și câte un fruct ca recompensă încurajând un stil de viață sănătos.

Fiecare elev a luat o frunză uscată pe care a exprimat prin desen cum s-a simțit pe parcursul activității desfășurate în afara sălii de clasă.

Etapă individuală de reflecție privind activitatea:

Care a fost provocarea cea mai grea?

Ce credeți că ar trebui îmbunătățit?

Ce nu a funcționat foarte bine în cadrul echipei voastre?

Cum v-ați simțit pe parcursul activității?

Reflecție profesor:

Activitatea desfășurată în afara sălii de clasă a valorificat abordarea integrată a conținuturilor specifice clasei întâi. Proiectarea acesteia a fost realizată cu rigurozitate, resursele didactice au fost selectate atent pentru a conduce spre atingerea obiectivelor operaționale propuse. A fost o lecție de consolidare și sistematizarea a conținuturilor specifice disciplinei matematică și explorarea mediului, dar am urmărit și formarea deprinderilor de lucru în echipă, de colaborare, de implicare activă în cadrul echipelor, de promovarea a unor atitudini pozitive în rândul elevilor. Nu am avut parte de o zi însorită, iar acest lucru nu ne-a permis să explorăm așa cum ne-am fi dorit spațiul din natură, dar elevii au fost bucuroși, au fost surprinși în mod plăcut și s-au implicat activ în rezolvarea sarcinilor primite.

Evaluarea activității:

Activitatea outdoor a avut impact pozitiv asupra întregului colectiv. Elevii s-au implicat activ în rezolvarea sarcinilor primite, au colaborat, au comunicat eficient în cadrul echipelor, s-au sprijinit, s-au încurajat și s-au angajat cu responsabilitate în finalizarea cu succes a tuturor provocărilor primite. Acest tip de activitate conduce spre formarea și dezvoltarea competențelor cognitive, afective, socio-emoționale și psiho-motrice ale elevilor și aduce starea de bine în rândul educabililor.

Activitățile de tip outdoor necesită o bună planificare și proiectare a demersului didactic deoarece urmăresc întotdeauna atingerea unor obiective operaționale. Cadrele didactice trebuie să utilizeze eficient resursele materiale de care dispun, să identifice spațiul optim pentru derularea propriu-zisă a activității, să asigure desfășurarea lecției în condiții de siguranță, dar să vizeze și atingerea obiectivelor educaționale stabilite.

Acest tip de educație are efecte benefice asupra coeziunii grupului deoarece stimulează comunicarea, colaborarea și intercunoașterea în rândul elevilor. Oferă elevilor nenumărate provocări, astfel că procesul de învățare devine puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamentele antisociale, să genereze relații armonioase între elevi bazate pe sprijin reciproc, acceptare, incluziune.

Bibliografie:

1. Tarkos, Henrietta, *Dezvoltarea competentelor transversale prin educatia outdoor in ciclul achizitiilor fundamentale. Studii si abordari aplicative*, Editura Presa Universitară Clujeană, 2021
2. <https://ghiduri.educared.ro/educa%C8%9Bie-outdoor>, accesat: 14 martie 2024
3. <https://www.slideshare.net/primariacatunele/manual-de-educatie-outdoor>, accesat: 23 martie 2024

ROLUL TEATRULUI PENTRU COPII ÎN DEZVOLTAREA PERSONALĂ ȘI RELAȚIONALĂ A COPILULUI

Prof. învă. primar BALTĂ MIRELA
Școala: Gimnazială Nr. 13 Botoșani

Cu toate că rolul educativ al teatrului a fost recunoscut de Aristotel încă din Antichitate, abia la începutul secolului XX, în Anglia au loc primele încercări de a utiliza cursurile de „drama” ca metodă de formare și educare a elevilor.

Henry Caldwell Cook, considerat a fi primul și cel mai important susținător a ideii de educație prin teatru, creează conceptul de „play-way” în educație (play-way education/ educație prin joc). Acesta vedea în joc „cea mai naturală modalitate de a educa un tânăr”, fiind printre primii care a încercat să sancționeze „pasivitatea” sistemului de atunci de educație, atrăgând atenția asupra ineficienței unui sistem bazat doar pe „memorarea informațiilor primite”. Henry Caldwell Cook a pus în practica educațională principiul acțiunii și al experimentării: „Competențele și învățămintele nu le deprinzi numai prin lectură și prin studiu, ci prin acțiune și prin experimentare.” Astfel, profesorul le propunea elevilor să studieze piesele de teatru (în special Shakespeare), iar orele de curs se finalizau cu punerea în scenă a acelor pasaje din textele shakespeariene.

Prin teatru, copiii se pot identifica cu personajele celebre pe care le-au întâlnit în povești sau pe care le-au văzut în desene animate. Astfel, copiii reușesc să-și gestioneze propriile emoții și propriile probleme de zi cu zi, implicându-se în situațiile dramatice din piesele jucate și luând parte la reprezentarea lor pentru public. Cu ajutorul improvizațiilor, ei se pot plasa într-un raport dintre realitatea gândurilor, aspirațiilor și imaginației lor și realitatea exterioară, această barieră dintre lumea interioară și cea exterioară fiind suspendată, iar cele două lumi susținându-se reciproc. Caracterul participativ și creator al rolului pe care îl joacă copilul în cadrul acestui proces este chiar atuul cel mai important al metodei de educație prin teatru comparativ cu metodele tradiționale.

Educația prin acțiune dramatică poate fi considerată și o prelungire a modului în care educația se realizează în familie. Activitatea dintr-o clasă în care se desfășoară un curs de teatru poate fi asemănată cu activitatea de pe covorul din „camera copiilor”. Nu sunt stabilite „locuri mai bune” sau „locuri mai puțin bune”, pentru că această întâlnire pentru realizarea unei piese de teatru poate avea loc oriunde imaginația și fanetezia copiilor îi duce. În acest spațiu nu există „catedră” și nu există acel raport de superioritate a profesorului față de elev. Rolul profesorului de teatru este foarte asemănător cu cel al părintelui, bunicului, fratelui, acesta reprezentând un reper de securitate și siguranță pentru fiecare dintre elevii săi și nu unul de autoritate.

Se subliniază astfel necesitatea de a găsi acel punct comun dintre condiția interioară sau cea exterioară a grupului de elevi și protagoniștii unei povești sau ai unei situații de viață. Procesul acesta are la bază asociații libere, miza fiind de a converti orice poveste sau fapt de viață într-o experiență umană accesibilă micilor participanți.

Acțiunea dramatică îi determină pe elevi să se concentreze asupra unei situații conflictuale, delimitată în timp și spațiu foarte clar. Astfel elevii nu se pot concentra pe întreaga poveste, ci numai pe o parte, pe o situație de viață accesibilă lor, față de care stabilesc un raport de identificare. În cadrul teatrului, experiențele de pe scenă îi ajută pe elevi să înțeleagă experiențele de viață ale altor oameni. Asociațiile libere conduc la identificare și îi determină pe micii elevi să perceapă orice poveste ca pe o experiență de viață, care poate fi creată și experimentată de ei înșiși acolo, în siguranță, în sala de teatru.

Obiectivele majore ale educației copiilor prin teatru își propun dezvoltarea valorilor umane, centrându-se pe evoluția acestora spre următoarele direcții:

- manifestarea interesului de lucru în echipă
- formarea capacității de a acționa în situații simple, ale vieții de zi cu zi, precum și de a se manifesta în situații de viață complexe, în condiții de stres și presiune
- implicarea în piese de teatru dedicate în totalitate afirmării și dezvoltării personalității
- formarea abilității de a lua decizii într-un context restrictiv/limitativ sau care presupun implicații, responsabilități și riscuri deosebite
- formarea abilității de a acționa singur pe direcțiile și soluțiile oferite de profesor, până la formarea capacității de a acționa independent
- formarea abilității de a se folosi de instrumentele artei teatrale
- formarea capacității de a se folosi de cuvinte, gesturi și acțiuni pentru a fi activ în cadrul piesei de teatru
- formarea abilității de a dezvolta improvizații dramatice, de a interpreta un text dramatic
- formarea capacității de a se concentra și de a reflecta asupra propriilor trăiri prin stabilirea unui raport de identificare cu tema și subiectul abordate, de se transpunea în situația dată
- însușirea treptată a informațiilor și caracteristicilor teatrului și dezvoltarea unor complexe acțiuni dramatice
- identificarea și implicarea totală, prin detașare.

În teatrul educațional, singura competiție a elevului este cu el însuși, important fiind ca elevii să participe, nu să câștige. Se urmărește procesul și nu succesul, copiii redescoperind acel spirit al participării fără așteptarea unui succes imediat.

Teatrul educațional valorifică spiritul de echipă și principiul de egalitate, copiii fiind provocați să se exprime liber împreună, să propună idei și soluții, fără să le fie frică că au greșit cu ceva. În teatru nu există catalog sau note, nu ești sancționat pentru greșeli, ci totul se bazează pe o participare colectivă la un proces de creație, fiecare copil devenind la rândul său un pedagog care se educă pe sine și îi educă și pe ceilalți.

Teatrul reprezintă o pedagogie a experienței colective de viață, prin intermediul căreia copiii învață împreună să se formeze, experimentând situații și contexte care îi ajută să înțeleagă mai bine lumea în care trăiesc. Aceste situații le formează un „orizont de existență socială” extins, le dă posibilitatea să se maturizeze „în cunoștință de cauză”, conștienți nu doar de ceea ce trăiesc zilnic, ci, mai ales, de ceea ce ar putea trăi mâine. Această pedagogie a posibilităților și proiecției în viitor îi ajută pe copii „să se pună în cât mai multe minți și corpuri”, în așa fel încât să înțeleagă, prin extensii multiple, propriul context existențial și lumile de lângă ei.

Bibliografie:

1. Apostol R., *Teatru ca metodă. Teatru educațional*, București: Editura U.N.A.T.C., 2018
2. Rotaru D., *Jocuri teatrale: manual pentru clasele 0-IV*, București: Editura U.N.A.T.C. Press., 2016

BRÂNCUȘI PRIN OCHI DE COPIL

Prof.înv.preșc. BOSÎNCEANU GABRIELA
Școala Gimnazială Râșca

Nivelul/Grupa: nivel I/ grupa combinată „Albinuțele”

Tema anuală de învățare: „Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”

Tema săptămânii: „Emoții și sentimente”

Domeniul experiențial: Estetic și Creativ

Tema activității: „Brâncuși prin ochi de copil”

Mijloc de realizare: modelaj

Tipul activității: consolidare de priceperi și deprinderi

Scopul activității: Dezvoltarea creativității copiilor pe baza experienței senzoriale și motrice acumulate, prin utilizarea de tehnici specifice modelajului, în urma familiarizării cu secvențe din opera lui Constantin Brâncuși.

Obiective operaționale:

- ❖ să cunoască cele mai de seamă capodopere ale artistului Constantin Brâncuși;
- ❖ să contribuie activ și conștient la crearea unui mini-spațiu cultural în sala de grupă prin realizarea Ansamblul Sculptural de la Tg-Jiu;
- ❖ să utilizeze corect diferite materiale și instrumente de lucru pentru exprimarea liberă a temei plastice date, cu respectarea unor succesiuni de etape de lucru;
- ❖ să realizeze din materialele primite (lut, plastilină, aluat) creații originale, modelând prin mișcări circulare, translatorii și de aplatizare a palmelor față în față și față de planșetă;
- ❖ să manifeste în timpul activității atitudini de cooperare, autocontrol, inițiativă, deprinderi de auto/analiză a produselor activității, exprimându-se verbal și nonverbal.

Strategii didactice:

- *Metode și procedee:* conversația, observația, explicația, demonstrația, exercițiul, expunerea, dialogul, tehnica modelajului (mișcarea translatorie /circulară/ de aplatizare), tehnica modelajului aplicat, tehnica zgrăfitatului (zgârâiatului), jocul-recitativ, surpriza.
- *Resurse materiale:* lut, plastilină, aluat, planșete, cuțite din lemn, modele, pene, șervețele umede

Forme de organizare: frontal, individual, în grupuri

Durata: 40 minute

Bibliografie:

- 📖 Lovinescu A.V., Gurău, V., Datcu, A. (1974), *Metodica predării desenului și modelajului în grădinița de copii*, Editura Didactică și Pedagogică, București
- 📖 Răileanu D., Vieriu D., Alexa, I. (2010), *Proiectarea Pas cu pas (Indrumator pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar)*, Editura Diamant, Pitești.
- 📖 MEN (2019), Curriculum pentru educația timpurie, Anexă la OMEN nr. 4.694/2.08.2019
- 📖 <https://www.youtube.com/watch?v=U7UmDoFUrlw>

1.	Captarea și orientarea atenției	Captarea atenției se va realiza prin transformată sălii de grupă în galerie de artă și atelier de modelaj și sculptură.	Observația Conversația	-fotografii ale lucrărilor originale; - masuțe de lucru, lut, plastilină, aluat, -reproduceri în miniatură din lut -unelte de lucru	
2.	Anunțarea temei și a obiectivelor	Se prezintă copiilor tema și obiectivele activității- „ Brâncuși- prin ochi de copil ".	Expunerea Conversația Explicația		
3.	Reactualizarea cunoștințelor	Se realizează printr-o scurtă discuție despre: „ Cine a fost Constantin Brâncuși?”; Prezintă preșcolărilor un tur virtual al Ansamblului Monumental „Constantin Brancuși ”de la Târgu Jiu. https://www.youtube.com/watch?v=U7UmDoFUrlw	Dialogul Observația Explicația	Laptop , videoproiector	Proba orală - capacitatea de a-și reaminti/enumera tehnici/teme/i dei corelate cu tema propusă
4.	Prezentarea optimă a conținutului și dirijarea învățării	Pe baza imaginilor prezentate copiii vor identifica <i>Coloana Infinitului, Masa Tăcerii</i> și <i>Poarta sărutului</i> , (anexa 1,2,3) cele mai cunoscute lucrări ale marelui artist și care lipsesc din galeria noastră de artă. Se discută pe marginea imaginii: elemente componente, sugestia de aproape-departe, ce înseamnă „infini?” și se propune copiilor realizarea acestor lucrări . Se prezintă copiilor modelele pe care trebuie să le realizeze și se intuiesc materialele didactice necesare activității, prin observarea directă a acestora de către copii. Se grupează și se repartizează copiii pe grupe, în funcție de ecusonul primit la debutul activității. Se explică și se demonstrează tehnica de lucru pentru fiecare grupă în parte: ● Grupa nr.1: va modela aluat Coloana Infinitului respectând următoarele etape: -prin mișcări translatorii față de planșetă vor modela un cilindru; -prin rupere, apăsarea și strângerea a aluatului, modelează piramide unite prin baza mare . - vor asambla așezând piesele într-o ordine descrescătoare a dimensiunii, pornind din partea de jos a foi („de pe pământ... până la infinit”) ● Grupa nr.2: va modela din lut Poarta Sărutului , respectând următoarele etape: -prin mișcarea translatorii față de planșetă	Observația Conversația Surpriza Explicația Demonstrația Tehnica modelajului Mișcarea translatorie/apăsare /strângere	imagini Ecusoane Aluat, planșetă, șervețele Lut, planșetă,	Observarea sistematică a comportamentului copiilor -gradul de interes manifestat -concentrarea atenției asupra explicației/ demonstrației Probe mixte -nivelul de înțelegere a explicației/ demonstrației reflectat în executarea corectă a tehnicii de lucru -ușurința mânăuirii resurselor

	<p>vor modela trei dreptunghiuri, două mai mici, unul mai mare care așezate în plan vertical formează o poartă ;</p> <p>- pe fețele fiecărei coloane se realizează simbolul sărutului, două jumătăți ale unui cerc.</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Grupa nr.3: va modela din plastilină Masa Tăcerii, respectând următoarele etape: <ul style="list-style-type: none"> -prin mișcarea circulară a palmelor așezate față în față, vor modela, din plastilină, bile; -prin aplatizarea ușoară a plastilinei între primele degete ale mâinii vor realiza scaunele și masa. Copiii vor avea libertatea de a folosi creativ culorile în realizarea vitraliilor. <p>Înainte de a se trece la executarea lucrărilor, se execută câteva mișcări de încălzire a mușchilor mici ai mâinii. (<i>ex. Morisca, Cântăm la pian, fluiet, Plouă, etc</i>). Acestea vor cuprinde și mișcările indicate de educatoare în demonstrarea tehnicilor de lucru, fapt care va apela în memoria copiilor, reprezentări din activități anterioare, bazate pe tehnicile abordate.</p> <p>Se realizează lucrarea în mod deliberat de către fiecare copil în parte, potrivit sarcinii de grup primite.</p> <p>Se urmărește menținerea poziției corecte a corpului în timpul activității, cât și aplicarea tehnicilor specifice de lucru pentru fiecare grup în parte.</p> <p>Se monitorizează permanent activitatea copiilor, intervenindu-se doar atunci când este necesar, pentru a se oferi sprijin diferențiat, fără a afecta inițiativa și elementele de creativitate manifestate de copii în realizarea temei.</p>	<p>Explicația Demonstrația Mișcarea translatorie/aplatizarea Tehnica zgrafitatului (zgâriatului cu pană)</p> <p>Mișcarea circulară Tehnica modelajului aplicat</p> <p>Exercițiul Jocul- recitativ</p> <p>Exercițiul</p> <p>Munca independentă</p>	<p>pană, șervețele</p> <p>plastilină planșetă, șervețele</p>	<p>primite în scopul propus -elemente de creativitate artistică</p>
--	--	---	--	---

5.	Obținerea performanței	Se va asigura transferul între ludic și real, între elementele de muncă și semnificația fiecărui element din ansamblu, prin verbalizarea adecvată a acțiunilor, cât și prin asigurarea finalizării produselor fiecărui copil și utilizarea lor în scopul tematic propus initial.	Dialogul Munca independentă Exercitiul	Lucrările realizate de copii	Proba practică - Capacitatea de a duce la bun sfârșit toate sarcinile cerute -capacitatea de a face transfer între ludic și realitate prin verbalizare
6.	Evaluare	Se expun lucrările realizate de copii și se va urmări și aprecia modul în care ei au realizat sarcina dată. În final se vor face aprecieri individuale și frontale asupra activității copiilor, a comportamentului acestora, oferindu-li-se stimulente.	Dialogul Explicația Autoevaluarea Coevaluarea Aprecieri verbale	Produsele activității copiilor Recompense	Autoevaluarea/ coevaluarea - capacitatea de a scoate în evidență frumusețea lucrărilor proprii și ale colegilor Aprecierea pozitivă -întărirea comportamentelor dezirabile

Anexe

Anexa nr.1-*Coloana Infinitului*

Anexa nr.2 -*Masa Tăcerii*

Anexa nr.3- *Poarta sărutului*

STRATEGII DE PREDARE-ÎNVĂȚARE -EVALUARE ÎN CAZUL ELEVILOR CU C.E.S.

Prof.itinerant BREBENEL VASILICA
Școala „Grigore Alexandrescu” Târgoviște

Toți copiii, indiferent de categoriile din care fac parte, au dreptul fundamental la educație. Însă, din păcate, încă mai sunt cazuri în care mulți copii, mai ales cei din medii defavorizate, nu beneficiază de acest drept.

Între timp lucrurile au evoluat, au fost create posturi de profesori itineranți care vin în sprijinul nevoilor acestor copii. De asemenea, cu timpul a scăzut și reticența cu care erau priviți elevii cu nevoi speciale, și acum se pune accent pe integrarea acestora în școala de masă, cu scopul oferirii unui climat cât mai echilibrat și favorabil dezvoltării armonioase a acestora.

În lucrul cu elevii cu cerințe educaționale speciale, atât în școala de masă, cât și în școala incluzivă este nevoie de muncă în echipă, deoarece pentru un singur cadru didactic munca ar fi una foarte mare, cu un consum mare de energie, existând posibilitatea ca valorificarea abilităților copilului să nu fie atinse la maximum, iar rezultatele s-ar putea să se lase așteptate, și la final cadrul didactic să se simtă copleșit de situație. Echipa ar trebui formată din: cadrul didactic de la clasă, cadrul didactic de sprijin, psiholog, logoped și medic.

De asemenea, în cazurile în care cadrul didactic lucrează cu elevi cu C.E.S., este foarte important să cunoască noțiuni de bază ale dizabilității cu care se confruntă elevii respectivi, pentru a lucra într-un mod cât mai eficient cu ei și pentru a-și adapta metodele de lucru la nevoile și cerințele acestora.

Implicarea cadrului didactic are un efect direct asupra procesului instructiv-educativ. Cadrul didactic trebuie să fie empatic, pozitiv, cald, înțelegător, dar și tenace și un bun organizator. De asemenea, este foarte importantă formarea continuă a cadrului didactic și implementarea de noi metode și practici în cadrul activității sale.

Cunoașterea elevului – cum am menționat și mai sus, cunoașterea copilului, a diagnosticului acestuia, este foarte importantă, dar foarte importantă este și cunoașterea personalității elevului, a pasiunilor sale, a aptitudinilor, sau chiar și a lucrurilor care nu îi fac plăcere copilului.

Cunoașterea grupului – cunoașterea modului cum se raportează colegii între ei, cum este văzut copilul cu CES de către ceilalți colegi, dacă acesta este sau nu integrat în grup, etc.

Numărul de elevi de la clasă – un aspect esențial în realizarea unei educații înalt calitative. Cu cât clasele sunt arhipline, cu atât calitatea actului educațional scade, și nu pentru că profesorii nu ar fi competenți, ci pentru că efectiv timpul nu este suficient pentru a putea oferi șansa elevilor de a învăța în propriul ritm, de

a putea explica în mod individual fiecărui elev o temă pe care încă nu a înțeles-o. Și astfel, trecând peste o noțiune pe care elevul nu a consolidat-o, se va mai adăuga încă una și așa mai departe, și într-un final calitatea actului educativ scade, uneori apărând insuccesul școlar și apoi consecințele sale. De aceea în țări mai dezvoltate sunt angajați la clase asistenți ai cadrelor didactice.

Unirea a două clase – prin această metodă de lucru se poate lucra în același timp frontal și individual. În timp ce unul din profesori prezintă informațiile într-un mod frontal, celălalt cadru didactic ajută la consolidarea noțiunilor de către elevi într-un mod individual, sau în grupuri mai mici, formate din elevi cu nevoi asemănătoare.

Învățarea elev-elev – are la bază învățarea între elevi, adică un copil care prezintă abilități sociale bune poate ajuta un elev cu cerințe educaționale speciale. Acest lucru îl va ajuta atât pe elevul care ajută, cât și pe discipolul său.

Activități de cooperare între elevi – realizarea de activități comune sau pe grupuri de elevi, care să includă și elevii cu CES. Acest tip de activități oferă posibilitatea copiilor de a colabora între ei, de a se descoperi și cunoaște, și cu cât cunoști mai bine un om cu atât te apropii mai mult de el și îl judeci mai puțin.

Încurajarea elevilor – toți elevii trebuie încurajați să vorbească. De foarte multe ori se întâmplă ca doar câțiva elevi să dețină monopolul orei și ceilalți să tacă, sau să vorbească doar atunci când sunt întrebați în mod direct. De aceea, indicat ar fi ca periodic să se facă activități pregătitoare, ca niște ”simulări de lecții/de ascultare”, dar care să nu aibă ca scop ascultarea elevilor, ci pur și simplu să fie în formă de joc de rol în care toți elevii să vorbească, în vederea depășirii rușinii de a vorbi, fricii de ascultare, cu scopul dobândirii curajului de a-și exprima opiniile, încrederii în sine, etc.

Înțelegerea nevoilor elevilor cu CES. Pentru a putea dezvolta strategii adecvate de predare și evaluare, este important să înțelegem nevoile speciale ale elevilor cu CES. De exemplu, un elev cu ADHD poate avea nevoie de pauze regulate sau de un program de lucru structurat pentru a-i ajuta să se concentreze mai bine.

Utilizarea tehnicilor de predare diferite. Elevii cu CES pot învăța mai bine prin utilizarea unor tehnici de predare diferite. De exemplu, elevii cu tulburări de învățare pot beneficia de utilizarea tehnologiilor asistive sau a unor metode vizuale, cum ar fi diagramele și graficele.

Adaptarea materialelor didactice. Profesorii pot adapta materialele didactice pentru a se potrivi nevoilor elevilor cu CES. De exemplu, se pot utiliza textele simplificate sau se pot adapta exercițiile pentru a fi mai ușor de înțeles.

Utilizarea evaluării alternative. Elevii cu CES pot avea dificultăți în a răspunde la evaluări tradiționale. Profesorii pot utiliza evaluări alternative, cum ar fi prezentări orale, proiecte sau portofolii pentru a evalua cunoștințele și abilitățile elevilor.

Asigurarea unui mediu de învățare favorabil. Mediul de învățare poate avea un impact semnificativ asupra performanței elevilor cu CES. Profesorii pot asigura un mediu de învățare favorabil prin reducerea zgomotului de fond, organizarea spațiului de lucru și prin furnizarea de feedback constant și constructiv.

Implicarea părinților și a altor profesioniști. Părinții și alți profesioniști pot fi resurse valoroase în dezvoltarea de strategii eficiente de predare și evaluare pentru elevii cu CES. Comunicarea și colaborarea strânsă cu acești factori pot contribui semnificativ la îmbunătățirea experienței de învățare a elevilor.

În concluzie, strategiile de predare- învățare- evaluare pentru elevii cu CES trebuie să fie adaptate la nevoile lor speciale și la stilul lor unic de învățare. Profesorii pot folosi o gamă largă de tehnici și metode pentru a ajuta elevii cu CES să învețe și să se dezvolte într-un mediu favorabil.

Bibliografie

1. Gherguț, A. (2001). *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată*, Polirom, Iași
2. <https://www.eduform.snsr.ro/campanie-online/metode-de-lucru-pentru-elevii-cu-cerinte-educationale-speciale>
3. <https://www.edu.ro/invatamant-special>

STRATEGII INOVATOARE LA ORELE DE INFORMATICĂ ȘI TIC PENTRU O EDUCAȚIE DE CALITATE

Profesor: CĂPRUCIU MARINELA MIOARA,
Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova

Inovația în predarea informaticii și TIC (tehnologia informației și comunicațiilor) poate transforma experiența de învățare și poate îmbunătăți calitatea educației. Iată câteva strategii inovatoare care pot fi implementate la orele de informatică:

1. **Învățarea prin proiecte**: Elevii pot fi implicați în proiecte reale care le permit să aplice cunoștințele de informatică pentru a rezolva probleme concrete. De exemplu, dezvoltarea unei aplicații mobile sau a unui site web pentru comunitatea lor.

2. **Gamificarea**: Integrarea elementelor de joc în procesul de învățare poate motiva elevii. Folosirea platformelor online care oferă provocări și competiții poate stimula interesul și implicarea.

3. **Învățare bazată pe probleme**: Prezentarea elevilor probleme complexe care necesită soluții inovatoare. Această abordare îi ajută să dezvolte gândirea critică și abilitățile de rezolvare a problemelor.

4. **Colaborarea între elevi**: Încurajați lucrul în echipă, prin activități de grup care necesită colaborare pentru a dezvolta software sau pentru a lucra la soluții tehnice.

5. **Învățare bazată pe experiențe reale**: Organizați vizite la companii IT sau invitați specialiști din domeniu pentru a discuta cu elevii despre tendințele actuale și realizările lor.

6. **Utilizarea platformelor online**: Profesorii pot folosi platforme educaționale online care oferă cursuri interactive și resurse pentru a spori cunoștințele în domeniul informaticii.

7. **Crearea de conținut multimedia**: Încurajați elevii să creeze prezentări, videoclipuri sau podcasturi despre subiecte de informatică. Acest lucru le va dezvolta abilitățile de comunicare și creativitatea.

8. **Codare creativă**: Încurajați-le să folosească instrumente de programare vizuală, cum ar fi Scratch sau Blockly, pentru a crea jocuri sau animații, dezvoltându-le astfel abilitățile tehnice într-un mod distractiv.

9. **Integrarea realității augmentate și virtuale**: Folosiți tehnologiile AR/VR pentru a oferi o experiență de învățare imersivă, cum ar fi simulări de programare sau experimente științifice.

10. **Evaluare continuă și feedback constructiv**: Implementați metode diverse de evaluare care să sprijine învățarea, cum ar fi evaluările formative, feedback-ul peer-to-peer și autoevaluarea.

11. **Programarea ca limbaj universal**: Includeți lecții de bază despre algoritmi și gândire computațională care să dezvolte abilități logice și analitice.

12. **Promovarea inovării și a antreprenoriatului**: Organizați hackathoane sau competiții de startup-uri în care elevii să-și dezvolte ideile de afaceri folosind tehnologia.

Implementarea acestor strategii poate contribui la crearea unui mediu de învățare dinamic și captivant, care să inspire elevii să se dezvolte în domeniile IT și să dobândească competențe esențiale pentru viitor.

Softul SMART Notebook este foarte simplu în utilizare, având următoarele posibilități:

- *crearea de activități* – operație în care obiectele reacționează prin acceptare sau respingere, prin declanșarea de animații și sunete;

- *înregistrarea sunetelor* – facilitează înregistrarea sunetului direct în lecția realizată cu SMART Notebook, fără a mai fi nevoie de comutare între programe și fișiere;

- *utilizarea creionului* – realizarea unor desene cu textură identică celei produse de un creion;

- *umplerea unei forme regulate* – desenarea formelor regulate închise și umplerea lor;

- *browser de Internet* – inserarea unui browser direct pe o pagină din fișier etc.

Softul educațional SMART Notebook oferă soluții avansate, care pot influența vizibil mediul de lucru, transformându-l într-unul modern, eficient, bazat pe interactivitate și creativitate.

Astăzi, tabla interactivă devine centrul de greutate și piatra unghiulară a procesului de instruire, fiind, în egală măsură, mijloc și metodă de suscitare a curiozității și de cultivare a interesului. Este una din principalele surse de informare, dar și spațiu de aplicare a cunoștințelor, fiind utilizată cu aceeași eficiență atât de profesori, cât și de audienți/studenti la toate disciplinele. Tabla interactivă este asistentul perfect al unui profesor pentru transferul informației sau rularea programelor software, înglobând următoarele avantaje: adaptarea stilului de predare; modernizarea instrumentelor de predare; creșterea prestigiului unității de învățământ; pregătirea și organizarea de activități demonstrative; vizualizarea, adăugarea și manipularea ușoară a resurselor digitale; flexibilizarea predării etc

Bibliografie

1. *** , Ghid de utilizare SMART Notebook, traducere și adaptare în limba română de CTICE, Chișinău, str. A. Russo,
2. Alexandru Covaci, Daniela Pop, *Tabla interactivă - resursă educațională* - suport de curs

PROCEDEE INOVATIVE ÎN DEZVOLTAREA GÂNDIRII CREATIVE LA ELEVI ÎN CADRUL ORELOR DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Profesor: NĂIȚĂ CĂRĂMIDĂ ILEANA
Școala Gimnazială „Anghel Manolache” Scrioaștea

Dezvoltarea gândirii creative este esențială în educația contemporană, având în vedere complexitatea și dinamismul lumii moderne. Creativitatea nu se rezumă doar la domeniile artistice; ea este un proces de gândire care implică generarea de idei noi, soluționarea problemelor într-un mod inovativ și adaptarea la situații noi. Profesorii pot folosi diverse procedee inovative pentru a stimula gândirea creativă la elevi, astfel încât aceștia să devină capabili să gândească în mod flexibil și să găsească soluții originale în diverse contexte.

În procesul de învățământ, fiecare profesor are datoria să-i pregătească pe elevi pentru lumea de mâine, să le asigure posibilitatea de a se integra în societate. Folosind strategii de învățare centrate pe elev, metode și procedee inovative, tehnici de cooperare și colaborare în cadrul lecțiilor, profesorul va reuși să-l implice pe elev în propria învățare, astfel încât acesta să participe activ și conștient la formarea și dezvoltarea personalității sale, a intelectului, gândirii, creativității, rezolvării de probleme. Referindu-se la creativitatea elevilor, se sugerează că trebuie promovat modul variat de abordare a problemelor, de manipulare a obiectelor și a ideilor.

SCAMPER este o tehnică creativă dezvoltată pentru a stimula modificarea și inovarea unor idei sau produse existente. Metoda se bazează pe aplicarea celor șapte acțiuni ale acronimului SCAMPER:

- **Substitute (Înlocuiește):** Ce componente pot fi înlocuite?
- **Combine (Combină):** Ce elemente pot fi combinate pentru a crea ceva nou?
- **Adapt (Adaptează):** Ce schimbări pot fi făcute pentru a îmbunătăți?
- **Modify (Modifică):** Cum poate fi schimbată forma sau aspectul?
- **Put to another use (Folosește altfel):** Cum poate fi folosit în alt scop?
- **Eliminate (Elimină):** Ce poate fi eliminat pentru a simplifica?
- **Reverse (Inversează):** Ce ar rezulta dacă am inversa ordinea sau rolul?

Într-o lecție de literatură, profesorul poate aplica tehnica SCAMPER pentru a modifica un final clasic dintr-o operă literară sau pentru a crea noi scenarii în jurul unei teme deja existente. Profesorul le poate cere elevilor să aplice SCAMPER pentru a crea o reinterpretare modernă a unei opere literare cunoscute, cum ar fi „*Moara cu noroc*” de Ioan Slavici.

Beneficii: dezvoltă creativitatea și gândirea critică, permițând elevilor să vadă operele literare din perspective noi, încurajează elevii să analizeze elementele textului și să înțeleagă rolul fiecărui detaliu în construcția operei, stimulează creativitatea prin oferirea unor libertăți de reinterpretație a textelor.

Brainstormingul creativ este o metodă eficientă pentru stimularea gândirii divergente și a generării de idei noi. În cadrul orelor de Limba și Literatura Română, această metodă poate fi folosită pentru a explora diverse teme literare sau pentru a dezvolta idei pentru compuneri creative.

Pentru o lecție despre „*Luceafărul*” de Mihai Eminescu, profesorul poate propune o sesiune de brainstorming cu tema „Posibile interpretări ale simbolurilor din poezie”. Elevii vor sugera diverse interpretări pentru simboluri precum Luceafărul, Cătălina sau Demiurgul, fără a fi judecați în prima fază. În etapa următoare, ideile sunt analizate și discutate, contribuind la o înțelegere mai profundă a poemului.

Beneficiile utilizării acestei metode: încurajează creativitatea și gândirea laterală, oferind elevilor spațiu pentru a explora idei noi, stimulează discuțiile și dezbaterile, dezvoltând abilități de argumentare, ajută elevii să își depășească teama de a oferi răspunsuri „greșite”.

Storytellingul creativ este o metodă care implică elevii în procesul de creație, permițându-le să își exprime ideile într-o formă narativă originală. În Limba și Literatura Română, această tehnică poate fi folosită pentru a explora perspective diferite ale unui text literar sau pentru a crea povești noi inspirate din teme sau personaje.

Profesorul le poate cere elevilor să scrie o poveste din perspectiva unui personaj secundar din „*Ion*” de Liviu Rebreanu. Elevii ar putea alege să scrie din perspectiva Anei sau a preotului Belciug, explorând trăirile și motivațiile acestora, care nu sunt complet dezvoltate în textul original.

Beneficii: dezvoltă abilitățile de scriere creativă și gândire empatică, încurajează elevii să își dezvolte propria voce narativă și stilul personal, ajută la înțelegerea mai profundă a motivațiilor personajelor și a contextului narativ.

Învățarea bazată pe proiecte este o metodă inovativă care implică elevii în realizarea unor proiecte complexe, stimulând astfel creativitatea, cercetarea și colaborarea. Crearea unui *blog literar* este o modalitate practică de a aplica această metodă în cadrul orelor de Limba și Literatura Română.

Elevii sunt împărțiți în grupuri și fiecare grup creează un blog literar în care postează recenzii de cărți, interpretări creative ale operelor studiate, eseuri literare și creații proprii (poezii, povestiri scurte). Elevii pot analiza operele din programa școlară, dar pot include și recomandări de lecturi din afara curriculumului, împărtășindu-și opiniile și descoperirile literare.

Beneficii: dezvoltă abilități de cercetare, scriere și editare, încurajează colaborarea și comunicarea între colegi, oferă elevilor o platformă unde își pot exprima creativitatea și își pot dezvolta abilitățile digitale.

Utilizarea procedeeelor inovative în cadrul orelor de Limba și Literatura Română poate transforma modul în care elevii percep și interacționează cu textele literare. Metode precum brainstormingul creativ, SCAMPER, hărțile mentale, storytellingul și învățarea bazată pe proiecte le oferă elevilor oportunități de a explora teme și concepte într-un mod original și stimulat. Aceste tehnici nu doar că îmbunătățesc abilitățile de interpretare și analiză literară, dar contribuie și la dezvoltarea unei gândiri creative și critice, esențiale pentru succesul în viața personală și profesională a elevilor.

Bibliografie

1. Cerghit, I., *Metode de învățământ*, ed. a III-a, București, E.D.P., 1997;
2. Pîtilie, M., *Metode moderne de învățare-evaluare*, Ed. Eurodidact, Cluj- Napoca, 2003;
3. Ionescu, M., Chiș, V., *Strategii de predare și învățare*, Ed. Științifică, București, 1992.
4. Ana Stoica, *Creativitatea elevilor*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1983.

EDUCAȚIE FIZICĂ ADAPTATĂ PENTRU NEVOILE DIFERITE ALE ELEVILOR

Profesor: CHERAN CRISTIAN
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Roșiori de Vede

Educația fizică reprezintă o componentă esențială a curriculumului școlar, având ca obiectiv dezvoltarea fizică, socială și emoțională a elevilor. Cu toate acestea, un aspect important al educației fizice moderne este **adaptarea acesteia** la nevoile variate ale elevilor, pentru a asigura incluziunea tuturor participanților, indiferent de abilitățile fizice sau de provocările individuale cu care se confruntă.

Educația fizică adaptată este o formă de activitate fizică special concepută pentru a răspunde nevoilor elevilor cu **dizabilități fizice, cognitive, senzoriale sau emoționale**, precum și a celor care întâmpină dificultăți în participarea la activitățile fizice obișnuite. Prin utilizarea unor metode inovative și a unor strategii de predare diferențiate, profesorii de educație fizică pot crea un mediu de învățare incluziv și accesibil pentru toți elevii.

Educația fizică adaptată joacă un rol crucial în promovarea unui **stil de viață activ** și sănătos pentru elevii cu nevoi speciale. Printre principalele beneficii se numără:

- **Îmbunătățirea sănătății fizice:** Activitatea fizică adaptată contribuie la dezvoltarea forței musculare, flexibilității, coordonării și echilibrului, reducând riscul de afecțiuni medicale pe termen lung.
- **Dezvoltarea abilităților motorii și funcționale:** Elevii au ocazia să își dezvolte și să își îmbunătățească abilitățile motorii fine și grosiere, crescând astfel independența și autonomia în activitățile zilnice.
- **Creșterea stimei de sine și a încrederii:** Participarea la activități fizice adaptate contribuie la creșterea încrederii în sine, prin realizarea de progrese tangibile și depășirea limitelor personale.
- **Socializarea și incluziunea:** Educația fizică adaptată încurajează interacțiunea și colaborarea între elevi, promovând acceptarea și respectul reciproc în cadrul grupului.

Pentru a oferi o educație fizică de calitate și adaptată nevoilor tuturor elevilor, este esențial ca profesorii să urmeze anumite **principii de bază** și să utilizeze strategii specifice. Aceste principii au scopul de a crea un mediu de învățare incluziv, accesibil și motivant pentru fiecare elev, indiferent de abilitățile sau dizabilitățile sale.

Primul pas în dezvoltarea unui program de educație fizică adaptată este **evaluarea nevoilor individuale** ale fiecărui elev. Profesorii trebuie să înțeleagă caracteristicile fizice, cognitive și emoționale ale elevilor, precum și abilitățile lor motorii. Aceasta poate include evaluări medicale, teste de aptitudini

fizice și observații asupra comportamentului și reacțiilor elevilor în diverse contexte. Odată identificate nevoile elevilor, profesorii trebuie să adapteze **conținutul lecțiilor** și să personalizeze activitățile fizice astfel încât acestea să fie accesibile și sigure pentru toți participanții. Exemple de adaptări pot include:

Modificarea echipamentelor: Folosirea de echipamente special concepute sau modificate, cum ar fi mingi mai mari și mai ușoare, rachete cu mâner mai lung sau inele de aruncare mai mari.

Simplificarea regulilor jocurilor: Ajustarea regulilor jocurilor pentru a permite o participare mai facilă, cum ar fi reducerea dimensiunii terenului, eliminarea limitelor de timp sau introducerea unor pauze mai frecvente.

Scăderea intensității: Adaptarea intensității exercițiilor pentru a se potrivi nivelului de fitness al fiecărui elev, asigurându-se că activitatea este provocatoare, dar nu copleșitoare.

Strategiile de predare diferențiate sunt esențiale în educația fizică adaptată. Profesorii pot utiliza diferite metode, cum ar fi:

Învățarea prin modelare: Profesorul sau colegii pot demonstra exercițiile pentru a oferi un exemplu clar și vizual.

Predarea pe grupuri mici: Elevii sunt împărțiți în grupuri mai mici, ceea ce permite o atenție mai mare asupra fiecărui individ și adaptarea activităților la nivelul lor specific.

Învățarea prin joc: Activitățile ludice și jocurile interactive sunt folosite pentru a face exercițiile mai atractive și mai motivante, ajutând elevii să își dezvolte abilitățile într-un mod plăcut.

Asigurarea unui **mediu sigur și incluziv** este o condiție esențială în educația fizică adaptată. Elevii trebuie să se simtă confortabil și în siguranță în timpul activităților, iar profesorii trebuie să se asigure că toate exercițiile sunt realizate într-un mod sigur.

Profesorii trebuie să evalueze și să minimizeze riscurile asociate cu activitățile fizice. Acest lucru include verificarea echipamentului pentru a se asigura că este în stare bună, adaptarea spațiului de joc pentru a elimina obstacolele și oferirea de instrucțiuni clare pentru evitarea accidentelor. Profesorii au un rol esențial în crearea unei culturi de respect și empatie în cadrul clasei. Elevii trebuie încurajați să colaboreze, să se sprijine reciproc și să aprecieze diversitatea abilităților din grup. Aceasta promovează o atmosferă pozitivă, în care toți elevii se simt acceptați și valorizați.

Tehnologia joacă un rol tot mai important în facilitarea educației fizice adaptate. Profesorii pot utiliza diferite instrumente digitale pentru a îmbunătăți experiența de învățare:

Există aplicații care permit monitorizarea activității fizice a elevilor, oferind feedback în timp real. Aceste aplicații pot ajuta elevii să își urmărească progresul și să își stabilească obiective de îmbunătățire.

Utilizarea videoclipurilor demonstrative sau a aplicațiilor de exerciții interactive poate fi de mare ajutor pentru elevii cu dificultăți de înțelegere, oferind exemple clare și ușor de urmat. Tehnologiile moderne

oferă dispozitive care pot ajuta elevii cu dizabilități fizice, cum ar fi scaune cu roțile sportive, proteze adaptate pentru activități fizice sau echipamente specializate pentru activități senzoriale.

Educația fizică adaptată este o componentă vitală a unui sistem educațional incluziv, care pune accent pe **diversitatea nevoilor elevilor** și pe crearea unor oportunități egale pentru toți. Prin adaptarea activităților și prin utilizarea unor strategii de predare diferențiate, profesorii pot contribui la dezvoltarea abilităților fizice, emoționale și sociale ale elevilor, promovând astfel incluziunea și sănătatea pe termen lung. Educația fizică adaptată nu doar că îmbunătățește starea de sănătate și bunăstarea elevilor cu nevoi speciale, dar și promovează un mediu de învățare în care toți elevii sunt valorizați și încurajați să participe activ. Aceasta reflectă un angajament față de o **educație de calitate**, care răspunde diversității și încurajează dezvoltarea holistică a fiecărui elev.

Bibliografie:

1. Gheorghe Mitra, Alexandru Mogoș, „*Metodica Educației Fizice Școlare*”, I.P., „Oltenia”, Craiova 1979
2. Cristina Farcas Vlăgea, „*Eficiența jocurilor dinamice în lecția de educație fizică*”, Editura Rovimed, București, 2018
3. Ileana Dragulin Saitoc, „*Exercițiul fizic în dezvoltarea armonioasă a copiilor*”, Editura Sport Turism, București, 1990

STRATEGII DIDACTICE INOVATIVE IMPLEMENTATE LA ORELE DE GEOGRAFIE PENTRU A ASIGURA O EDUCAȚIE DE CALITATE

Profesor: CIALÎCU GILDA
Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan” Craiova

Geografia ne oferă o lentilă prin care putem analiza cum variabilele spațiale afectează oportunitățile și provocările cu care se confruntă grupurile marginalizate. De exemplu, distribuția geografică a resurselor educaționale poate crea dezechilibre. În regiunile rurale sau în cartierele defavorizate, accesul la instituții de învățământ de calitate este adesea limitat.

Un aspect adesea neglijat, dar esențial, în promovarea acestui concept este geografia, care ne ajută să înțelegem nu doar distribuția fizică a resurselor și populației, ci și dinamica interacțiunilor sociale și economice.

Învățarea prin proiecte: Elevii pot fi împărțiți în grupuri pentru a realiza proiecte pe teme geografice, cum ar fi studiul unor regiuni, probleme de mediu sau impactul schimbărilor climatice. Aceasta le oferă ocazia să colaboreze, să își dezvolte abilități de cercetare și să aplice cunoștințele în mod practic.

Utilizarea tehnologiei: Folosirea hărților interactive, a simulărilor geografice și a aplicațiilor GIS (Sisteme Informaționale Geografice) poate transforma lecțiile de geografie într-o experiență interactivă. Elevii pot explora diferite date geografice și pot vizualiza informațiile într-un mod captivant, descoperind fenomene și date care îi captează și care îi preocupă.

Învață prin experiențe practice: Organizarea de excursii în natură, vizite la muzee de științe sau centre de informare geografică poate îmbogăți cunoștințele teoretice cu experiențe practice, facilitând învățarea prin observare și experiență directă.

Studiu de caz: Analiza unor studii de caz în care elevii pot discuta despre problemele geografice ale unor țări sau regiuni specifice ajută la dezvoltarea gândirii critice. De exemplu, studierea efectelor urbanizării sau schimbărilor climatice în anumite zone, observând anumite fenomene extreme sau modificări al mediului natural cu impact major asupra vieții și societății.

Învățarea colaborativă: Formarea grupurilor de lucru în care elevii colaborează pentru a discuta subiecte geografice și pentru a-și prezenta ideile, stimulează comunicarea și dezvoltarea abilităților sociale, cât și lucrul în echipă.

Utilizarea jocurilor educaționale: Crearea sau utilizarea jocurilor de masă sau a simulărilor online poate face lecțiile de geografie mai atractive, transformând învățarea într-un proces distractiv. Elevii pot

învăța despre geografie prin intermediul competițiilor sau al provocărilor, lucru demonstrat că este captivant și stimulat.

Integrarea unor teme interdisciplinare: Conectarea geografiei cu alte discipline, cum ar fi economia, istoria sau științele sociale, poate oferi o viziune holistică asupra tematicii abordate. De exemplu, analiza impactului unui fenomen geografic asupra economiei unei regiuni. Regionalizarea și globalizarea sunt două dintre temele de mare interes în rândul liceenilor.

Reflecție și discuție: Sesiunile de reflecție la finalul orei, în care elevii au ocazia să își exprime opiniile și să discute despre ceea ce au învățat, contribuie la consolidarea cunoștințelor și ale gândirii critice.

Crearea unui portofoliu: Elevii pot să își construiască un portofoliu în care să adune lucrările lor, proiectele și reflecțiile personale asupra lecțiilor de geografie, facilitând autoevaluarea și dezvoltarea personală.

Utilizarea resurselor multimedia: Includerea videoclipurilor, documentarelor și altor materiale vizuale în lecții poate stimula interesul elevilor și poate ajuta la înțelegerea conceptelor complexe.

Implementarea acestor strategii poate transforma modul în care elevii percep geografia, făcând-o mai relevantă și mai interesantă, și contribuind astfel la o educație de calitate.

Bibliografie

1. Ciolan Lucian, *Învățarea integrată, Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*, 2008, Editura Polirom, Iași, pag. 125- 130;
2. Cucoș Constantin, *Pedagogie*, 1996, Editura Polirom, Iași, pag. 77-79;
3. Mândruț Octavian, *Instruirea bazată pe competențe la geografie în învățământul preuniversitar*, 2012.

STRATEGII DIDACTICE INOVATIVE PENTRU O EDUCAȚIE DE CALITATE

Prof.înv. primar: CÎRSTEA BEATRICE ELENA
Școala Gimnazială „Ioan Duhovnicul” Bănești

Implementarea unor strategii didactice inovative este esențială pentru o educație de calitate, mai ales într-un context în continuă schimbare și adaptare. Aceste strategii stimulează creativitatea, gândirea critică și implicarea activă a elevilor în procesul de învățare, transformându-i în participanți activi și nu doar în receptorii de informații.

Iată câteva strategii didactice inovative care pot contribui la o educație de calitate:

1. Învățarea bazată pe proiecte

- Elevii sunt implicați în proiecte reale, care le permite să exploreze teme complexe și să rezolve probleme autentice. Această abordare stimulează colaborarea, gândirea critică și aplicarea cunoștințelor teoretice în context practice.

Exemplu: Proiecte interdisciplinare legate de mediu, tehnologie, istorie sau artă. Un exemplu ar putea fi crearea unei campanii de conștientizare a importanței reciclării în comunitate.

2. Gamificarea învățării

- Utilizarea elementelor de joc, cum ar fi punctele, recompensele și nivelurile de dificultate, poate transforma învățarea într-o activitate mai interactivă și captivantă.

Exemple: Folosirea aplicațiilor de tip quiz, provocări și competiții prietenoase între elevi pentru a crește angajamentul. Platforme precum Kahoot sau Quizizz sunt populare și eficiente.

3. Învățarea bazată pe cercetare și descoperire

- Elevii dezvoltă abilități de investigare prin întrebări, formulare de ipoteze și descoperire de tip învățare care îi ajută pe elevi să devină mai independenți și să gândească critic.

Exemple: Investigații de tip „de ce” și „cum”. De ce frunzele își schimbă culoarea toamnă?, care îi încurajează pe elevi să experimenteze și să-și formuleze concluziile.

4. Învățarea colaborativă și în echipe

- Elevii lucrează în grupuri pentru a rezolva probleme sau pentru a realiza sarcini complexe, promovând abilitățile de comunicare și colaborare.

Exemple: Crearea unei reviste de clasă sau a unui blog, în care elevii să colaboreze, distribuindu-și sarcinile în funcție de abilități lor.

5. Flipped Classroom

- În acest model, elevii studiază conținutul acasă (de exemplu, prin materiale video, texte sau prezentări) și folosesc timpul din clasă pentru activități practice și aprofundarea cunoștințelor prin acțiuni și exerciții aplicate.
- Avantajul este că timpul petrecut în clasă este mai valoros, iar profesorul poate acorda atenție individualizată elevilor.

6. Tehnologia digitală în învățare

- Utilizarea tehnologiei precum realitatea augmentată, aplicații de învățare, simulări și platforme online ajută la crearea unui mediu interactiv și modern.

Exemple: Utilizarea ochelarilor VR pentru a explora locuri istorice sau aplicații de realitate augmentată pentru a studia anatomia.

- **Învățarea prin jocuri de rol și simulări:** Elevii își pot asuma roluri diferite pentru a explora diverse perspective, dezvoltând empatia și capacitatea de rezolvare a conflictelor.
- Exemple: Simularea unor dezbateri istorice sau sesiuni de consiliere pe diverse probleme. În orele de istorie, elevii pot interpreta roluri de personalități istorice pentru a înțelege contextul și motivațiile acestora.

7. Abordarea integrativă și interdisciplinară

- Combinarea mai multor discipline într-un singur proiect sau temă oferă elevilor o perspectivă holistică asupra învățării.

Exemple: Proiecte interdisciplinare între știință și artă sau între matematică și geografie, cum ar fi studiat modelelor geometrice în arhitectura istorică.

8. Learning by Teaching (Învățarea prin predare)

- Elevii sunt responsabili să „predea” o lecție sau o parte dintr-un subiect colegilor lor, ceea ce îi ajută să aprofundeze materialul, deoarece trebuie să îl explice pe înțelesul altora.
- Avantaje: Dezvoltă abilități de comunicare și încredere în sine.

9. Învățarea bazată pe competențe și soluționarea de probleme reale

- Acest lucru îi ajută pe elevi să devină competențe practice, învățând prin rezolvarea unor probleme care au aplicabilitate practică.
- Exemple: Învățarea matematicii prin probleme legate de finanțele personale sau a fizicii prin construirea de dispozitive simple.

10. Feedback constructiv și autorefecție

- Încurajarea elevilor să-și autoevalueze progresul și să primească feedback constructiv al colegiului și profesorilor contribuie la dezvoltarea unei mentalități de creștere.
- Exemplu: Utilizarea unor jurnale de învățare în care elevii să-și noteze progresul și provocările.

Fiecare dintre aceste strategii didactice inovative are rolul de a susține învățarea activă și de a dezvolta abilități complexe. O abordare combinată, adaptată nevoilor fiecărei clase, este cheia pentru a crea un mediu de învățare stimulat și eficient, în care să crească potențialul maxim.

Bibliografie

1. Bocoș, Mustata - *Teoria și metodologia instruirii. Teoria și metodologia evaluării*, Editura Paralela 45, Cluj-Napoca, 2022
2. Ciolan, Lucian - *Învățarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*, Editura Polirom, Iași, 2008

PROCESELE COGNITIVE DIN PERSPECTIVA DEMERSULUI DIDACTIC TRANSDISCIPLINAR

Profesor: CURIMAN CRISTINA

Școala Gimnazială Vedeia

Lucrarea își propune să prezinte o modalitate integrativă de dezvoltare a proceselor cognitive la orele de limba și literatura română, nivel liceal, în cadrul unui demers didactic de tip transdisciplinar, ce vizează o perspectivă holistică asupra unor conținuturi poetice.

De ce este necesar un demers didactic de tip transdisciplinar?

În Transdisciplinaritatea. Manifest, Basarab Nicolescu reafirmă „cei patru stâlpi ai unui nou tip de educație: a învăța să cunoști, a învăța să faci, a învăța să trăiești alături de ceilalți și a învăța să exiști”, prin care, omul cu atitudine transdisciplinară își redescoperă noblețea ființei interioare. O educație viabilă elimină gândirea fragmentară, prin activități de asociere echilibrată a mentalului, cu fizicul și cu sensibilitatea, printr-o atitudine transdisciplinară, de dialog și de reunificare a culturii științifice cu cea artistică. Folosim termenul transdisciplinaritate în accepția lui Basarab Nicolescu, fizicianul teoretician care consideră că *„transdisciplinaritatea nu caută să elaboreze o superdisciplină înglobând toate disciplinele, ci să deschidă toate disciplinele la ceea ce au în comun și la ceea ce se află dincolo de granițele lor.”* Parcursul transdisciplinar cercetează ceea ce este între și dincolo de discipline, diferențiindu-se de inter-/pluridisciplinaritate, prin multirefențialitate și multidimensionalitate. Viziunea transdisciplinară asupra educației acceptă existența mai multor niveluri de Realitate, guvernate de logici diferite (euclidiană și noneuclidiană), astfel încât nicio formă de cunoaștere să ni fie absolutizată. Demersul didactic transdisciplinar corelează abstractizarea cu „contextualizarea, concretizarea și globalizarea” și reconsideră valoarea intuiției, imaginației, sensibilității și a fizicului pentru înțelegerea cunoștințelor despre nivelurile diferite de Realitate. Identificarea conceptelor-punți dintre discipline asigură „rigoarea” în argumentație, „deschiderea” spre acceptarea imprevizibilului și „toleranța” opiniilor contrare, respectiv, „caracteristicile fundamentale ale atitudinii și viziunii transdisciplinare” într-un parcurs didactic modern, ce dezvoltă simultan ființa interioară și cea socială.

Prin ce se caracterizează un scenariu didactic transdisciplinar? Prin atitudinea interogativă, exploratoare asupra tuturor convingerilor, prin refuzul certitudinilor aflate în contradicție cu faptele, a răspunsurilor prefabricate și a propriilor condiționări. Se accentuează nu cantitatea de informații, ci calitatea celor învățate, forțând elevul să interogheze faptele, imaginile, conceptele, căpătând flexibilitate în

adaptarea la schimbările vieții profesionale, prin actualizarea permanentă a potențialităților interioare. Spiritul științific interogativ deschide multiplicitatea răspunsurilor, stabilind punți de legătură între cunoștințele asimilate, semnificațiile lor în plan social și în lumea interioară.

Cum dezvoltăm operațiile gândirii implicate în învățare implicate în taxonomia lui B. S. Bloom, prin metoda „pălărilor gânditoare”, elaborată de Edward De Bono? Conceptul transdisciplinar de „limită” este interpretat din perspectiva a două viziuni estetice asupra lumii, cea a romantismului, respectiv, cea a simbolismului. Prin schimbarea perspectivei asupra predării literaturii, misiunea profesorului este „revoluția” identitară a adolescentului, prin participarea acestuia la bucuria găsirii locului în lume. „Pentru mine, găsirea locului [interior] este un proces cosmic. Ființa umană se situează într-un ansamblu, nu este disparat, nu este localizat (...). Este o dimensiune cosmică, trebuie să mă situez față de mine, față de ceilalți, față de cultura mea, față de culturile pe care le-am întâlnit în viața mea, față de știință, față de filozofie.” (Basarab Nicolescu, *De la Isarlık la Valea Uimirii*).

Parcursul transdisciplinar al unei lecții de recapitulare și sistematizare a cunoștințelor despre *romantism și simbolism* (I. Cerghit, *Didactica*) corelează secvențele didactice cu operațiile gândirii din taxonomia lui Bloom și „pălăriile gânditoare” prin care acestea se aplică:

Captarea atenției și enunțarea obiectivelor: Cunoașterea - „*Pălăria albastră*” = gândirea speculativă (organizează și controlează celelalte „pălării”/tipuri de gândire paralelă; trasează planul detaliat al gândirii critice care urmează a fi aplicată): se interoghează conceptul - punte, comun teoriei literare și fizicii: conexiunea noțiunilor de timp și spațiu exprimată de cronotopul lui Bahtin (teoreticianul romanului polifonic), respectiv, de continuumul spațiu-timp din teoria relativității generale a lui Einstein. Exemplu de reprezentare a timpului în calitate de a patra dimensiune a spațiului, în tabloul lui Salvador Dali, *Persistența memoriei*.

Se identifică lecția de viață oferită de personajul Iona al lui Marin Sorescu. Se propune un exercițiu de imaginație, cu scopul dezvoltării gândirii critice: ca designeri de interior, elevii vor amenaja o cafenea literară (decoruri, atmosferă, atitudine specifice esteticii romantismului/simbolismului).

Reprezentantul echipei solicită o ședință de lucru, precizându-și motivația și obiectivele. Pentru a elimina „obsesia concurențială” neproductivă, fiecare grup adoptă un rol specific, în concordanță cu o direcție de gândire „în paralel”, din cele șase „pălării gânditoare”. Subiectul este explorat astfel, din multiple puncte de vedere.

Actualizarea informațiilor-ancoră: Înțelegerea și aplicarea - „*Pălăria roșie*” = gândirea afectivă (cu ajutorul căreia, elevii identifică starea de spirit comună ambelor ideologii estetice, folosind tablouri aparținând celor două curente culturale). Raportarea subiectului estetic la limitele existențiale generează revoltă, încrâncenare (romantism) vs mister, voluptate a morții (simbolism). Se numesc beneficiile

experimentării trăirilor sufletești în prezența unui tablou: empatizarea cu ceea ce este frumos, creșterea stimei de sine, conștientizarea propriei valori. Se identifică valoarea pusă în pericol și reprezentată în tablourile lui William Turner, Furtuna și Pescari pe mare, ca declanșator al stării de neliniște a receptorului. Se parcurg pasaje din drama Iona, unde se tentează limitele existențiale/depășirea cadrelor date. Se precizează rolul limitelor în viața socială a oricărui om. Ele sunt „ispitiri”, încercări care ne scot din cercul dat, sunt cutezanța de a provoca lumea, orgoliul de a înfrunta destinul, încercări sau suferințe, ademeniri cu scopul experimentării; limitele asumate definesc valoarea existențială a omului; limitele „încercate”/„provocate” devin „hotare” identitare, granițe care nu despart, ci deschid noi orizonturi de cunoaștere; limitele asumate dau sens, destinului uman, îl orientează spre valoare; „hotarele” axiologice devin criteriile de evaluare ale hotărârilor luate; „hotarul” are valențe sacre (prin extindere, asigură regenerarea continuă a ființei umane), deoarece transfigurează spiritual omul (vine din interiorul său, dându-i contur vieții - comparație cu Luceafărul).

Dirijarea învățării: Analiza - „*Pălăria albă*” = gândirea obiectivă (se discută planul de acțiune, prin construirea unor întrebări de direcție, vizând căutarea și prezentarea informației; se numesc surse riguroase, precum Virgil Nemoianu, Nicolae Manolescu; se întocmesc „hărți conceptuale”/metoda ciorchinului cu criteriile clasice/moderne ale poeticii; se diferențiază elementele estetice ale sculpturilor aparținând lui Pierre Puget și Gheorghe Leonida.)

Obținerea performanței: Analiză - „*Pălăria galbenă*” = gândirea pozitivă (se explorează beneficiile și utilitatea practică a valorilor existențiale promovate de romantism/simbolism; se explică textele eminesciene/bacoviene; date se propunerile, definesc sugestiile, „propunerile ideile de gândirii lume” constructive aparținând romantismului/simbolismului); se ilustrează romantismul ca proiect estetic despre „managerierea locului în lume” și „vederea” eminesciană asupra lumii ca viziune holografică a spațiului compensatoriu/simbolismul ca proiect estetic despre „hipertrofia lirismului” și viziunea „supraviețuirii” prin „pictura cuvintelor” în absența spațiului compensatoriu.)

Asigurarea feed-backului: Sinteză – „*Pălăria neagră*” = gândirea preventivă, critică (se interoghează neprofitabilul, anacronicul din estetica romantică/simbolistă; se evidențiază riscurile „proiectului de lume” al romantismului/ simbolismului, asumate liric: punctul sortit să devină cerc sau expandarea subiectivității la dimensiuni cosmice, prin „nemarginile” gândirii eminesciene/„sfârșitul continuum” bacovian prin tehnici simboliste ale sensibilizării).

Evaluarea performanțelor: Sinteză – „*Pălăria verde*” – gândirea creatoare (se avansează idei noi, opțiuni, alternative estetice derivate din romantism/simbolism; se identifică ideile cu efect de înaintare din ideologia romantică (ex., expresionismul lui Lucian Blaga și perspectiva kantiană asupra timpului a suprarealismului scufundat în delir și iraționalitate)/ din estetica simbolistă (înstrăinarea de lume a

suprarealiștilor în pictura metafizică a spațiului destructurat de multiple unghiuri de vedere; „somnul” bacovian și Somnul lui Salvador Dali).

Asigurarea retenției și a transferului: Evaluarea – „Pălăria albastră” (se organizează ideile, opțiunile, alternativele estetice obținute din ideologia romantică/simbolistă; se configurează arhitectura interioară pentru proiectul discutat: cafeaua literară: metafora lumii romantice = zborul ascendent sau spațiul evadării compensatorii din limitele date/metafora lumii simboliste = zborul descendent sau spațiul evaziunii, a voluptății limitelor date).

Bibliografie:

1. De Bono, Edward, *Șase pălării gânditoare*, Editura Curtea Veche, București, 2007.
2. Nicolescu, Basarab, *Transdisciplinaritatea*. Manifest, traducere de Horia Mihail Vasilescu, Editura Polirom, Iași, 1999.
3. Nicolescu, Basarab, *De la Isarlik la Valea Uimirii (I)*. Interferențe spirituale, Editura Curtea Veche, București, 2011.
4. Pamfil, Alina, *Didactica literaturii*. Reorientări, Editura Art, București, 2016

BIBLIOTECA CA SPAȚIU DE ÎNVĂȚARE COLABORATIVĂ

Bibliotecar: DELCESCU DANIELA
Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede

Biblioteca este un loc tradițional de învățare, un spațiu dedicat accesului la informație și cunoaștere. Cu toate acestea, în ultimii ani, rolul său a evoluat semnificativ. Dacă în trecut bibliotecile erau văzute doar ca locuri de studiu individual, în prezent acestea s-au transformat în adevărate centre de învățare colaborativă. În acest context, biblioteca modernă nu mai reprezintă doar un spațiu de depozitare a cărților, ci un loc activ de interacțiune intelectuală și de învățare colectivă. Acest referat își propune să exploreze cum bibliotecile devin spații esențiale pentru învățarea colaborativă, evidențiind beneficiile acestui tip de învățare și modul în care acestea sprijină dezvoltarea abilităților sociale și cognitive ale utilizatorilor.

Învățarea colaborativă este un concept educațional ce presupune munca în echipă pentru atingerea unor obiective comune, fiecare membru al grupului având un rol activ în procesul de învățare. Spre deosebire de învățarea individuală, care se axează pe studiul personal, învățarea colaborativă încurajează interacțiunea și schimbul de idei între participanți, stimulând dezvoltarea abilităților de comunicare, colaborare și gândire critică. În acest proces, participanții nu doar că dobândesc cunoștințe, dar învață și să lucreze împreună pentru a rezolva probleme și a crea soluții inovative.

Biblioteca, în acest context, devine mai mult decât un simplu spațiu de lectură. Ea devine un loc activ unde utilizatorii pot colabora, schimba idei, discuta și dezvolta proiecte comune. De asemenea, biblioteca susține acest tip de învățare prin oferirea de resurse informaționale, tehnologii moderne și un mediu propice pentru interacțiune și schimb de cunoștințe.

Biblioteca a evoluat mult în ultimele decenii, iar în prezent multe dintre ele au fost reorganizate pentru a susține activitățile colaborative. Amenajarea fizică a bibliotecilor a fost adaptată astfel încât să favorizeze munca în grup. De exemplu, bibliotecile moderne includ zone speciale pentru lucrul în echipă, cu mese mari, scaune confortabile și, în multe cazuri, tehnologii de ultimă oră, precum table interactive, laptopuri, și proiectoare. Aceste spații sunt concepute pentru a facilita colaborarea și pentru a crea un mediu confortabil și stimulativ pentru utilizatori.

Un alt element important în transformarea bibliotecii ca spațiu de învățare colaborativă este accesul la resurse informaționale variate. Biblioteca nu mai este doar un loc unde se găsesc cărți, ci și un centru care oferă acces la baze de date online, articole științifice, resurse multimedia și multe altele. Astfel, biblioteca devine un loc unde utilizatorii pot accesa informații din multiple domenii, pot colabora pe proiecte comune

și pot învăța unii de la alții. Platformele online puse la dispoziție de biblioteci permit utilizatorilor să colaboreze la distanță, să își partajeze resurse și să comunice într-un mod eficient.

Tehnologia joacă, de asemenea, un rol esențial în această transformare. Bibliotecile sunt dotate cu calculatoare, tablete, sisteme de videoconferință și software educațional care permit utilizatorilor să colaboreze într-un mod mai interactiv. Platformele online de învățare, aplicațiile de partajare a documentelor și instrumentele de videoconferință sunt doar câteva dintre tehnologiile care sprijină învățarea colaborativă. Aceste resurse permit oamenilor să comunice eficient, să partajeze idei și să dezvolte proiecte în echipă, indiferent de locația lor geografică.

Mai mult, multe biblioteci organizează activități educaționale care stimulează învățarea colaborativă. De exemplu, atelierile de lucru, dezbaterile, concursurile de știință sau de literatură, organizarea de evenimente educaționale și de formare profesională pentru studenți, profesori și alți membri ai comunității sunt doar câteva dintre activitățile care sprijină acest tip de învățare. Aceste evenimente nu doar că încurajează schimbul de idei și colaborarea, dar și dezvoltarea unor competențe esențiale pentru succesul într-o lume în continuă schimbare.

În primul rând, învățarea colaborativă în bibliotecă ajută la dezvoltarea unor abilități sociale și cognitive importante. Participanții la activități colaborative sunt obligați să comunice eficient, să își exprime ideile clar și să asculte activ punctele de vedere ale celorlalți. Aceste abilități sunt esențiale nu doar în context educațional, dar și în viața profesională, în special într-o eră globalizată în care munca în echipă și abilitățile de comunicare sunt cruciale pentru succesul profesional.

De asemenea, învățarea colaborativă stimulează gândirea critică și creativitatea. Munca în echipă oferă participanților posibilitatea de a discuta idei, de a analiza probleme din perspective diferite și de a găsi soluții inovative. Fiecare membru al echipei aduce o contribuție unică, iar acest schimb de perspective ajută la îmbogățirea procesului de învățare. Astfel, biblioteca nu este doar un loc unde se acumulează informații, ci un spațiu unde se dezvoltă noi moduri de gândire și se creează idei inovative.

Un alt beneficiu major al învățării colaborative în bibliotecă este accesul la o gamă variată de perspective și cunoștințe. Lucrând în echipă, participanții pot învăța unii de la alții, pot îmbogăți propriile cunoștințe și pot dezvolta soluții mai complexe și mai eficiente. Acest schimb de idei și experiențe contribuie la o învățare mai profundă și mai aplicată.

Biblioteca modernă nu mai este doar un loc de lectură, ci un spațiu activ de învățare colaborativă. Aceasta reprezintă un mediu în care utilizatorii nu doar că accesează informații, dar colaborează, împărtășesc idei și dezvoltă competențe esențiale pentru succesul în lumea contemporană. Transformarea bibliotecilor într-un spațiu dedicat învățării colaborative este un pas important în direcția unei educații mai dinamice și mai interactive, care răspunde nevoilor unei societăți în continuă schimbare. Prin utilizarea

tehnologiei, accesul la resurse variate și organizarea de activități educaționale, bibliotecile contribuie semnificativ la dezvoltarea abilităților sociale, cognitive și profesionale ale tuturor celor care le frecventează.

Bibliografie:

1. https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/Biblioteca%20in%20era%20internetului%20te ndinte%20%C5%9Fi%20prognose%20.pdf.pdf
2. <https://www.learningnetwork.ro/articol/ce-este-invatarea-colaborativa/5092>
3. <https://www.ifla.org/wp-content/uploads/2019/05/assets/libraries-for-children-and-ya/publications/ya-guidelines2-ro.pdf>
4. https://doctorat.feaa.uaic.ro/doctoranzi/pagini/Berechet_Lucian/Documents/LucianDaniel%20Berechet_Th%20edu%20si%20Inv%20Colab%20sub%20IGE%20rezumat.pdf

STRATEGII DIDACTICE INOVATIVE PENTRU O EDUCAȚIE DE CALITATE: ÎNVĂȚAREA PRIN COOPERARE

Profesor: DESCULȚU IULIANA-ADRIANA
Școala Gimnazială „Zaharia Stancu” Roșiori de Vede

Devenirea omului este un rezultat al acțiunii conjugate a celor trei factori: ereditatea, mediul și educația; acești factori se întrepătrund și se condiționează reciproc. Educația este necesară în măsură în care individul, prin acest proces, interiorizează valori sociale, cunoștințe și informații, pe care mai apoi le exprimă în acțiuni comportamentale care să conducă la dezvoltarea societății. Educația, are așadar, trei funcții: de transmitere și însușire a unor cunoștințe, priceperi și deprinderi, de la societate către individ; de formare și dezvoltare a personalității individului; pregătirea individului pentru integrarea sa activă în societate.

În contextul transformărilor rapide din societatea contemporană, școlile și cadrele didactice sunt chemate să implementeze metode de predare inovative, capabile să răspundă cerințelor unei educații de calitate. Învățarea tradițională, centrată pe profesor și transferul unidirecțional de informații, nu mai este suficientă pentru a dezvoltă competențele necesare în era modernă. O metodă didactică de succes, care a demonstrat rezultate pozitive în dezvoltarea abilităților cognitive și socio-emoționale, este **învățarea prin cooperare**. Această pune accent pe colaborarea dintre elevi, promovând implicarea activă, gândirea critică și abilitățile de rezolvare a problemelor.

Educația constituie ansamblul acțiunilor și a influențelor generațiilor adulte asupra celor aflate în formare, cu scopul dezvoltării optime a acestora pentru integrarea armonioasă în societate.

În vederea însușirii temeinice a cunoștințelor și a deprinderilor, este necesară implicarea activă și conștientă a elevului în actul învățării, prin conștientizare și responsabilizare. Educația presupune existența a doi factori: educatorul și educatul, între care se stabilește o relație biunivocă. În vederea însușirii temeinice a cunoștințelor și a deprinderilor, este necesară implicarea activă și conștientă a elevului în actul învățării, prin conștientizare și responsabilizare. Prin aplicarea acestui principiu, se va realiza învățarea activă sau învățarea centrată pe elev, care presupune mai multe aspecte.

Învățarea prin cooperare este o metodă pedagogică în care elevii lucrează în grupuri mici, cu scopul de a învăța împreună și de a-și atinge obiectivele de studiu comune. Spre deosebire de învățarea individuală, această strategie se bazează pe interacțiunea dintre membrii grupului, încurajând schimbul de idei și sprijinul

reciproc. În acest mod, fiecare elev își aduce contribuția, iar procesul de învățare devine o experiență socială în care toți participanții își dezvoltă abilitățile atât cognitive, cât și relaționale.

Pentru ca învățarea prin cooperare să fie eficientă, trebuie respectate câteva principii esențiale:

Interdependența pozitivă: Elevii trebuie să înțeleagă că succesul grupului depinde de contribuția fiecărui membru. Acest lucru poate fi realizat prin stabilirea unor obiective comune și atribuirea unor roluri specifice fiecărui elev.

Răspunderea individuală: Deși elevii lucrează în echipă, fiecare trebuie să fie responsabil pentru îndeplinirea sarcinilor sale. Astfel, se asigură că toți membrii grupului contribuie și nu depind doar de eforturile altora.

Interacțiunea față în față: Interacțiunea directă între elevi stimulează schimbul de idei, ajută la clarificarea conceptelor și favorizează o mai bună înțelegere a subiectului.

Dezvoltarea abilităților interpersonale: Elevii învață să comunice eficient, să negocieze și să rezolve conflictele, abilități esențiale în colaborarea de grup.

Evaluarea grupului: La finalul activității, elevii reflectează asupra modului în care au lucrat împreună și identifică modalități de îmbunătățire a colaborării în viitor.

Învățarea prin cooperare aduce numeroase beneficii în dezvoltarea elevilor și îmbunătățirea calității educației: **îmbunătățirea performanțelor academice**, studiile arată că elevii care învață în echipă tind să aibă rezultate mai bune, deoarece procesul colaborativ favorizează înțelegerea mai profundă a materialului. Explicarea conceptelor colegilor ajută la consolidarea cunoștințelor și clarificarea neînțelegerilor. Prin colaborare, elevii își dezvoltă competențe de comunicare, empatie și rezolvare a conflictelor. Aceștia învață să lucreze cu persoane diferite, să asculte și să accepte punctele de vedere ale altora.

Creșterea motivației și a implicării, învățarea prin cooperare îi face pe elevi să se simtă parte dintr-o echipă, ceea ce sporește motivația intrinsecă. Ei se implică activ în procesul de învățare, simțind că contribuția lor contează pentru succesul grupului.

Dezvoltarea gândirii critice: Prin discuții și dezbateri, elevii sunt încurajați să analizeze informațiile și să-și formeze propriile opinii. Întrebările și feedbackul primit de la colegi îi determină să își reconsidere pozițiile și să-și îmbunătățească argumentele.

Există numeroase metode prin care profesorii pot integra învățarea prin cooperare în clasă. Iată câteva strategii eficiente:

Jigsaw (Mozaic): Aceasta este o metodă în care fiecare elev din grup studiază o parte a materialului și devine expert în acea secțiune. Apoi, elevii se reîntâlnesc în grupul inițial și își prezintă partea lor, astfel încât toți membrii să învețe întregul material.

Învățare prin perechi: Elevii lucrează în perechi pentru a rezolva probleme sau a discuta concepte. Această metodă ajută la dezvoltarea abilităților de comunicare și îi face pe elevi să-și explice reciproc ideile, consolidând astfel învățarea.

Discuții ghidate: Profesorul pune întrebări deschise care stimulează dezbaterile în grupuri mici. Elevii sunt încurajați să aducă argumente, să pună întrebări colegilor și să-și exprime opiniile, ceea ce favorizează dezvoltarea gândirii critice.

Proiecte de grup: Elevii lucrează împreună la proiecte pe termen lung, unde fiecare membru își asumă un rol specific (cercetător, prezentator, editor etc.). Aceste proiecte oferă elevilor ocazia să își pună în practică abilitățile de colaborare și să își aplice cunoștințele într-un context real

Implementarea învățării prin cooperare poate întâmpina dificultăți, cum ar fi: **lipsa de participare echitabilă:** Unii elevi pot contribui mai puțin decât alții sau pot prefera să lase colegii să facă cea mai mare parte a muncii. Pentru a aborda această problemă, profesorul poate atribui roluri specifice fiecărui elev și poate monitoriza progresul grupului.

Conflicte între elevi: Diferențele de opinie pot duce la conflicte în cadrul grupului. Profesorul trebuie să intervină pentru a ghida discuțiile și să încurajeze utilizarea unor tehnici de rezolvare a conflictelor, precum negocierea și ascultarea activă.

Învățarea prin cooperare este o strategie didactică inovatoare care contribuie semnificativ la îmbunătățirea calității educației. Prin încurajarea colaborării, dezvoltarea abilităților sociale și stimularea gândirii critice, această metodă pregătește elevii pentru provocările lumii moderne. Implementarea ei în mod eficient în cadrul lecțiilor zilnice poate transforma experiența educațională, făcând-o mai atractivă, mai relevantă și mai adaptată nevoilor fiecărui elev.

Bibliografie

1. Stroe Marcus (coord)- *“Competența didactică- perspectiva psihologică”*; Ed. All Educațional, 1999;
2. Elena Seghedi, *“Curs de teoria și metodologia instruirii”*, Iași 2003;
3. Andre de Perette- *“Educația în schimbare”*, Editura Spiru Haret, Iași, 1996;
4. Ion I. Ionescu- *“Sociologia școlii”*, Editura Polirom, Iași, 1997

UNITATEA ȘCOLARĂ: ȘCOALA GIMNAZIALĂ ȘERBAN CIOCULESCU GĂEȘTI

Nr. de înregistrare în unitatea școlară:

RESPONSABIL DE CAZ SERVICII EDUCATIONALE:

Numele și prenumele Diaconu Stela

Date de contact: tel. 0739034612

e-mail

AVIZAT,

Director CIRAЕ DĂMBOVIȚA,

Prof. psih. E. Ș

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (PIP)

Prof. itinerant/de sprijin DIACONU STELA
Școala Gimnazială Șerban Cioculescu Găești, Dâmbovița

- ❖ NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI (EI): M. N. D
- ❖ DATA NAȘTERII:
- ❖ DOMICILIUL:
- ❖ CLASA / GRUPA:a III a B
- ❖ ANUL ȘCOLAR 2024-2025

Nr. de înregistrare în unitatea școlară a planului de servicii individualizat

❖ DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe - deficiențele / afecțiunile din certificatul de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE/CMBRAE, numărul și data eliberării acestui document: TSA, ADHD, Certificat, eliberat de CJRAE Dâmbovița

ECHIPA DE INTERVENȚIE (se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei):

Prof de sprijin/itinerant: Diaconu Stela

Prof. învăț primar: D. C

Prof. consilier școlar R. E

Mama: E.M

❖ DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENȚIE: Comunicare în limba română/ Cognitiv

❖ SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat) Stimularea gândirii și a atenției

❖ OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ

- 1.1. Extragerea unor informații de detaliu dintr-un text informativ sau literar accesibil
 - 1.4. Manifestarea curiozității față de diverse tipuri de mesaje în contexte familiare
 - 2.2. Povestirea unei întâmplări cunoscute pe baza unui suport adecvat din partea profesorului
 - 3.1. Extragerea unor informații de detaliu din texte informative sau literare
 - 3.2. Formularea unui răspuns emoțional față de textul literar citit
 - 4.1. Aplicarea regulilor de despărțire în silabe la capăt de rând, de ortografie și de punctuație în redactarea de text
 - 4.5. Manifestarea disponibilității pentru transmiterea în scris a unor idei
- ❖ DURATA planului de intervenție personalizat (un modul din structura anului școlar): 01.10.2024-25.10.2024
- ❖ Data elaborării PIP: 01.10.2024
- Data revizuirii PIP: 25.10.2024

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT:

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAȚIONALE	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ȘI RECUPERARE	PERIOADA DE INTERVENȚIE	EVALUARE ȘI APRECIEREA EVOLUȚIEI	
					INDICATORI	METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1	<p>Să recepteze și să emită mesaje în contexte familiare;</p> <p>Să relateze acțiuni, întâmplări cunoscute, audiate, vizionate</p> <p>Să identifice titlul, autorul, personajele, informații explicit formulate</p> <p>Să povestească o întâmplare din</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Funcții ale limbii (acte de vorbire) <p>receptarea și emiterea de mesaje în contexte familiare;</p> <p>relatarea unei acțiuni/întâmplări cunoscute (audiate, vizionate).</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Textul – textul literar (textul narativ, poezii scurte adecvate nivelului de vârstă) <p>titlu, autor, rolul ilustrațiilor;</p>	<ul style="list-style-type: none"> - conversația, explicația, exercițiul, jocul de rol, încurajarea - imagini, fișe de lucru <ul style="list-style-type: none"> ● Resurse materiale: <p>manual, text suport, fișe de lucru adaptate</p> <ul style="list-style-type: none"> Resurse procedurale: <p>conversația, explicația, exercițiul, problematizarea.</p>	MODUL I	<p>receptează și emite mesaje în contexte familiare cu sprijin CDS</p> <p>relatează o acțiune/întâmplare cunoscută (audiată, vizionată).</p> <p>Identifică titlul, autorul, rolul ilustrațiilor, personajele textului,</p>	<p>-evaluare orală</p> <p>-evaluare scrisă</p> <p>-observarea sistematică</p> <p>Observarea sistematică:</p> <p>Comportament de cititor:</p> <p>-deprinderi de citire (suficient de tare,</p>

<p>experiența personală</p>	<p>identificarea de informații explicit formulate;</p> <p>raportarea propriei experiențe la cea a personajelor.</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Organizarea textului scris <p>ășezarea corectă în pagina caietului a textului scris;</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Variabilitatea limbii și a comunicării în contexte diferite <p>despărțirea în silabe a cuvintelor.</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Recapitulare ● Evaluare <p>Ameliorare/Dezvoltare</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Funcții ale limbii (acte de vorbire) <p>relatarea unei acțiuni/întâmplări cunoscute (audiate, citite);</p>	<p>identifică informații explicit formulate cu sprijin CDS</p> <p>raportează propria experiență la cea a personajelor cu sprijin CDS</p> <p>ășază corect textul în pagina caietului cu sprijin CDS</p> <p>desparte corect cuvintele date în silabe</p>	<p>astfel încât să fie auzit);</p> <p>-respectarea poziției corecte a corpului și a cărții;</p> <p>-pronunțarea clară și accentuarea corectă a cuvintelor.</p> <p>Tema de lucru în clasă: jurnal cu dublă intrare: transcrierea unui fragment preferat, motivarea alegerii lui</p>
------------------------------------	--	--	---

<p>Să relateze o acțiune, întâmplare cunoscută în ritm propriu, corect, conștient un text</p> <p>Să identifice personajele textului;</p> <p>timpul, locul, ordinea desfășurării întâmplărilor;</p> <p>să-și exprime acordul/dezacadul față de acțiunile unor personaje</p> <p>să identifice și să folosească semnele de punctuație să scie un scurt text în care se prezintă o întâmplare imaginată cu sprijin CDS</p>	<p>● Textul – textul literar, narativ</p> <p>personajele textului;</p> <p>timpul, locul, ordinea desfășurării întâmplărilor;</p> <p>exprimarea acordului/dezacordului față de acțiunile unor personaje.</p> <p>● Organizarea textului scris</p> <p>semnele de punctuație;</p> <p>scrierea textului în care se prezintă o întâmplare imaginată;</p> <p>● Variabilitatea limbii și a comunicării în contexte diferite</p> <p>cuvinte cu același înțeles;</p> <p>cuvinte cu înțeles opus;</p> <p>cuvinte care au aceeași formă, dar înțeles diferit; expresii.</p>		<p>relatează o acțiune/întâmplare cunoscută (audiată, citită)</p> <p>identifică personajele textului;</p> <p>timpul, locul, ordinea desfășurării întâmplărilor</p> <p>își exprimă acordul/dezacordul față de acțiunile unor personaje cu sprijin CDS</p> <p>identifică semnele de punctuație și le folosește</p> <p>identifică cuvinte cu același înțeles;</p>	<p>Evaluarea după rezolvarea sarcinilor de învățare.</p> <p>Evaluare scrisă -redactarea unui scurt text și scrierea acestuia respectând regulile de așezare în pagină</p>
--	--	--	--	--

<p>să identifice cuvinte cu același înțeles;</p> <p>cuvinte cu înțeles opus;</p> <p>cuvinte care au aceeași formă, dar înțeles diferit; expresii.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Recapitulare ● Evaluare <p>Ameliorare/Dezvoltare</p>			<p>cuvinte cu înțeles opus;</p> <p>cuvinte care au aceeași formă, dar înțeles diferit; expresii, cu sprijin CDS</p>	
---	--	--	--	---	--

❖ **Notă:**

*Precizarea STRATEGIILOR DE TERAPIE ȘI RECUPERARE pentru copiii/ elevii din învățământul de masă presupune enumerarea *metodelor și mijloacelor utilizate în vederea realizării obiectivelor operaționale*

** Precizarea INDICATORILOR presupune identificarea și enumerarea *criteriilor minime de apreciere a progreselor* copiilor/ elevilor

❖ **CONCLUZII PRIVIND PLANUL DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (se completează la sfârșitul perioadei de implementare)**

- a) Obiectivele planului au fost atinse în totalitate/ parțial/ nu au fost atinse în termenul propus.
- b) Obiectivele planului au fost atinse în termenul propus/ înainte de termenul propus.

Volumul vocabularului adecvat vârstei sărac

Exprimare orală corectă fluentă greoaie incorectă dificultăți în exprimarea clară, corectă a ideilor blocaj în exprimare

Deficiențe de limbaj oral citit scris nu e cazul

Conduita de ascultare foarte bună bună acceptabilă nesatisfăcătoare

Elevul dovedește:	Deseori	Uneori	Niciodată	Nu e cazul	Puncte forte
Atitudine pozitivă față de sine	X				
Atitudine pozitivă față de ceilalți		X			
Capacitate de recunoaștere/ înțelegere/reglare a emoțiilor		X			
Abilități de comunicare orală	X				
Abilități de comunicare scrisă	X				
Abilități de calcul matematic	X				

Capacitate de lucru în echipă	X			
Deprinderi de relaționare interpersonală	X			
Valorizarea educației/a dezvoltării personale	X			

❖ **DETALIAȚI ALTE ASPECTE REFERITOARE LA REZULTATELE EVALUĂRII PERIODICE:**

Elevul identifică titlul, autorul, rolul ilustrațiilor, personajele textului, identifică informații explicit formulate cu sprijin CDS, desparte corect cuvintele date în silabe, identifică semnele de punctuație și le folosește, identifică cuvinte cu același înțeles, cuvinte cu înțeles opus, cuvinte care au aceeași formă, dar înțeles diferit, expresii, cu sprijin CDS.

c) **RECOMANDĂRI PRIVIND PLANUL DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (PIP)**

- a) Menținerea planului și reevaluare pentru perioada următorului modul din planul de învățare DA NU
- b) Propunere/Decizie de revizuire a planului DA NU

<p>Director,</p> <p>Prof. V.C</p> <p>Semnătură: _____</p> <p>Data: _____</p>	<p>Întocmit,</p> <p>Prof. de sprijin/întinerant: Diaconu Stela</p> <p>Semnătură: _____</p>
--	--

INTERDISCIPLINARITATEA – O CARACTERISTICĂ INOVATOARE A SISTEMULUI MODERN DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Profesor: DINU MIHAIL
Școala Gimnazială nr. 7, Alexandria

La sfârșitul celei de-a doua jumătăți a secolului XX, apăsarea un nou concept în domeniul educației permanente, ce marca, astfel, trecerea acesteia în rândul priorităților societății umane. Ideea că acumularea de informații în sistemele de învățământ formale este necesară ca model de bună practică, nu a fost parcă niciodată mai evidentă decât în perioada mai sus amintită.

În contextul evoluției rapide a societății contemporane, învățământul trebuie să se adapteze și să răspundă provocărilor lumii actuale, caracterizată prin complexitate și interconectare. Una dintre cele mai inovative abordări care se impun în educație este interdisciplinaritatea, care presupune integrarea și aplicarea cunoștințelor din diferite domenii pentru a înțelege și rezolva probleme complexe. Interdisciplinaritatea reprezintă o trăsătură esențială a sistemului modern de învățământ, fiind o metodă prin care se stimulează gândirea critică, creativitatea și abilitățile de rezolvare a problemelor, aspecte esențiale într-o eră în care granițele dintre disciplinele tradiționale devin tot mai difuze.

Cu toate acestea, este dificil ca una dintre cele mai conservatoare instituții, învățământul, să fie reînnoită prin o serie de reforme. Acest lucru se datorează faptului că sistemele educaționale sunt cunoscute pentru rigiditatea lor în toate nivelurile. Secole de-a rândul, educația a fost considerată un sistem stabil, unde tinerii intră pentru a se educa și pentru a reveni în societate după zece ani, pentru a dobândi cunoștințele teoretice și practice necesare muncii productive.

Indiferent de cât de mult pretindem că umanizăm procesul educațional prin atribuirea lui a mai multor dimensiuni afective, morale ori estetice, realitatea este că schimbările sunt greu de gestionat, aceasta și datorită faptului că învățământul rămâne un sistem cu un input și un output eficiente în măsura în care statisticile, costurile, infrastructura și personalul utilizat.

Interdisciplinaritatea în educație se referă la integrarea unor concepte și metode din diferite discipline pentru a crea o înțelegere mai completă a unui subiect sau a unei probleme. Aceasta nu înseamnă doar combinarea unor informații din diverse domenii, ci și realizarea unor conexiuni semnificative între acestea, astfel încât elevul să poată aplica cunoștințele în contexte variate. De exemplu, un proiect de cercetare care implică matematica, științele naturii și științele sociale poate ajuta elevii să înțeleagă impactul unui fenomen natural asupra societății, învățând în același timp să folosească instrumente și metode din fiecare disciplină.

Scopul principal al interdisciplinarității este de a încuraja elevii să privească lumea din perspective diferite și să aplice cunoștințele acumulate în mod integrat, ajutându-i astfel să devină rezolvitori de probleme eficienți. În acest sens, interdisciplinaritatea este un răspuns la nevoia de a învăța în mod flexibil și adaptabil într-o lume aflată în continuă schimbare.

Unul dintre cele mai *evidente beneficii ale interdisciplinarității* este dezvoltarea abilităților de gândire critică și analitică. Prin abordarea unui subiect din unghiuri multiple, elevii sunt încurajați să analizeze informațiile din perspective diverse, ceea ce le permite să dezvolte un raționament mai complex și mai nuanțat. De exemplu, studiul unui fenomen social poate fi completat cu analiza datelor statistice, înțelegerea contextului istoric și influențele culturale, toate aceste aspecte contribuind la formarea unui punct de vedere bine fundamentat.

De asemenea, interdisciplinaritatea stimulează creativitatea, oferind elevilor posibilitatea de a explora soluții inovatoare și de a depăși limitele convenționale ale unei singure discipline. În cadrul unui proiect interdisciplinar, elevii pot crea soluții originale care integrează tehnologie, arte, știință și alte domenii, dezvoltându-și astfel abilități valoroase pentru viitoarele lor cariere.

Un alt *avantaj major al interdisciplinarității* este că ajută la dezvoltarea unor abilități de colaborare și comunicare eficientă. În cadrul activităților interdisciplinare, elevii lucrează adesea în echipe, ceea ce le permite să-și împărtășească ideile, să învețe de la colegii lor și să dezvolte capacitatea de a lucra în grupuri diversificate. Aceste abilități sunt esențiale în societatea globalizată de azi, unde soluțiile la problemele complexe necesită cooperare între specialiști din diferite domenii.

Sistemul educațional actual, într-o eră marcată de tehnologie și schimbări rapide, nu mai poate fi limitat la abordări rigide și compartimentate ale cunoașterii. Interdisciplinaritatea este, în acest context, o metodă inovatoare care răspunde cerințelor unei educații adaptate la realitățile contemporane. În acest sens, învățământul nu mai poate fi privit ca un simplu transfer de informații dintr-o disciplină într-alta, ci ca un proces dinamic în care învățătorii sunt ghidați să combine diferite perspective și resurse pentru a construi o înțelegere mai complexă a lumii.

În multe școli și universități din întreaga lume, proiectele interdisciplinare sunt deja o practică frecventă, iar curriculumul este din ce în ce mai flexibil și orientat către integrarea cunoștințelor din diverse domenii. De exemplu, în cadrul unui program educațional de inginerie, studenții pot participa la proiecte care implică nu doar matematică și fizică, dar și științe sociale, etică și drept, pentru a înțelege impactul tehnologiilor asupra societății.

Mai mult, tehnologiile informaționale au un rol esențial în facilitarea interdisciplinarității, prin furnizarea unor platforme online și a unor resurse accesibile care permit interacțiunea între diferite domenii și crearea unor conexiuni rapide și eficiente. În acest context, elevii pot explora teme variate, pot lucra

împreună la distanță și pot accesa materiale din diferite colțuri ale lumii, ceea ce le îmbogățește experiența educațională.

Chiar dacă interdisciplinaritatea este recunoscută pentru beneficiile sale, implementarea acesteia în educație nu este lipsită de provocări. Una dintre principalele dificultăți este formarea și adaptarea cadrelor didactice la acest tip de abordare. Profesorii trebuie să fie bine pregătiți pentru a dezvolta și coordona activități care integrează mai multe discipline, ceea ce presupune nu doar cunoștințe extinse în domeniul lor, dar și o deschidere către alte arii de studiu. De asemenea, în multe sisteme educaționale, curriculumurile sunt încă structurate pe discipline separate, iar abordările interdisciplinare necesită o flexibilitate care nu este întotdeauna posibilă din punct de vedere administrativ. În acest sens, o reformă educațională care să încurajeze și să sprijine mai activ interdisciplinaritatea ar putea contribui la integrarea acesteia pe scară largă.

Interdisciplinaritatea este o caracteristică inovatoare a sistemului modern de învățământ, care răspunde provocărilor unei lumi tot mai interconectate și complexe. Prin integrarea cunoștințelor din diverse domenii, elevii dezvoltă abilități de gândire critică, rezolvare a problemelor și colaborare, esențiale pentru succesul lor profesional și personal. Deși implementarea sa presupune depășirea unor bariere administrative și pedagogice, beneficiile oferite de această abordare justifică eforturile depuse pentru integrarea sa mai largă în educație. Astfel, interdisciplinaritatea devine nu doar o metodă educațională, ci și o necesitate în pregătirea tinerelor generații pentru provocările unei lumi în continuă schimbare.

Bibliografie

1. Oprea, Crenguța - Lăcrămioara, „*Strategii didactice interactive*”, EDP R.A., 2008
2. Cerghit, Ioan, „*Metode de învățământ*”, Ed. Polirom, 2006
3. L.D 'Hainaut, *Programe de învățământ și educație permanentă*, E.D.P., București
4. Vasile Flueraș, *Teoria și practica învățării prin cooperare*, Colecția Științele Educației
5. M.Mihăescu, A. Dulman, C. Mihai, *Activități transdisciplinare*, Ed. Radical 2004

OPTIMIZAREA ACTIVITĂȚII DIDACTICE PRIN FOLOSIREA METODELOR INTERACTIVE

Profesor: DRĂGAN AURELIA
Cenrul Școlar de Educație Incluzivă Alexandria

În contextul educațional contemporan, metodele didactice interactive joacă un rol esențial în optimizarea procesului de învățare. Acestea permit o implicare activă a elevilor, facilitând nu doar transmiterea informației, ci și dezvoltarea gândirii critice, a creativității și a competențelor de colaborare. Metodele interactive se bazează pe principiul că învățarea este mai eficientă atunci când elevii participă activ, comunică între ei și colaborează în rezolvarea problemelor. În acest eseu, vom explora diferite metode interactive care contribuie la optimizarea activității didactice și vom analiza beneficiile aplicării acestora în clasă.

Modernizarea societății presupune implicit și modernizarea învățământului. Acest lucru impune regândirea fundamentală și a "tehnologiei" didactice (unul din aspecte) care să facă din elev un colaborator activ în procesul asimilării de informații, priceperi și deprinderi (cunoștințe, capacități, abilități).

Practica și experiența îmi/ ne spun că cele mai eficiente metode/tehnici de învățare sunt cele interactive. De ce? Pentru că acestea îl pun pe elev, mai mult decât altele în situația de a căuta, de a cerceta, de a găsi singur informațiile. Dar, spun eu, acestea trebuie corelate cu cele tradiționale și dintr-o îmbinare "fericită", eficientă a acestora obținem "arsenalul" metodic necesar pentru a acționa în sfera psihicului elevului cu scopul de a obține performanțe maxime fiind bine știut că nicio metodă nu poate fi utilizată ca o "rețetă" și izolat, ci ca un ansamblu de procedee, acțiuni și operații.

De ce metode interactive?

- pentru că sunt modalități de acțiune educativă centrată pe elev, ele vizează și asigură antrenarea și activizarea structurilor cognitive, operatorii și afective ale elevului în direcția utilizării potențialului său psihic, fizic și afectiv și a transformării lui în coparticipant coștient implicat în propria formare;
- pentru că stimulează creativitatea, inițiativa individuală și colectivă;
- pentru că îl ajută pe elev să învețe în mod inteligent, eficient, creativ eliminând foarte mult învățarea mecanică ce duce la uzura prematură a intelectului;
- exersează capacitățile de analiză și de lucru a deciziilor oportune la momentul potrivit, stimulând inițiativa tuturor elevilor implicați în rezolvarea sarcinilor;
- asigură o mai bună punere în practică a cunoștințelor, exersarea priceperilor și capacităților în diverse contexte și situații;
- descurajează practicile de speculare sau de învățare doar pentru note;

- înlătură blocajele în comunicare și contribuie la formarea gândirii critice.

Folosirea lor asigură și dimensiunea socială. Cooperarea asigură o relație deschisă între parteneri, dezvoltă atitudini și comportamente bazate pe încredere, favorizând formarea atitudinii pozitive față de școală. Lucrul în echipă acoperă neajunsurile învățării individualizate, acordând o importanță considerabilă dimensiunii sociale prin desfășurarea proceselor interpersonale. Munca în echipă are efecte semnificative asupra personalității elevilor, prezența partenerilor de interacțiune constituind un stimulent intelectual și un declanșator de opinii și informații. Soluțiile emise pot suferi în cadrul grupului îmbunătățiri și ajustări, analiza critică dezvoltând capacitatea de autoevaluare ale participanților. La acest fapt se adaugă și calitatea mai bună a răspunsurilor, instalarea unui climat motivant de lucru, caracterizat printr-o tensiune crescută pentru finalizarea sarcinii.

Învățarea activă este centrată pe interesele, nivelul de înțelegere, nivelul de dezvoltare al elevilor punându-se bazele:

- unor comportamente ce denotă participarea: elevul este activ, răspunde la întrebări, participă la activități;
- gândirii creative: elevul are propriile sugestii, propune noi abordări;
- învățării aplicate: elevul devine capabil să aplice o strategie de învățare într-o anumită etapă a învățării.

În felul acesta, elevul capătă o altă dimensiune în ecuația școală – elev – învățător, devine o “personalitate” care se exprimă sigur pe sine, dezinvolt, degajat.

În rândurile următoare exemplific câteva metode folosite de-a lungul anilor la clasele de elevi care s-au dovedit a fi interactive și au contribuit la exprimarea “personalității” elevului:

- ✓ *jocul didactic*, metodă educațională interactivă care stimulează improvizația, pune la încercare îndemânarea de a rezolva probleme; metoda activează și implică;
- ✓ *asaltul de idei*, stimulează creativitatea; elevii sunt puși să găsească mai multe idei/ căi de rezolvare;
- ✓ *dezbateri problematizate*, elevii se obișnuiesc cu tehnica argumentării, cu menținerea de păreri, cu acceptarea gândirii colective;
- ✓ *conversația euristică*, conduce la descoperirea de noi adevăruri, la imaginarea unor soluții;
- ✓ *lucrările practice*, elevii execută ei înșiși diferite lucrări sub observația, îndrumarea și coordonarea de învățător/profesor.

Acestea sunt doar câteva dintre metodele folosite cu succes și care au contribuit la îmbunătățirea calității demersului didactic asigurând un caracter activ- participativ și o valoare formativă asupra personalității elevului. Mai trebuie să ținem seama și de faptul că în contextul societății în permanentă

schimbare, activitatea instructiv – educativă se prezintă ca un proces de transformare și de adaptare din mers a tinerei generații la cerințele societății.

Sarcina școlii românești actuale, la toate nivelele de învățământ derivă din idealul educațional, acela de a forma personalități comunicative, creative și ușor adaptive mediului social.

Metodele interactive transformă elevii din receptori pasivi ai informației în participanți activi la procesul de învățare. Prin activități precum dezbaterile, învățarea prin descoperire sau lucrul în echipă, elevii își dezvoltă abilități esențiale, precum gândirea critică, rezolvarea problemelor și colaborarea. Acest tip de învățare activează mecanisme cognitive avansate, conducând la o înțelegere mai profundă a materiei și la o reținere pe termen lung a informațiilor. Metodele interactive nu doar că optimizează procesul didactic, dar contribuie și la dezvoltarea competențelor socio-emoționale ale elevilor. Prin colaborare și feedback reciproc, elevii învață să lucreze în echipă, să își gestioneze emoțiile și să își respecte colegii. Aceste abilități sunt esențiale pentru viața personală și profesională, pregătind elevii să se adapteze într-o lume dinamică și interconectată.

Prin aplicarea metodelor interactive, profesorul devine un facilitator al învățării, creând un mediu deschis și colaborativ. Elevii se simt încurajați să participe activ, să își exprime ideile și să colaboreze cu profesorul și colegii, ceea ce duce la îmbunătățirea relației și la crearea unui climat educațional pozitiv. Astfel, se creează o atmosferă în care fiecare elev se simte valorizat și implicat în procesul de învățare.

Elevii sunt mult mai motivați să participe activ la ore atunci când metodele didactice sunt interactive și captivante. Învățarea prin jocuri, dezbateri sau proiecte practice stimulează interesul și curiozitatea, transformând procesul de învățare într-o experiență pozitivă. Motivația intrinsecă crescută favorizează o atitudine proactivă față de învățare și o implicare sporită în activitățile educative.

Bibliografie:

- 1.Oprea C.L., *Strategii didactice interactive*, E.D.P.,2007.
- 2.Cerghit, Ioan – *Metode de învățământ*, Ed. Polirom, Iași, 2006.
- 3.Brebeu, Silvia – *Metode interactive de grup*, Ed. Anves, 2002.
- 4.Miron Ionescu, Ioan Radu – *Didactica modernă*, Ed.Dacia, Cluj- Napoca, ed. a II-a revizuită.

METODE INOVATIVE ÎN PREDAREA BIOLOGIEI

Profesor: DUMITRESCU STELIANA

Școala Gimnazială nr. 1, Comuna Mârzănești, Județul Teleorman

Metodele inovative de predare nu se limitează doar la utilizarea celor mai avansate tehnologii în clasă sau la urmărirea constantă a tendințelor educaționale actuale; ele reprezintă esența procesului de predare-învățare!

Aceste metode implică adoptarea de strategii noi, axate pe elevi, care încurajează implicarea activă și interacțiunea între elevi și profesor în timpul lecțiilor. Deși elevii vor trebui să depună un efort mai mare, această abordare le va răspunde mai bine nevoilor și le va facilita o dezvoltare mai rapidă.

Spre deosebire de metoda tradițională de predare, care se concentrează pe volumul de informații pe care îl poți transmite elevilor, metodele inovatoare de predare se axează pe ceea ce elevii rețin cu adevărat din lecțiile tale.

Metodele de predare inovative prezintă mai multe beneficii, printre care se numără:

Încurajează cercetarea. Abordările inovatoare ale învățării îi încurajează pe elevi să exploreze și să descopere lucruri și instrumente noi pentru a-și lărgi mințile.

Îmbunătățesc abilitățile de rezolvare a problemelor și de gândire critică. Metodele creative de predare permit elevilor să învețe în propriul ritm și îi provoacă să facă brainstorming noi modalități de a aborda o problemă în loc să găsească răspunsuri deja scrise în manuale.

Evită transmiterea mai multor cunoștințe simultan. Profesorii care folosesc abordări noi încă oferă elevilor informații, dar tind să le împartă în părți mai mici. Digerarea informațiilor poate fi acum mai accesibilă, iar menținerea lucrurilor scurte îi ajută pe elevi să obțină mai repede noțiunile de bază.

Adoptă mai multe abilități soft. Elevii trebuie să folosească instrumente mai complexe în clasă pentru a-și termina munca, ceea ce îi ajută să învețe lucruri noi și să le stimuleze creativitatea. De asemenea, atunci când fac proiecte individuale sau de grup, elevii știu să-și gestioneze timpul, să prioritizeze sarcinile, să comunice, să lucreze mai bine cu ceilalți și multe altele.

Verifică nivelul de înțelegere al elevilor. Notele și examenele pot spune ceva, dar nu totul despre capacitatea de învățare și cunoștințele unui elev. Folosind tehnologia clasei, profesorii pot aduna date despre progresul elevilor și pot identifica rapid unde se luptă elevii. Acest lucru facilitează ajustarea metodelor de predare în funcție de nevoile individuale.

Îmbunătățesc autoevaluarea. Cu metode grozave de la profesori, elevii pot înțelege ce au învățat și ce le lipsesc. Descoperind ceea ce mai trebuie să știe, ei pot înțelege de ce să învețe anumite lucruri și devin mai dornici să le facă.

Însuflețesc sălile de clasă. Nu vă lăsați sălile de clasă să fie pline de vocea voastră sau de tăcerea incomodă. Metodele de predare inovatoare oferă elevilor ceva diferit de care să se entuziasmeze, încurajându-i să vorbească și să interacționeze mai mult.

Dintre metodele inovative se evidențiază:

➤ **Lecții interactive**

Lecțiile unidireționale sunt adesea tradiționale și pot deveni epuizante atât pentru tine, cât și pentru ei. De aceea, este important să creezi un mediu în care elevii se simt motivați să comunice și să își împărtășească ideile.

Există numeroase modalități prin care elevii pot participa la activitățile din clasă, nu doar ridicând mâna sau fiind solicitați să răspundă. În prezent, există platforme online care facilitează desfășurarea activităților interactive în clasă, economisind timp și încurajând toți studenții să participe, nu doar câțiva dintre ei.

➤ **Utilizarea tehnologiei de realitate virtuală**

Intră într-o nouă dimensiune a învățării chiar în sala de clasă prin intermediul tehnologiei de realitate virtuală. Asemenea experiențelor din cinematografele 3D sau jocurilor VR, elevii pot explora spații diverse și pot interacționa cu obiecte „reale”, în loc să se limiteze la simplele ecrane plate. Astfel, clasa ta poate călători în alte colțuri ale lumii în câteva secunde, poate zburda prin cosmos pentru a explora Calea Lactee sau poate învăța despre era jurasică, având dinozauri la doar câțiva metri distanță.

➤ **Învățare combinată**

Învățarea mixtă este o metodă care combină atât formarea tradițională în clasă, cât și predarea online de înaltă tehnologie. Oferă profesorilor și elevilor mai multă flexibilitate pentru a crea medii de studiu eficiente și a personaliza experiențele de învățare.

➤ **Învățarea bazată pe proiecte**

Toți elevii lucrează la proiecte la sfârșitul unei unități. Învățarea bazată pe proiecte se învârtă și în jurul proiectelor, dar le permite studenților să rezolve probleme din lumea reală și să vină cu noi soluții pe o perioadă mai lungă. PBL face orele mai distractive și mai captivante, în timp ce elevii învață conținut nou și își dezvoltă abilități precum cercetarea, lucrul independent și cu alții, gândirea critică etc.

În această metodă de învățare activă, profesorul lucrează ca ghid, iar elevii se ocupă de călătoria lor de învățare. Studiarea în acest fel poate duce la o mai bună implicare și înțelegere, le poate stârni creativitatea și poate promova învățarea pe tot parcursul vieții.

➤ **Învățare bazată pe anchetă**

Învățarea bazată pe anchetă este, de asemenea, un fel de învățare activă. În loc să susții o prelegere, începi lecția oferind întrebări, probleme sau scenarii. Include, de asemenea, învățarea bazată pe probleme și nu se bazează prea mult pe tine; în acest caz, este mai probabil să fii un facilitator decât un lector. Elevii trebuie să cerceteze subiectul în mod independent sau cu un grup pentru a găsi un răspuns. Această metodă îi ajută să dezvolte foarte mult abilitățile de rezolvare a problemelor și de cercetare.

➤ **Predarea încrucișată**

Predarea crossover combină experiența de învățare atât în sala de clasă, cât și într-un loc în afara. Explorați împreună concepte în școală, apoi organizați o vizită într-un anumit loc unde puteți demonstra cum funcționează acel concept într-un cadru real.

➤ **Învățare personalizată**

În timp ce o strategie funcționează pentru unii elevi, poate să nu fie atât de eficientă pentru un alt grup. De exemplu, activitățile de grup sunt grozave pentru cei extrovertiți, dar pot fi coșmaruri pentru elevii introvertiți. Această metodă adaptează procesul de învățare al fiecărui elev, îi ajută pe elevi să învețe pe baza intereselor, nevoilor, punctelor forte și punctelor slabe ale acestora pentru a obține rezultate mai bune. Călătoria de învățare a fiecărui elev poate fi diferită, dar scopul final rămâne același; pentru a dobândi cunoștințe care să-l echipeze pe acel elev pentru viața lor viitoare.

Trebuie, însă, să avem mare grijă, când, cum și ce metodă aplicăm, deoarece demersurile didactice pe care le inițiem trebuie să fie în concordanță cu particularitățile de vârstă și posibilitățile cognitive și practice ale copiilor. Nu orice metodă poate fi aplicată în cadrul oricărei categorii de activitate sau la orice nivel de vârstă. În alegerea metodelor pe care le vom aplica, trebuie să ținem cont de tema tratată, de tipul ei (de predare, învățare, evaluare) și de nivelul de dezvoltare intelectuală al copiilor. De aceea, este necesar un studiu profund al acestor metode, o analiză amănunțită, creativitate, responsabilitate didactică și capacitate de adaptare și aplicare.

Bibliografie:

1. Boncu Ștefan – „Psihosociologie școlară”, Editura Polirom, București, 2013;
2. Geoff Petty – „Profesorul azi. Metode moderne de predare, Editura Atelier Didactic, 2007
3. Nicola Ioan – „Tratat de pedagogie școlară”, Editura Aramis, București, 2003;
4. Mîndru Elena – „Strategii didactice interactive”, Editura Didactica Publishing House, București, 2005

ARGUMENTE PENTRU O EDUCAȚIE RELIGIOASĂ DE CALITATE – STRATEGII DIDACTICE INOVATIVE

Profesor GHEORGHE CORNELIA MIRELA
Colegiul Național Pedagogic "Ștefan Velovan", Craiova

La ora de religie, copilul trebuie ajutat să înțeleagă beneficiul respectării unor reguli de conduită socială, să conștientizeze rezultatele comportamentului său asupra propriei persoane și asupra celorlalți, să cunoască tradițiile neamului, să participe afectiv și efectiv la sărbătorile religioase ale familiei și ale comunității, contribuind, astfel, la formarea unei personalități ancorate în realitate.

Educația integrală, educația care își asumă ființial latura pozitivă a învățării și care, așa cum amintea pedagogul Ștefan Bârsănescu, are sarcina de a orienta evoluția omului în direcția valorilor, nu poate exclude dimensiunea spirituală a existenței umane. Întemeierea actului educativ pe valorile religioase validează, asigură un alt suport, coerent și unitar, demersului educativ. Prezența disciplinei Religie în sistemul de învățământ românesc reprezintă o formă de valorificare a potențialului formativ-educativ al valorilor creștine, având un rol important în dezvoltarea personalității elevului, în realizarea unei culturi generale, religioase, a unei conduite religioase corecte prin metode instructiv-educative specifice - pentru că fiecare disciplină are particularitatea ei. Religia trebuie să fie o materie care să dezvolte un set de valori precum dragoste, toleranță, bine, respect, nicidecum să se caracterizeze prin îndoctrinare, conținuturi nepotrivite, materie încărcată (ne referim la principiul pedagogic al cantității optime), teama de momentul evaluării etc.

Profesorul de religie ideal (la nivel mental, ideatic putem creiona un astfel de portret) trebuie să aibă autoritate științifică și autoritate morală, să îmbine în chip înțelept blândețea cu stilul autoritar moderat, să fie convins de ceea ce spune și să aplice conținuturile în viața privată, altfel nu-i decât un fățarnic, după cum ne atenționează Sfântul Vasile cel Mare. Și nu e nevoie să facem o demonstrație aparte despre forța exemplului în procesul de educație. Dacă examinăm viața dascălilor de vocație, vom constata că prin faptele lor, prin conduita lor exemplară, au putut deveni modele formative autentice. Elevul poate căpăta pasiune pentru o materie, pentru un domeniu, inclusiv datorită dascălului său. De asemenea, poate dovedi o lipsă de atașament față de o disciplină dacă profesorul nu are acele abilități de care aminteam.

Despre criza de ordin moral din societatea actuală s-a tot vorbit în ultima vreme. Se pare că, sufocați de urgențe și activități zilnice, a căror prioritate poate fi pusă de multe ori sub semnul întrebării, nu mai avem timp de Dumnezeu, nu mai avem timp de cei de lângă noi, nu mai avem timp nici măcar de noi înșine. În depășirea acestei crize, care reclamă revitalizarea moral-spirituală, un rol esențial îl are educația, dar nu

orice fel de educație, ci una de calitate, realizată cu acea pasiune și competență la care făceam referire. Din acest punct de vedere, promovarea educației religioase este obligatorie. Iar dacă vorbim de școală, de educația formală, fără de care nu se pot atinge coerența și plenitudinea educațională, valențele educativ-morale ale orei de Religie se materializează în atitudini și comportamente necesare omului modern.

În plus, la ora de Religie, copilul trebuie ajutat să înțeleagă beneficiul respectării unor reguli de conduită socială, să conștientizeze rezultatele comportamentului său asupra propriei persoane și asupra celorlalți, să cunoască tradițiile neamului, să participe afectiv și efectiv la sărbătorile religioase ale familiei și ale comunității, contribuind, astfel, la formarea unei personalități ancorate în realitate. Nu în ultimul rând, religia părinților și bunicilor tăi îți conferă o identitate culturală, socială, îți oferă apartenență la un grup, construiește o „logică a necesității”, îi (re)unește pe oameni, construiește o linie de rezistență contra ideilor eretice care o asaltează, sădește încredere, curaj, conștiința că nu ești singur.

Această sincopă în derularea învățământului religios aș privi-o, mai degrabă, ca pe o provocare. Atent gestionată, poate conferi un plus de legitimitate și conduce (sau ar trebui să conducă) la necesare perfecționări.

Inovația în predarea religiei poate contribui semnificativ la o educație de calitate, stimulând gândirea critică, dezvoltând empatia și promovând înțelegerea diversității culturale și religioase. Iată câteva strategii inovatoare care pot fi implementate la orele de religie:

1. "Învățarea prin proiecte": Elevii pot lucra în grupuri pentru a crea proiecte care explorează diverse tradiții religioase, texte sacre sau valori morale. Acest tip de învățare activă îi ajută să înțeleagă și să aprecieze diversitatea.
2. "Utilizarea tehnologiei": Integrarea resurselor digitale, cum ar fi filme, documentare, aplicații educaționale sau site-uri interactive, poate face lecțiile mai atractive și accesibile. Elevii pot crea prezentări multimedia despre subiecte religioase relevante.
3. "Simularea dezbaterilor": Organizarea de dezbateri pe teme religioase și etice încurajează gândirea critică și argumentarea. Aceste dezbateri pot ajuta elevii să își exprime opiniile și să asculte perspective diferite.
4. "Învățarea prin experiență": Organizarea de vizite la locuri de cult sau invitați din comunitate pentru a împărtăși experiențe personale poate aduce o dimensiune practică și personală la lecții.

5. "Artă și religie": Implicarea elevilor în activități artistice care reflectă diferite aspecte ale religiei poate stimula creativitatea. Ei pot crea lucrări de artă, piese de teatru sau muzică inspirată din teme religioase.

În concluzie, putem spune că inovarea didactică este un proces progresist, în derulare, și se poate continua și în alte ocazii. În acest sens, elevul trebuie pus permanent în situația de a face, a judeca, a coopera, a da răspunsuri, a avea păreri pentru a deveni responsabil și creativ. De asemenea, pentru a realiza un învățământ de calitate și pentru a obține cele mai bune rezultate trebuie să folosim atât metodele clasice de predare-învățare-evaluare cât și metodele moderne, iar profesorii trebuie să posede pe lângă cunoștințele teoretice și practice aferente disciplinei studiate și abilități de utilizare a TIC.

Bibliografie:

1. Boncu Ștefan – „*Psihosociologie școlară*”, Editura Polirom, București, 2013;
2. Cerghit., I. – *Metode de învățământ. Ediția a IV-a revizuită și adăugită*. Ed. Polirom, București, 2006
3. Mîndru Elena – „*Strategii didactice interactive*”, Editura Didactica Publishing House, București, 2005.
4. Nicola Ioan – „*Tratat de pedagogie școlară*”, Editura Aramis, București, 2003;
5. Oprea, Crenguța - Lăcrămioara –“ *Strategii didactice interactive*”, ed. a III-a, EDP, București, 2008
6. <https://doxologia.ro/argumente-pentru-o-educatie-religioasa-de-calitate-exigente-actuale-de-perspectiva>

**CUM PUTEM DEZVOLTA INTELIGENȚA COPIILOR NOȘTRI?
TEHNICI ȘI METODE DE ANTRENAMENT
ÎNVĂȚARE EFICIENTĂ-ÎNVAȚĂ SĂ ÎNVEȚI BINE**

Prof.Dr. GHEORGHESCU DANIELA

Liceul Tehnologic Virgil Madgearu Roșiorii De Vede, Teleorman

ÎN PRIMUL RÂND, PUTEM DEZVOLTA INTELIGENȚA?

Există o veche controversă privind capacitatea noastră de a ne dezvolta inteligența. Mult timp s-a crezut că inteligența este un dat biologic ce ține în bună măsură de înzestrarea genetică a fiecăruia și în consecință este dificil de educat. Astăzi însă știm mult mai multe despre funcționarea creierului și știm de asemenea că procesul de apariție al neuronilor continuă până la vârste înaintate și poate fi amplificat printr-un stil de viață sănătos și activ. Inteligența nu mai este astăzi un dat limitativ asupra căruia nu putem interveni și în relație cu care, cel mult, ne puteam mulțumi să găsim forme mai bune de exploatare a acesteia.

CE ESTE INTELIGENȚA?

Inteligența este simplu spus, capacitatea minții noastre de a identifica legături între informații noi, aparent neconectate. Este procesul care conduce la realizarea acestor legături dar și capacitatea în sine, ca rezultat. Semnificativ este într-un fel și să vedem că, în definiția din DEX pentru Inteligență (deși nu este o definiție psihologică ci una lingvistică – dar mult mai accesibilă la nivel general) este imediat adusă în discuție și Inteligența artificială, cu care iată, oamenii deja se simt în competiție și pe care nu o mai putem ignora. Impulsionați de această competiție, marile centre de research din lume investesc miliarde de dolari pentru a finanța cercetări referitoare la dezvoltarea inteligenței umane, fie în mod nativ, fie asistată tehnologic.

PASTILA DE INTELIGENȚĂ

Încă nu există o soluție magică de care să știm, nu s-a inventat încă o pastilă care să ne transforme în genii. Filmul Limitless (2011), ce îl are în rolul principal pe Bradley Cooper exploatează excelent acest scenariu, spunându-ne povestea unui om obișnuit care se transformă practic peste noapte într-un erou cu o minte scilpitoare și abilități intelectuale ieșite din comun, doar prin înghițirea unor pastile fanteziste. O poveste similară ne spune și filmul Lucy (2014), cu Scarlett Johansson și Morgan Freeman, aici evoluția personajului principal fiind încă și mai spectaculoasă. Nu există astfel de pastile și probabil nu vor exista niciodată deoarece inteligența umană nu este o funcție ce depinde de o anumită substanță chimică sau alta,

astfel încât, administrând-o să vedem aceste efecte. Astăzi vorbim de inteligență multiplă, de faptul că inteligența are o structură modulară, diversificată pe specializări diferite și care, nefiind la fel, nu pot fi toate optimizate în aceeași măsură cu aceeași soluție. Conform teoriei lui Hovard Gardner despre inteligențele multiple, dispunem de fapt de nouă tipuri de inteligență, cele mai cunoscute fiind cea matematică/logică, spațială, lingvistică și cea muzicală.

Pentru a obține efecte atât de spectaculoase precum în filmele menționate, ar fi necesară probabil o rearanjare fizică a tuturor conexiunilor sinaptice existente în tot creierul și deci este nevoie de mai mult decât de o pastilă magică. Dar rolul filmelor acestora nu este să ofere soluții la problema dezvoltării inteligenței umane ci doar să trateze niște scenarii despre ce s-ar putea întâmpla în astfel de cazuri, așa că, cîstit este nici să nu le criticăm avînd astfel de așteptări de la ele.

Dincolo de astfel de soluții radicale și în esență “comode” (pentru că nu cer utilizatorului nimic), dispunem astăzi de numeroase experimente științifice care au arătat cum putem totuși să ne dezvoltăm inteligența, să devenim mai “deștepți”, dar toate presupun o anumită activitate și implicare din partea celor dornici. Dar nu este ceva de care să ne plîngem pentru că, întocmai precum cineva își poate dezvolta fizicul mergînd la sală, și noi ne putem dezvolta inteligența printr-o serie de activități sau exerciții mentale.

DA, PUTEM DEZVOLTA INTELIGENȚA ȘI MAI ALES INTELIGENȚA COPIILOR

Toate funcțiile cognitive pot fi dezvoltate prin antrenament, iar inteligența nu face excepție. Inteligența, văzută ca și capacitate generală de a înțelege lumea din jur, de a sesiza esențialul și de a rezolva probleme noi pe baza experienței acumulate anterior este ceva ce putem educa și dezvolta prin antrenament!

Neuroștiințele și psihologia desfășoară astăzi un adevărat asalt asupra problemelor ce țin de cognitiv, scopul fiind să identificăm mijloace și soluții prin care pe de o parte să exploatăm mai bine potențialul de care dispunem, pe de alta să ne dezvoltăm aceste capacități, toate acestea sub presiunea cerințelor tot mai mari de complexitate pe care le pune lumea contemporană. Dezvoltarea inteligenței este cu atât mai eficientă cu cât este începută mai devreme deoarece, pe de o parte, copiii sunt mai flexibili și deschiși la schimbare, iar pe de alta, beneficiile obținute într-o fază incipientă au timp să se amplifice și (auto)potențeze.

PATRU CONDIȚII PRECURSOARE NECESARE PENTRU A DEZVOLTA INTELIGENȚA COPIILOR

Vom parcurge în continuare cele mai importante patru condiții precursoare, recunoscute pentru efectul lor în planul bunei funcționari a inteligenței noastre:

Fă sport! Sportul are un impact major asupra sănătății corpului ca întreg, întărind organismul. Creierul nostru este până la urmă parte dintr-un întreg, o stare generală bună impactează desigur și buna funcționare a minții.

Mănâncă sănătos și echilibrat! Suntem organisme biologice, suntem influențați la nivel chimic de ceea ce mâncăm astfel încât alimentația nu poate fi niciodată neglijată. Fructele, alimentele curate și proaspete trebuie să fie regula nu excepția.

Dormi suficient! Somnul nu este “degeaba” și nici nu este o stare catatonică. De fapt, în timpul somnului creierul este adesea mai activ decât atunci când omul este treaz, lucrând intens pentru a prelucra și depozita informația acumulată peste zi respectiv dezvoltând noi și noi legături sinaptice și nu în ultimul rând, făcând “curat” la nivel neuro-chimic, eliminând toxinele și reziduurile acumulate de arderile celulare la nivelul creierului. Deprivarea de somn are efecte dezastruoase asupra funcționării creierului și știm cu toții cât de greu este să rezolvi o problemă de matematică atunci când ești obosit.

Evită stresul! Stresul este o reacție psihologică și fiziologică normală a organismului la un factor agresor care ne permite pe termen scurt să facem față unei situații potențial periculoase, activând mecanismul de tipul “luptă sau fugi”. Într-o situație stresantă, organismul se pregătește deci ori să lupte, ori să fugă, dacă creierul estimează că nu ar putea face față agresiunii. Problema este că stresul a devenit o constantă în viața noastră având zeci de cauze concomitente precum oboseală, suprasolicitare, griji, trafic, poluare, zgomot, astfel încât stresul s-a cronicizat în societatea contemporană, afectându-ne dovedit și substanțial capacitatea intelectuală.

CE URMEAZĂ?

Acestea sunt doar condiții precursore, necesare dar nu suficiente pentru a conduce la dezvoltarea inteligenței. Dacă oricare sau mai multe dintre aceste cerințe nu sunt îndeplinite pe termen lung, va fi aproape imposibil să vorbim de dezvoltarea inteligenței. Este ca și cum am arunca o sămânță în pământ uscat: este nevoie și de apă. Doar îndeplinirea acestor condiții nu te face automat “mai deștept” pentru că scopul lor nu este decât să asigure buna funcționare a substratului biologic al inteligenței, adică al creierului. Aceste activități nu vin să construiască în plus funcția cognitivă și deci este nevoie de mai mult pentru a ne amplifica inteligența.

AVEM NEVOIE DE VACANȚĂ

Vacanțele sunt o minunată ocazie de refacere și odihnă. După un an de muncă și studiu, după teze și examene pline de emoții, vacanța reprezintă momentul mult așteptat. Copii, elevi, studenți și părinți, cu toții ne bucurăm când vine vacanța, orice vacanță sau concediu! Simțim că este necesară o perioadă de refacere,

timp liber și momente petrecute alături de cei dragi. Creierul are nevoie de o pauză dar asta nu înseamnă să oprim totul! Este în natura creierului să funcționeze non-stop și să se alimenteze cu informații! Nimic nu obosește creierul mai mult decât lipsa de activitate prelungită. Nici alternativa de a ne cimenta într-un fotoliu lipiți de televizor ori de scaun jucând jocuri pe calculator 12 ore pe zi nu este dezirabilă. Trebuie găsită o cale de mijloc!

STUDIUL PRIVIND CĂLĂTORIILE ȘI DEZVOLTAREA INTELECTUALĂ

Mulți părinți se întreabă cum să stimuleze inteligența copiilor lor. Wagner Group împreună cu U.S. Travel Association au realizat recent (2014) în SUA un studiu care arată că vacanțele petrecute corect au un efect secundar remarcabil în ceea ce privește inteligența copiilor și succesul în viață. Iar secretul stă în călătorii, mai ales cele care au și o latură educațională, adică vacanțe active care presupun explorarea unor zone noi, când copiii au ocazia să experimenteze aspecte culturale noi sau fapte și date istorice, etc. Studiul s-a realizat pe un număr de 400 de persoane cu vârsta între 21-69 de ani la data studiului și care au călătorit către o destinație aflată la cel puțin 90-100 de km de casă în perioada când aveau între 12 și 18 ani. Studiul a beneficiat de un grup de control identic ca și compoziție de alte 200 de persoane ce nu au realizat astfel de călătorii în aceeași perioadă de viață. Deci, avem două grupuri de oameni: unii care au călătorit intensiv pe când aveau între 12 și 18 ani și unii care nu au călătorit mai deloc la acea vârstă.

RELAȚIA DINTRE CĂLĂTORII, INTELIGENȚA COPILOR ȘI SUCCESUL ÎN VIAȚĂ

Rezultatele studiului sunt remarcabile! Indiferent de ceilalți factori demografici (vârstă, sex, naționalitate, localitate de reședință, nivel financiar al familiei de proveniență), cei care au călătorit în adolescență au ajuns mai târziu să aibă:

- un procentaj semnificativ mai mare de reușite școlare și un nivel educațional mai înalt (studii superioare și postuniversitare) (57% față de 33% grupul de control)
- un venit financiar cu până la 12% mai mare decât cei care nu au călătorit în adolescență.

Participanții la studiu au relatat că au avut numai de câștigat de pe urma călătoriilor:

- călătoriile respective au avut un impact semnificativ asupra dezvoltării intelectuale și rezultatelor școlare (89%)
- călătoriile le-au trezit curiozitatea și interesul față de școală și dorința de a cunoaște (86%)
- călătoriile i-au ajutat să obțină rezultate școlare mai bune (59%)
- călătoriile respective au fost percepute ca fiind instructive, interesante, stimulatoare și inspiraționale (90%)

- călătoriile au fost transformative (54%)
- călătoriile i-au făcut mai buni în general și au contribuit la dezvoltarea personală (34%).

CONCLUZII

Rezultatele studiului sunt logice și corecte și nu trebuie să ne mire! Călătoriile sunt un excelent mijloc de a dezvolta inteligența copiilor deoarece stimulează curiozitatea, reprezintă un mijloc perfect de a învăța și încerca lucruri noi fără măcar să realizezi că înveți lucruri noi, extind cunoașterea într-un mod fun și relaxat, consolidează legăturile în familie și crează amintiri plăcute și durabile și astfel oferă confortul emoțional de care cu toții avem nevoie mai ales în copilărie. În plus, călătoriile dezvoltă un spirit pozitiv de explorare și experimentare în relație cu locuri și culturi noi și necunoscute, ne încurajează să ne depășim limitele și să pășim în necunoscut. Toate acestea sunt calități care mai târziu, dincolo de fondul strict de cunoștințe acumulate, conduc la formarea unor minți educate, puternice, deschise spre nou – exact ingredientele esențiale ale succesului!

CONCLUZIA: COPIII CARE CĂLĂTORESC SUNT MAI INTELIGENȚI ȘI AU MAI MULT SUCCES ÎN VIAȚĂ! VACANȚĂ PLĂCUTĂ!

BIBLIOGRAFIE

1. Anderson, Neil J. – *Improving Reading Speed*, Bureau of Educational and Cultural Affairs, U.S. Department of State, <http://exchanges.state.gov/englishteaching/forum/archives/docs/99-37-2-a.pdf>
2. Drapeau, Christian – *Învață cum să înveți repede. Tehnici de învățare accelerată*. Editura Teora, bucurești, 2000, traducere după J'apprend a apprendre, Editions de Mortagne, 1994;
3. Lilienfeld, Scott O.; Lynn, Steven Jay; Ruscio, John; Beyerstein, Barry L. – *50 de mari mituri ale psihologiei populare. Înlăturarea concepțiilor greșite despre comportamentul uman*, traducere de Ilianca Halichias, Trei, Bucuresti, România, 2010;

EDUCAȚIA PRIN SPORT – O CALE SPRE SUCCESUL PERSONAL ȘI SOCIAL AL COPILULUI

profesor: GUDAN IULIAN
Clubul Sportiv Școlar Alexandria

Educația nu este limitată la pereții unei săli de clasă. Ea se regăsește în fiecare experiență care modelează caracterul, comportamentul și abilitățile copiilor. Sportul, în special, este un mediu educațional complex care oferă oportunități unice pentru învățarea centrată pe elev. În calitate de profesor într-un club sportiv, observ zilnic cum educația fizică depășește limitele antrenamentului fizic, devenind o școală a vieții în care copiii își descoperă potențialul, învață să colaboreze, să fie responsabili și să persevereze. Prin sport, copiii nu învață doar să își îmbunătățească performanțele fizice, ci și să devină mai disciplinați, mai rezilienți și mai capabili să își gestioneze emoțiile. Pentru a le oferi o educație cât mai completă și centrată pe nevoile lor, am adoptat o serie de inovații și bune practici care pun copilul în centrul procesului educațional.

Educația centrată pe elev în cadrul unui club sportiv pune accent pe nevoile, aspirațiile și ritmul fiecărui copil. Aceasta înseamnă:

Personalizarea antrenamentului: Nu toți copiii au aceleași aptitudini sau obiective. În clubul nostru sportiv, antrenamentele sunt adaptate pentru a respecta ritmul individual de progres, fără a pune presiune pe performanță imediată. Astfel, un copil care poate avea nevoie de mai mult timp pentru a-și dezvolta o abilitate nu se simte marginalizat. Nu toți copiii au aceleași aptitudini, interese sau ritm de dezvoltare. Unii copii sunt mai talentați din punct de vedere fizic, în timp ce alții au nevoie de mai mult timp pentru a-și dezvolta anumite abilități. De aceea, în cadrul clubului nostru sportiv, fiecare program de antrenament este adaptat pentru a respecta particularitățile individuale ale fiecărui copil. De exemplu, un copil care se confruntă cu dificultăți în coordonare primește exerciții suplimentare care să îl ajute să-și dezvolte această abilitate, fără a simți presiunea de a ține pasul cu colegii mai avansați. Această personalizare îi ajută pe copii să nu se simtă marginalizați sau descurajați, ci să își construiască încrederea în forțele proprii.

Autonomia elevului: Prin participarea activă la stabilirea obiectivelor și strategiilor de antrenament, copiii sunt încurajați să devină co-creatori ai propriului proces de învățare. Acest lucru le oferă un sentiment de responsabilitate și îi învață să își gestioneze timpul și efortul.

O altă practică eficientă este implicarea activă a copiilor în stabilirea obiectivelor de antrenament. Îi încurajez să își definească propriile scopuri, fie că este vorba despre îmbunătățirea unei performanțe fizice sau despre participarea la o competiție. Această abordare le oferă un sentiment de autonomie și îi motivează să depună eforturi constante pentru a-și atinge obiectivele.

Colaborarea și spiritul de echipă, jcurile de echipă, precum fotbalul, handbalul sau baschetul, îi obligă pe copii să lucreze împreună pentru a atinge un obiectiv comun. În timpul antrenamentelor, le explic

că succesul unei echipe depinde de fiecare membru în parte. Astfel, învață să comunice eficient, să își susțină colegii și să își asume responsabilități pentru bunul mers al echipei.

Leadership-ul, anumite situații cer ca un copil să preia rolul de lider, fie că este vorba despre coordonarea echipei pe teren, fie despre organizarea unui eveniment sportiv. Rolul meu este să le ofer oportunități de a-și exersa abilitățile de lider și să le ofer feedback constructiv, astfel încât să își dezvolte încrederea în propria capacitate de a conduce.

Rezolvarea conflictelor, conflictele sunt inevitabile în orice mediu social, iar sportul nu face excepție. Uneori apar neînțelegeri între coechipieri sau tensiuni cu echipa adversă. Îi învăț pe copii să gestioneze aceste conflicte prin dialog, empatie și respect reciproc. De exemplu, în loc să reacționeze impulsiv în fața unui adversar, sunt încurajați să își exprime nemulțumirile într-un mod calm și constructiv.

Dezvoltarea inteligenței emoționale prin sport, educația sportivă contribuie semnificativ la dezvoltarea emoțională a copiilor. Participarea la competiții, depășirea obstacolelor și gestionarea efortului fizic îi ajută să își dezvolte inteligența emoțională.

În sport, nu poți câștiga mereu. Uneori pierzi, iar acest lucru poate fi o experiență dificilă pentru copii. Le explic că eșecul nu este un capăt de drum, ci o oportunitate de învățare. Îi ajut să își analizeze greșelile, să înțeleagă ce pot îmbunătăți și să se concentreze pe viitoarele provocări.

Antrenamentele sportive implică efort constant și repetitiv. Copiii învață că rezultatele nu vin peste noapte, ci prin muncă susținută și perseverență. De fiecare dată când reușesc să își depășească propriile limite, fie prin îmbunătățirea unui timp personal, fie prin atingerea unui obiectiv de echipă, devin mai rezilienți și mai motivați.

Educația prin sport reprezintă una dintre cele mai puternice și eficiente modalități de a forma nu doar corpuri sănătoase, ci și caractere puternice. Prin experiențele trăite pe teren, copiii învață lecții valoroase despre perseverență, muncă în echipă, respect și reziliență, toate acestea fiind esențiale pentru o viață de succes, atât personală, cât și profesională.

Într-un mediu educațional centrat pe elev, profesorul sau antrenorul devine un ghid, nu doar un instructor. Rolul său nu este doar de a transmite cunoștințe tehnice sau tactice, ci și de a modela comportamente, de a încuraja gândirea critică, de a susține elevii în momentele de dificultate și de a celebra împreună cu aceștia fiecare succes, oricât de mic.

Prin implementarea unor practici inovatoare și a unei abordări personalizate, sportul poate deveni o „sală de clasă” deschisă, unde copiii nu doar învață să fie mai buni sportivi, ci și mai buni oameni. Ei devin capabili să gestioneze provocările vieții, să lucreze eficient în echipă, să se adapteze schimbărilor și să rămână motivați chiar și în fața obstacolelor.

Astfel, prin intermediul sportului, contribuim la dezvoltarea unei generații de tineri nu doar performanți din punct de vedere fizic, ci și pregătiți emoțional, social și intelectual pentru a-și construi un viitor solid. Acest tip de educație, privit prin ochii unui copil, nu doar că îi îmbunătățește performanțele sportive, dar îi oferă și un set de valori și competențe care îi vor ghida întreaga viață.

Pe termen lung, o educație sportivă bine orientată poate influența pozitiv nu doar elevii individual, ci și comunitatea în care aceștia trăiesc. Tinerii care învață prin sport să fie disciplinați, respectuoși, empatici și responsabili vor deveni adulți capabili să aducă o contribuție semnificativă în societate, creând astfel un impact durabil asupra viitorului nostru comun.

De aceea, educația prin sport nu este doar o activitate complementară, ci o investiție esențială în formarea unei societăți sănătoase, echilibrate și armonioase.

Astfel, sportul devine mai mult decât o activitate fizică – devine o veritabilă școală a vieții.

Bibliografie

1. Goleman Daniel, *Inteligența emoțională*, Editura Curtea Veche, București, 2008.
2. Marcu Ioana, *Educația fizică și sportivă – Ghid pentru profesor*, Editura Universitară, București, 2015.
3. Stănculescu Elena, *Dezvoltarea abilităților sociale prin activități sportive*, Editura Polirom, Iași, 2019.
4. Rădulescu Mihai, *Psihologia sportului: Teorie și practică*, Editura Universității din București, 2017.

ABORDĂRI INOVATIVE ÎN PREDAREA FIZICII STRATEGII DIDACTICE PENTRU O EDUCAȚIE DE CALITATE

Profesor IAURUM CRISTINA
Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” Roșiori de Vede, Teleorman

Scopul educației moderne este de a dezvolta gândirea critică, autonomia și abilitățile practice ale elevilor. În acest context, fizica joacă un rol central, având potențialul de a stimula curiozitatea științifică și de a dezvolta abilități analitice și de rezolvare de probleme.

Provocările actuale în predarea fizicii includ lipsa de interes a elevilor față de științe exacte și dificultatea de a aplica cunoștințele teoretice în situații practice. Predarea bazată pe metode tradiționale nu mai răspunde întotdeauna nevoilor elevilor de astăzi, motiv pentru care strategiile inovative devin o necesitate.

Teoria învățării active pune accent pe implicarea activă a elevilor în procesul de învățare prin experiențe directe și rezolvarea problemelor reale. Prin aplicarea acestei teorii, profesorii de fizică pot transforma sala de clasă într-un spațiu de experimentare și descoperire.

Pot exista mai multe strategii moderne de predare, care pot fi aplicate la orice materie: învățarea prin proiecte, învățarea pe bază de investigație, gamificarea, pedagogia constructivistă.

Învățarea prin proiecte presupune ca elevii să lucreze în echipă pentru a dezvolta un proiect ce implică aplicarea conceptelor fizice. Învățarea bazată pe investigație este o metodă unde elevii explorează probleme deschise, descoperind conceptele fizice prin propriile experimente și investigații. Gamificarea introduce elemente de joc (de ex., competiții de laborator, jocuri de simulare), iar elevii pot fi motivați să exploreze fizica într-un mod mai atractiv și mai interactiv. Pedagogia constructivistă sugerează că elevii construiesc noi cunoștințe pe baza experiențelor anterioare, iar profesorul devine un ghid în acest proces. În predarea fizicii, aceasta se poate realiza prin experimentare și aplicații practice.

Pentru fizică în special, pot fi folosite cu succes mai multe metode și strategii moderne, atât de predare, cât și de evaluare, astfel încât disciplina predată să fie mai atractivă pentru elevi. O parte dintre ele sunt:

Integrarea tehnologiei - folosirea simulărilor și a aplicațiilor digitale pentru vizualizarea unor concepte complexe (simulatoare pentru mișcare, forțe și electricitate) poate facilita înțelegerea acestora.

Platformele online (PhET) sunt utile pentru a simula experimente în mod interactiv.

Învățarea bazată pe proiecte - prin proiecte precum construirea unui circuit electric sau realizarea unui experiment de laborator pe tema energiei, elevii își dezvoltă atât cunoștințele teoretice, cât și abilitățile practice.

Laboratoarele virtuale - acestea permit elevilor să experimenteze virtual diverse fenomene fizice, precum undele electromagnetice sau fenomenele de termodinamică.

Metode interactive de evaluare - folosirea testelor digitale interactive sau a platformelor de tip „quiz” (Kahoot!, Quizizz) poate transforma evaluarea într-o activitate antrenantă. Evaluările interactive motivează elevii să participe activ, crescându-le nivelul de angajament și consolidând cunoștințele.

Învățarea prin predare - levii care explică concepte colegilor lor își consolidează înțelegerea și dezvoltă abilități de comunicare. Prin această metodă, un elev poate prezenta un concept fizic și poate răspunde la întrebările colegilor săi.

Exemple aplicate la clasă: Pentru implementarea în laborator a învățării bazate pe proiecte elevii au fost organizați în echipe și au primit sarcina de a proiecta și construi un simplu pendul, pentru a înțelege principiile mișcării oscilatorii. În cadrul experimentului, elevii au colectat date și au discutat rezultatele obținute, conectându-le cu conceptele teoretice.

Gamificarea a fost implementată prin introducerea unui concurs de laborator, elevii au fost motivați să descopere legile fizicii prin experimentare. Competiția a inclus sarcini care testau înțelegerea principiilor mecanicii și opticii, iar elevii au primit punctaje în funcție de acuratețea și originalitatea experimentelor lor.

Învățarea prin predare a fost experimentată în cadrul unei sesiuni de pregătire pentru Bacalaureat. Elevii au fost împărțiți în grupe și fiecare grupă a pregătit o prezentare pentru colegi pe tema termodinamicii. Fiecare prezentare a fost urmată de o sesiune de întrebări și răspunsuri, permițând elevilor să aprofundeze conceptele printr-un schimb de idei.

Beneficiile abordărilor inovative sunt clare, acestea transformând fizica într-o disciplină accesibilă și atrăgătoare, dezvoltând curiozitatea naturală și capacitatea elevilor de a investiga fenomene fizice reale. Elevii implicați în activități interactive și practice au o mai bună înțelegere a conceptelor și sunt mai pregătiți pentru examene, întrucât aceste metode le permit să aplice cunoștințele în situații variate. Pentru o integrare optimă a acestor strategii în predarea fizicii la liceu, este necesar un curriculum flexibil, acces la tehnologie și formarea continuă a profesorilor. Adaptarea acestor metode la contextul fiecărei clase și susținerea unui mediu de învățare colaborativ pot contribui semnificativ la creșterea calității educației.

Bibliografie:

1. Cojocaru, A., Metode interactive de predare în fizică, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2018.
2. Manea, G. și Popescu, I., Învățarea prin proiecte și aplicabilitatea sa în predarea științelor exacte, Editura Universitară, București, 2019.
3. Vasilescu, M. și Negru, D., Inovația în educație: Tehnologia digitală în predarea fizicii, Editura Tehnică, Cluj-Napoca, 2020.
4. Rusu, E. (coord.), Abordări moderne în didactica fizicii: Metode și strategii didactice inovative, Editura Didactica, Iași, 2021.

AVANTAJE ALE UTILIZĂRII STRATEGIILOR INTERACTIVE ÎN STUDIUL LA CLASĂ

Profesor: ILIE SORIN

Școala: Școala Gimnazială „Mihai Vitezu” Alexandria

Cerințele (din ce în ce mai des formulate) de integrare a noilor tehnologii în învățământ, de sporire a caracterului interactiv al învățării, folosind strategii colaborative de învățare și evaluare, se constituie în imperative ale dezvoltării unei societăți și a unei educații moderniste și postmoderniste. Acest aspect nu înseamnă însă renunțarea totală la strategiile tradiționale, ci împletirea armonioasă, eficientă a lor cu cele care presupun o mai profundă implicare a elevului în procesul propriei formări. Postmodernismul generează și o interpretare constructivistă, care se ghidează după motto-ul *„spune-mi ce gândești, iar eu am să mă gândesc la ce vrei să spui”*

Rădăcinile constructivismului se află în antichitatea clasică, începând cu dialogurile lui Socrate și urmașii lui, în cadrul cărora, prin întrebări directe, profesorul îl stimula pe elev să sesizeze propriile greșeli în procesul gândirii. Dialogurile socratice constituie încă un instrument important folosit de educatorii constructiviști pentru a evalua învățarea desfășurată de elevi și pentru a proiecta noile experiențe/situații de învățare. Ideea centrală a constructivismului este următoarea: cunoașterea umană se construiește printr-un proces creator și activ; cei ce învață își construiesc o nouă cunoaștere pe temeliiile învățărilor anterioare, experimentând și reflectând asupra diferitelor experiențe. Această perspectivă vine să contrasteze cu cele care privesc cunoașterea ca pe o simplă transmitere a informațiilor de la un individ la altul

Folosirea strategiilor didactice interactive solicită din partea profesorilor o viziune constructivistă asupra proceselor de predare-învățare-evaluare, în acord cu dezideratele educației postmoderniste. Astfel, învățarea este un proces activ, și nu o simplă recepționare a informațiilor. Cei ce învață confruntă cunoștințele lor cu ceea ce întâlnesc în ocaziile nou create de învățare. Dacă noul material nu se potrivește cu ceea ce elevii sunt familiarizați, atunci se caută modalitățile de adaptare și de îmbogățire a înțelegerii, la situația dată. Acest fapt presupune reflecție și aplecare asupra experiențelor de cunoaștere.

Care sunt avantajele aplicării unor strategii didactice interactive în studiul la clasă?

În primul rând, principiile unei învățări (inter)active gravitează în jurul ideii conform căreia cei ce învață rămân activi în timpul acestui proces: ei valorifică achizițiile inițiale, curente, rețin elementele relevante din noua experiență, analizează consistența cunoașterii anterioare și a celei emergente și, bazându-se pe această judecată, își îmbogățesc cunoașterea. În clasă, perspectiva constructivistă asupra învățării valorifică o serie de strategii didactice interactive în cadrul cărora elevii învață să-și formuleze propriile idei, le testează, le argumentează, concluzionează, colaborează etc. Descoperind, experimentând, căutând și rezolvând probleme, elevii devin participanți activi la construirea propriei cunoașteri. Importanța strategiilor

didactice interactive este majoră pentru procesul de învățare, deoarece elevii învață nu doar prin ei înșiși, ci mai ales, cu ajutorul celorlalți. Reflectând asupra procesului de învățare în grup, ei își pot însuși metode și strategii unii de la alții, ghidați, monitorizați cu atenție de cadrul didactic.

Strategiile didactice de învățare pot avea la bază stimularea competiției ori promovarea muncii individuale sau pot fi cooperative, elevii lucrând împreună. Cele trei variante de strategii didactice nu se exclud, toate fiind necesare la un moment dat. Dintre ele, însă, învățarea prin cooperare trebuie să aibă dominanță în clasă. Numeroase studii demonstrează superioritatea strategiilor didactice bazate pe cooperare față de cele competitive și individuale în ceea ce privește dezvoltarea proceselor cognitive superioare, abilitățile de comunicare, îmbunătățirea motivației, creșterea stimei de sine, pe scurt, formarea unei personalități multilateral dezvoltate.

Așadar, printre avantajele elevilor care sunt încurajați să lucreze în cooperare cu colegii lor se numără: dezvoltarea capacităților sociale de comunicare și de adaptare la regulile grupului, prin conturarea unor interrelații eficiente; stimularea gândirii critice, creative și laterale; dezvoltarea încrederii în propriile puteri și capacități; promovarea unei atitudini pozitive, a respectului reciproc și a toleranței; motivarea participării active și a implicării în sarcina colectivă.

Strategiile didactice interactive care au la bază desfășurarea activității prin cooperare oferă elevilor ocazia de a-și concretiza nevoia de a lucra împreună într-un climat colegial de înțajutorare și de sprijin reciproc. Grupul dă posibilitatea testării ideilor, revizuirii opiniilor și dezvoltării inteligenței interpersonale, necesare adaptării cu succes la exigențele lumii contemporane. Lucrul în echipă acoperă neajunsurile învățării individualizate, acordând o importanță considerabilă dimensiunii sociale, prin desfășurarea proceselor interpersonale. Cooperarea asigură o relație deschisă între parteneri, dezvoltă atitudini și comportamente bazate pe încredere, favorizând formarea unei atitudini pozitive față de învățare și față de școală. Munca în echipă are efecte semnificative asupra personalității elevilor, prezența partenerilor de interacțiune constituind un stimulent intelectual și un declanșator al schimbului de opinii și informații. Soluțiile emise pot suferi în cadrul grupului îmbunătățiri și ajustări, analiza critică dezvoltând capacitățile autoevaluative ale elevilor.

Productivitatea sporită pe unitatea de timp, apreciată prin numărul de dificultăți rezolvate recomandă folosirea strategiilor de învățare interactivă în clasă. La aceste aspecte se adaugă calitatea mai bună a răspunsurilor, dar și instalarea unui climat motivant de lucru.

În concluzie, strategiile didactice interactive promovează o „învățare a învățării”, o atitudine metacognitivă de învățare și cunoaștere, precum și interesul unei perfecționări continue. Atitudinea activă și creatoare a elevilor este o consecință atât a stilului de predare al profesorului, cât și a obișnuinței elevului de a se raporta la sarcină. Prin felul în care organizează activitățile de informare și formare ale elevilor, prin

accentul pe care îl pune pe dezvoltarea proceselor cognitiv-aplicative, profesorul influențează comportamentul activ și creativ al elevului.

Bibliografie:

1. Cucuș Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2006;
2. Joița Elena, *Știința educației prin paradigme*, Editura Institutul European, Iași, 2009;
3. Oprea Crenguța-Lăcrămioara, *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2009;
4. Șoitu, Laurențiu, *Pedagogia comunicării*, Editura Institutul European, Iași, 2009

METODE ACTIV-PARTICIPATIVE ÎN STUDIUL LIMBII ȘI AL LITERATURII ROMÂNE

Profesor ILIESCU FLORINA ELIZA
Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede

Într-o societate care se află într-o continuă schimbare, cunoștințele se perimează repede și din acest motiv elevii care termină liceul sau chiar studiile superioare, se văd puși în situația de a nu mai putea aplica ceea ce au învățat pe parcursul acestor ani. Din acest motiv, scopurile și obiectivele învățământului românesc s-au schimbat în ultimele decenii, accentul nu mai cade pe însușirea unor cunoștințe ci pe formarea competențelor. Elevii trebuie să capete pârghiile prin care, mai târziu, se vor descurca singuri, adică trebuie să învețe cum să învețe. Profesorul este din ce în ce mai mult un coordonator care să îndrepte pașii copiilor în direcția potrivită.

Acțiunea educațională instructiv-formativă vizează producerea unor schimbări de natură cognitivă, afectiv-motivațională, atitudinală și comportamentală la nivelul personalității celui supus instruirii.

Instrumentul necesar transformării și ameliorării naturii umane este reprezentat de metoda didactică. Maximizarea contribuției metodelor de instruire la formarea personalității elevului este asigurată prin tehnici, procedee și strategii eficiente de activizare a acestuia, de mobilizare, participare și implicare afectivă a elevilor în activitatea de predare-învățare. Formarea și dezvoltarea gândirii critice, constructive și eficiente a elevilor presupune promovarea unui nou model de predare-învățare care subliniază importanța proceselor de interogare și de explorare-descoperire ale elevului, procese prin care li se conferă cunoștințelor și activităților anumite valori personale. Astfel, metodele și tehnicile folosite devin, în cadrul unei activități didactice de învățare autentică, moduri acționale și procedurale care să stimuleze capacitatea de explorare și descoperire, analiză și sinteză, raționare și evaluare.

Învățământul modern pune accent pe dezvoltarea unui proces educațional centrat pe elev, în care **metodele activ-participative** joacă un rol esențial. Aceste metode stimulează implicarea activă a elevilor în procesul de învățare, favorizând gândirea critică, colaborarea și creativitatea. În studiul limbii și literaturii române, utilizarea acestor metode contribuie semnificativ la înțelegerea profundă a textelor literare, dezvoltarea competențelor lingvistice și la crearea unei relații autentice între elevi și materie

Metode de intercunoaștere

BLAZONUL : fiecare elev primește o coală albă, creioane colorate, pixuri. Pe foaie profesorul conturează un blazon; elevii vor desena simboluri care să îi definească în privința temperamentului, preferințelor literare, proiectelor etc., iar într-un colț se semnează. Blazonul este prezentat apoi de elev și

lipit pe un panou pentru o asociere mai rapidă a numelui colegilor cu persoana. Într-un grup bine încheiat, un elev poate realiza blazonul altuia, după care se formează perechi aleatorii. Astfel, se verifică și modul în care imaginea proprie concordă cu imaginea celorlalți despre sine.

PETALELE: profesorul pregătește o floare din hârtie colorată, notând în centru numele grupului. Fiecare elev primește o petală pe care își scrie numele, scriitorul preferat și un cuvânt / un desen care îl reprezintă. Profesorul lipește petalele pe un panou, realizând floarea grupului care rămâne afișată pe tot parcursul activității didactice.

ACVARIUL: elevii se așează într-un dreptunghi, configurând simbolic un acvariu; fiecare devine, pe rând, peștișor, trecând în mijlocul acvariului unde răspund rapid unui număr limitat de întrebări. Această metodă poate fi folosită și la orele de evaluare, când profesorul este un simplu observator care consemnează răspunsurile emise.

BINGO – elevii primesc un tabel și li se cere să găsească în grupul în care lucrează câte o persoană care să răspundă la diverse cerințe (să indice o carte citită / achiziționată recent, să fi vizionat un spectacol de teatru, să reacționeze la un enunț corelat cu textul studiat etc.). Cele 6 căsuțe ale cartonului trebuie completate de 6 elevi care semnează și care pot confirma grupului cerința. Câștigă cel care completează primul cartonul și care strigă “Bingo”.

INTERVIUL ÎN DIRECT – metoda folosită în deschiderea lecției : un elev este intervievat pe o anumită temă de către clasa împărțită în perechi.

Metode de evaluare

MASA CU AȘTEPTĂRI – pe o foaie de hârtie de culori diferite, profesorul desenează un dosar, cerând elevului să-și noteze datele personale și apoi să indice în partea stângă 3 așteptări de la o anumită secvență didactică. Când își alege culoarea, fiecare elev va trebui să-și argumenteze în fața colegilor preferința. Foile pot fi afișate până la sfârșitul activității, când vor fi redistribuite elevilor care vor completa dacă așteptările lor au fost împlinite / neîmplinite.

SCAUNUL AUTORULUI – după un exercițiu de redactare liberă elevii sunt invitați să ia loc pe un scaun de unde trebuie să răspundă întrebărilor formulate de către colegii lui.

JURNALUL CU DUBLĂ INTRARE – fiecare elev împarte câte o foaie în două : pe prima coloană rezumă textul citit, notează un pasaj care l-a impresionat; pe a doua coloană notează comentarii personale. Metoda poate fi folosită în cazul lecturilor suplimentare când cititorii stabilesc o conexiune între curiozitate și experiență.

DIAGRAMA VENN - metodă folosită în activități în care elevilor împărțiți în grupe li se cere să efectueze o reprezentare grafică a asemănarilor și a deosebirilor dintre 2 elemente. (2 personaje literare, 2 figuri de stil, 2 specii literare).

METODA GRAFFITI – metoda folosită la evaluarea cunoștințelor dobândite la sfârșitul unui capitol : se afișează în diverse locuri foi de flip-chart, titrate cu o problemă. Pentru simplificare, se poate împărți tabla în 2-3 părți. Elevii scriu pe foi și se mișcă liber prin clasă, observând ce au scris colegii și adăugând altceva. Colile sunt utile ca punct de plecare al dezbaterilor.

Metodele activ-participative în studiul limbii și al literaturii române reprezintă o abordare inovatoare și eficientă în procesul educativ, stimulând implicarea activă a elevilor și dezvoltarea abilităților critice și analitice. Aceste metode, care includ discuții interactive, dezbateri, jocuri de rol, proiecte de grup și utilizarea tehnologiilor moderne, contribuie nu doar la o înțelegere mai profundă a limbii și literaturii române, ci și la formarea unei atitudini prompte și reflexive față de textul literar și față de realitatea culturală. Prin aceste abordări, elevii devin participanți activi în învățare, dezvoltându-și atât competențele lingvistice, cât și gândirea critică, creativitatea și capacitatea de a colabora eficient. Implementarea acestor metode în învățământul românesc poate duce la un progres semnificativ în educația limbii și literaturii, pregătind tinerii să aprecieze și să își apropie moștenirea culturală într-un mod contemporan și dinamic.

Bibliografie:

1. Berca Ion, *Metodica predării limbii române*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1974.
2. Cerghit, I., *Metode de învățământ*, Ediția a III-a, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1997.
3. Cucoș, C., *Pedagogie*, Ed. Polirom, Iași, 1996
4. Nicolae Mariana, *Strategii pentru succes în predare-învățare*, AFIR Publishing House, 2003.
5. Oprea Lăcrămioara, *Strategii didactice interactive*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2007.
6. Ion-Ovidiu Panisoara, *Enciclopedia metodelor de invatamant*, Ed. Polirom 2024

INVĂȚĂRERA CENTRATĂ PE ELEV DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII PRIN ARTĂ

Prof.înv. primar LAVINIA ANDREEA ILINA
Școala Gimnazială Ștefan cel Mare Alexandria

Educația artistică operează numai cu valorile artei, presupune dezvoltarea și cultivarea capacităților creative în registrele metodice, specifice fiecărui gen de artă, iar forța de pătrundere asupra personalității umane este mai profundă. Educația artistică, factor esențial al educației estetice, se realizează prin cunoașterea frumosului, prin mijlocirea diferitelor arte: literatura, muzica, desenul, pictura. Orientarea copiilor spre observarea mediului îi ajută pe aceștia în descoperirea formei (soare, nori, copaci, fructe, flori), mărimii și culorii. Atrăgându-le atenția asupra varietăților acestor caracteristici la diverse elemente, indicându-le ce cuvânt să identifice, inițiindu-i în limbajul artistic și direcționându-le percepțiile, reprezentările și emoțiile îi putem ajuta să descopere frumosul, emoția artistică

Arta este acea latură spirituală care oferă artistului un univers mental, artificiu, menit să înlocuiască realitatea, exteriorizată sub diferite forme. Henri Delacroix afirma următoarele: dacă arta nu ar fi existat, omul ar fi fost văduvit de o lume întreagă”. Începând de la cele mai fragede vârste și continuând cu ciclul primar, gimnazial și cel liceal, problematica, în datele ei esențiale, adecvate acestor vârste - a educației artistico plastice și a conținutului tematic, este prevăzută în programele preșcolare și școlare de educație plastică.

Activitatea de educație plastică este cea mai importantă formă de activitate unde preșcolarul și școlarul își poate exprima liber, gânduri, sentimente, idei și face posibilă punerea în practică a acestora. Acum, cu prilejul încercărilor și reușitelor lor practice, ies la iveală dar și se formează talente nebănuite ale unor copii pe care îi putem îndruma diferențiat spre performanță prin participarea acestora la diverse concursuri, și de ce nu înscrierea lor în școli de specialitate (cluburi pentru copii, școli de artă populară, licee de artă).

Așa cum sunt concepute acum, programele nu sunt rigide. Ele oferă pentru profesor cât și pentru copii libertatea în rezolvarea unei probleme plastice, care constă în primul rând în modul propriu de concepere a acestuia, în modul propriu de realizare, de construcție, de manieră, de stil propriu, dacă nu este prea mult spus, cu originalitate și valoare artistică în ceea ce face. Dar această libertate este orientată în rezolvarea oricărei lucrări de niște reguli unanim valabile, cunoscute și recunoscute în artele vizuale pe care educatorul de artă trebuie să le știe, să le stăpânească și să le aplice pentru a putea îndruma copiii în mod creator, deci această libertate nu înseamnă libertinism, ci orientare liberă, dar cu știință. Orice lucrare trebuie gândită și simțită, dar la această vârstă, copiii nu pot fi încorsetați de reguli, ei se exprimă spontan dar printr-

o bună îndrumare din partea cadrului didactic. Acestea se vor regăsi în lucrările lor, având și libertatea totală de exprimare ce va facilita realizarea unor lucrări unitare din punct de vedere artistic, ce exprimă idei și sentimente.

Modul de gândire și abordare a unei lucrări plastice este infinit ca variante, soluții și propriu fiecărui copil de a finaliza ceea ce și-a propus. În conceperea unei lucrări, de pildă o compoziție plastică, preșcolarul, ca de altfel oricare copil la orice vârstă trebuie să încerce și să exerseze la diferitele activități - elementele de limbaj plastic și mijloacele de expresie plastică, precum și tehnologie artistică pe care le poate folosi fără teama de a le epuiza.

Dar care este legătura dintre artă și creativitate? Creativitatea artistică are ca scop principal estetică, arta. Etimologic, termenul de creativitate provine din latinescul „creare” care are semnificația de a zămlisi”, a făuri”, a crea”, a naște”. După P. Popescu-Noveanu, “creativitatea presupune predispoziția generală a personalității spre nou, o anumită organizare a proceselor psihice în sistemul de personalitate” (Roco M., 2004). Când vorbim despre creativitate, facem referire la tot ceea ce înseamnă expresie și creație artistică, de la invențiile din domeniul tehnologic până la descoperirile științifice de comunicare interumană, de educație, de comportamente personale și de mișcările sociale. Ea presupune: adaptare, imaginație, construcție, originalitate evoluție, libertate interioară, talent literar, distanțare față de lucrurile deja existente.

Ca formațiune psihică, creativitatea se manifestă printr-o multitudine de sensuri: productivitate, eficiență, valoare, ingeniozitate, noutate, originalitate. Experimentele au arătat că la vârsta copilăriei, creativitatea este mult mai puternică decât la vârsta adultă. De aceea, indiferent de vârstă, programele educative trebuie să urmărească cultivarea creativității.

Copilul care-și manifestă permanent mirarea și surpriză, încercând să surprindă ineditul lumii, neinfluențat încă de educația rutinieră, este considerat prototipul creativității. Teamă de orice deviere de la normă (convenție, tradiție) sau nonconformismul social are ca efect dispariția originalității, fiind capcană în care eșuează creativitatea multor indivizi.

La vârsta preșcolară, creativitatea îmbracă diferite forme. Curiozitatea specifică acestei vârste îi ajută pe copii să vină cu idei originale, găsind soluții unice în orice situație și dezvoltându-și într-un mod cât mai liber creativitatea.

Bibliografie:

1. Cucuș C., Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 1998;
2. Neacșu I., Motivație și învățare, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1978
3. <http://www.bp-soroca.md/pdf/rolularteiplasticeindezvoltareacapacitațilorcreative.doc>
4. <http://www.didactic.ro/revista-cadrelor-didactice/rolul-artelor-vizuale-i-dramatice-indezvoltarea-socio-empatică-i-emțională-a-copilului>

ÎNVĂȚAREA PRIN PROIECTE: STIMULAREA CREATIVITĂȚII ȘI GÂNDIRII CRITICE

profesor: IORDACHE ANA-MARIA CARMEN
Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” Roșiori de Vede

În era digitală, caracterizată de o schimbare rapidă a paradigmatelor educaționale și de provocări complexe, elevii trebuie să dezvolte competențe care îi pregătesc nu doar pentru examen, ci pentru viață. O metodă inovatoare care răspunde acestei nevoi este **învățarea prin proiecte**. Aceasta reprezintă o abordare educațională ce oferă elevilor posibilitatea de a lucra la probleme reale, explorând subiecte din diverse unghiuri și stimulând creativitatea, gândirea critică și capacitatea de a lucra în echipă.

Învățarea prin proiecte este o metodă pedagogică activ-participativă care promovează implicarea elevilor în procesele de învățare prin realizarea de proiecte practice. Această abordare nu doar că facilitează dobândirea de cunoștințe teoretice, dar și dezvoltarea abilităților practice și a competențelor sociale. În acest eseu, vom explora caracteristicile, avantajele și provocările învățării prin proiecte.

Învățarea prin proiecte (Project-Based Learning - PBL) este o metodă didactică centrată pe elev, care încurajează **explorarea activă și autonomă** a cunoștințelor prin dezvoltarea unor proiecte complexe și relevante. În cadrul acestei metode, elevii identifică o problemă sau o întrebare esențială, cercetează subiectul, propun soluții și își prezintă concluziile. În loc să urmeze strict un curriculum rigid, învățarea prin proiecte le permite elevilor să aplice cunoștințele teoretice în contexte practice și reale, dezvoltând astfel competențe esențiale pentru viața profesională și personală.

Creativitatea este esențială în procesul de învățare, deoarece implică generarea de idei noi, găsirea unor soluții inovatoare și explorarea unor perspective diverse asupra unei probleme. Învățarea prin proiecte stimulează creativitatea elevilor în mai multe moduri:

Libertatea de explorare, elevii au ocazia să aleagă temele proiectelor lor în funcție de interesele și pasiunile lor. Acest lucru încurajează explorarea și inovația, permițând elevilor să își exprime ideile și să găsească soluții neconvenționale la probleme reale.

Rezolvarea problemelor complexe, prin identificarea unor probleme autentice și provocatoare, elevii sunt încurajați să gândească creativ și să exploreze diferite căi de rezolvare. De exemplu, un proiect de ecologie poate implica găsirea unor soluții pentru reducerea deșeurilor într-o comunitate locală, stimulând astfel creativitatea în identificarea unor soluții sustenabile.

Interdisciplinaritatea, proiectele pot integra cunoștințe din diverse domenii (literatură, matematică, științe, arte), oferind elevilor o abordare holistică asupra învățării. Prin aplicarea acestor cunoștințe în mod creativ, elevii pot dezvolta produse originale, cum ar fi videoclipuri, expoziții de artă sau prototipuri de invenții.

Învățarea prin proiecte se bazează pe câteva principii fundamentale. În primul rând, elevii sunt implicați activ în procesul de învățare, având oportunitatea de a explora subiecte de interes personal sau relevant pentru comunitatea lor. Proiectele sunt adesea interdisciplinare, integrând mai multe domenii de studiu, ceea ce le permite elevilor să facă conexiuni între diferite concepte. Un alt aspect important este că învățarea prin proiecte este centrată pe elev. Aceasta încurajează autonomia și responsabilitatea, deoarece elevii trebuie să își planifice, organizeze și execute proiectele. De asemenea, feedback-ul constant din partea profesorilor și colegilor este esențial pentru îmbunătățirea procesului de învățare.

Gândirea critică este abilitatea de a analiza și evalua informațiile într-un mod rațional și bine fundamentat. Aceasta implică capacitatea de a pune întrebări, de a examina ipotezele și de a trage concluzii bazate pe dovezi. Învățarea prin proiecte stimulează gândirea critică prin următoarele aspecte:

Analiza și evaluarea informațiilor, elevii sunt încurajați să cerceteze și să colecteze informații din surse variate, să evalueze fiabilitatea acestora și să le folosească pentru a trage concluzii bine argumentate. De exemplu, într-un proiect despre efectele schimbărilor climatice, elevii trebuie să analizeze date științifice și să evalueze impactul diferitelor politici de mediu.

Formularea și testarea ipotezelor, în cadrul proiectelor, elevii sunt invitați să formuleze ipoteze și să le testeze prin experimente sau cercetări. Acest proces le dezvoltă abilitățile de gândire logică și capacitatea de a lua decizii bazate pe dovezi concrete. De exemplu, într-un proiect de biologie, elevii pot testa diferite metode de creștere a plantelor și să evalueze rezultatele obținute.

Discuții și dezbateri, lucrul în echipe în cadrul proiectelor oferă elevilor ocazia de a discuta și de a dezbate idei, dezvoltându-și astfel abilitatea de a argumenta și de a analiza critic perspectivele diferite. Această interacțiune favorizează învățarea colaborativă și gândirea critică, contribuind la formarea unor opinii bine fundamentate.

Învățarea prin metoda proiectului dezvoltă cunoștințele și capacitățile elevilor în contexte reale și relevante de învățare. Prin metoda proiectului, după Bransford, Brown, & Conking, (2000) elevii devin mai implicați în procesul de învățare atunci când au posibilitatea de a analiza, de a cerceta probleme complexe, provocatoare, uneori neplăcute, care se aseamănă cu cele din viața reală”

Unul dintre cele mai mari avantaje ale învățării prin proiecte este capacitatea de a dezvolta abilități practice. Elevii învață să colaboreze, să comunice eficient și să își gestioneze timpul. Aceste competențe sunt esențiale nu doar în mediul academic, ci și în viața profesională și personală. De asemenea, această metodă stimulează gândirea critică și creativitatea. Elevii sunt provocați să rezolve probleme reale, să gândească dincolo de soluțiile convenționale și să dezvolte inovații. Această abordare contribuie la o învățare mai profundă și mai semnificativă, deoarece elevii sunt mai motivați să învețe atunci când pot aplica cunoștințele în contexte practice.

Bibliografie

1. Bocoș, M., *Instruire interactivă*, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj- Napoca, 2002
2. Bocoș, M., *Teorie curriculumului – elemente conceptuale și metodologice*, Ed.C.C.de Știință, Cluj-Napoca, 2008
3. Chiș, V., *Activitatea profesorului între curriculum și evaluare*, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001
4. Globu N. *Învățarea prin proiecte în cadrul disciplinei Dezvoltarea personală*. Buletinul Științific al Universității de Stat „B.P. Hasdeu” din Cahul: Științe Umaniste №. 2 (10), 2019
5. Ulrich, C. *Învățarea prin proiecte. Ghid pentru profesori*. Elefant Online, 2016

STRATEGII DIDACTICE INOVATIVE PENTRU O EDUCAȚIE DE CALITATE

Profesor: IRIMIA OFELIA-JEANINA
Școala Gimnazială Nr. 46 București

Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, sistemul educațional are nevoie de actualizare și adaptare pentru a răspunde cerințelor moderne. Astfel, strategiile didactice inovative devin esențiale în procesul de învățământ, fiind necesare pentru a stimula creativitatea, gândirea critică și dezvoltarea abilităților de colaborare la elevi. O educație de calitate nu presupune doar transmiterea de cunoștințe, ci și formarea unor competențe relevante pentru viața reală și pentru un viitor sustenabil.

Învățarea prin Proiecte (Project-Based Learning - PBL) Învățarea prin proiecte este o metodă didactică inovativă care stimulează elevii să investigheze și să rezolve probleme reale. Această abordare îi ajută să își dezvolte abilități practice, precum planificarea, comunicarea, colaborarea și capacitatea de analiză. Spre deosebire de metodele tradiționale, învățarea prin proiecte îi implică activ pe elevi și îi motivează să exploreze și să experimenteze direct. De exemplu, un proiect pe tema ecologiei ar putea implica colectarea de informații despre reciclare și crearea unor soluții pentru reducerea deșeurilor la nivelul școlii. Elevii ar putea să colaboreze, să realizeze prezentări și să discute despre impactul acțiunilor lor asupra mediului, dezvoltându-și astfel simțul responsabilității.

Învățarea bazată pe Joc (Game-Based Learning - GBL)- Învățarea prin joc integrează elemente ludice în procesul de predare, făcându-l mai captivant și mai atractiv pentru elevi. Jocurile stimulează creativitatea și motivația, încurajând elevii să-și folosească imaginația pentru a rezolva diverse provocări. Această metodă este eficientă mai ales la clasele mici, dar poate fi aplicată și la alte niveluri, în funcție de complexitatea jocului și de obiectivele de învățare urmărite. Un exemplu de aplicare a acestei strategii ar putea fi utilizarea aplicațiilor educaționale sau a platformelor digitale interactive pentru a învăța matematica sau științele naturale, transformând astfel procesul educațional într-o experiență plăcută și antrenantă.

Învățarea Colaborativă - Învățarea colaborativă încurajează elevii să lucreze împreună în echipe, dezvoltând abilități sociale și de colaborare. Prin lucrul în echipe, elevii învață să își împărtășească ideile, să asculte perspectivele celorlalți și să rezolve conflictele constructive. Acest tip de învățare este deosebit de important pentru dezvoltarea inteligenței emoționale și pentru pregătirea elevilor pentru situațiile din viața reală. De exemplu, profesorul poate organiza sesiuni de brainstorming sau poate cere elevilor să lucreze împreună pentru a crea un poster pe o anumită temă. Prin aceste activități, elevii devin mai responsabili și mai implicați în propriul proces de învățare.

Tehnologii și Resurse Digitale - Tehnologia a devenit o parte integrantă a vieții cotidiene și poate aduce beneficii majore în educație. Utilizarea resurselor digitale, precum tablele interactive, aplicațiile educaționale și platformele de învățare online, permite o personalizare a învățării, oferind elevilor un acces facil la informații. Mai mult, tehnologia permite și crearea unor medii de învățare adaptative, care răspund nevoilor fiecărui elev. Un exemplu concret ar fi utilizarea aplicațiilor educaționale de tipul „quiz” pentru a evalua cunoștințele elevilor într-un mod interactiv, oferindu-le feedback imediat și motivație de a progresa.

Învățarea prin Explorare și Descoperire - Învățarea prin explorare și descoperire încurajează elevii să se implice activ în procesul de cunoaștere. Prin intermediul experimentelor, activităților de laborator și al excursiilor, elevii învață să observe, să analizeze și să tragă concluzii proprii. Această metodă îi ajută să-și dezvolte capacitatea de analiză critică și să înțeleagă mai profund subiectele studiate. Un exemplu poate fi organizarea unei excursii într-o rezervație naturală pentru studierea biodiversității, în care elevii să poată observa direct flora și fauna, învățând despre ecosisteme într-un mod practic.

Învățarea Personalizată - Învățarea personalizată presupune adaptarea metodelor de predare în funcție de stilul de învățare, ritmul și nevoile fiecărui elev. Profesorul poate utiliza evaluări periodice și observații pentru a identifica preferințele și dificultățile elevilor, oferindu-le resurse și activități adaptate. Această metodă ajută la reducerea stresului, crește implicarea elevilor și îmbunătățește performanțele. Un exemplu ar fi crearea unor grupe de lucru cu elevi care au nevoi asemănătoare, cărora să li se ofere exerciții și sarcini specifice nivelului lor.

Strategiile didactice inovative contribuie la crearea unui mediu de învățare dinamic și adaptabil, în care elevii sunt stimulați să gândească creativ și critic. Aceste metode nu doar îmbunătățesc calitatea educației, dar și dezvoltă abilități esențiale pentru succesul în societatea contemporană. Într-un astfel de mediu, elevii devin participanți activi în procesul educațional, pregătiți să facă față provocărilor unui viitor complex și interconectat.

Bibliografie

1. Dumitru, I. Al. (2008). Psihopedagogie și metodică predării. Editura Didactică și Pedagogică, București.
2. Petty, G. (2009). Teaching Today: A Practical Guide. Nelson Thornes, Cheltenham.

METODA INTERACTIVĂ DE EVALUARE: PORTOFOLIUL

Profesor: MĂGUREANU TONY
Școala: Școala Gimnazială „I. Gh. Duca” Țigănești

Stabilirea locului pe care fiecare membru al unei colectivități umane trebuie să-l ocupe în ierarhia acesteia, în funcție de ceea ce este pregătit și ceea ce știe să efectueze, practic, în folosul general, impune funcționarea corectă a unui sistem de evaluare cât mai valid (teoretic și aplicativ). În această privință, interesul pentru verificarea și aprecierea cât mai obiectivă a cunoștințelor, aptitudinilor și performanțelor elevilor constituie o operație implicată în orice activitate didactică, prin urmare, și în procesul studierii limbii române.

Verificarea, aprecierea și notarea progresului școlar prezintă o importanță dublă: orientativă (informează cu privire la cunoștințele și pregătirea elevilor) și stimulative (în sensul că dezvoltă atributele persoanei lor, formarea deprinderilor de exprimare corectă oral și scris).

În privința evaluării procesului scrierii, didactica a conturat în ultimele decenii, modalități de evaluare alternative: referatul, investigația, proiectul, portofoliul, etc. Dintre acestea o să vă prezentăm în cele ce urmează portofoliul.

Portofoliul reprezintă o colecție din produse ale activității elevului, selectate de el însuși, structurate corespunzător oferă o imagine completă a progresului înregistrat de elev de-a lungul unui interval de timp propus. Astfel portofoliul ne poate prezenta drumul parcurs de elev în două moduri: a) prin reunirea textelor definitive; b) prin reunirea variantelor tranzitorii. De aici, și două tipuri de portofolii și deci două modalități de notare distincte: prima ia în calcul textele finite și cuantifică procesul din perspectiva lor; cea de-a doua are în vedere atât textele finite, cât și ciornele care le-au precedat (permite notarea tuturor pașilor redactării).

Dintre aspectele ce definesc portofoliul esențiale ar putea fi:

a. portofoliul reunește texte diverse: texte elaborate pe durata unui capitol / unei unități de conținut sau a unui semestru; texte specifice unui singur tip de scriere (de ex. numai compuneri libere, numai rezumate); texte heterogene (de ex. lucrări de control, pagini de jurnal, fișe de lucru, definiții, texte funcționale, etc); texte elaborate de elevi în urma unor sarcini de lucru și texte pe care le-au ales singuri să le realizeze etc).

b. în portofoliu, textele sunt grupate și compun un întreg; unitatea portofoliului se manifestă în logica grupării, explicată într-o filă de cuprins sau o copertă;

c. după etapa de structurare, portofoliul va fi comentat și evaluat de elev, într-o filă de autoevaluare, și de profesor, în fila de evaluare; în absența acestor pagini nu se poate vorbi de portofoliu.

Portofoliul didactic reprezintă o tehnică modernă de evaluare a rezultatelor procesului de învățământ, care constă în strângerea laolaltă a produselor materializate ale mai multor forme de activitate a elevului, permițând, astfel, o estimare globală. De exemplu, un portofoliu poate cuprinde: hărți și grafice făcute de elev; fișe extrase din bibliografia existentă; observații asupra fenomenelor fizice și sociale, făcute de elev în timpul excursiilor didactice; mărturii culese; extrase din opere literare privind aspectele studiate; fotografii făcute de elev sau desene decupate din reviste; lucrări practice; proiecte; autoevaluări.

Profesorul poate adăuga observații curente asupra elevului, rezultatul probelor orale, scrise și practice. Portofoliul ne oferă o imagine de ansamblu și de durată asupra rezultatelor muncii elevului și evoluției lui. Bineînțeles că el servește și îmbogățirii cunoștințelor, precum și concretizării lor.

Mircea Ștefan precizează în *Lexicon pedagogic* faptul că în dezbaterile pedagogice au apărut unele controverse: dacă pot fi utilizate portofolii interdisciplinare, dacă se pot face și portofolii de grup, sau chiar ale întregii clase.

Portofoliul se mai folosește și în activitatea de formare a cadrelor didactice. Ca material probatoriu, în raport cu standardele profesionale ale cadrelor didactice, portofoliul poate cuprinde planificări, proiecte didactice, fișe de observare individuală a copiilor, produse ale activității școlare și extrașcolare, mostre de material didactic, rapoarte, fișe de lectură, lucrări metodico-științifice elaborate etc. Aici termenul este, adesea, sinonim cu ceea ce se numește mapa profesorului sau mapa directorului.

Portofoliul oferă o imagine completă a progresului înregistrat de elev de-a lungul intervalului de timp pentru care a fost proiectat, prin raportarea la criteriile formulate în momentul proiectării. Acesta permite investigarea produselor elevilor, care, de obicei, rămân neimplicate în actul evaluativ, reprezentând un stimulent pentru desfășurarea întregii game de activități.

Portofoliul se poate încadra într-o evaluare sumativă, furnizând nu doar o informație punctuală, într-un anumit moment al achizițiilor elevului și chiar o informație privind evoluția și progresele înregistrate de acesta în timp, alături de informații importante despre preocupările sale.

Portofoliul este un produs complex, format din elemente diferite, ca forme de transmitere a informației și a mesajului: fișe de informare și documentare independentă; eseuri; referate.

Elevul adaugă în portofoliu materialele pe care le consideră necesare, materialele care îl reprezintă, subliniind atitudinea și interesul față de domeniul abordat.

Adrian Stoica o include între metodele „complementare” de evaluare, alături de observare, de investigație și de proiect, nici ele noi dar mai bine definite, evidențiindu-li-se valențele formative și apartenența la ceea ce autorul numește „evaluare autentică”, prin care înțelege „un concept relativ nou” ce „se referă la evaluarea performanțelor elevilor prin sarcini de lucru complexe” (Stoica, A., 2006). În această perspectivă, Adrian Stoica include în portofoliu diverse rezultate ale activității desfășurate de elevi pe

parcursul instruirii, înregistrate fie cu ajutorul metodelor considerate „tradiționale” (orale, scrise și practice), fie cu ajutorul celor numite „complementare” (observarea, proiectul, investigația).

Fără a minimaliza valoarea portofoliului și a celorlalte metode „complementare”, suntem de părere că oricare dintre metodele de evaluare (mai vechi sau mai noi, „tradiționale” sau „moderne”) trebuie utilizate de profesori și apreciate în raport cu „fidelitatea” lor, adică cu gradul în care ele reușesc să măsoare cât mai riguros ceea ce vrem să măsurăm, măsurarea fiind o caracteristică importantă a oricărei evaluări.

Portofoliul este relevant pentru creativitatea elevilor, iar profesorul trebuie să demonstreze flexibilitate apreciind elementele suplimentare introduse în structura sa. La recomandarea profesorului sau la alegerea elevului, pot deveni componente ale portofoliului elemente care au fost evaluate anterior. Se evidențiază astfel capacitatea elevului de a realiza o lucrare unitară.

Pentru a înregistra succes în demersul de utilizare a portofoliului, trebuie stabilită o tematică ce îl va conduce pe elev la surse de informații diferite de cele utilizate la școală, precum și la forme de comunicare mai complexe. Tematica și sursele de informare recomandate trebuie să sensibilizeze elevul și să îi stimuleze interesul pentru domeniul abordat. Portofoliul nu își atinge scopul, dacă tematica are un grad mare de generalitate, iar elevul este înlocuit de familie pentru realizarea activităților.

Portofoliul preia, prin unele elemente ale sale, funcțiuni ale altor instrumente evaluative care se „topesc” în ansamblul acestei metode. Această caracteristică va conferi portofoliului o evidentă valoare instructivă, dar și una formativă. Pentru clasele primare, portofoliul nu constituie un instrument propriu-zis de evaluare. El se poate constitui într-un element de motivare și de deschidere ale apetitului de colectare a unor elemente relevante pentru cunoașterea și amplificarea experienței (artistice, științifice, tehnice etc) a elevului ce se cere a fi întărită.

În concluzie portofoliul este un instrument euristic, putându-se evidenția următoarele capacități: capacitatea de a observa și de a manevra informația; capacitatea de a raționa și de a utiliza cunoștințe; capacitatea de a observa și de a alege metodele de lucru; capacitatea de a investiga și de a analiza; capacitatea de a raționa și de a utiliza proceduri simple; capacitatea de a sintetiza și de a organiza materialul; capacitatea de a sintetiza și de a realiza un produs;

Portofoliul se poate așadar încadra într-o evaluare sumativă, furnizând nu doar o informație punctuală, într-un anumit moment al achizițiilor elevului, ci chiar o informație privind evoluția și progresele înregistrate de acesta în timp, alături de informații importante despre preocupările sale.

Bibliografie

1. Cucoș Constantin, *Pedagogie, ediția a doua, revizuită și adăugită*, Polirom, Iași, 2002
2. Stoica, Adrian, *Evaluare educațională*, Ed. Humanitas Educational, București, 2006
3. Ștefan Mircea, *Lexicon pedagogic*, Ed. Aramis, București, 2006

STRATEGII DIDACTICE LA ORA DE LIMBA ENGLEZĂ PENTRU O EDUCAȚIE DE CALITATE

Profesor MĂRGINEANU SIMONA VENERA
Colegiul Național Pedagogic “Ștefan Velovan”, Craiova

Pentru a asigura o educație de calitate în cadrul orelor de limba engleză, strategiile didactice inovative pot transforma procesul de învățare într-o experiență mai atractivă și eficientă. Iată câteva strategii care pot fi implementate:

Învățarea prin proiecte (Project-Based Learning): Elevii pot lucra în echipe pentru a realiza proiecte care implică utilizarea activă a limbii engleze. De exemplu, pot crea un blog, un scurt film sau o prezentare pe un subiect de interes.

Gamificare- Introducerea elementelor de joc în procesul de învățare poate motiva elevii. Utilizarea platformelor online de tip quiz, concursuri de vocabular sau jocuri de rol poate îmbunătăți interacțiunea și angajamentul.

Învățarea prin colaborare (Collaborative Learning): - Activitățile de grup, discuțiile în perechi sau mesele rotunde permit elevilor să își exprime opiniile și să învețe unii de la alții, dezvoltând astfel competențele de comunicare.

Educarea diferențiată (Differentiated Instruction): - Adaptarea materialelor și activităților pentru a răspunde nevoilor diverse ale elevilor, ținând cont de stilurile de învățare și ritmurile fiecăruia, poate conduce la o mai bună acomodare și înțelegere a limbii.

Integrarea tehnologiei: - Utilizarea aplicațiilor mobile, a platformelor de învățare online (de exemplu, Duolingo, Quizlet) sau a resurselor video (YouTube, TED Talks) poate suplimenta materialul didactic și poate oferi perspective noi asupra subiectelor discutate.

Învățarea bazată pe probleme (Problem-Based Learning): - Provocarea elevilor să rezolve probleme reale sau scenarii care necesită utilizarea limbii engleze stimulează gândirea critică și creativitatea.

Utilizarea literaturii și a culturii: - Încorporarea literaturii engleze, a filmelor sau a muzicii poate îmbogăți vocabularul și înțelegerea culturală a elevilor. Activitățile de discuție despre teme literare pot dezvolta abilitățile de gândire critică.

Feedback constructiv și evaluare continuă: - Oferirea de feedback constant și utilizarea evaluărilor formative poate ajuta elevii să își monitorizeze progresul și să își ajusteze strategiile de învățare.

Activități de tip flip classroom: - În acest model, elevii studiază materialul acasă (prin video sau lecturi) și timpul de clasă este rezervat pentru activități practice, discuții și aplicarea cunoștințelor.

Învățarea experiențială: - Organizarea de excursii sau activități extracurriculare care implică interacțiunea cu vorbitori nativi de limbă engleză poate îmbunătăți abilitățile de comunicare și înțelegerea limbii în contexte reale.

Implementarea acestor strategii poate contribui la crearea unui mediu de învățare mai dinamic și mai motivant, facilitând dezvoltarea abilităților lingvistice ale elevilor folosite pentru a ajuta elevii să asimileze informațiile prezentate este realizarea de chestionare scurte. Poți să faci acest lucru cât de des dorești, dar fără a oferi o notă pentru răspunsurile elevilor. Deoarece elevii știu că nu vor primi o notă pe aceste chestionare, aceștia nu vor fi intimidați și vor putea să le perceapă ca pe un instrument educațional. S-a dovedit faptul că acestea cresc performanța și pe lângă acest lucru au și alte beneficii: reținerea informațiilor mai ușor, identificarea golurilor de cunoștințe, încurajarea învățării și deasemenea permite elevilor să aibă o verificare imediată a răspunsurilor corecte sau greșite. Mai multe studii afirmă faptul că elevii care răspund în mod frecvent la chestionare rețin mai ușor informațiile prezentate și au un grad de satisfacere mai ridicat legat de curs.

Bibliografie

1. Brown, H. D. (2007). *Principles of Language Learning and Teaching*. Pearson Longman.
2. Gibbons, P. (2002). *Scaffolding Language, Scaffolding Learning: Teaching Second Language Learners in the Mainstream Classroom*. Heinemann.
3. Tomlinson, B. (2011). *Materials Development in Language Teaching*. Cambridge University Press.

STRATEGII DIDACTICE INOVATIVE PENTRU O EDUCAȚIE DE CALITATE ROLUL TEATRULUI PENTRU COPII ÎN DEZVOLTAREA PERSONALĂ ȘI RELAȚIONALĂ A COPILULUI

prof. înv. primar MICU ANA-MARIA
Școala Gimnazială "Iordache Cantacuzino" Pașcani

Întotdeauna a existat o abordare continuă pentru ca învățământul să fie mai implicat, mai cuprinzător, fără a fi mai dificil. De la simpla informare a elevilor la educația experientială și la activitățile relativ noi ale laboratoarelor de teatru, oamenii au adaptat educația la societatea actuală, concentrându-se atât pe partea psihică, cât și pe cea socială și fizică a elevilor.

Teatrul este una dintre cele mai apreciate forme de artă, prin caracterul sau colaborativ și elementele de limbaj, mișcare și expunere, care au puterea de a transpune privitorul în centrul povestii. Din punct de vedere vizual, sunt accentuate doar elementele esențiale, iar restul rămâne la latitudinea privitorului. Acest aspect constituie un element important care joacă rol în dezvoltarea creativității și a imaginației copilului.

Numeroase studii au dovedit de-a lungul timpului că teatrul practicat are beneficii importante în dezvoltarea copilului. Participarea la astfel de cursuri are rolul de a combate timiditatea și tracul copiilor. Teatrul le oferă un sentiment de stimă de sine și încredere în urma performanțelor obținute.

Teatrul a fost considerat dintotdeauna o artă în sine. De fapt, când privim cu atenție arta teatrului, observăm că aceasta este singura care folosește toate artele și le conduce către o combinație armonioasă. Mișcările și expresiile corpului dansului, cântărirea muzicii, dimensiunile și cuvintele scrisului, armonia liniei, forma, masa și culoarea artelor plastice sunt incluse în completarea a ceea ce numim teatru.

Teatrul oferă șansa copiilor să acceseze noi lumi, unde pot acumula cunoștințe despre personaje istorice și evenimentele la care au participat, opera clasice și autorii lor și multe altele. Acest tip de activitate dezvoltă curiozitatea pentru subiecte noi, care poate fi satisfăcută prin lectură. Astfel se ajunge la o îmbogățire importantă a culturii generale a copilului.

Tot la capitolul educație se înscrie un alt beneficiu al teatrului, care ajută la dezvoltarea abilităților de învățare. Prin practicarea teatrului, copilul învață piese și punerea lor în scenă, ceea ce îl soliciță din punct de vedere creativ și al concentrării. Prin astfel de exerciții sunt antrenate și "ținute în priză" memoria și atenția.

De departe cel mai puternic argument care susține introducerea teatrului în viața copiilor este faptul că îi distrage de la tehnologiile la care răvnesc. Totodată, le oferă o alternativă care contribuie la schimbarea lor, atât din punct de vedere comportamental, cât și din punct de vedere al cunoștințelor.

Spectacolele de teatru, ca și activități extracurriculare, le formează copiilor o extraordinară capacitate de percepere, înțelegere, observare, perseverare și explorare a simțului abstractizării. Fie că se rezumă doar la vizionarea de spectacole la teatru, fie că îi au ca și protagoniști pe preșcolari, scenetele de teatru susțin achiziționarea unor noțiuni de socializare, dar mai ales, ajută preșcolarii să conștientizeze propria capacitate de a acționa asupra realului. Prin participarea la un spectacol de teatru, prin interpretarea unui rol, copilul își surprinde părinții, educatoarea, dar, mai ales, pe sine însuși. Astfel, el se poate juca, dar nu așa cum fac adulții, ci într-un univers adaptat la capacitățile sale de înțelegere și memorare.

Înclinația copiilor de a da viață obiectelor împrumutându-le intenții sau de a-și atribui roluri, oferă un vast teren de acțiune pentru dezvoltarea imaginației și a intelectului, fiind totodată și o plăcere care facilitează deschiderea către societate și o motivație care permite maturizarea afectivă. Prin urmare, copilul va căpăta astfel stăpânirea de sine, necesară în procesul de construcție a personalității, iar spectacolele de teatru devin pentru copii o formă veritabilă de educație.

Jocul de-a teatrul îi ajută să se deprindă cu spațiul și spațiile, cunoașterea propriului corp, exercițiul imaginației, capacitatea de se asculta pe sine și pe ceilalți, rigoarea, sensibilitatea, modestia, asumarea riscului. Punând mai mare accent pe cunoștințe decât pe nevoile emoționale, se creează o prăpastie între corp și spirit. Sensibilitatea este abandonată, procesul instructiv-educativ derulându-se în detrimentul acesteia. Rolul nostru este, prin urmare, acela de a regăsi această sensibilitate naturală, apoi de a o ghida și, în final, de a o cizela. Participând la scenete de teatru, copiii socializează, își stimulează inteligența și creativitatea.

Teatrul educă prin oferirea unui câmp de acțiune și de afirmare a personalității, iar copilul are satisfacția exprimării conduitelor achiziționate și a vieții social-afective. Scenetele de teatru au un rol important în dezvoltarea și educarea copilului pe plan cognitiv, afectiv, moral, estetic, volitiv, fiind totodată un mijloc de socializare a preșcolarilor. Programele distractive, serbările, șezătorile sunt activități care răspund unei duble necesități psiho-pedagogice: de a asigura odihnă activă copiilor și de a exersa capacități psiho-fizice ale acestora. Ele continuă, aprofundează și valorifică activitățile de învățare dirijată sau la alegere. valoarea scenetelor rezidă între îmbinarea dintre formativ și informativ, util și plăcut în conținutul educativ al acestora. Scenetele de teatru influențează dezvoltarea copilului din punctul de vedere al educației intelectuale, morale, estetice, fizice.

Astfel, e de la sine înțeles că teatrul pentru copii dezvoltă imaginația, dar și intelectul, sporește capacitatea de conștientizare, pricepere și adaptare a micului om la tot ce înseamnă lumea înconjurătoare.

Și, nu în ultimul rând, teatrul pentru copii contribuie la dezvoltarea abilităților de socializare ale celui mic și de corelare la spectrul mai amplu al unui public ce împărtășește, cu bucurie și extaz, același joc, aceeași poveste magică, aceeași fascinație față de scenă și ai ei protagoniști.

Astfel, printr-un cadru educațional dramatic clar, în care atât abilitățile teatrale de bază, cât și autodezvoltarea devin esențiale: jocul de rol, pantomima, corpul, utilizarea mișcării și a vocii, toleranță, securitate, comunitate socială, spontaneitate, imaginație, creativitate, constituie o sursă nemărginită în dezvoltarea personală și o mare motivație de a-și urma visurile.

Bibliografie

1. Apostol, R., "*Teatru ca metoda. Teatru educational*", Ed. U.N.A.T.C. Press, Bucuresti, 2018
2. Burghilea, G., E., "*Simbioza dintre teatru și creativitate*", 2021, Revista "Creativitatea și dezvoltarea personală: dimensiuni psihologice și filozofice", Ediția a-XI-a, Vol. II, 2020
3. Rusu, I., "*Arta teatrală în contextul actului educational*", Revista Didactica Pro, Nr. 1, 2020,

MODALITĂȚI DE ÎNVĂȚARE INTERACTIV-CREATIVĂ

profesor: MOLDOVEANU ROXANA
Școala Gimnazială nr. 1 Lunca

Învățarea interactiv-creativă este un proces evolutiv, care are la bază receptivitatea față de experiențele noi, căutate și rezolvate prin explorare, deducție, analiză, sinteză, generalizare, abstractizare, concretizare, punând accentul pe realizarea conexiunilor între sensuri și solicitând o profundă implicare intelectuală, psihomotorie, afectivă și volițională. Interactivitatea are la bază relațiile reciproce și se referă la procesul de învățare activă, în cadrul căreia, cel care învață acționează asupra informației pentru a o transforma într-una personală, nouă și interiorizată. Principiile care stau la baza construirii strategiilor didactice interactive sunt:

- elevii își construiesc propriile înțelegeri și interpretări ale instruirii;
 - scopurile instruirii sunt discutate, negociate, nu impuse;
 - sunt promovate alternativele metodologice de predare-învățare-evaluare;
 - sarcinile de învățare vor solicita informații transdisciplinare și analize multidimensionale ale realității;
 - evaluarea va fi mai puțin criterială și mai mult reflexivă, integrând metode alternative de evaluare;
 - sunt promovate învățarea prin descoperire și rezolvarea de probleme.
- Învățarea interactiv-creativă este un proces de creare de semnificații vizavi de noua informare și de cunoștințele anterioare, de transformare a structurilor cognitive ale elevului, consecință a încorporării noilor achiziții (cunoștințe, priceperi și deprinderi), prin angajarea eforturilor intelectuale și psihomotorii de construire a cunoașterii. Specificul strategiilor interactive de grup și implicit al metodelor și tehnicilor este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente. Învățarea dramatizată, metoda piramidei, metoda Jigsaw (mozaicul), problematizarea de grup, jocul didactic, studiul de caz sunt doar câteva dintre strategiile didactice interactive care oferă o paletă largă de avantaje precum:

- dezvoltă inteligențele multiple, capacități specifice inteligenței verbal/lingvistice (ce implică sensibilitatea de a vorbi și de a scrie; include abilitatea de a folosi efectiv limba pentru a se exprima retoric, poetic), inteligenței logico-matematice (ce constă în capacitatea de a analiza logic problemele), inteligenței interpersonale (capacitatea de a înțelege intențiile, motivațiile, dorințele celorlalți), inteligenței intrapersonale (capacitatea de autoînțelegere, autoapreciere corelată a propriilor sentimente, motivații), inteligenței muzicale, inteligenței existențiale;

- stimulează și dezvoltă capacități cognitive complexe (gândire divergentă, gândire critică, gândire laterală);

- învățarea prin cooperare dezvoltă și diversifică priceperile, capacitățile și deprinderile sociale ale elevilor;

- interrelațiile dintre membrii grupului, emulația sporește interesul pentru o temă sau o sarcină dată, motivând elevii pentru învățare;

- grupul dă un sentiment de încredere ceea ce duce la dispariția fricii de eșec a elevilor și curajul de a-si asuma riscul. În condițiile îndeplinirii unor sarcini simple, activitatea de grup este stimulativă, generând un comportament competitiv. Cei care lucrează în echipă sunt capabili să aplice și să sintetizeze cunoștințele în moduri variate, învățând în același timp mai temeinic decât în cazul lucrului individual.

În consecință, învățământul modern trebuie să aibă în vedere o promovare a metodelor interactive care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității, și, în același timp să ofere posibilitatea căutării de noi variante pentru a spori eficiența activității instructiv-educative din școală, prin directa implicare a elevului și mobilizarea efortului său cognitiv.

Bibliografie:

1. Ioan Cerghit, "Metode de învățământ", EDP, Buc, 1997.
2. Adriana Nicu, "Strategii de formare a gândirii critice", EDP, Buc, 2007.
3. Crenguța-Lacrămioara Oprea, "Strategii didactice interactive", EDP, Buc, 2006.

STRATEGII DE PREDARE CARE SĂ CORESPUNDĂ STILURILOR INDIVIDUALE DE ÎNVĂȚARE

Profesor: NEAȚU ANUȚA
Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” Alexandria

Prin învățare, în sens larg, înțelegem procesul de formare sau de restructurare a unui comportament. Învățarea este privită de obicei ca un proces ce se desfășoară în funcție de numeroși factori, rezultatul fiind un ansamblu de produse, priceperi, deprinderi, abilități, convingeri, sentimente, interese, atitudini, obișnuințe, modalități de a gândi și de a acționa, pe baza cărora are loc reconstrucția continuă a comportamentului uman. Învățarea școlară este procesul de receptare și asimilare a informațiilor și influențelor educative, de reorganizare, de construcție și dezvoltare a structurilor cognitiv-operaționale, psihomotrice și afective, precum și a însușirilor psihice ale personalității (aptitudini, interese, temperament).

Analizată din această perspectivă, învățarea școlară este considerată ca un instrument de dezvoltare a personalității elevilor, prin autoconstrucție și individualizare continuă.

Educația modernă se confruntă cu provocarea de a răspunde diversității tot mai mari a stilurilor de învățare ale elevilor. În clasă, profesorii întâlnesc o gamă variată de preferințe și modalități prin care elevii absorb și procesează informațiile. Acest fapt subliniază importanța adaptării strategiilor de predare la **stilurile individuale de învățare**. Personalizarea metodelor educaționale poate conduce la creșterea performanțelor academice, îmbunătățirea motivației și implicării elevilor, precum și la dezvoltarea unei experiențe de învățare mai eficientă și plăcută.

Stilurile de învățare reprezintă preferințele fiecărui individ în modul în care percepe și înțelege informațiile. Cele mai cunoscute tipuri de stiluri de învățare sunt: vizual, auditiv, kinestezic, verbal, logic (matematic), social (interpersonal) și individual (intrapersonal). Fiecare stil de învățare are caracteristici unice, iar elevii tind să învețe mai bine atunci când metodele de predare sunt aliniate cu aceste preferințe.

Elevii vizuali preferă să învețe prin imagini, diagrame și material vizual, fiind atrași de organizarea informațiilor în scheme și hărți mentale. Elevii auditivi rețin mai bine informațiile atunci când le ascultă, fie prin prelegeri, discuții sau înregistrări audio. Elevii kinestezici sunt cei care învață cel mai bine prin activități practice, mișcare și experiențe tactile. Elevii verbali preferă să citească, să scrie și să participe la discuții, utilizând cuvintele pentru a înțelege și a reține informațiile. Elevii logici sunt atrași de raționamente analitice și rezolvarea problemelor complexe. Elevii sociali preferă să colaboreze în grupuri și să învețe prin interacțiuni sociale. Elevii individuali preferă să studieze singuri, fiind orientați spre reflecție și autoevaluare.

Procesul învățării se desfășoară în mai multe faze:

- receptarea și înregistrarea materialului pe fondul unei stări de atenție și activare cerebrală;
- înțelegerea și generalizarea prin formarea de noțiuni, principii etc.;
- fixarea în memorie (stocarea), actualizarea prin reproducere a cunoștințelor și transferul acestora.

Cu cât gradul de organizare a materialului de învățat este mai mare, cu atât eficiența învățării crește. Profesorul de specialitate trebuie să fie preocupat de modul cum trebuie organizată învățarea, astfel încât să-i creeze fiecărui elev condiții să învețe, în raport cu posibilitățile lui, cu ritmul său de muncă individuală. Principiul individualizării învățării trebuie să servească înțelegerii materialului de către elev, sesizării structurii lui interne, a elementelor esențiale și a legăturilor dintre cunoștințe, întrucât se memorează rapid și se reține mai mult timp materialul înțeles și integrat în cunoștințele anterioare

Învățarea centrată pe elev se referă la învățare și nu la predare. Rolul profesorului de specialitate este de a coordona învățarea și de a-i ajuta pe elevi să înțeleagă modul în care învață. El trebuie să ofere elevilor oportunități de a învăța într-un mod în care îi ajută cel mai bine și să îi determine să-și asume responsabilitatea propriei lor educații. Învățarea centrată pe elev presupune așadar o diferențiere a instruirii, aceasta însemnând răspunsul profesorului la nevoile elevului călăuzit de principii generale ca:

- ✓ sarcini care respectă elevul;
- ✓ grupare flexibilă;
- ✓ evaluare și ajustare continuă.

Profesorii pot diferenția conținutul, procesul și produsul educației, în funcție de disponibilitate, interese și profil de învățare folosind o varietate de strategii de instruire și de management al clasei: inteligențe multiple, puzzle, casete, activități ancoră, fișe de lucru, texte, materiale suport, studii orbitale, învățare în grupuri mici, investigații în grup, studiu independent, activități practice, strategii de interogare, centre de interes, grupuri de interes, teme pentru acasă, jurnale.

Recunoașterea și adaptarea la stilurile individuale de învățare reprezintă o practică pedagogică esențială în contextul educației moderne. Profesorii care implementează strategii variate și flexibile își ajută elevii să își descopere punctele forte, să își îmbunătățească performanțele și să se implice activ în procesul de învățare. Prin personalizarea predării, educația devine un proces dinamic și incluziv, care valorifică unicitatea fiecărui elev și contribuie la dezvoltarea unei experiențe educaționale de calitate.

Bibliografie:

1. Bocoș, M., *Instuirea interactivă. Repere pentru reflecție și acțiune*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2002
2. Bocoș, M., *Instruirea interactivă*, Editura Polirom, Iași, 2013

EDUCAȚIA SOCIO-EMOȚIONALĂ. O COMPONENTĂ ESENȚIALĂ A ÎNVĂȚĂRII DE CALITATE

Profesor NEGUȚ DESPINA
Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede

Educația socio-emoțională este recunoscută din ce în ce mai mult ca o componentă vitală a învățării de calitate, influențând atât dezvoltarea personală, cât și cea academică. Această abordare subliniază integrarea inteligenței emoționale în cadrele educaționale, favorizând medii în care elevii își pot înțelege și gestiona eficient emoțiile. Următoarele secțiuni prezintă semnificația educației socio-emoționale, impactul acesteia asupra practicilor de predare și rolul său în dezvoltarea elevilor.

Educația socio-emoțională este o componentă esențială a învățării de calitate, având un impact semnificativ asupra dezvoltării cognitive, emoționale și comportamentale a elevilor. Acest concept reprezintă o abordare integrată ce oferă instrumente și strategii pentru gestionarea emoțiilor, relațiilor interpersonale, luarea deciziilor și rezolvarea problemelor. Prin integrarea educației socio-emoționale în mediul școlar, se urmărește formarea unor indivizi echilibrați, capabili să gestioneze conflictele și să se adapteze în societatea actuală.

Definirea educației socio-emoționale se referă la procesul de formare a abilităților sociale, emoționale și cognitive, care contribuie la o dezvoltare armonioasă a personalității. Prin această formă de educație, elevii învață să recunoască și să-și gestioneze emoțiile, să-și îmbunătățească abilitățile de comunicare și să dezvolte empatie și respect față de ceilalți. Importanța acestei educații rezidă în capacitatea sa de a influența pozitiv relațiile interpersonale, nivelul de stres și anxietate al elevilor, precum și succesul școlar și integrarea lor în societate.

Etimologic, cuvântul „educație” provine din latinescul *educō*, *educere*, termen care în limbajul uzual are două semnificații deopotrivă. În primul rând, el desemnează acțiunea de „a scoate din”, „a ridica”, „a înălța”, de unde semnificația actului educațional ca modificare, transformare, susținere a trecerii de la o stare (primară, ereditară sau dobândită pe parcurs) la alta, nou-formată, în lanțul dezvoltării; imprimarea unei direcții de acțiune dinspre interior în vederea armonizării conduitei individuale cu normele sociale, ale comunității. În planul al doilea, același termen indică acțiunea de „a crește”, „a îngriji”, „a hrăni” (plante, animale, oameni), iar de aici educația a fost înțeleasă ca activitate de creare a condițiilor necesare creșterii (fizice, biologice), dar și îngrijirii, dezvoltării psihice, morale și spirituale.

Importanța abilităților socio-emoționale. Studiile arată că implementarea programelor de educație socio-emoțională în școli are multiple beneficii:

Îmbunătățirea rezultatelor academice: Elevii care participă la programe SEL demonstrează o creștere semnificativă a performanțelor academice. Dezvoltarea competențelor socio-emoționale

îmbunătățește concentrarea, motivația și abilitățile de rezolvare a problemelor, factori esențiali pentru succesul academic.

Reducerea comportamentelor problematice: O bună gestionare a emoțiilor reduce riscul de comportamente agresive sau de bullying. Elevii care învață să-și controleze impulsurile și să comunice eficient sunt mai puțin predispuși la conflicte și la acte de violență.

Promovarea sănătății mintale: Învățarea tehnicilor de gestionare a stresului și a anxietății contribuie la prevenirea problemelor de sănătate mintală. Elevii învață să identifice emoțiile negative și să folosească strategii pentru a le face față, reducând astfel riscul de depresie și anxietate.

Dezvoltarea competențelor de viață: Abilitățile socio-emoționale sunt fundamentale pentru succesul în viață. Empatia, comunicarea eficientă, rezolvarea conflictelor și gândirea critică sunt abilități esențiale în relațiile personale și profesionale. Abilitățile socio-emoționale facilitează relațiile interpersonale și reglarea emoțională, esențiale pentru medii eficiente de învățare (Calderón, 2024). Aceste abilități sunt legate de îmbunătățirea performanței academice, deoarece studenții care își pot gestiona emoțiile tind să se angajeze mai pozitiv în învățarea lor (Elkin, 2023).

Strategii și activități de educație socio-emoțională. Mindfulness-ul implică tehnici de conștientizare a momentului prezent, care ajută elevii să gestioneze stresul și să își îmbunătățească concentrarea. Activitățile de mindfulness pot include exerciții simple de respirație, meditație ghidată sau activități de conștientizare senzorială. Aceste practici încurajează elevii să observe emoțiile fără a le judeca, creând astfel un spațiu pentru autoreglare emoțională. Jurnalul emoțional, scrisul reflectiv într-un jurnal emoțional permite elevilor să își exprime emoțiile într-un mod sigur și privat. Profesorii pot încuraja elevii să scrie despre experiențele lor zilnice, despre ce i-a făcut să se simtă fericiți, triști, furioși sau anxioși. Aceasta este o metodă eficientă pentru autocunoaștere și dezvoltarea inteligenței emoționale. Activități de grup pentru dezvoltarea empatiei prin jocuri de rol și activități de colaborare, elevii pot învăța să privească lucrurile din perspectiva altora, dezvoltând astfel empatia. Aceste activități pot include scenarii în care elevii rezolvă conflicte sau discută despre diverse situații din perspectiva altor persoane, ajutându-i să înțeleagă emoțiile și experiențele colegilor lor. Un mediu educațional sigur și suportiv este esențial pentru dezvoltarea competențelor socio-emoționale. Profesorii pot utiliza tehnici precum cercul de discuții, unde elevii sunt încurajați să își exprime emoțiile și gândurile fără a fi judecați. Acest tip de activități promovează încrederea și respectul reciproc, facilitând învățarea colaborativă.

Deși beneficiile educației socio-emoționale sunt evidente, implementarea acesteia întâmpină anumite provocări:

Lipsa formării cadrelor didactice, mulți profesori nu au fost pregătiți în mod special pentru a preda competențe socio-emoționale, ceea ce poate duce la ezitări în aplicarea acestor strategii.

Resurse limitate: Unele școli nu dispun de resursele necesare pentru a dezvolta și implementa programe SEL cuprinzătoare.

Rezistența culturală și sistemică: În anumite contexte, educația socio-emoțională poate fi percepută ca o prioritate secundară față de obiectivele academice tradiționale, ceea ce poate împiedica implementarea acesteia pe scară largă.

Educația socio-emoțională reprezintă un pilon fundamental al învățării de calitate, având un impact profund asupra dezvoltării integrale a elevilor. Prin cultivarea abilităților socio-emoționale, școlile pot crea un mediu de învățare sigur și suportiv, care promovează atât succesul academic, cât și bunăstarea personală a elevilor.

Pentru a maximiza beneficiile educației socio-emoționale, este esențial ca școlile să: **investescă în formarea cadrelor didactice** privind strategiile de predare SEL, să **integreze SEL în curriculum**, astfel încât dezvoltarea emoțională să fie considerată la fel de importantă ca performanțele academice. să **promoveze colaborarea cu părinții și comunitatea**, pentru a crea o susținere coerentă și continuă în dezvoltarea competențelor socio-emoționale ale elevilor.

Prin implementarea educației socio-emoționale, școlile contribuie la formarea unor cetățeni echilibrați emoțional, empatici și capabili să facă față provocărilor unei societăți în continuă schimbare. În concluzie, integrarea SEL nu este doar o opțiune, ci o necesitate pentru a asigura o educație de calitate, centrată pe nevoile și bunăstarea elevilor.

Bibliografie:

1. Isache, M. *Strategii de învățare în educația timpurie privind dezvoltarea socio-emoțională a preșcolarilor*, Ed. 2019.
2. Neagu, G. *Șanse de acces la educație în societatea românească actuală*. Ed. Lumen, 2012
3. Vaida S. *Dezvoltarea competentelor socio-emotionale*, Ed. Presa Universitara Clujeana, 2023

STRATEGII DE EFICIENTIZARE A COMUNICĂRII LA COPIII CU DIFICULTĂȚI DE LIMBAJ

Prof. Psihopedagogie specială: Nicoroiu Roxana Miha

Având în vedere complexitatea structurii limbajului și rolul lui esențial în demersul comunicării, fiecare dintre deficiențele apărute în acest domeniu pot determina consecințe nedorite în dezvoltarea și structura personalității, în afectarea relațiilor interpersonale și a randamentului școlar. Așadar, pentru aceste deficiențe este nevoie de un domeniu de intervenție strict care debutează mai întâi prin intermediul unor activități axate pe formarea abilităților prelingvistice, al cărui obiectiv este de a le dezvolta elevilor abilitățile de ascultare și comunicare imaginistică și nonverbală. Aceste tehnici sunt urmate de cele de introducere a unor concepte integratoare, ale vocabularului tematic, până se ajunge la dezvoltarea capacității de integrare propozițională, prin intermediul cuvintelor, obiectelor, imaginile prezentate. „Eficiența intervenției terapeutice este determinată de adecvarea programelor de terapie la particularitățile individuale și de vârstă ale copilului, la potențialul psihofizic al acestuia și la resursele disponibile în cadrul serviciului logopedic al fiecărui terapeut” (Gherguț A., Psihopedagogia persoanelor cu cerințe educaționale speciale. Iași, Ed. Polirom, p.121).

În cazul strategiilor și terapiilor de lucru cu elevii deficienți de limbaj se impune respectarea următoarelor două dimensiuni distincte:

- a. Pregătirea demersului de intervenție care cuprinde:
 - formularea obiectivelor-cadru vizate pe parcursul programului de intervenție, a obiectivelor intermediare și indicarea modalităților de aplicare a intervențiilor logopedice;
 - evaluarea inițială a actului comunicării și, în mod special, a actului grafic și lexic (această etapă privește aplicarea de probe de evaluare inițială caracteristice intervenției logopedice);
 - analiza complexă a elevilor cu deficiențe de limbaj, precum și consemnarea lor în fișe speciale;
- b. Demersul de intervenție propriu-zis care include:
 - identificarea strategiilor de intervenție: obiective pe termen lung, mediu, scurt;
 - stabilirea și aplicarea planului de intervenție anual și semestrial pentru elevul sau grupurile de elevi diagnosticați cu această deficiență: obiective, instrumente de evaluare,
 - stabilirea și aplicarea planului de intervenție al elevilor cu astfel de deficiențe;
 - stabilirea și monitorizarea planului de intervenție global al echipei care lucrează prin cooperare (educator, învățător, profesor, logoped, consilier);

„Din punct de vedere metodologic, activitatea de intervenție a tulburărilor de limbaj, debutează cu etapa de evaluare a potențialului de comunicare și exprimare lingvistică, cu precizarea diagnosticului logopedic și stabilirea programului/ formelor de intervenție”¹.

Pentru a le trezi interesul copiilor, activitățile trebuie să se deruleze sub forma jocului, să fie diverse, să aibă material didactic bogat, să fie accesibile și adaptate potențialului psihofizic al fiecărui elev participant.

Prezint în continuare jocuri și activități specifice deficiențelor de limbaj, activități care impun o dezvoltare armonioasă a mai multor planuri:

- jocuri-exerciții de mobilitate pentru limba: pronunțarea repetată și rapidă a silabei „la”, tic-tac-ul ceasului, jocuri cu limba: „pisica bea lapte”;
- jocuri-exerciții pentru obraji și buze: mișcări de ținere a buzelor, mișcări de sugere a obrazilor, zâmbet, umblarea obrazilor, vibrarea buzelor;
- jocuri-exerciții pentru vălul palatin: exerciții de deglutiție, imitarea căscatului.

Exemplu practic: JOCUL DIDACTIC „CUVINTE ÎN LANȚ”

Scopul: activizare și îmbogățirea vocabularului.

Obiective operaționale: să spună cât mai multe cuvinte care încep cu un anumit sunet.

Sarcina didactică: găsirea a cât mai multe cuvinte care să înceapă cu un anumit sunet.

Elemente de joc: întrecerea.

- **Desfășurarea jocului:** cadrul didactic va scrie pe tablă, una dintre literele învățate până la data respectivă. De exemplu: litera ”i”. Se cere elevilor să spună cuvinte care încep cu sunetul i. Cuvintele trebuie să fie alcătuite dintr-o silabă, două sau mai multe silabe (i –ia – ilic – iepure – inteligent). Jocul se poate desfășura și sub formă de întrecere. Câștigă elevii care pot spune cuvinte cu sunetul indicat respectând toate cerințele formulate de propunator.

În educație, procesul comunicării este vital. Modul în care noi, cadrele didactice, reușim să comunicăm cu elevii constituie o responsabilitate importantă pentru comportamentele acestora. Pentru ca procesul comunicării să fie autentic și de calitate, este necesar ca fiecare cadru didactic să asculte, să analizeze, să observe, să verifice calitatea mesajului și să se exprime în conformitate cu particularitățile fiecărui elev. Rolul cadrului didactic este în aceste contexte o modalitate de transmitere de informații, consolidarea și verificarea modului în care au fost însușite acestea, la care se adaugă și optimizarea relațiilor psihologice ale elevilor.

În urma acestor planuri de intervenție și a jocurilor didactice specifice dezvoltării comunicării la elevii cu cerințe educative speciale, am putut constata faptul că prin intermediul învățării individualizată și

¹ Idem, p.122

diferențiată, putem îndeplini obiectivele propuse în raport cu nivelul intelectual de care dispune fiecare elev în parte, indiferent de deficiența de care suferă.

Trebuie să urmărim etapele pe care o comunicare eficientă le presupune: „stabilirea și precizarea obiectivelor urmărite; selectarea informațiilor sau cunoștințelor semnificative ce urmează a fi transmise; corelarea acestora cu experiențele anterioare ale elevilor pentru a facilita integrarea noilor cunoștințe în bagajul pre-existent; ordonarea informațiilor transmise de la simplu la complex, inductiv și deductiv; utilizarea unor mijloace și materiale didactice adecvate procesului de înțelegere a cunoștințelor transmise; evaluarea eficienței comunicării” (Savu-Cristescu, M.,Petrovici, M. *Comunicarea educațională-suport de curs*, FOREDU, p.22).

Ca o concluzie a acestei lucrări voi preciza următorul citat care subliniază că „comunicarea se referă la acțiunea uneia sau mai multor persoane de transmitere și receptare a unor mesaje care pot fi deformat de zgomote, are loc într-un context, presupune anumite efecte și furnizează oportunități de feed-back” (Pânișoară, I.O. *Comunicarea eficientă I Ediția a III-a, revăzută și adăugită*. Iași: Editura Polirom, p.14).

Bibliografie:

1. Gherguț A., (2011). Psihopedagogia persoanelor cu cerințe educaționale speciale. Iași: Polirom, p.121
2. Savu-Cristescu, M.,Petrovici, M. (2010). *Comunicarea educațională-suport de curs*, FOREDU, p.22
3. Pânișoară, I.O. (2006). *Comunicarea eficientă I Ediția a III-a, revăzută și adăugită*. Iași: Editura Polirom, p.14

Proiect Didactic

Profesor NICULESCU SOFIA
Școala Gimnazială “Angela Gheorghiu” Adjud Județul Vrancea

**Programa școlară pentru disciplina LIMBA ȘI LITERATURA
ROMÂNĂ**

Clasele a V-a – a VIII-a

Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educației naționale nr. 3393 / 28.02.2017

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

NUMERALUL. NUMERALUL CARDINAL

Domeniu	Educațional
Clasa	a V-a
Temă generală	EU ȘI UNIVERSUL MEU FAMILIAR
Competență generală	4. Utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise
Competențe specifice	4.1 Utilizarea achizițiilor sintactice și morfologice de bază ale limbii române standard pentru înțelegerea și exprimarea corectă a intențiilor comunicative; 4.2 Aplicarea achizițiilor lexicale și semantice de bază, în procesul de înțelegere și de exprimare corectă a intențiilor comunicative; 4.4 Respectarea convențiilor ortografice și ortoepice și utilizarea structurilor fonetice, lexicale și sintactico- morfologice în interacțiunea verbală
Domeniu de conținut	Elemente de construcție a comunicării <i>Numeralul. Tipuri de numeral (cardinal, ordinal). Aspecte normative</i>
Tipul lecției	Însușire de noi cunoștințe

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

COGNITIVE	AFFECTIVE	PSIHOMOTORII
<p>1.să definească numeralul;</p> <p>2.să recunoască numeralul într-un text dat;</p> <p>3.să alcătuiască enunțuri cu diferite numerale;</p> <p>4.să identifice tipurile de numerale în diferite modalități de comunicare;</p> <p>5.să recunoască forma corectă a unor numerale cardinale;</p> <p>6.să deosebească numeralul cardinal de altă parte de vorbire;</p> <p>7.să utilizeze numeralul cardinal într-un text propriu</p>	<p>1.vor manifesta interes pentru rezolvarea sarcinilor date;</p> <p>2.își vor exprima dorința de a rezolva cât mai multe exerciții/situații-problemă;</p> <p>3.vor manifesta spirit de colegialitate și de cooperare în cadrul grupului.</p>	<p>1.să-și dirijeze atenția (văzul, auzul) către centrul de interes;</p> <p>2.să-și coordoneze mișcările mâinii pentru a scrie estetic pe fișe, în timpul stabilit;</p> <p>3.să-și controleze mișcările, gesturile și vocea în timpul lecției, astfel încât să corespundă sarcinilor de lucru și regulilor de disciplină stabilite;</p>

STRATEGIA DIDACTICĂ

METODE ȘI PROCEDEEE DIDACTICE	MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI MATERIALE DIDACTICE	FORME DE ORGANIZARE A ACTIVITĂȚII	MODALITĂȚI DE EVALUARE:
<p>Se vor folosi, alternativ sau combinat, următoarele metode și procedee:-conversația euristică</p> <p>-exercițiul;</p> <p>-explicația; -exemplificarea;</p> <p>-învățarea prin descoperire;</p>	<p>caietelevolevilor</p> <p>tabla</p> <p>fișăde lucru</p> <p>cartonașecolorate</p> <p>creioanecolorate</p>	<p>activitate:</p> <ul style="list-style-type: none"> • frontală • individuală • independentă • în perechi 	<p>-observareasistematică a elevilor;</p> <p>-evaluareaorală, prin calificative, pe tot parcursul activității;</p> <p>-aprecieri generale și individuale, pozitive și negative;</p> <p>-autoevaluarea</p>

<p>-jocul didactic; -lectura expresivă; -scaunul autorului</p>	<p>laptop conectat la internet DEX</p>		
RESURSE			
OFICIALE METODICO-DIDACTICE	CONTEXT RESURSE UMANE	RESURSE PSIHO-AFECTIVE	MANAGEMENTUL TIMPULUI
<p>-Programa școlară pentru disciplina LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ -Clasele a V-a – a VIII-a Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educației naționale nr. 3393 / 28.02.2017 .MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE -Pamfil, Alina, <i>Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise</i>, Editura Paralela 45, București, 2003; -Parfene, Constantin, <i>Metodica studierii limbii și literaturii române în școală</i>, Editura Polirom, Iași, 1999</p>	<p>Sala de clasă- spațiu adecvat învățării și formării abilităților de învățare 24 de elevi- colectiv eterogen, elevi cu potențial intelectual diferit profesor</p>	<p>-capacități normale de învățare ale ele- vilor; -cunoștințele asimilate anterior de către elevi;</p>	<p>50 de minute, distribuite echilibrat pe fiecare etapă a lecției</p>

demersul didactic

ETAPELE LECȚIEI	ACTIVITATEA PROFESORULUI	ACTIVITATEA ELEVULUI	STRATEGIA DIDACTICĂ			Modalități de de
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forma de organizare	
TIMP						
ORGANIZAREA CLASEI (1')	Profesorul salută, face prezența, notează absențele - dacă este cazul- asigură climatul necesar bunei desfășurări a lecției.	Elevii pregătesc materiale necesare desfășurării, în condiții optime, a activității didactice.	conversația	caiete creioane colorate	activitate frontală	-
ACTUALIZAREA CUNOȘTIN- ȚELOR (3')	Profesorul verifică tema, cantitativ și- prin sondaj- calitativ, solicitându-le cătorva elevi să citească eseurile, altora să formuleze observațiile și corectările ce se impun.	Elevii au avut de redactat o scurtă compunere narativă pe o temă la alegere. Se utilizează cartonașele colorate în vederea exprimării sentimentelor.	conversația	cartonașe colorate (roșii, galbene, verzi) caiete	activitate frontală	aprecieri verbale, generale\individuale asupra modului de realizare a temei
CAPTAREA ATENȚIEI (5')	Profesorul îi anunță pe elevi că vor urmări în câteva minute un scurt material video. În timpul vizionării acestuia, va trebui să fie atenți la toate detaliile. • Oița	Elevii urmăresc filmulețul propus.	vizionarea unui material educativ	laptop conectat la internet	activitate frontală	

	<p><i>(filmuleț educativ pentru copiii mici și mari)</i></p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=P2OiQK-sEnU</p> <p>Profesorul verifică gradul de receptare a mesajului, dar și atenția elevilor:</p> <p><i>-Ce ați înțeles voi din această întâmplare?</i></p> <p><i>-Care sunt prietenii oiței?</i></p> <p><i>-Câți prieteni are oița?</i></p>	<p>Elevii își vor formula răspunsurile în jurul ideii de prietenie, de încredere în sine, etc.</p> <p>Vor observa că oița are, ca prieteni, doi peștișori, o bufniță, un șarpe și șase cârțițe.</p>	<p>conversația</p>	<p>activitate frontală</p>	<p>observarea sistematică a elevilor</p>
<p>Profesorul scrie pe tablă titlul noii lecții și enunță obiectivele acesteia.</p> <p>Profesorul le distribuie tuturor elevilor fișe de lucru necesare pentru formarea</p>	<p>Elevii notează titlul lecției și ascultă cu atenție precizările profe-sorului.</p>				

<p>ENUNȚAREA OBIECTIVELOR</p> <p>(1')</p>	<p>noilor deprinderi și recep- tarea conținuturilor vizate.</p>					
<p>PREZENTAREA NOULUI CONȚINUT AL ÎNVĂȚĂRII</p> <p>(7')</p>	<p>Profesorul le cere elevilor să-și concentreze atenția asupra primului exercițiu de pe fișa de lucru, de la rubrica INTUIESC.</p> <p>Profesorul va urmări co-rectitudinea exprimării verbale.</p>	<p>Elevii se vor transpune într-o situație reală de viață:</p> <p><i>Dănuț este noul tău coleg de clasă. Cum nu cunoaște, încă, pe ni-meni, ar dori ca tu să-i devii prieten. Prezintă-te, pe scurt, completând enunțurile următoare.</i></p> <p>-vor completa spațiile punctate cu niște cuvinte reprezentând numerale;</p> <p>-vor completa scurta au-toprezentare cu informații</p>	<p>conversația</p> <p>exercițiul</p>	<p>fișa de lucru</p>	<p>activitate individuală</p> <p>activitate independentă</p>	<p>observarea sistematică a elevilor</p> <p>aprecieri verbale</p>

	<p>Exercițiul pune în evidență comunicarea orală, despre sine.</p> <p>Profesorul le propune elevilor să se ocupe de celălalt exercițiu de la rubrica INTUIESC.</p>	<p>elocvente privind pasiunile lor.</p> <p>Un elev va susține în fața clasei acest discurs.</p> <p>Elevele constată că, în viața de zi cu zi, există multiple situații de utilizare a cuvintelor ce exprimă numere.</p> <p>-vor găsi și ei asemenea situații.</p>	<p>exercițiul</p> <p>exemplificarea</p>	<p>fișa de lucru</p>	<p>activitate</p> <p>în perechi</p>	<p>aprecieri generale și individuale</p>
<p><i>DIRIJAREA</i></p> <p><i>ÎNVĂȚĂRII</i></p> <p>(18')</p>		<p>Elevele descoperă că matematica este disciplina la care folosesc numeroase cuvinte care exprimă numere.</p>	<p>conversația</p>	<p>fișa de lucru</p>	<p>activitate individuală</p>	<p>observarea sistematică a elevilor</p>

	<p>Profesorul le propune elevilor să rezolve problema de matematică existentă în textul de la rubrica DESCOPĂR.</p> <p>-solicită sublinierea cuvintelor care au ajutat la rezolvarea problemei.</p> <p>-notează pe tablă definiția numeralului, apoi clasificarea numeralilor, ilustrându-le cu exemple propuse de elevi.</p> <p>-le va îndrepta elevilor atenția către numeralul cardinal.</p> <p>-scrie pe tablă sensurile cuvântului <i>cardinal</i>.</p>	<p>-se ajunge la rezultatul problemei: 33 (treizeci și trei).</p> <p>-recitesc versurile și subliniază cuvintele potrivite.</p> <p>-află că acestea sunt numerale ca parte de vorbire;</p> <p>-observă, totodată, că unele sunt <i>cardinale</i> și altul- <i>ordinal</i>, după ceea ce exprimă.</p> <p>-un elev caută, și citește în DEX, articolul de dicționar al cuvântului <i>cardinal</i>.</p> <p>-elevii constată că utilizează cuvântul <i>cardinal</i>.</p>	<p>lectura</p> <p>conversația</p> <p>tabla</p> <p>caiete</p>	<p>activitate frontală</p>	<p>aprecieri verbale</p>
--	---	---	--	----------------------------	--------------------------

		<p><u>nal și la geografie: puncte cardinale.</u></p> <p>Elevii descoperă că sunt <i>simple și compuse</i>. Ei rezolvă exercițiul 5 de la rubrica ÎNVĂȚ.</p> <p>Elevii rezolvă exercițiile 6 și 7 de la rubrica ÎNVĂȚ.</p>	<p>lectura lucrul cu dicționarul</p> <p>explicația</p> <p>învățarea prin descoperire</p>	<p>DEX</p> <p>fișa de lucru tabla creioane colorate</p>	<p>activitate individuală</p> <p>activitate frontală</p> <p>activitate în perechi</p>	<p>aprecieri verbale</p> <p>evaluarea orală, prin calificative</p>
	<p>Profesorul le atrage atenția elevilor asupra structurii numeralelor cardinale descoperite în poezioara citită.</p> <p>-îi atenționează pe elevi în legătură cu scrierea unor numere cardinale.</p>	<p>Elevii rezolvă exercițiul 8 de la rubrica ÎNVĂȚ.</p>	<p>conversația exercițiul</p>	<p>fișa de lucru</p>	<p>activitate independentă</p>	<p>evaluarea orală, prin calificative</p>
OBTINEREA PERFORMANȚEI	<p>Profesorul le amintește elevilor că au învățat despre articolul nehotărât și că</p>					

(4')	numeralesle cardinale un și o pot fi confundate cu acestea.						
FEEDBACK (4')	Profesorul le cere elevilor să se ocupe de <i>provocările de la rubrica ȘTIU: Copacul „lingvistic” și Testul de cultură generală.</i>	Elevii vor realiza conexiuni între limba română și limbile franceză și engleză, în ceea ce privește numeralul; -de asemenea, testul de cultură generală îi obligă să realizeze, prin numeralul cardinal, o deschidere către alte discipline studiate de ei la școală.	explicația exercițiul	fișa de lucru	activitate în perechi	observarea sistematică a elevilor	
RETENȚIA (6')	Profesorul le propune elevilor un joc: <i>Aș mânca o portocală.</i> Le comunică acestora regulile jocului.	Elevii practică acest joc, bazat pe utilizarea numeralelor cardinale. -vor completa grila de autoevaluare propusă.	explicația jocul didactic	tabla fișa de lucru	activitate frontală	aprecieri verbale	autoevaluare

<p><i>TRANSFERUL</i> (1')</p>	<p>Profesorul le indică elevilor tema de efectuat acasă, formulând indicațiile în legătură cu realizarea ei.</p> <p>-exercițiul de la rubrica REȚIN.</p>	<p>Elevii au următoarea sarcină de lucru:</p> <p><i>Redactează un dialog, de 8-10 replici, între tine și doamna bibliotecară a școlii, în care să utilizezi cel puțin cinci numere cardinale (simple și compuse). Subliniază-le în textul alcătuit de tine!</i></p>	<p>explicația</p>	<p>Fișa de lucru</p>	<p>activitate frontală</p>	<p>evaluare prin calificative</p>
-----------------------------------	---	---	-------------------	----------------------	----------------------------	-----------------------------------

ORGANIZAREA SUPORTULUI TEORETIC
--

NUMERALUL. NUMERALUL CARDINAL

▪ **definiție**

Numeralul este partea de vorbire flexibilă care arată *un număr, numărul obiectelor sau ordinea* lor prin numărare.

▪ **clasificare**

- **numerale:** 1). **cardinale** (unu, doi\două, trei, ... unsprezece, etc.);
- 2). **ordinale** (primul\prima, al doilea\ a doua,...al douăzecilea\ a douăzecea, etc.)

NUMERALUL CARDINAL

<p>DEX- articolul de dicționar <i>cardinal,-ă, cardinali,-e</i>, adj., s.m. 1. Adj. <i>principal, esențial, fundamental</i>. Punct cardinal= fiecare dintre cele patru direcții principale ale orizontului, care ajută la determinarea poziției unui punct de pe glob. Numeral cardinal= numeral care exprimă un număr întreg abstract sau un număr determinat de obiecte, ființe etc. 2. S.m. <i>titlu din ierarhia bisericii catolice, purtat de înalții prelați care alcătuiesc consiliul papei și dintre care se alege noul papă</i>; persoană care poartă acest titlu. (adjectival; în sintagma roșu cardinal= roșu purpuriu.- din <i>fr. cardinal, lat. cardinalis</i>.</p>	<p>Numeralele cardinale UNU\UNA și DOI\DOUĂ își schimbă forma în funcție de genul substantivului :</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ un copac- o pădure ▪ doi copaci- două păduri
<p>Exprimă un <i>număr abstract</i> sau <i>numărul obiectelor</i>;</p> <p>După <i>structură</i>, este:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. simplu: unu\una, doi\ două, trei, patru,... zece, etc.; 2. compus: unsprezece, doisprezece\douăsprezece, treisprezece,... douăzeci, douăzeci și unu, etc. 	<p>Cuvintele UN și O sunt <i>numerale</i> cardinale atunci când:</p> <ul style="list-style-type: none"> • sunt în relație cu alte numerale: ex. Are un pix și patru creioane. Citește o poezie și trei povești. • sunt însoțite de cuvintele <i>doar, numai singur(-ă)</i>: ex. Vrea doar un sfat. Așteaptă numai o zi. Rezolvă o singură problemă. • exprimă o unitate de măsură: ex. A revenit după un an.

ANEXĂ

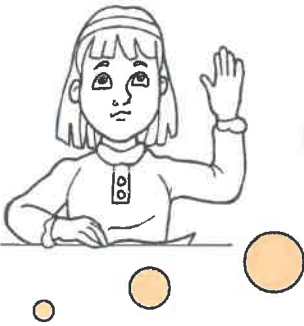
NUMERALUL
NUMERALUL CARDINAL

FIȘA ELEVULUI

INTUIESC

1. Să mă prezint!

Dănuț este noul tău coleg de clasă. Cum nu cunoaște, încă, pe nimeni, ar dori ca tu să-i devii prieten. Prezintă-te, pe scurt, completând enunțurile următoare:

Salut! Mă numescAm.....
ani. M-am născut pe data de
.....
Sunt în clasa Sunt
copil al părinților mei. Locuiesc pe strada
la numărul

2. Cuvintele care exprimă **numere** apar frecvent în existența obișnuită. Privește desenele următoare. Alcătuieste câte un enunț în care să utilizezi un asemenea cuvânt. Propune și tu alte situații asemănătoare.

		<p style="text-align: center;">?</p>

DESCOPĂR

3. Poți mai mult? La matematică utilizezi cel mai frecvent numerele. Atunci rezolvă problema strecurată în textul următor:

Trei pisici și-au pus în gând
Să-i prindă pe șoricei
Atunci când îi văd furând
Grâu, porumb, mălai și mei.
Șapte șoricei, de-odată,
A adus prima pisică

Și cu patru mai pușini
Motănița cea mai mică.
Iar pisica cea mai mare
A prins douăzeci și trei
Și i-a pus pe toți în cușcă...
Să-mi spuneți: câți șoricei?
(Marius Mărăcinescu,

Trei nisici)

4. Recitește versurile propuse și identifică- prin subliniere- cuvintele care exprimă numărul obiectelor și ordinea acestora.

ÎNVĂȚ

5. Dănuț a risipit cartonașele cu numerele cardinale. Nu mai știe care sunt *simple* sau *compuse*. Ajută-l tu să le grupeze, notându-le în spațiul potrivit.

numerele cardinale simple	numerele cardinale compuse

șase

treizeci și doi

doisprezece

șaizeci

nouă

o mie cinci

opt

o sută șaptezeci și unu

- Completează tu spațiile rămase libere cu alte numere cardinale.

6. Puțină ortografie... Colorează doar acele cărămizi ale zidului care au marcate forme corecte ale numeralelor cardinale. Scrie-le apoi în spațiul indicat, așezându-le crescător.

doișpe	nouăsprezece				
optusprezece	doisprezece	șaizeci			
douăsprezece	cincisprezece	șaptisprezece			
noosprezece	șasezeci	cinsprezece	șaișpe	șaptesprezece	

7. Te-ai descurcat bine până acum. Atunci corectează și greșelile din propozițiile următoare:

Am cumpărat 20 mere.	
Am tăiat tortul în doisprezece bucăți.	
Tata va ajunge pe douăzeci și doi noiembrie.	
Băieții se antrenează câte șasesprezece.	

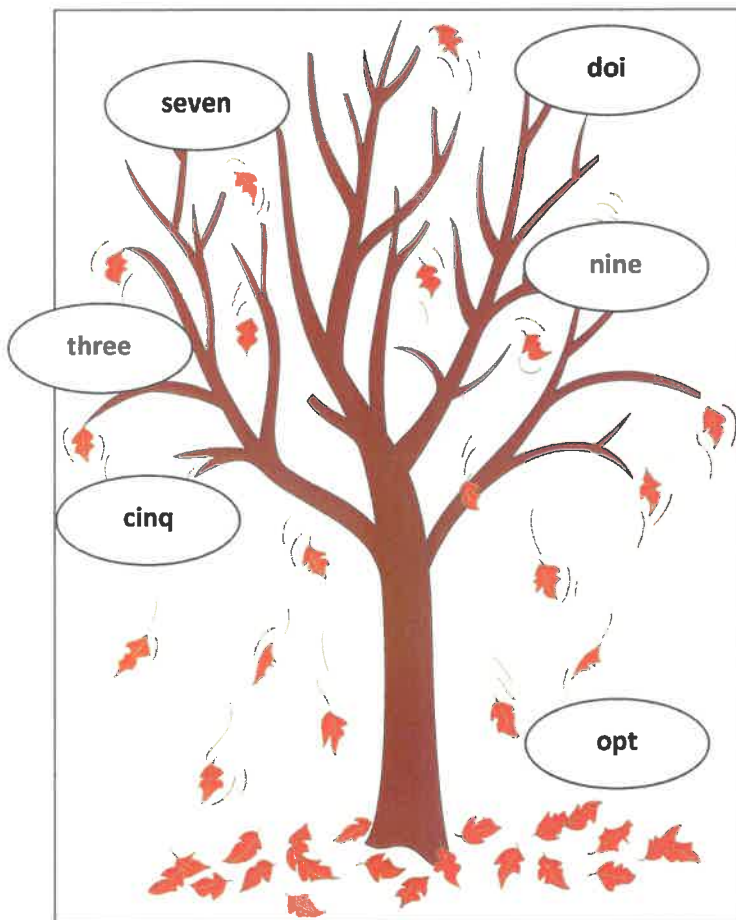

8. Dănuț are o dilemă. Nu știe dacă **UN** și **O** sunt numerale cardinale sau articole nehotărâte. Ajută-l, încercuind litera **A**, dacă tu crezi că afirmația este corectă, ori litera **F**, dacă este falsă.

1.	A\F	În enunțul <i>Alina și-a pregătit pentru școală o carte și trei caiete.</i> , cuvântul o este numeral cardinal.
2.	A\F	Cuvântul un din enunțul <i>Doar un copil a înțeles mesajul textului.</i> este articol nehotărât.
3.	A\F	În enunțul <i>Băiatul are un ceas nou.</i> , cuvântul un este articol nehotărât.

ȘTIU

Copacul "lingvistic"

Frunzele copacului au căzut spulberate de vântul nemilos al toamnei.

Observă cuvintele scrise pe ele și notează-le în tabelul de mai jos, în funcție de limba în care apar.

Completează apoi tabelul cu acele cuvinte care lipsesc.

NUMERAL CARDINAL SIMPLU	LIMBA ROMÂNĂ	LIMBA FRANCEZĂ	LIMBA ENGLEZĂ
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			

cardinale.

TEST DE CULTURĂ GENERALĂ. Răspunde corect, utilizând numerale

1. Câte planete sunt în Sistemul Planetar?
2. La câte grade fierbe apa?
3. Care este cel mai mic număr par?
4. Câți apostoli l-au fost aproape Mântuitorului?
5. Câte domnii a avut Vlad Țepeș?

REȚIN

 Acum, că te-ai familiarizat deja cu numeralul cardinal, îți propun o ultimă provocare.

Redactează un dialog, de 8-10 replici, între tine și doamna bibliotecară a școlii, în care să utilizezi cel puțin cinci numerale cardinale (simple și compuse). Subliniază-le în textul alcătuit de tine!

AUTOEVALUARE

✓ **Activitatea mea de azi mă face:**

1. nemulțumit(ă);

2. destul de mulțumit(ă);
3. foarte mulțumit(ă);
4. nu știu\ nu răspund

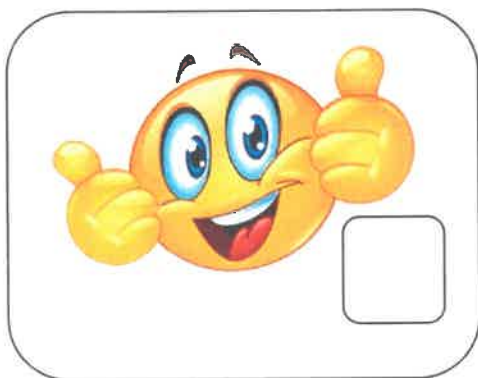
✓ Pentru activitatea mea la oră, îmi acord calificativul:

1. insuficient;
2. suficient;
3. bine;
4. foarte bine

✓ Cel mai mult mi-a plăcut astăzi

✓ Nu mi-a plăcut

✓ Alege imaginea care se potrivește cu starea ta de spirit!

ANEXĂ

Cum se joacă “ Aș mânca o portocală” ?

Este nevoie de o foaie mai mare sau de o tablă, pe care să se scrie numerele portocalelor, și de un marker.

Fiecărui copil i se va da o cifră în funcție de numărul celor care joacă. Aceștia vor fi, fiecare, câte o portocală cu numărul care i s-a atribuit. Apoi animatorul va spune: “ Aș mânca (un nr.) de portocale... Copilul care are acel număr, va răspunde: “De ce (nr. lui) și nu (va spune un alt nr.) Și tot așa....

Dacă un jucător/o portocală greșește (nu este atent când este apelat, apelează o portocală care a ieșit din joc), va ieși din joc, iar ceilalți trebuie să țină minte ce numere au ieșit pentru ca să nu le strige. Câștigă copilul care reușește să rămână în joc până la final.

De exemplu, animatorul spune: “ Aș mânca 3 portocale. Copilul cu nr. 3, dacă este atent, va răspunde: “de ce 3 și nu 10”; copilul cu nr. 10, dacă este atent, va răspunde: “ De ce 10 și nu ...altă cifră. Dacă, de exemplu, nr. 10 nu a auzit că a fost chemat și nu răspunde, este eliminat, iar ceilalți nu trebuie să-l mai apeleze.

EVALUAREA FORMATIVĂ ȘI SUMATIVĂ: STRATEGII INOVATIVE PENTRU UN FEEDBACK CONSTRUCTIV

Profesor: NISTOR IONELA
Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede

În cadrul procesului educațional, **evaluarea** reprezintă o componentă esențială, având rolul de a măsura progresul elevilor și de a oferi informații valoroase despre eficiența metodelor de predare și învățare. În funcție de scop și momentul în care este realizată, evaluarea poate fi **formativă** sau **sumativă**, fiecare având un rol distinct în cadrul procesului educațional.

Evaluarea formativă se concentrează pe **procesul de învățare**, oferind feedback continuu pe parcursul lecțiilor. Aceasta are scopul de a identifica punctele forte și ariile de îmbunătățire ale elevilor în timp real, astfel încât profesorii să poată ajusta strategiile de predare pentru a răspunde mai bine nevoilor elevilor. Evaluarea formativă este, prin urmare, o **metodă interactivă și adaptativă**, orientată spre sprijinirea învățării active și autonomiei elevilor.

În schimb, evaluarea sumativă are loc la finalul unei perioade de studiu (de exemplu, la sfârșitul unui capitol, semestru sau an școlar) și are ca scop **măsurarea rezultatelor finale** obținute de elevi. Aceasta se concentrează pe evaluarea cunoștințelor și competențelor acumulate, oferind o **imagine generală** a performanței academice a elevilor. Evaluarea sumativă este utilizată adesea pentru luarea deciziilor privind promovarea, clasificarea și notarea elevilor.

În contextul actual, caracterizat de o **transformare profundă a sistemului educațional** datorită tehnologiei și nevoilor schimbătoare ale societății, se pune un accent din ce în ce mai mare pe **strategiile inovative de evaluare**. În acest sens, profesorii caută să îmbunătățească modul în care oferă feedback, pentru a sprijini dezvoltarea competențelor cheie ale elevilor, cum ar fi gândirea critică, creativitatea și capacitatea de rezolvare a problemelor.

Feedbackul constructiv este esențial în acest proces, deoarece permite elevilor să înțeleagă clar care sunt punctele lor forte și unde pot să își îmbunătățească abilitățile. **Feedbackul imediat și detaliat** ajută la crearea unui mediu de învățare pozitiv și încurajează elevii să își asume responsabilitatea pentru propria lor învățare. Astfel, integrarea strategiilor de evaluare formativă și sumativă cu tehnici inovative de feedback are potențialul de a transforma experiența educațională, contribuind la o **educație de calitate**, adaptată cerințelor moderne.

Oferirea unui feedback constructiv este esențială pentru dezvoltarea competențelor elevilor și îmbunătățirea experienței de învățare. Feedbackul trebuie să fie clar, specific și orientat către progres, astfel încât să ghideze elevii în procesul de auto-îmbunătățire. În contextul educației moderne, strategiile inovative

de evaluare includ metode interactive, digitale și colaborative, care îmbunătățesc calitatea feedbackului și implicarea elevilor.

În loc de a oferi un simplu calificativ sau o notă, **feedbackul narativ** implică furnizarea unor comentarii detaliate despre performanța elevilor. Acest tip de feedback oferă explicații și sugestii concrete pentru îmbunătățire, fiind axat pe procesul de învățare și nu doar pe rezultatul final.

Profesorul evidențiază progresul realizat de elev în comparație cu eforturile anterioare, încurajând dezvoltarea continuă, **sugestii clare de îmbunătățire**, comentariile sunt centrate pe aspectele ce necesită îmbunătățire, oferind sfaturi specifice despre cum pot fi acestea abordate.

Feedbackul narativ este adaptat fiecărui elev, reflectând nevoile și stilul de învățare individual. Profesorii pot include observații despre efortul depus, atitudinea și progresele realizate.

De exemplu, după evaluarea unui proiect de grup, profesorul poate oferi comentarii detaliate fiecărui membru despre contribuția lor, identificând punctele tari și sugerând îmbunătățiri pentru sarcinile viitoare.

Utilizarea **feedbackului vizual**, cum ar fi grafice, diagrame și prezentări multimedia, ajută elevii să înțeleagă mai bine progresul lor și să identifice punctele forte și slabe. Profesorii pot utiliza grafice sau diagrame pentru a ilustra performanțele elevilor în timp, evidențiind tendințele pozitive și ariile care necesită îmbunătățiri. Profesorii pot înregistra videoclipuri scurte în care explică feedbackul, oferind o comunicare mai personală și ușor de înțeles.

Această metodă este deosebit de utilă pentru elevii vizuali sau auditivi, care pot revedea feedbackul de câte ori este necesar pentru a înțelege și a implementa îmbunătățirile sugerate.

Feedback 360 de grade, această metodă implică **evaluarea reciprocă** între colegi, autoevaluarea și evaluarea profesorului. Elevii primesc feedback din perspective diferite, ceea ce contribuie la o înțelegere mai completă a propriilor abilități și performanțe. Elevii reflectează asupra propriei munci, identificând punctele în care s-au descurcat bine și zonele unde trebuie să îmbunătățească. Autoevaluarea dezvoltă abilități de **gândire critică** și promovează **autonomia în învățare**.

Elevii primesc feedback de la colegii lor, ceea ce le oferă noi perspective și le ajută să își dezvolte **abilități de colaborare** și comunicare. Evaluarea reciprocă încurajează un mediu de învățare colaborativ și sporește responsabilitatea.

Feedbackul constructiv reprezintă un element esențial al procesului educațional, fiind un instrument puternic pentru ghidarea și îmbunătățirea învățării. Oferirea unui feedback bine structurat și orientat către dezvoltare aduce numeroase beneficii, atât pentru elevi, cât și pentru profesori, având un impact semnificativ asupra motivației, performanței academice și calității educației. Iată câteva dintre *principalele avantaje ale feedbackului constructiv*:

Un feedback constructiv ajută elevii să înțeleagă progresul realizat și să conștientizeze valoarea efortului depus. Atunci când profesorii oferă comentarii pozitive, recunoscând punctele tari și progresele făcute, elevii se simt **încurajați și motivați** să continue să depună efort. În plus, atunci când feedbackul subliniază aspectele care pot fi îmbunătățite într-un mod pozitiv și constructiv, elevii sunt mai dispuși să accepte provocările și să își îmbunătățească abilitățile, crescându-și **încrederea în sine** și sentimentul de competență.

Feedbackul constructiv contribuie la crearea unui **mediu de învățare pozitiv**, în care greșelile sunt privite ca oportunități de învățare, nu ca eșecuri. Atunci când elevii primesc feedback într-un mod care subliniază progresul și oferă soluții concrete pentru îmbunătățire, aceștia se simt sprijiniți și sunt mai deschiși să experimenteze și să își asume riscuri în procesul de învățare.

Un feedback constructiv contribuie la **consolidarea relației dintre profesor și elev**, bazată pe respect reciproc și deschidere. Atunci când elevii simt că profesorii lor sunt implicați activ în procesul de învățare și oferă feedback sincer și util, aceștia devin mai încrezători și mai dispuși să colaboreze. Profesorii care oferă feedback într-o manieră pozitivă și empatică demonstrează că le pasă de progresul elevilor și sunt preocupați de succesul lor, ceea ce îmbunătățește comunicarea și încrederea în cadrul clasei.

Feedbackul constructiv ajută la promovarea **învățării continue**, încurajând elevii să își îmbunătățească performanțele de la o sarcină la alta. Atunci când feedbackul este oferit într-un mod care subliniază **procesul de învățare** și nu doar rezultatul final, elevii devin mai implicați în propria dezvoltare și sunt motivați să continue să lucreze pentru a-și atinge obiectivele.

Utilizarea metodelor inovative, cum ar fi **feedbackul digital interactiv, feedbackul 360 de grade, conferințele individuale și feedbackul multimedia**, contribuie la crearea unui mediu de învățare mai dinamic și adaptat nevoilor individuale ale elevilor. Aceste strategii facilitează o comunicare mai eficientă între profesor și elev, cresc accesibilitatea feedbackului și permit monitorizarea progresului într-un mod mai personalizat.

Abordările inovative de evaluare sprijină dezvoltarea abilităților de gândire critică, autoevaluare și autoreglare, încurajând elevii să devină mai independenți în procesul de învățare. Prin implicarea activă în analiza propriilor performanțe și prin setarea obiectivelor de îmbunătățire, elevii își dezvoltă capacitatea de a învăța în mod autonom și de a aplica aceste competențe în situații reale.

Bibliografie:

1. Cerghit, I., *Metode de învățământ*, Iași, Ed.Polirom, 2006.
2. Cucoș C. *Teoria și metodologia evaluării*. Iași: Ed. Polirom, 2008.
4. Dragomir, M., & Roman, C. *Evaluarea în educația timpurie: abordări teoretice și instrumente practice*. Ed. Institutul European.
3. Ionescu M. *Managementul clasei*. București: Ed. Humanitas educațional, 2003.

METODE INOVATIVE DE PREDARE - ÎNVĂȚARE – EVALUARE

Prof. înv. Primar: NISTOR ALINA
Școala Gimnazială “Mihai Eminescu”, Roșiori de Vede

Motto: *„Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori)*

Procesul de învățământ este un sistem complex, rezultat al interdependenței dintre predare, învățare și evaluare, cu o finalitate bine conturată – aceea de transpunere în practică a idealului educațional, dezvoltarea integral-vocațională a personalității. Calea principală prin care se realizează acest aspect este perfecționarea tehnologiei, respectiv a formelor, metodelor și mijloacelor prin care se ajunge la rezultatul scontat. Tehnologia didactică include într-un tot unitar toate componentele procesului de învățământ, insistând asupra interdependenței dintre conținut și toate celelalte aspecte, cum ar fi: organizarea, relațiile profesor-elevi, metodele, procedeele folosite etc.

Un loc important în cadrul tehnologiei didactice îl ocupă strategiile didactice. Prin strategie didactică înțelegem un ansamblu de metode și procedee prin care se realizează conlucrarea dintre profesori și elevi în vederea predării, învățării, dar și evaluării unui volum de informații, a formării unor priceperi și deprinderi, a dezvoltării personalității umane.

Opțiunea pentru o metodă sau alta este în strânsă relație cu personalitatea învățătorului și gradul de pregătire, predispoziție și stilurile de învățare ale grupului cu care lucrează. Între noile orientări din domeniul practicilor educaționale, se situează și cea privind dezvoltarea gândirii critice a elevilor, prin folosirea metodelor și tehnicilor activ – participative noi: brainstorming, tehnica ciorchinului, metoda mozaic, jurnalul cu dublă intrare, cubul, cvintetul, pălăriile gânditoare, etc.

Metodele de predare-învățare-evaluare oferă o ocazie benefică de organizare pedagogică a unei învățări temeinice, ușoare și plăcute, și în același timp și cu un pronunțat caracter activ – participativ din partea elevilor, cu posibilități de cooperare și de comunicare eficientă. Folosirea sistematică a metodelor moderne, presupune desfășurarea unor relații de comunicare eficientă și constructivă în cadrul cărora, toți cei care i-au parte la discuții, să obțină beneficii în planurile cognitiv, afectiv-motivațional, atitudinal, social și practic aplicativ. Folosirea metodelor moderne de predare-învățare-evaluare nu înseamnă a renunța la metodele tradiționale ci a le actualiza pe acestea cu mijloace moderne.

Metoda brainstorming înseamnă formularea a cât mai multor idei – oricât de fantastice ar părea – ca răspuns la o situație enunțată, după principiul cantitatea generează calitatea. Obiectivul fundamental constă

în exprimarea liberă a opiniilor elevilor așa cum vin ele în mintea lor, indiferent dacă acestea conduc sau nu la rezolvarea problemei. Alegerea sarcinii de lucru. Solicitarea exprimării într-un mod cât mai rapid a tuturor ideilor legate de rezolvarea problemei. Înregistrarea pe tablă și regruparea lor pe categorii, simboluri, cuvinte cheie, etc. Selectarea și ordonarea ideilor care conduc la rezolvarea problemei.

Cvintetul semnifică o poezie cu cinci versuri. Se pornește de la un subiect propus spre discutare, care să se reflecte într-un singur cuvânt-cheie scris pe primul rând. Pe al doilea rând se scriu două adjective care să determine cuvântul cheie. Pe al treilea rând se scriu verbe la gerunziu. Pe al patrulea rând se scriu cuvinte care exprimă sentimente față de subiect. Pe ultimul rând, un singur cuvânt-sinteza, care să conțină întreaga semnificație a mesajelor transmise prin celelalte versuri.

Metoda pălăriilor gânditoare este un joc în sine. Copiii se împart în șase grupe – pentru șase pălării. Ei pot juca și câte șase într-o singură grupă. Împărțirea elevilor depinde de materialul studiat. Pentru succesul acestei metode este important însă ca materialul didactic să fie bogat, iar pălăriile să fie frumos colorate, să-i atragă pe elevi.

Ca material vor fi folosite 6 pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roșu, galben, verde, albastru și negru și un anumit rol. Bineînțeles, că rolurile se pot inversa, participanții fiind liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă.

Pălăria albastră este liderul, conduce activitatea. Este pălăria responsabilă de controlul discuțiilor, supraveghează și dirijează bunul mers al activității. Albastrul este rece, culoarea cerului care e deasupra tuturor, atotvăzător și atotcunoscător.

Pălăria albă este povestitorul, cel care redă pe scurt conținutul textului, exact cum s-a întâmplat acțiunea, este neutru, informează.

Pălăria roșie își exprimă emoțiile, sentimentele, supărarea, nu se justifică – spune ce simte. Lasă frâu liber imaginației și sentimentelor; este impulsivă; poate exprima și supărare sau furie; reprezintă o bogată paletă a stărilor afective.

Pălăria neagră este criticul, reprezintă aspectele negative ale întâmplărilor, emite doar judecăți negative, identifică greșeli, exprimă prudența, grija, avertismentul, judecata. Oferă o perspectivă întunecoasă, tristă, sumbră asupra situației în discuție. Reprezintă perspectiva gândirii negative, pesimiste.

Pălăria verde este gânditorul, care oferă soluții alternative, idei noi, stimulând gândirea critică; este simbolul fertilității, al producției de idei inovatoare.

Pălăria galbenă este creatorul, simbolul gândirii pozitive și constructive, pe un fundament logic, explorează optimist posibilitățile. Oferă o perspectivă pozitivă și constructivă asupra situației; culoarea

galbenă simbolizează lumina soarelui, strălucirea, optimismul. Participanții trebuie să cunoască foarte bine semnificația fiecărei culori și să-și reprezinte fiecare pălărie, gândind din perspectiva ei.

Cele 6 pălării gânditoare pot fi privite în perechi: pălăria albă – pălăria roșie; pălăria neagră – pălăria galbenă; pălăria verde – pălăria albastră.

Folosirea acestor metode de predare-învățare-evaluare pentru dezvoltarea gândirii critice a elevilor conduce la formarea unei motivații intrinseci, ce rămâne dezideratul tuturor dascălilor. Folosirea competiției, în acest sens, nu mai este metoda de elecție, în multe situații generând efectul invers și asigură un climat afectiv – pozitiv, care induce majorității elevilor rezultate mai bune. În momentul în care decidem să devenim cadre didactice, suntem direct responsabili de educarea și dezvoltarea elevilor, cărora le vom fi educatori.

În acest proces, avem un rol important deoarece de noi, de comportamentul nostru, dar mai ales de metodele pe care le aplicăm depinde dezvoltarea și implicarea elevilor în procesul instructiv – educativ. Consider această temă foarte importantă atât pentru cariera didactică, cât și pentru realizarea idealului educațional al școlii românești, de a forma oameni liberi, personalități autonome, creative și tolerante.

Bibliografie

1. Barna, Andrei - „ *Curs de pedagogie* ”, Ed. Logos, Galați, 2001
2. Cerghit, Ioan - „ *Didactica* “, E.D.P. București, 1993
3. Nicola, Ioan - „ *Tratat de pedagogie școlară* “ , E.D.P. , București, 1996

METODE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

Profesor învățământ primar NIȚĂ ONUȚA
Școala Gimnazială "Regina Maria" Vintileasca, Vrancea

Metoda = "odos" - cale, drum, "metha" - către, spre = cale de urmat.

Metodele sunt "căi de urmat în activitatea comună a educatorului și educaților, pentru îndeplinirea scopurilor învățământului, adică pentru informarea și formarea educaților" (C. Moise).

Metodele reprezintă "o cale eficientă de organizare și conducere a învățării în mod comun de a proceda, care reunește, într-un tot familiar, eforturile profesorilor și a elevilor săi" (I. Cerghit).

Didactica modernă susține că metodele ar fi înțelese "ca un anumit mod de a proceda care tinde să plaseze elevul într-o situație de învățare, mai mult sau mai puțin dirijată, care să se apropie până la identificare cu una de cercetare științifică, de urmărire și descoperire a adevărului și de legare a lui de aspectele practice ale vieții" (M. Ionescu)

Cele cinci funcții ale metodelor - cognitivă, formativ-educativă, motivațională, instrumentală și normativă - ajută semnificativ la realizarea competențelor educaționale stabilite. Prima se referă la însușirea, de către elevi, a valorilor culturale și a științei, reprezintă un mod eficient de a cerceta și de a descoperi realitatea înconjurătoare, de a-și însuși noi cunoștințe și de a-și forma abilități cognitive. Cea de a doua are atât rol de cunoaștere, cât mai ales de formare a priceperilor și a deprinderilor, dezvoltarea emoțiilor, convingerilor, atitudinilor, sentimentelor. A treia funcție se bazează pe gradul de plăcere în învățare. Astfel, metodele reușesc să facă activitatea mai atractivă, învățarea realizându-se benevol, prin joc, interesul elevilor fiind, de cele mai multe ori, crescut. Cea de-a patra funcție se referă la metoda-instrument de realizare a obiectivelor propuse. Metodele alese trebuie să ducă în final la rezultatele dorite. Cea din urmă funcție presupune optimizarea învățării, cunoștințele noi bazându-se pe cele anterior dobândite, dar și pe celelalte componente ale procesului de învățare. Profesorul recurge la toate resursele existente pentru a-și îndeplini scopul propus.

Metodele de predare-învățare-evaluare sunt multiple și, de-a lungul timpului, s-au "modernizat". Gama de metode din care poate alege cadrul didactic este extrem de diversă, de la metodele tradiționale, la cele moderne și interactive.

Dintre metodele tradiționale, se pot aminti câteva:

*explicația - este o cale rapidă și eficientă de transmitere a noilor cunoștințe, pe baza unor argumente și exemple. Aceasta are la bază cunoștințele anterioare ale elevilor.

*descrierea- prezintă proprietățile și particularitățile fenomenelor și lucrurilor din realitate. Aceasta contribuie la dezvoltarea și formarea spiritului de observație , diferențierea general-particular.

*conversația euristică-se referă la obținerea informațiilor din răspunsurile elevilor ,la întrebările pregătite de cadrul didactic. Aceasta presupune dezvoltarea capacității de a învăța prin descoperire și creație.

*problematizarea-este centrată pe cercetarea și descoperirea unor cauze sau soluții la o problemă apărută sau propusă. În rezolvarea ei, elevii trebuie să recurgă la cunoștințele anterioare pe care le dețin.

Printre metodele modern-interactive ce pot fi folosite în procesul de predare-învățare-evaluare, se numara metodele:

*ciorchinele- determină pe elevi să stabilească conexiuni între noțiunile studiate și îi implică activ în procesul de învățare.Elevii sunt astfel încurajați să gândească liber și să realizeze conexiuni între idei.

*cubul- ușurează analiza unei teme din mai multe puncte de vedere, elevii sunt stimulați să-și dezvolte competențele necesare unei abordări complexe, să-și exprime liber propriile păreri, să schimbe firul acțiunii sau chiar finalul acesteia.

*braistormingul/asaltul de idei- ajută la formarea unor concepte și idei creative și inovatoare. Elevii sunt încurajați să-și exprime liber ideile, fără să fie respuns niciun răspuns sau dezaprobat.

*știu-vreau să știu-am învățat- este o metodă eficientă atât pentru elevi , prin stabilirea priorităților și preferințelor,fiind și un mijloc de autoevaluare,prin revizuirea

cunoștințelor anterioare și a celor noi dobândite; cât și pentru profesori, care vor afla mai repede și precis rezultatul predării-învățării și va putea întocmi mai ușor planul de remediere , de predare sau de dezvoltare.

*turul galeriei- este o metodă prin care elevii pot învăța de la colegi, își consolidează stima de sine, atunci când constată că informațiile și cunoștințele deținute sunt aceleași cu ale colegilor sau când lucrările sunt apreciate pozitiv de ceilalți.

*mozaicul- sau ”metoda grupurilor independente”, se bazează pe învățarea pe echipe (team –learning), fiecare elev având o sarcină de studiu în care trebuie să devină expert , transmițând informațiile dobândite celorlalți elevi. Astfel, ”învățând,, de la ”unul de-al lor”, învățatul va părea mai ușor, ”daca el poate, pot și eu”.

Enumerarea și prezentarea metodelor este, în cazul de față, una evazivă, descrierea lor fiind o temă ce trebuie abordată într-o lucrare mult mai elaborată,care să cuprindă enumerarea , descrierea , dar și exemplificarea fiecăreia dintre ele.

Eficiența metodelor de predare-învățare-evaluare este relevantă în măsura în care duce la rezultatul așteptat , are calități de transformare și trebuie folosite pentru a-i determina pe elevi să găsească ei înșiși "calea de urmat" în vederea însușirii cunoștințelor , realizându-se, astfel, o învățare temeinică.

Bibliografia:

1. Cuciș, C. (2008)-"Teoria și metodologia evaluării", Iași, Polirom
2. Manolescu, M. (2005)- "Evaluarea școlară. Metode, tehnici instrumente", București, Meteor Press
3. Oprea, C.L. (2006)- "Strategii didactice interactive", București, EDP

TEHNOLOGIA CA FACILITATOR AL ÎNVĂȚĂRII ACTIVE: O ABORDARE MODERNĂ PENTRU EDUCAȚIE DE CALITATE

profesor: PARPALEA CRISTIAN FLORENTIN
Liceul Tehnologic „Nicolae Bălcescu” Alexandria

Educația reprezintă unul dintre pilonii fundamentali ai societății moderne, iar integrarea tehnologiei în procesul educațional a deschis noi perspective asupra modului în care învățăm și predăm. Într-un context global marcat de digitalizare accelerată, tehnologia nu mai este doar un suport pentru activitățile tradiționale, ci un factor determinant în crearea unui mediu de învățare activ, captivant și adaptat nevoilor diverse ale elevilor și studenților.

Învățarea activă, o paradigmă pedagogică centrată pe participarea și implicarea activă a elevilor, se bazează pe utilizarea metodelor care stimulează gândirea critică, colaborarea și rezolvarea de probleme. Tehnologia vine să susțină acest model prin oferirea unor instrumente moderne, accesibile și eficiente. De la platforme digitale și aplicații interactive la simulări virtuale și realitate augmentată, tehnologia facilitează o experiență educațională mult mai dinamică, relevantă și personalizată.

Mai mult, evoluția rapidă a tehnologiei a făcut posibilă conectarea comunităților educaționale la nivel global, reducând barierele geografice și democratizând accesul la resursele educaționale de calitate. Astfel, utilizarea tehnologiei în educație nu mai este o opțiune, ci o necesitate pentru a răspunde cerințelor generației actuale și pentru a forma competențele esențiale în era digitală. Tehnologia joacă un rol central în transformarea procesului educațional, oferind oportunități variate pentru învățarea activă și dezvoltarea abilităților elevilor. În România, tot mai multe școli și instituții de învățământ adoptă instrumente digitale pentru a îmbunătăți calitatea predării și a învățării. În acest context, tehnologia acționează ca un catalizator al învățării active prin următoarele modalități:

Facilitarea accesului la resurse educaționale digitale - Prin utilizarea platformelor educaționale, elevii au acces la o gamă largă de materiale educaționale, care completează sau chiar înlocuiesc manualele tradiționale. În România, platforme precum **Manuale Digitale**, disponibilă pe site-ul Ministerului Educației, oferă resurse interactive care ajută elevii să exploreze conținutul în mod activ. De asemenea, aplicații precum **Google Classroom** sau **Microsoft Teams** sunt utilizate frecvent pentru gestionarea temelor, proiectelor și comunicării dintre profesori și elevi.

Promovarea colaborării prin instrumente digitale, Tehnologia face posibilă munca în echipă, indiferent de locație. Elevii pot colabora prin instrumente digitale, cum ar fi **Google Docs**, unde pot lucra simultan la un proiect, îmbunătățindu-și abilitățile de colaborare. În plus, utilizarea platformelor de

conferințe online, precum **Zoom**, a devenit o practică obișnuită în contextul școlii online și al proiectelor extracurriculare. *Exemplu:* În cadrul orelor de geografie, elevii pot lucra în grupuri pentru a crea prezentări interactive despre o anumită regiune folosind aplicații precum **Canva** sau **Prezi**, având acces la resurse online pentru documentare.

Dezvoltarea gândirii critice prin simulări și resurse multimedia. Tehnologia permite simularea unor situații complexe sau abstracte care, altfel, ar fi greu de reprodus în clasă. De exemplu, utilizarea aplicației **Phet Interactive Simulations**, disponibilă și în limba română, permite elevilor să experimenteze virtual legi fizice, reacții chimice sau fenomene naturale. Aceste experiențe îi ajută să își dezvolte gândirea critică și să aplice cunoștințele teoretice în contexte practice

Sprijinirea învățării personalizate prin aplicații adaptative. Tehnologia modernă permite personalizarea procesului educațional în funcție de nevoile fiecărui elev. Platforme precum **Edmodo** sau **MyKid.ro**, utilizate de unele școli din România, oferă posibilitatea de a crea trasee de învățare adaptate ritmului fiecărui elev. Profesorii pot monitoriza progresul individual, oferind teme suplimentare sau materiale de aprofundare pentru cei care întâmpină dificultăți.

Integrarea tehnologiei în educație a schimbat semnificativ modul în care profesorii predau și elevii învață. Aceasta aduce beneficii majore atât pentru procesul educațional, cât și pentru dezvoltarea competențelor necesare în lumea modernă. Tehnologia permite accesul la resurse educaționale oricând și oriunde, eliminând barierele geografice și economice. Elevii și studenții pot participa la cursuri online, pot accesa manuale digitale sau pot studia în ritmul lor propriu. Într-o lume în care competențele digitale sunt indispensabile, utilizarea tehnologiei în școli îi ajută pe elevi să devină mai pregătiți pentru viitoarea lor carieră. Aceștia învață să folosească instrumente digitale, să caute informații online și să colaboreze virtual.

Tehnologia reprezintă un aliat puternic al învățării active, oferind instrumentele necesare pentru a transforma educația într-o experiență dinamică și relevantă. Cu toate acestea, succesul acestei tranziții depinde de accesibilitate, echitate și pregătirea cadrelor didactice pentru a valorifica pe deplin potențialul tehnologic. Integrarea tehnologiei nu trebuie privită ca un scop în sine, ci ca un mijloc de a sprijini și îmbunătăți procesul educațional.

Bibliografie:

1. <https://www.eos.ro>
2. https://edu.google.com/intl/ro_ro/
3. Promovarea alfabetizării digitale în rândul copiilor din mediul rural:
<https://www.progressfoundation.ro>

ABANDONUL ȘCOLAR NU E O SOLUȚIE

Profesor : PÎRVULEȚU ANGELICA DANIELA
Școala Gimnazială „Anghel Manolache”, Scrioaștea

Abandonul școlar reprezintă una dintre marile probleme ale învățământului românesc actual.

Abandonul reprezintă atât o problemă a individului cât și a societății. În această unitate școlară, abandonul este întâlnit în special la elevii de etnie rromă, elevi care sunt în număr de peste 50, la nivelul unității, cuprinși în toate formele de învățământ: preșcolar, primar și gimnazial. O cauză importantă și poate fundamentală, este inadaptarea mentalității populației la cultura acestei etnii. Cu toate că frecventează, cu regularitate, grădinița și cursurile ciclului primar, ruptura se produce odată cu atingerea vârstei la care persoanele de această etnie obișnuiesc să-și căsătorească copiii. Primele care încep să absenteze, apoi să renunțe sunt fetele, care conform cutumelor trebuie să îmbrace portul lor tradițional. De la 12-13 ani, fetele sunt ținute acasă pentru că se consideră că ceilalți copii din școală au o influență negativă asupra lor, dar există și teama apariției anumitor sentimente față de băieții colegi.

În scurt timp și băieții de etnie rromă renunță la frecventarea cursurilor, cu toate că în general, pe perioada ciclului primar, dezvoltă interes pentru studiu.

O altă cauză a abandonului o reprezintă faptul că acești copii, provin din familii fără educație și nu doresc, neapărat ca aceștia să termine vreo formă de învățământ. Indiferența părinților față de școală, îi încurajează și pe copii să abandoneze. Ba mai mult, familiile migrează din loc în loc, în căutare de materiale refolosibile, în general fier vechi, ceea ce duce acumularea de absențe, dar și de lacune în formarea personalității.

În vederea scăderii ratei abandonului școlar, ca instituție, trebuie să cunoaștem cauzele abandonului școlar pe cazuri individuale, și să elaborăm strategii, în vederea atingerii acestui obiectiv.

Acordarea de aprecieri pozitive în ceea ce ei reușesc să facă atunci când vin la școală, recompensele, duc la creșterea încrederii elevului în capacitățile sale. Trebuie pus accentul pe discipline practice care le incită interesul și sunt acceptate în cultura etniei: dans, muzică, abilități practice, desen.

Cum dezinteresul pentru școală pornește din familie, trebuie reorientați părinții către școală și schimbată mentalitatea acestora față de studiu.

Tot pentru scăderea ratei abandonului școlar am implementat cu interes programele oferite de statul român care încurajează frecventarea cursurilor și anume stimulente educaționale pentru preșcolarii care frecventează, bursele sociale, rechizite pentru elevi, programul EURO 200 care facilitează achiziționarea

unui calculator, programul național MASĂ SĂNĂTOASĂ, prin care preșcolarii li se oferă, zilnic, un sandwich, iar elevilor masă caldă. Tot în sprijinul creșterii frecvenței școlare și a reducerii abandonului avem implementat proiectul cu finanțare europeană PNRAS, prin care am dezvoltat baza materială a școlii, am introdus ore de lectură suplimentară, am organizat excursii și am organizat ore de pregătire remedială împreună cu masa caldă.

Alături de noi, în lupta cu abandonul școlar, este și Primăria Scrioaștea, care, a implementat proiectul cu finanțare europeană PNRR de dotare a unităților școlare cu mobilier, materiale didactice și echipamente digitale și are în lucru alte numeroase proiecte pentru modernizarea școlii.

Bibliografie:

1. Legea nr.248/2015 privind stimularea participării în învățământul preșcolar a copiilor provenind din familiile defavorizate;
2. Legea nr. 269/2004, privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare
3. Hotărârea nr. 640/2017 pentru aprobarea Programului pentru școli al României în perioada 2017-2023
4. www.ultrapsihologie.ro/2015/03/09/abandonul-scolar-in-randul-copiilor-romi/

EDUCAȚIA STEAM – INTEGRAREA CREATIVITĂȚII ÎN LUMEA CUNOAȘTERII

Profesor Dr. RĂCEANU ȘERBAN
Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede

Într-o lume aflată în continuă schimbare, unde tehnologia evoluează rapid și provocările sociale și economice devin tot mai complexe, educația trebuie să se adapteze pentru a pregăti generațiile viitoare. În acest context, educația STEAM (Science, Technology, Engineering, Arts, Mathematics) reprezintă o abordare inovativă care îmbină creativitatea și gândirea critică cu științele exacte, oferind o nouă perspectivă asupra procesului de învățare. Această metodă pune accent pe integrarea **artelor** în tradiționala educație STEM, aducând astfel un plus de valoare prin cultivarea creativității și a capacității de a inova.

Conceptul STEAM extinde tradiționalul STEM (Științe, Tehnologie, Inginerie și Matematică) prin adăugarea **artelor** în acest mix educațional. Ideea din spatele acestei integrări este că arta nu este doar o formă de exprimare, ci și o componentă fundamentală a procesului de inovare. Prin incluziunea artelor, educația STEAM urmărește dezvoltarea unor abilități esențiale precum: **creativitatea**, capacitatea de a gândi în mod inovativ și de a genera idei noi, **gândirea critică** abilitatea de a analiza și de a rezolva probleme complexe, **colaborarea**, lucrul în echipă pentru a atinge obiective comune, esențial în domeniile interdisciplinare. **comunicarea**, exprimarea clară și eficientă a ideilor și a soluțiilor.

În ultima perioadă, educația STEAM acaparează un teritoriu din ce în ce mai larg, în câmpul educațional, ceea ce îi motivează pe elevi să studieze științele exacte. Educația STEAM este o extindere a conceptului STEM, ce reprezintă o abordare a învățării inter-, trans-, pluridisciplinare care pune accentul pe importanța dezvoltării abilităților de rezolvare a situațiilor problemă, astfel încât elevii să se orienteze în era globalizării crescute și să fie pregătiți pentru a înfrunta provocările viitorului.

Conceptul educațional STEAM se concentrează pe înțelegerea faptului că rezolvarea problemelor complexe din lumea reală necesită cunoștințe și abilități din multe discipline. Acest lucru arată că abilitățile interdisciplinare sunt necesare pentru rezolvarea problemelor contextuale complexe. Încorporarea artelor în STEM urmărește să promoveze inovația în procesul de învățare. Încadrarea domeniului arte în conceptul educațional STEAM urmărește să mențină un echilibru între știință și tehnologie și să abordeze problemele în mod creativ. Acest lucru creează o învățare interdisciplinară mai incluzivă și mai integratoare care crește motivația și eficacitatea învățării.

Prin integrarea acestor competențe, educația STEAM pregătește elevii pentru a naviga cu succes provocările viitorului, combinând abilitățile tehnice cu cele creative.

Elevii sunt încurajați să învețe proceduri prin abordarea STEAM. În practică, învățarea bazată pe proiecte este o metodă care poate fi utilizată. Integrarea conținutului, învățarea centrată pe probleme, instruirea prin cercetare, experimentarea și constatările sunt cinci elemente strategice care formează baza conceptului de educație STEAM. Învățarea pe tot parcursul vieții, spiritul de echipă, comunicarea, cercetarea conținutului, creativitatea, identificarea problemelor și rezolvarea lor și conștientizarea importanței învățării sunt toate promovate de abordarea STEAM.

Vorbim despre educație STEAM, atunci când profesorul abordează inter și transdisciplinar conținuturile curriculare și se evidențiază caracterul aplicativ al acestora, când tematica studiată devine o problemă din realitatea educabilului. În didactica modernă, polii educaționali își schimbă funcționalitatea; elevul devine subiect și partener al educației, deoarece el, împreună cu profesorul, formează o comunitate educativă. Interdependența dintre modul de învățare, aplicare și implementare a conceptelor studiate accentuează plus valoarea acestei abordări în câmpul educațional. Conceptul educațional STEAM îi permite elevului să-și centreze învățarea în jurul propriilor necesități jonglând cu elementele interdisciplinare pentru o mai bună încadrare solicitată pe piața muncii. Pentru a apropia strategiile procesului de instruire de realitățile proceselor naturale și ale activităților cotidiene, este necesar de a promova abordările interdisciplinare, aplicarea competențelor formate în situații reale ale vieții.

Este important, ca elevii să fie capabili să pună întrebări, să colaboreze cu ceilalți, să se implice în conținut, să aplice conținut, să persiste, să aprecieze și să înțeleagă modul în care conceptele și abilitățile STEAM pot oferi soluții la o varietate de provocări care nu pot fi rezolvate de o singură disciplină. Este de menționat faptul că interdisciplinaritatea este unul din conceptele pe care se axează în egală măsură educația STEAM și rezolvarea problemelor cu care ne întâlnim în viața reală. Deși interdisciplinaritatea nu trebuie concepută numai în sensul integrării cunoștințelor, ci și ca mod de gândire și acțiune.

Educația STEAM încurajează abordarea interdisciplinară. Elevii explorează conexiunile dintre diferite domenii de cunoaștere, descoperind că știința și arta, matematica și tehnologia sunt strâns legate. Această perspectivă holistică îi ajută să înțeleagă lumea într-un mod mai profund și complex, prin abordarea și aplicarea cunoștințelor într-un mod integrat și cuprinzător. Acest concept pune accentul pe faptul că informațiile și cunoștințele nu sunt compartimentate sau izolate, ci sunt interconectate și pot fi înțelese mai bine atunci când sunt privite în contextul lor mai larg.

Activitățile STEAM promovează învățarea prin experiment. Proiectele de acest gen permit explorarea deschisă și investigarea, identificarea problemelor de rezolvat și găsirea soluțiilor potrivite. Cu cât sunt mai multe simțuri implicate în educație, cu atât îi vor ajuta să își amintească mai ușor ceea ce învață. Când copiii construiesc, creează și explorează, învățarea are sens pentru ei. Experiența care vine din proiecte hands-on aduce învățarea la viață

Educația din secolul XXI se schimbă în mod constant pentru a satisface cerințele generației actuale. Ei se pregătesc pentru viitor, unde adaptarea și utilizarea ceea ce au învățat pentru adaptarea la schimbările continue. Scopul alfabetizării STEAM este de a crea oameni creativi care se bazează pe gândirea logico-matematică, care interacționează direct cu cercetarea, experimentarea și soluționarea problemelor, nu doar pentru a fi funcțional, ci și pentru a încuraja curiozitatea. Educația STEAM este un proces complex de învățare care transformă cunoștințele în experiențe de învățare bazate pe acțiune. Acest lucru ne ajută să pregătim următoarea generație pentru viață, înzestrând-o cu atitudini, competențe și aptitudini.

Trebuie doar să știm cum să încadrăm corect în procesul de predare – învățare – evaluare acele arii inter-, trans- și pluridisciplinare necesare pentru formarea unei personalități capabile să se adapteze la provocările societății în continuă schimbare. Educația STEAM se referă la învățarea vieții prin prisma științei și curiozității elevilor de toate vârstele. Educația pentru viitor este definită de cuvântul STEAM.

În concluzie, educația STEAM reprezintă un pas esențial către pregătirea viitoarelor generații pentru lumea complexă a secolului XXI. Prin integrarea creativității, a cunoașterii și a abilităților practice, această abordare educativă oferă elevilor instrumentele necesare pentru a înfrunta provocările și pentru a fi deschiși oportunităților unui viitor în continuă schimbare.

Bibliografie

1. Șuteu Lavinia-Denisa (coord), *Dezvoltări în educația STEM. STEAM, STREAM și învățarea bazată pe investigație*, Presa Universitară Clujeană, 2024
2. Melcu C. *De ce educația STEM?*, EDICT – Revista educației”, ISSN 1582 – 909X, 2018
3. Ceobanu, Ciprian, Cucos, Constantin, Istrate, Olimpius, Pânișoară, Ion-Ovidiu, *Educația digitală*, Editura Polirom. Iași, 2020

FLIPPED CLASSROOM ȘI IMPACTUL SĂU ASUPRA ÎNVĂȚĂRII ACTIVE ÎN CADRUL ORELOR DE ISTORIE

profesor: SAVU ALINA
Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede

În ultimii ani, modelul **Flipped Classroom** (clasa inversată) a devenit tot mai popular în educație datorită potențialului său de a stimula învățarea activă și de a îmbunătăți implicarea elevilor. Această metodă inovativă transformă structura tradițională a lecțiilor, unde elevii primesc informații noi în clasă și fac exerciții acasă. În schimb, elevii studiază materialul teoretic înainte de ora de curs, iar timpul petrecut în clasă este dedicat activităților practice, discuțiilor și aplicării cunoștințelor. Aplicarea acestui model în predarea istoriei poate avea un impact pozitiv asupra învățării, încurajând gândirea critică, analiza și colaborarea.

Flipped Classroom este o strategie de învățare centrată pe elev, care inversează tradiționalul proces de învățare. În loc să predea noțiuni noi în clasă și să ofere teme pentru acasă, profesorul pregătește materiale de studiu pe care elevii le parcurg înainte de lecție. Aceste materiale pot include: videoclipuri educative; prezentări interactive; articole și documente istorice; podcasturi

În clasă, elevii se concentrează pe activități care să le aprofundeze înțelegerea, cum ar fi dezbateri, lucrări de grup, analiză de surse istorice și proiecte colaborative. Astfel, timpul din clasă este utilizat pentru **învățare activă**, unde elevii pot pune întrebări, clarifica concepte și aplica cunoștințele dobândite.

Studiile arată că metoda Flipped Classroom poate avea un impact pozitiv asupra performanțelor elevilor, mai ales în ceea ce privește **implicarea și înțelegerea profundă** a subiectelor. În predarea istoriei, această metodă permite elevilor să se conecteze mai ușor cu materialul, deoarece au timp să exploreze teme complexe în propriul lor ritm și să colaboreze cu colegii pentru a dezvolta înțelegerea colectivă. Elevii participă activ la procesul de învățare și sunt mai motivați să contribuie la discuții, deoarece au deja cunoștințele de bază necesare. În acest context, profesorii observă o îmbunătățire a nivelului de implicare și a interesului pentru studierea istoriei.

Clasa inversată aduce un suflu modern în predare, datorită erei digitale, și anume prin posibilitatea de a utiliza la ore conținuturi în format video. Dacă am analiza detaliat istoria didacticii, am constata că apariția acestei metode nu este întâmplătoare, ci, dimpotrivă, fusese iminentă. Este logică și necesară în secolul al XXI-lea, este un imperativ al timpului, iar supraviețuirea și dezvoltarea sa depind de actorii implicați în procesul educațional.

Flipped Classroom contribuie la dezvoltarea unor competențe esențiale, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea problemelor, colaborarea și utilizarea eficientă a tehnologiei. Elevii învață să își organizeze studiul individual, să colaboreze eficient în grupuri și să aplice cunoștințele în situații complexe.

În cazul clasei inversate timpul este repartizat altfel decât în cel al lecțiilor tradiționale. Elevii au nevoie de răspunsuri la întrebări vizavi de înregistrările video, de explicarea aspectelor pe care nu le-au înțeles, de clarificarea unor situații, ceea ce are loc la începutul orei, în clasă. Aceasta îi permite profesorului să elucideze subiectul și să vină cu explicațiile de rigoare, înainte de a trece la fixarea cunoștințelor. Pentru a eficientiza procesul de predare-învățare-evaluare, elevul trebuie să conștientizeze ceea ce învață.

De regulă, profesorul își stabilește niște obiective pentru lecție, care, conform taxonomiei Bloom-Andersen, vizează următoarele niveluri cognitive: cunoaștere, înțelegere, aplicare, analiză, evaluare și creare. În cadrul lecțiilor tradiționale se reușește parcurgerea primelor două etape cognitive – cunoaștere și înțelegere, demersul educațional oprindu-se la etapa aplicării. Adică elevilor li se transmite informația, aceștia se familiarizează cu conținutul, înțeleg sau nu înțeleg despre ce este vorba și realizează exerciții care presupun aplicarea materiei predate. Totuși, pentru a asigura transferul cunoștințelor și aprofundarea lor, elevii ar trebui să parcurgă toate cele șase etape cognitive.

În cazul aplicării metodei clasei inversate, elevii parcurg primele două etape acasă, studiind materia în ritm propriu. La lecție, pornesc de la aplicarea materiei noi și, prin analiză și evaluare, ajung la creare. Așadar, la lecție se rezolvă exerciții cu grad diferit de dificultate, care implică variate abilități. Ultimul nivel, crearea, este cel mai complicat de atins, atât din partea elevului, cât și din partea profesorului, de aceea necesită multă dibăcie pedagogică, dar și timp

Metoda clasei inversate ne direcționează spre așa concepte ca învățarea activă, învățarea centrată pe cel ce învață, învățarea combinată sau mixtă. Valoarea acestei metode constă în restructurarea și reorientarea activităților lecției în diferite ateliere de lucru, când elevii își pot aprofunda cunoștințele, își pot testa abilitățile în aplicarea acestor cunoștințe și pot interacționa cu colegii. Pe parcursul lecțiilor rolul profesorului se schimbă: el devine un antrenor sau supraveghetor, încurajând elevii să lucreze individual sau în efortul de a colabora cu semenii. Astfel, profesorul renunță la poziția sa din fața clasei în favoarea unei contribuții mai colaborative și mai cooperante în procesul de predare-învățare-evaluare.

Utilizarea metodei **Flipped Classroom** permite **personalizarea învățării**, deoarece fiecare elev poate studia materialele în ritmul său propriu, revizuirend conținutul ori de câte ori este necesar. În cazul istoriei, unde există adesea volume mari de informații de învățat, această flexibilitate ajută la înțelegerea mai profundă a subiectelor complexe.

În cadrul orelor de istorie, modelul flipped permite elevilor să participe activ la discuții, să analizeze evenimente și documente istorice și să colaboreze cu colegii în proiecte practice. Acest lucru le

dezvoltă abilități de gândire critică și îi încurajează să pună întrebări, să formuleze ipoteze și să dezvolte argumente bazate pe fapte istorice.

În loc să petreacă timpul ascultând lecții predate frontal, elevii folosesc timpul din clasă pentru a-și clarifica neînțelegerile și a aprofunda cunoștințele prin activități interactive. Profesorul devine mai mult un facilitator al învățării decât un simplu furnizor de informații, sprijinind elevii în analiza critică și aplicarea informațiilor istorice.

Metoda **Flipped Classroom** reprezintă o strategie inovativă care poate transforma predarea istoriei într-un proces de învățare activ și captivant. Prin pregătirea individuală a elevilor înainte de lecție și utilizarea timpului din clasă pentru activități practice și interactive, această metodă favorizează înțelegerea profundă a subiectelor istorice și dezvoltarea competențelor esențiale. Cu toate provocările sale, Flipped Classroom oferă oportunități valoroase pentru o educație de calitate, pregătind elevii pentru cerințele complexe ale lumii moderne.

Bibliografie

1. <https://e-classes.eu/wp-content/uploads/2019/04/Flipped-classroom-RO.pdf>
2. https://didactic.unitbv.ro/images/dppd/prof/BibliotecaCFCD/Blended_learning/Etapele-utilizarii-strategiei-clasei-inversate-flipped-classroom.pdf,
3. <https://www.aspireteachers.ro/noutati/2020/9/5/flipped-classroom-partea1>
4. <https://www.teachthought.com/learning/definition-flipped-classroom/>

Exemplu de bună practică pentru învățarea centrată pe elev: utilizarea tehnicii Lotus (Floarea de nufăr)

(Lotus blossom technique)* în lecția de Educație tehnologică și aplicații practice

Dr. ing. profesor SERGENTU DELIA,
Școala Gimnazială Drăgănești de Vede, Școala Gimnazială Vede și Școala Gimnazială nr. 1 Măldăeni,

Tehnica florii de nufăr presupune deducerea de conexiuni între idei, concepte, pornind de la o temă centrală. Problema sau tema centrală determină cele 8 idei secundare care se construiesc în jurul celei principale, asemeni petalelor florii de nufăr.

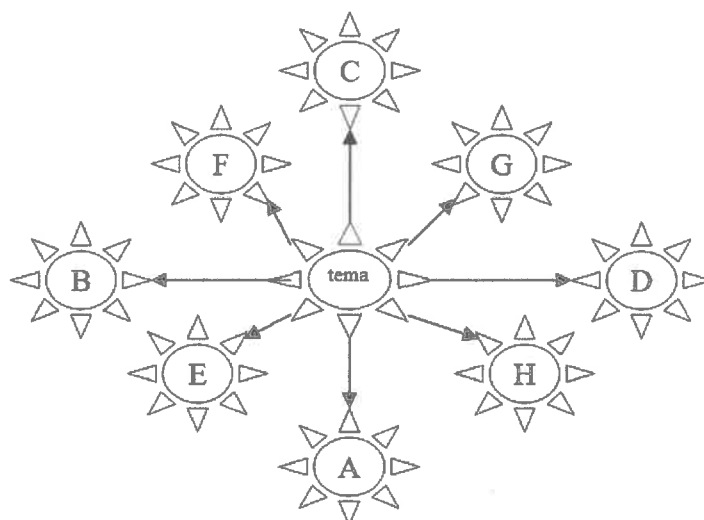

Fig. 1. Reprezentarea direcției de organizare a Tehnicii Lotus

Cele 8 idei secundare sunt trecute în jurul temei centrale, urmând ca apoi ele să devină la rândul lor teme principale, pentru alte 8 flori de nufăr. Pentru fiecare din aceste noi teme centrale se vor construi câte alte noi 8 idei secundare. Astfel, pornind de la o temă centrală, sunt generate noi teme de studiu pentru care trebuie dezvoltate conexiuni noi și noi concepte.

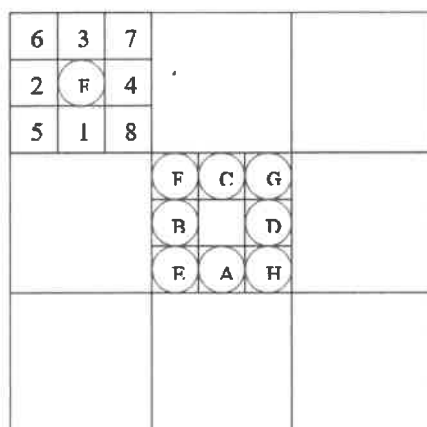

Fig. 2. Diagrama Lotus

ETAPELE TEHNICII FLORII DE NUFĂR:

1. Construirea diagramei, conform figurii prezentate;
2. Scrierea temei centrale în centrul diagramei;
3. Participanții se gândesc la ideile sau aplicațiile legate de tema centrală. Acestea se trec în cele 8 “petale” (cercuri) ce înconjoară tema centrală, de la A la H, în sensul acelor de ceasornic.

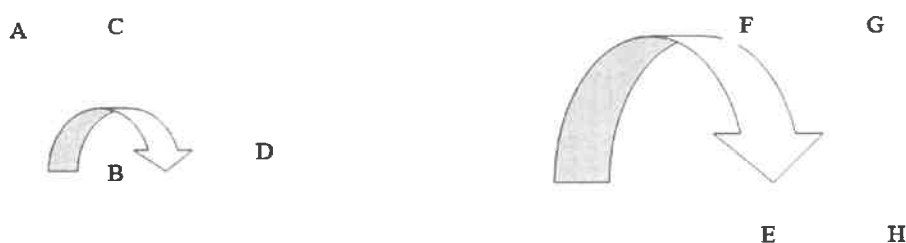

Fig. 3. Direcția de completare a diagramei

4. Folosirea celor 8 idei deduse, drept noi teme centrale pentru celelalte 8 cadrane. (“flori de nufăr”)
5. Etapa construirii de noi conexiuni pentru cele 8 noi teme centrale și consemnarea lor în diagramă. Se completează în acest mod cât mai multe cadrane. (“flori de nufăr”)
6. Etapa evaluării ideilor. Se analizează diagramele și se apreciază rezultatele din punct de vedere calitativ și cantitativ. Ideile emise se pot folosi ca sursă de noi aplicații și teme de studiu în lecțiile viitoare.

Exemplu de bună practică:

1. Tema centrală: Lemnul - specii lemnoase, cls. a VII-a

Cele 8 idei secundare sunt reprezentate de 8 specii de plante lemnoase, și anume: brad, molid, pin, larice, stejar, fag, plop, mesteacăn.

Tema centrală: modalități de stimulare a potențialului creativ al elevilor

Cele 8 idei secundare:

- conduita creativă a profesorului;
- climatul creativ din clasă;
- relația elev-elev;
- relația profesor-elev;
- modalitatea de evaluare;
- modalitățile de organizare a colectivului;
- atitudinea creativă a profesorului;
- cerințele școlare.

Evaluarea ideilor cu privire la stimularea și dezvoltarea potențialului creativ poate avea și o utilitate practică. Astfel, ținându-se cont de sugestiile oferite, se poate reamenaja sala de curs, creându-se astfel un “laborator al creativității”, în conformitate cu expectațiile elevilor: se poate decora clasa cu picturi făcute de elevi, cu fotografii din timpul copilăriei, cu peisaje desenate sau fotografiate, cu cărți ilustrate (pentru cei mici) sau cărți însoțite de teste și jocuri creative (pentru cei mai mari), cu jucării/jocuri menite să stimuleze creativitatea și alte materiale didactice, materiale video cu activități creative sau spectacole realizate de ei sau de colegii lor.

Tehnica Lotus poate fi desfășurată cu succes în grup, fiind adaptabilă unor largi categorii de vârstă și de domenii.

Există și posibilitatea dezvoltării unui Lotus individual, ca un exercițiu de stimulare a creativității și de autoevaluare. De exemplu, tema centrală ar putea fi întrebarea: “Ce ți-ai dori să studiezi?”, la care s-ar putea propune 8 domenii și pentru fiecare ar fi consemnate conținuturile ce corespund interesului subiectului.

LOTUS DE GRUP: Varianta nr. 1

Etape:

1. Profesorul anunță tema centrală.
2. Elevii au câteva minute de gândire în mod individual, după care se va proceda la completarea orală a celor 8 idei secundare ale temei centrale, pe baza dialogului și consensului desfășurat între elevi și profesor. Ideile secundare se trec în diagramă.
3. Colectivul se împarte apoi în 8 grupe de câte 3, 4 sau 5 elevi fiecare, în funcție de numărul de elevi din clasă. Acolo unde un grup este deficitar din punct de vedere al numărului de elevi, cadrul didactic va participa ca membru al aceluia grup.
4. Ideile secundare devin teme centrale pentru fiecare din cele 8 grupuri constituite. Astfel, fiecare grup lucrează independent, la dezvoltarea uneia dintre ele, exercițiu creator la care participă toți membrii grupului.

De exemplu:

grupul A are de găsit 8 idei pentru tema A;

grupul B are de găsit 8 idei pentru tema B, etc;

5. Prezentarea în fața colectivului a rezultatelor fiecărui grup în parte. Completarea diagramei pe baza ideilor expuse de fiecare grup și a discuțiilor purtate între membrii grupurilor în scopul clarificării și corectării.

6. Evaluarea muncii de colaborare în grup, aprecierea participării și folosirea rezultatelor obținute în activitățile următoare.

Tehnica Lotus stimulează munca de colaborare în echipă și efortul creativ al fiecărui membru al grupului în soluționarea sarcinii date. Există și o oarecare competiție între grupe, în sensul găsirii celei mai potrivite idei (care poate fi supusă discuției în etapa nr. 5), în rapiditatea cu care lucrează un grup față de altul, cu toate că acestea nu se înscriu în dezideratele metodei. Scopul central este participare tuturor elevilor la un exercițiu creator și, în unele cazuri, la găsirea unei soluții la o problemă dată. Elevii lucrează cu plăcere în cadrul acestei tehnici, mai ales dacă grupurile au fost alese preferențial.

Colectivul clasei de elevi poate fi aranjat în forma florii de nufăr; astfel fiecare grup poate ocupa locul unei petale de nufăr în jurul temei centrale. De exemplu, într-un colectiv de 24 de elevi se pot organiza 8 grupe de câte 3 elevi dispuse astfel:

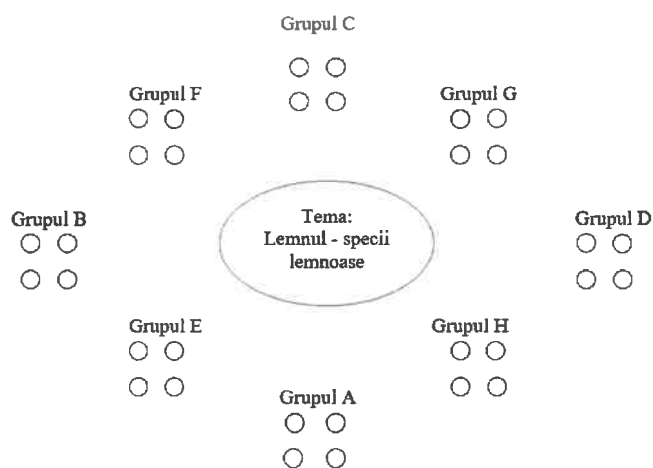

Fig. 4. Reprezentarea plasamentului grupurilor

Bibliografie:

1. Ioan, Cerghit - Metode de învățământ, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997;
2. Stela, Olteanu, Natalia, Lazăr, Nicoleta, Negoianu – Manual de Educație tehnologică și aplicații practice, clasa a VII-a, Editura CD Press, București, 2024
3. ***, Serviciul Național de Evaluare și Examinare, Ghid de evaluare pentru Educație tehnologică, Editura ProGnosis, București, 2001
4. Cucoș, C., Pedagogie, Editura Polirom Iași, 1998
5. Dumitriu, Gh., Dumitriu, C., Psihopedagogie, Editura Didactică și pedagogică, București, 2004

MODALITĂȚI DE APRECIERE A CREATIVITĂȚII ELEVILOR

profesor: SPRÎNCEANĂ GABRIELA
Liceul Tehnologic Vedeia

Deși constituie una din cele mai fascinante aspect cu care operează știința, creativitatea este încă insuficient definită. Acest lucru se datorează complexității procesului creativ, precum și diversității domeniilor în care se realizează creația. Fiind o caracteristică a personalității, creativitatea este prezentă aproape la oricine și numeroși oameni dispun de un potențial necesar unui anumit nivel de realizare creativă. Este o virtute a persoanei care trebuie să întâlnească, pentru a se manifesta, anumite condiții favorabile-dirijarea intereselor, antrenament și oportunitate, talente speciale. Trebuie însă disociat între potențialul creativ ca și posibilitate latentă și creativitatea ca și act real. În caz contrar, s-ar putea trage concluzia pripită că acesta este doar apanajul adulților, dar nu și al copiilor. Copiii nu realizează acte de originalitate, însă aceasta nu exclude lipsa potențialului.

Unii cercetători au găsit la copii un potențial creativ enorm astfel că se pune întrebarea unde, când și din ce cauză se irosesc aceste uriașe potențiale. Puterea creatoare a unui copil se dezvoltă o dată cu organismul său, iar când dezvoltarea sa fizică încetează, potențialul său creativ este oarecum fixat, dar realizările sale creatoare depind ulterior și de alți factori care în continuare se dezvoltă. Pentru profesori, aprecierea creativității elevilor constituie o modalitate importantă de cunoaștere a personalității acestora și tocmai din această cauză este un lucru ce trebuie îndeaproape analizat.

Conceptul de creativitate admite o mare contribuție a factorilor de mediu și de educație în formarea creativă a fiecărui individ. Munca învățătorului are repercusiuni nu doar imediate, ci permanente asupra modelării școlarului. În contextul reformei pe care ne străduim să o implementăm, în mod firesc punem accent pe dezvoltarea creativității școlarului mic. Creativitatea sa se dezvoltă prin toate disciplinele de învățământ. Trebuie utilizate la maxim toate resursele în studiul limbii române pentru dezvoltarea creativității elevilor. Și cum limba română, respectiv lectura, deține o pondere deosebită în programul de instruire și educare a elevilor din clasele mici este firesc ca această disciplină să se înscrie cu cele mai mari contribuții în realizarea principalului obiectiv al învățământului nostru din primele clase.

Un criteriu al creativității elevilor este deseori inteligența. Însă creativitatea nu este un sinonim al inteligenței, lucru demonstrat cel mai elocvent prin examene și teste. Inteligența se formează la copil prin interiorizarea în plan mintal a acțiunilor reale. Un comportament inteligent presupune conștientizarea și conformarea la standardele inflexibile ale lumii reale. Prin natura ei, logica intelectuală este mai rigidă decât creativă, implicând formarea unei atitudini conformiste, o supunere necondiționată față de cunoștințele certe

și definitive, aceste lucruri fiind antagonice creativității. O idee cu adevărat originală de cele mai multe ori implică spargerea șabloanelor de gândire .

În ceea ce privește notele școlare, ca expresie a randamentului la învățătură, am putea afirma faptul că acestea nu reflect în totalitate nivelul creativității. Elementele comune creativității și randamentului școlar sunt fluiditatea gândirii, volumul de informații, flexibilitatea, conștiinciozitatea, însă elementele divergente sunt în cazul rezultatelor școlare învățarea, asimilarea, repetarea, iar în cazul creativității imaginația, ingeniozitatea, nonconformismul și îndrăzneala. S-a reproșat în numeroase cazuri învățământului tradițional că înăbușă creativitatea elevilor, fiind voci care cer permanent desființarea școlii bazate pe autoritate și înlocuirea ei cu o școală liberă, menită a descătușa creativitatea copiilor. Experiențele au demonstrat însă că elevii din astfel de școli nu doar devin mai creativi față de cei din școlile obișnuite, dar că în plus pierd în planul instruirii propriu-zise. Învățământul, prin însăși destinația sa, de a-l forma pe copil în primul rând prin acumularea de informații, nu se va dispensa niciodată, oricât de modernizat ar deveni, de memorare, de repetiție, de exercițiu. Și nu vom putea niciodată pretinde ca notele școlare, care măsoară aceste elemente, să reflecte cu fidelitate creativitatea ca virtualitate sau ca act.

Experiența zilnică ne relevă însă faptul că pe plan școlar, la aceleași rezultate ajung atât elevii inteligenți, cât și elevii creativi. Modul prin care ei ating acest obiectiv diferă, astfel că primii îl obțin printr-o muncă susținută și ordonată, iar ceilalți prin spontaneitate. Putem trage astfel concluzia că aptitudinile creatoare constituie un factor al succesului școlar nu doar când se măsoară abilități educative ce țin de formativ, dar și când se măsoară cunoștințele. Nivelul general al inteligenței, pe de o parte, și randamentul școlar pe de alta, oferă despre potențialul creativ numai informații parțiale, care suferă de o acută nevoie de a fi completate.

O imagine cât se poate de exactă asupra posibilităților imaginative ale elevilor presupune o abordare mai complexă a modalităților de apreciere a creativității, prin acestea numărându-se realizările trecute ale elevilor, testele obiective de înregistrare a creativității, aprecierea colegilor și a profesorilor. Testele sunt destinate să măsoare, după cum se știe, creativitatea în accepțiunea ei de potențial creativ general.

Bibliografie:

1. Cojocariu Venera-Mihaela „*Educație pentru schimbare și creativitate*”, E.D.P., București, 2003;
2. Stoica Ana „*Creativitatea elevilor*”, E.D.P., București, 2003;
3. Roco Mihaela „*Creativitate și inteligență emoțională*”, E.D.P., București, 2003
4. Garboveanu Maria „*Stimularea creativității în procesul de învățământ*” Ed.Didactica și Pedagogică, București 1981
5. Popescu Gabriela- „*Psihologia creativității*”, Ed.Fundației România de Măine, 2007.

EDUCAȚIA COLABORATIVĂ: CONSTRUIREA CUNOȘTINȚELOR PRIN COOPERARE ȘI DIALOG

profesor: STANCU IULIANA
Școala Gimnazială Plosca

Într-o lume tot mai interconectată și complexă, educația colaborativă reprezintă o direcție fundamentală pentru dezvoltarea competențelor necesare în societatea contemporană. Educația colaborativă se bazează pe ideea că învățarea nu este un proces solitar, ci unul care implică interacțiune, schimb de idei și cooperare între indivizi. Aceasta pune accent pe dezvoltarea unei înțelegeri profunde prin dialog și împărtășirea cunoștințelor, oferind un cadru în care participanții nu doar acumulează informații, ci și învață să colaboreze eficient pentru rezolvarea problemelor.

Educația colaborativă este definită drept o metodă pedagogică în care elevii sau studenții lucrează împreună pentru a atinge un obiectiv comun, rezolvând probleme sau explorând subiecte prin dialog și participare activă. Această abordare se bazează pe principiile constructivismului, conform cărora cunoștințele sunt construite în mod activ prin experiențe și interacțiuni sociale (Vîgotski, 1978). În cadrul educației colaborative, rolul profesorului este mai degrabă acela de facilitator, care ghidează procesul de învățare decât de transmitător unic de cunoștințe.

Dialogul, ca element central al învățării colaborative, stimulează gândirea critică și creativitatea. Prin expunerea la perspective diferite și prin implicarea activă în discuții, participanții își dezvoltă nu doar cunoștințele, ci și competențele sociale, precum empatia, ascultarea activă și rezolvarea conflictelor

Unul dintre pilonii educației colaborative este teoria învățării sociale a lui Lev Vîgotski, care subliniază importanța interacțiunilor sociale în dezvoltarea cognitivă. Conceptul său de „zonă de dezvoltare proximală” evidențiază că elevii pot atinge un nivel superior de înțelegere atunci când lucrează împreună, comparativ cu atunci când învață singuri (Vîgotski, 1978).

De asemenea, teoria constructivistă a lui Jean Piaget susține că învățarea este un proces activ, în care elevii construiesc noi cunoștințe pe baza experiențelor anterioare. În cadrul educației colaborative, acest proces este facilitat de interacțiunea cu colegii și de schimbul de idei.

Îmbunătățirea performanțelor academice

Cercetările arată că elevii implicați în activități colaborative obțin rezultate mai bune decât cei care lucrează individual. Prin cooperare, aceștia își împărtășesc cunoștințele și strategiile, ceea ce conduce la o înțelegere mai profundă a materialului (Popescu, 2015).

Dezvoltarea competențelor sociale și emoționale

Educația colaborativă contribuie la formarea unor competențe precum comunicarea eficientă, negocierea și rezolvarea conflictelor. Aceste abilități sunt esențiale într-o lume globalizată, unde colaborarea între indivizi cu perspective și culturi diferite este crucială.

Stimularea motivației și implicării

Lucrul în echipă sporește motivația elevilor, deoarece aceștia simt că participarea lor contează. În plus, colaborarea reduce anxietatea și teama de eșec, deoarece responsabilitatea este împărțită (Ionescu, 2018).

Promovarea gândirii critice și a creativității

Prin dialog și dezbateri, elevii sunt încurajați să gândească critic, să-și argumenteze ideile și să exploreze soluții inovatoare la probleme complexe.

În ciuda beneficiilor evidente, educația colaborativă poate întâmpina obstacole. Una dintre principalele dificultăți este rezistența la schimbare, atât din partea profesorilor, cât și a elevilor. Profesorii pot considera această abordare ca fiind dificil de gestionat, mai ales în clase numeroase, iar elevii pot întâmpina dificultăți în adaptarea la cerințele muncii în echipă.

De asemenea, există riscul apariției „călătorilor pasivi”, adică a elevilor care nu contribuie în mod egal la activitatea grupului. Acest lucru poate crea tensiuni și poate afecta coeziunea echipei. Soluționarea acestor probleme necesită o planificare atentă și utilizarea unor strategii clare de organizare și evaluare a activităților colaborative (Dumitru, 2017).

Exemple de metode colaborative în educație

Învățarea prin proiecte. Această metodă implică lucrul în echipă pentru realizarea unui proiect comun. Elevii sunt responsabili pentru cercetare, planificare și prezentare, ceea ce le permite să își dezvolte abilități multiple.

Discuțiile ghidate. Prin implicarea elevilor în dezbateri pe teme relevante, se promovează gândirea critică și comunicarea eficientă.

Tehnologia ca suport pentru colaborare. Platformele educaționale online, precum Google Classroom sau Microsoft Teams, facilitează colaborarea între elevi, oferindu-le un spațiu virtual pentru partajarea ideilor și lucrul la proiecte comune.

Jocurile de rol și simulările. Acestea stimulează empatia și înțelegerea perspectivelor diferite, fiind utile în special în domeniile precum științele sociale sau educația civică.

Profesorul are un rol esențial în implementarea educației colaborative. Acesta trebuie să creeze un mediu care să încurajeze cooperarea și să faciliteze dialogul, asigurându-se că toți participanții sunt implicați activ. De asemenea, profesorul trebuie să fie un model de comportament colaborativ și să ofere feedback constructiv, astfel încât elevii să învețe să lucreze eficient în echipă.

Educația colaborativă reprezintă o soluție inovatoare pentru dezvoltarea competențelor necesare în societatea contemporană. Prin promovarea cooperării și a dialogului, aceasta contribuie la formarea unor indivizi capabili să înțeleagă perspective diverse și să lucreze împreună pentru atingerea unor scopuri comune. Deși implementarea acestei abordări poate întâmpina dificultăți, beneficiile sale pe termen lung sunt incontestabile.

Bibliografie:

1. Dumitru, I. (2017). *Pedagogie modernă: strategii și metode de predare*. Editura Polirom.
2. Ionescu, M. (2018). *Metode interactive de predare-învățare*. Editura Universitară.
3. Popescu, A. (2015). *Educația pentru secolul XXI: provocări și perspective*. Editura Tritonic.
4. Vîgotski, L. (1978). *Mintea în societate: dezvoltarea proceselor psihologice superioare*. Editura Didactică și Pedagogică.
5. Zaharia, D. (2020). *Instrumente digitale în educația colaborativă*. Editura Humanitas Educațional.

Jocul ca soluție inovatoare pentru eficientizarea învățării

profesor pentru învățământul primar STĂNILĂ CAMELIA,
Școala Gimnazială "Miron Costin" Galați

Integrarea elementelor ludice în învățământul primar presupune folosirea tehnicilor și mecanismelor din jocuri pentru a transforma procesul educațional într-o experiență interactivă și captivantă. Utilizarea regulilor de joc, a provocărilor, competiției și recompenselor contribuie la creșterea implicării și motivației elevilor, făcându-i parte activă a procesului de învățare. Din nevoia ca serviciile educaționale oferite de școala noastră să se plieze pe nevoile elevilor, s-a organizat 10 mobilități ale cadrelor didactice din școală prin programul Erasmus+, profesori care au funcționat ulterior ca vectori formare la nivel local și numai. În cadrul proiectului cu titlul "Împreună pentru o comunitate școlară de succes!" cu nr. de referință 2023-1-RO01-KA122-SCH-00012082 "Creative Education through harnessing Digital Technologies, Outdoor Adventures, Games and Teamwork " QUARTER MEDIATION, Assen, Olanda, 31.03-06.04.2024, s-au prezentat diverse metode de a crește performanța școlară, urmărind creativitate, cooperare, comunicare, muncă în echipă, rezolvare de probleme, inițiativă antreprenorială, conducere, flexibilitate, negociere, gândire critică, inteligență emoțională "Story cubes and Storytelling" și artateatrală. Drama ca metodă pentru învățământul primar surprinde o prezentare holistică a conținuturilor, din punct de vedere conitiv, cât și socio-emoțional. Există numeroase studii care să confirme că ar trebui frecvent integrată în procesul de învățare, prin faptul că prin melanjul de stimuli (vizuali, auditivi, dinamici etc.) creează contextul educațional favorabil învățării.

Conceptul de gamificare și aplicabilitatea în învățământul primar se referă la faptul că ludicul, prin utilizarea structurilor de joc, cum ar fi punctele, nivelurile, recompensele și competiția, în contexte non-joc stimulează implicarea elevilor mici și atinge anumite obiective. În învățământul primar, această metodă este deosebit de eficientă, deoarece copiii de vârstă mică răspund bine la activități care le captează atenția, valorificând curiozitatea naturală și dorința de a explora și învăța.

Integrarea jocului în predarea la învățământul primar poate lua diverse forme, mai ales că elevii sunt în stadiul operațiilor concrete.

1. Jocuri de rol dezvoltă abilitățile de comunicare și empatie

Un exemplu concret de gamificare este jocul de rol, unde elevii își asumă diferite personaje într-un scenariu inspirat de lecția respectivă. Spre exemplu, la o lecție de științe despre ecosistem, elevii pot primi roluri de animale sau plante dintr-un habitat specific, cum ar fi pădurea tropicală. Fiecare copil trebuie să joace rolul organismului atribuit și să explice cum contribuie la echilibrul ecosistemului, cum se hrănește și

cum interacționează cu alte specii. Prin această metodă, elevii își dezvoltă abilitățile de comunicare și învață despre interdependență, colaborare și empatie, reușind să înțeleagă mai bine conținutul lecției prin implicare emoțională.

2. Storytelling și zaruri cu imagini (Story Cubes) dezvoltă conexiunea între fapte, personaje și contexte diferite, contribuind la un nivel mare de creativitate prin asocieri, discriminări și elemente de percepție critică

Activitatea „Story cubes and Storytelling” presupune folosirea unor zaruri speciale, pe care sunt reprezentate imagini sau simboluri variate. Fiecare echipă aruncă zarurile și construiește o poveste pornind de la imaginile obținute. Această metodă poate fi aplicată în cadrul lecțiilor de Comunicare în limba română pentru a stimula creativitatea și competențele de comunicare, sau la educația civică, pentru a dezvolta scenarii ce presupun rezolvarea unor dileme morale sau sociale. Elevii sunt încurajați să inventeze o poveste coerentă și captivantă, colaborând cu ceilalți membri ai echipei pentru a construi un fir narativ, ceea ce le dezvoltă abilitățile de cooperare și gândire creativă.

3. Scenariu lecție gamificată: Matematica – „Căutarea comorii”

O lecție de matematică poate fi transformată într-o „vânătoare de comori” pentru a face procesul de învățare mai dinamic. În această activitate, elevii primesc o hartă a comorii, unde fiecare punct de pe hartă reprezintă o provocare matematică. Fiecare problemă rezolvată îi ajută să avanseze pe hartă, iar succesul înseamnă obținerea unei „piese” din comoară.

Structura activității:

- Materiale necesare: Hărți de comori, plicuri cu probleme matematice, indicii, recompense simbolice (medalii, stickere, bilețele de încurajare).
- Instrucțiuni pentru elevi: Clasele sunt împărțite în echipe de 4-5 elevi. Fiecare echipă trebuie să rezolve o serie de probleme (exerciții de adunare, scădere, înmulțire, împărțire), iar rezolvarea fiecărui set le permite să avanseze pe hartă.
- Evaluarea: Se oferă puncte pentru corectitudinea și rapiditatea cu care au rezolvat provocările, iar la sfârșit, echipa care ajunge prima la „comoară” primește un premiu simbolic.

Această metodă încurajează spiritul de echipă, dezvoltă gândirea logică și oferă elevilor oportunitatea de a aplica matematica într-un context practic. Este o modalitate de a face matematica atractivă și de a diminua anxietatea legată de rezolvarea problemelor. Mai mult, resursele digitale prezintă o serie de markeri care pot stimula vizual, auditiv, dinamic parcursul propus, prin aplicații destul de cunoscute ca Genially.

4. Dramatizarea povestirilor – învățarea activă prin teatru

Dramatizarea este o tehnică puternică pentru integrarea gamificării, în special în cadrul lecțiilor de limbă și literatură română. O lecție despre o poveste clasică, precum „Degețica”, poate fi transformată într-un joc de rol, unde fiecare elev primește un rol și participă activ la desfășurarea povestirii. Copiii trebuie să interpreteze personajele și să își exprime emoțiile, iar acest lucru contribuie la înțelegerea profundă a temei și la dezvoltarea abilităților de interpretare și empatie.

În timpul dramatizării, profesorul poate introduce și elemente de competiție pozitivă: cine exprimă cel mai bine caracteristicile unui personaj sau cine demonstrează cea mai bună coordonare în echipă. Evaluarea poate fi făcută pe baza unor criterii clare, cum ar fi expresivitatea, implicarea și cooperarea în echipă.

Avantajele integrării gamificării în actul didactic se constituie în: a. creșterea motivației și implicării: jocul captează atenția elevilor și îi motivează să participe activ, ceea ce le îmbunătățește performanța; b. învățare activă și consolidarea cunoștințelor (atunci când elevii își folosesc cunoștințele pentru a rezolva provocări într-un cadru de joc, învățarea devine mai eficientă și amuzantă); c. dezvoltarea competențelor socio-emoționale, jocul în echipă încurajează cooperarea, comunicarea și empatia între colegi, abilități esențiale în dezvoltarea personalității elevilor, și d. stimularea creativității și gândirii critice, prin faptul că gamificarea implică rezolvarea de probleme și găsirea de soluții inovatoare, ceea ce stimulează creativitatea și gândirea critică.

Cu toate că gamificarea oferă numeroase avantaje, există și câteva provocări. Pentru o gamificare eficientă, profesorii trebuie să fie pregătiți să gestioneze dinamica grupului și să adapteze activitățile în funcție de nevoile elevilor. Uneori, spațiul, timpul și materialele disponibile pot fi o limitare, deoarece anumite activități de gamificare necesită recuzită specifică sau spațiu pentru mișcare. Copiii mai timizi pot întâmpina dificultăți în activități de grup sau de joc de rol, iar acest lucru poate crea disconfort sau anxietate.

În concluzie, gamificarea aduce un plus de dinamism și creativitate în învățământul primar, transformând lecțiile tradiționale în experiențe de învățare captivante și relevante. Fie că este vorba de vânătoarea de comori pentru consolidarea abilităților matematice sau dramatizarea poveștilor pentru dezvoltarea abilităților de comunicare, gamificarea are un impact profund asupra modului în care copiii învață. Această abordare nu doar că face procesul de învățare mai plăcut, ci îi sprijină pe elevi să dezvolte abilități de viață esențiale, contribuind la o dezvoltare armonioasă și la o experiență educațională de succes. În acest sens, au fost elaborate 2 ghiduri care pot deveni suport în predare și schimb de bune practici în vederea obținerii unui învățământ de calitate, relevant pentru formarea tinerilor.

<http://lectura.bibliotecadigitala.ro/?p=6889>

<https://librariascriitorilor.ro/books/read/free/650/educatie-centrata-pe-elev-pentru-remediarea-dificultatilor-de-invatare-ghid-de-bune-practici-privind-utilizarea-instrumentelor-digitale-in-invatamantul-primar-si-gimnazial/3>

<https://comunitatedesucces.blogspot.com/2024/04/ateliere-de-lectura-si-gandire-critica.html>

Bibliografie:

1. Pintilie, Mariana, “Metode moderne de învățare-evaluaere”, Editura Eurodidact, Cluj Napoca, 2002
2. Podlozny, Ann, “Strengthening Verbal Skills through the Use of Classroom *Drama*”, 2000, Journal of Aesthetic Education, 34, 239-276 <https://www.semanticscholar.org/paper/Strengthening-Verbal-Skills-through-the-Use-of-A-Podlozny/259a955177fd2ecbd9835c9a26aab53dff36765f>
3. Wagner, Betty Jane, “Educational Drama and Language Arts: What research shows”, Portsmouth, 1998, NH, Heinemann, <https://www.semanticscholar.org/paper/Educational-drama-and-language-arts-%3A-what-research-Wagner-Barnett/0649aa799d93b9ca188bc6477a6c3a3ddfa50e14>

Strategii didactice interactive în învățământul preșcolar

Profesor învățământ primar VERGELEA LAURA
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 6, Alexandria, județul Teleorman

Bunul mers al procesului de învățământ și rezultatele obținute depind în mare măsură de metodele utilizate. Pedagogi de renume au subliniat că utilizând diverse metode se pot obține diferențe semnificative în pregătirea elevilor, iar asimilarea noilor cunoștințe sau comportamente poate fi facilitată sau îngreunată în funcție de metodele selectate.

Metodele reprezintă instrumente esențiale la îndemâna profesorului, iar eficiența activității educative depinde de cunoașterea și utilizarea lor. Profesorul trebuie să cunoască variatele metode disponibile, particularitățile elevilor cu care lucrează și obiectivele pe care le urmărește, astfel încât să devină un creator în ceea ce privește strategiile, metodele și procedeele didactice.

Metoda este o cale de acțiune comună între profesor și elev, având ca scop realizarea procesului de învățare și educație. În cadrul procesului de învățare, metodele folosesc tehnici specifice de instruire. Exemple de metode includ expunerea, conversația, studiul de caz, problematizarea, învățarea bazată pe proiecte, metode de comunicare (expoziție, conversație, lectură), metode de explorare (observație, demonstrație), metode de acțiune (exerciții practice, jocuri de simulare), metode de raționalizare (instruire programată, instruire asistată de calculator).

Metodele interactive de grup reprezintă modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale, începând de la vârste fragede. Aceste instrumente didactice favorizează schimbul de idei, experiențe și cunoștințe prin colaborare și comunicare. Interactivitatea se bazează pe învățare prin comunicare și colaborare, creând situații de învățare centrate pe dorința de cooperare a elevilor și pe interacțiunea socială a grupului.

Implementarea acestor instrumente moderne necesită calități și disponibilități specifice din partea profesorului, cum ar fi deschiderea către noutate, adaptarea stilului didactic, dorința de autoperfecționare, gândirea reflexivă și modernă, creativitatea și flexibilitatea în concepții.

Una dintre metodele folosite în învățarea interactivă este „**brainstorming**” (asaltul de idei), prin care se stimulează potențialul creativ și gândirea divergentă în grup. Această metodă încurajează participarea activă și asociațiile de idei, implicând toți participanții în identificarea soluțiilor pentru rezolvarea unei probleme.

O altă metodă este „**experimentul**”, care implică provocarea intenționată a unor procese și fenomene pentru studiu. Această metodă implică antrenarea și activizarea elevilor în procesul instructiv-educativ,

dezvoltând procesul intuitiv și promovând descoperirea, aprofundarea și verificarea cunoștințelor. Metoda experimentului poate fi adaptată și utilizată în învățământul preșcolar pentru a stimula curiozitatea și înțelegerea copiilor față de diferite fenomene sau concepte.

Urmează un exemplu de cum această metodă ar putea fi aplicată într-o lecție despre culori:

Scopul: Introducerea și explorarea conceptului de culori prin intermediul unui experiment simplu.

Materiale necesare: cupe de plastic transparente, apă, culori alimentare în diferite nuanțe (roșu, albastru, verde, galben), linguri de plastic sau bețișoare pentru amestecare, hârtie alba

Pasul 1: Pregătirea

Înainte de începerea lecției, pregătiți cupele de plastic și umpleți-le cu apă. Adăugați câteva picături de culori alimentare în fiecare cupă pentru a obține culori diferite. Așezați cupele colorate în fața copiilor, astfel încât să poată vedea nuanțele.

Pasul 2:

Experimentul - Invitați copiii să se așeze în cerc sau la mese mici.

Arătați-le cupele colorate și întrebați-i dacă știu ce sunt aceste culori. Spuneți-le că veți face un experiment pentru a vedea ce se întâmplă atunci când amestecăm culorile.

Pasul 3:

Amestecarea culorilor

Alegeți două cupe de culori diferite (de exemplu, roșu și albastru) și amestecați conținutul într-o a treia cupă. Lăsați copiii să observe ce se întâmplă când culorile sunt amestecate. Încurajați-i să descrie rezultatul. Repetați procesul cu alte combinații de culori, cum ar fi galben și albastru pentru a obține verde.

Pasul 4: Observații și concluzia

După ce ați experimentat cu diferite culori, împărtășiți cu copiii observațiile lor. Întrebați-i ce au învățat despre amestecarea culorilor și cum pot folosi această cunoaștere în activitățile lor zilnice.

Pasul 5: Lucrări de artă

Pentru a extinde experiența, oferiți copiilor hârtie albă și pensule.

Lăsați-i să experimenteze amestecând culorile pentru a crea propriile opere de artă. Prin acest experiment, copiii preșcolari vor învăța prin descoperire despre amestecarea culorilor și vor avea ocazia să exploreze într-un mod practic și interactiv. Această metodă îi încurajează să fie curioși, să formuleze întrebări și să tragă propriile concluzii, promovând astfel o învățare activă și angajată.

Metoda „piramidei” (sau metoda „bulgărelui de zăpadă”) îmbină activitatea individuală cu cea desfășurată în grupuri, având ca rezultat soluționarea unei sarcini sau probleme date. Această metodă

implică faze precum introducerea problemei, lucru individual, lucrul în perechi, reuniuni în grupuri mai mari, raportarea soluțiilor și luarea deciziilor.

În concluzie, metodele didactice reprezintă unelte esențiale pentru eficiența procesului de învățământ și educare. Alegerea și utilizarea adecvată a acestor metode pot influența semnificativ modul în care elevii/ preșcolarii asimilează cunoștințele și dezvoltă abilități noi.

Bibliografie:

1. Crenguța Lăcrămioara Oprea (2008) – “ *Strategii didactice interactive*”, ed. a III-a, EDP, București;
2. Ioan Cerghit (2005) - “ *Metode de învățământ*”, EDP, București;
3. Ion- Ovidiu Pânișoară (2006) – “ *Comunicarea eficientă*”, ediția a III-a, Editura Polirom, Iași;
4. Silvia Breben, Elena Gongea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga (s.a.) – “ *Metode interactive de grup*”. Ghid metodic pentru învățământul preșcolar, Editura Arves, Craiova;
5. Venera Mihaela Cojocariu (2004) – “ *Teoria și metodologia instruirii*”, EDP, București.

BLOCAJE ÎN COMUNICARE ȘI SOLUȚII DE REDUCERE A ACESTORA

Profesor **VILAE LUMINIȚA FLORI**
Liceul Tehnologic Nr. 1, Municipiul Alexandria

Ca și cea mai mare parte a cuvintelor unei limbi, verbul a comunica și substantivul comunicare sunt ambele polisemantice, comportând o pluralitate de semnificații.

În situația didactică, schimbul de mesaje dintre emițător și receptor se bazează nu numai pe argumente raționale, ci și pe elemente emoționale, pozitive sau negative. Cele negative implică grija subiecților pentru consecințele comunicării, iar cele pozitive induc persuasiunea, sporesc buna dispoziție, motivația, potențând atitudinea receptorului spre schimbare, spre acordul cu unele argumente controversate. Facilitatea sau perturbarea interacțiunilor comunicative depinde în mare măsură nu numai de cadrul contextual al comunicării, ci și de natura relațiilor dintre profesori și elevi, de atmosfera psihosocială din grup, de dinamica roluri – statusuri. Tot contextul în care se produce comunicarea didactică este unul care facilitează decodarea conținutului mesajelor transmise, a codurilor verbale sau nonverbale utilizate de interlocutori, a înțelegerii acestora în relație bilaterală de comunicare. Inclusiv noutatea și complexitatea informațiilor și situația concretă în care se afla subiecții comunicării, dorința, interesul și nivelul motivațional, competența interlocutorilor de a interacționa, influențează structurarea procesului comunicațional.

Doctorul Leonard Saules, de la Grand School of Business, Universitatea Columbia, considera că în procesul de comunicare pot interveni următoarele bariere, care alterează comunicarea, uneori generând conflicte:

Bariere de limbaj:

- aceleași cuvinte au sensuri diferite pentru diferite persoane
- cel ce vorbește și cel ce ascultă se pot deosebi ca pregătire și experiență;
- starea emoțională a receptorului poate deforma ceea ce acesta aude;
- ideile preconcepționate și rutina influențează receptivitatea;
- dificultăți de exprimare;
- utilizarea unor cuvinte sau expresii confuze.

Bariere de mediu:

- climat de muncă necorespunzător - zgomot
- folosirea de suportți informaționali necorespunzători;
- climatul poate determina elevii să-și ascundă gândurile adevărate pentru că le este frică să spună ceea ce gândesc;

Poziția emițătorului și receptorului poate, de asemenea, constitui o barieră datorită:

- imaginii pe care o are emițătorul sau receptorul despre sine (conservarea imaginii de sine) și despre interlocutor (egocentrism, tendințe polemice, rezistența la schimbare, lipsa de interes, idei preconcepute);
- caracterizării diferite de către emițător și receptor a situației în care are loc comunicarea;
- sentimentelor și intențiilor cu care interlocutorii participă la comunicare.

O ultimă categorie o constituie barierele de concepție: existența presupunerilor; exprimarea cu stângăcie a mesajului de către emițător; lipsa de atenție în receptarea mesajului; concluzii grăbite asupra mesajului (nu ascultă activ); lipsa de interes a receptorului față de mesaj;

Deși îmbracă forme diferite, constituind reale probleme în realizarea procesului de comunicare, barierele nu sunt de neevitat, existând câteva aspecte ce trebuie luate în considerare pentru înlăturarea lor: planificarea comunicării; determinarea precisă a scopului fiecărei comunicări; clarificarea ideilor înaintea comunicării; folosirea unui limbaj adecvat.

Cercetările în domeniu evidențiază faptul că blocajul comunicațional poate fi provocat de viteza vorbirii, dar și de incapacitatea școlarului de a conștientiza situația de rol care controlează conținutul comunicării (rol de profesor, rol de elev etc.).

Pentru o comunicare orală adecvată și eficientă trebuie adoptate atitudini pozitive și însușite comportamente verbale funcționale, ce țin de calitățile vorbirii și din care evidențiem îndeosebi: plăcerea de a vorbi – efortul de a avea un ton prietenos, politicos ; naturalitatea – exprimare firească, fără afectare, fără căutarea forțată a cuvintelor sau expresiilor rare (pentru a epata, a uimi, a șoca) claritatea – expunere sistematizată, concisă și ușor de înțeles, fără efort, apelând la respirația controlată, mișcarea lejeră a buzelor; ajuta la receptarea și înțelegerea fără efort; corectitudinea – respectarea regulilor gramaticale

Una dintre cele mai eficiente modalități de a crea o atmosferă plăcută, în care pe de-o parte elevii să se simtă comod și pe de altă parte să fie stimulate interesul și atenția acestora, elemente ce pun bazele unei comunicări eficiente, este folosirea metodelor interactive de predare. Ideea de a învăța prin joc și de a stimula creativitatea elevului în procesul de învățare se dovedește a fi extrem de utilă, devenind chiar una dintre paradigmele intrinseci ale procesului educațional modern.

Bibliografie:

1. Oprea Crenguța Lăcrămioara, “*Strategii didactice interactive*”, Ed. Didactică și Pedagogică, 2009.
2. Pânișoară Ovidiu, “*Comunicarea eficientă*”, Polirom, Iași, 2003.
3. Dinu Mihai, “*Comunicarea*”, Editura Științifică, București, 1997

Secțiunea creații literare

ȘCOALA DIN VIITOR

Elevă: DOBRE MARIA

Școala Gimnazială „Ioan Duhoșnicul” Bănești

Școala este un loc în care primim o educație și în care învățăm multe lucruri noi și interesante.

Școala ar trebui să promoveze în primul rând cooperarea și mai puțin competiția. Este un loc în care copiii trebuie să vină cu mare drag, să se simtă confortabil și fericiți.

Cei mai frumoși și creativi ani din viață îi petrecem la școală.

Aici legăm prietenii care de multe ori durează toată viața.

La școală descoperim lucruri noi, ne îmbunătățim cunoștințele și tot cu ajutorul ei ne alegem o meserie.

Școala visurilor mele mă duce cu gândul la o clădire care să fie structurată pe trei nivele, iar fiecare clasă să fie dotată cu aparatura modernă.

Fiecare clasă să aibă propriul mobilier de culoare diferită și să existe un videoproiector ca să putem viziona filmulețele necesare îmbunătățirii cunoștințelor la ore.

Laboratorul de informatică să aibă calculatoare pentru fiecare copil, laboratorul de biologie să cuprindă materiale necesare studierii corpului omenesc, iar laboratorul de chimie să fie dotat cu tot ceea ce este necesar pentru desfășurarea experimentelor prevăzute în programa școlară.

Pauzele să fie de 15 minute, iar pauza mare să fie de 20 minute.

Mi-aș dori să avem o oră specială de robotică, unde să putem afla lucruri noi despre programare și unde să ne dezvoltăm abilitățile de programare.

Totodată mi-aș dori să avem o cantină unde să servim o masă caldă care este benefică pentru sănătate, dar și un avantaj pentru elevii care provin din medii defavorizate.

Un alt beneficiu pentru sănătate îl constituie o sală de sport modernă, echipată cu aparatură care să ajute la buna desfășurare a orelor de educație fizică.

O altă dorință de-a mea ar fi să avem un magazin în curtea școlii de unde să ne putem cumpăra diferite alimente.

Un lucru minunat ar fi să avem și un cabinet sanitar, unde să putem merge în cazul vreunei probleme.

În loc de manuale toți elevii mi-aș dori să aibă tablete pentru a învăța. Elevii să fie evaluați de un sistem cu note de la 1 la 10, iar cei mai buni dintre ei să fie răsplătiți atât cu diplome de excelență, cât și cu premii care constau în sume de bani pentru achiziționarea unor noi materiale de studiu.

Curtea școlii să fie amenajată cu băncuțe colorate și măsuțe unde să ne putem relaxa în pauze.

Dacă școala ar ajunge la aceste standarde, eu aș fi foarte fericită!

ȘCOALA DIN VIITOR

Elev: TOMA MATTEO

Școala Gimnazială „Ioan Duhovnicul” Bănești

Școala visurilor mele este un loc unde învățatul nu este doar o obligație, ci o adevărată bucurie. În această școală elevii vin cu zâmbetul pe buze și sunt motivați să descopere lumea din jurul lor printr-un mod captivant și interactiv.

Un aspect deosebit la școală visurilor mele este că aș vrea ca fiecare materie să fie totodată predată într-un mod practic și anume: la biologie spre exemplu să avem o grădină în curtea școlii unde să putem planta flori și legume învățând astfel despre plante și ecologie prin experiențe reale. La geografie să ne folosim de o hartă interactivă unde să putem explora diverse locuri ale lumii, iar la istorie să avem un mic muzeu cu obiecte și costume vechi. Profesorii nu sunt doar profesioniști, ci și prieteni pentru elevi. Ei încurajează creativitatea și colaborarea, lecțiile fiind astfel mai interactive și interesante, iar fiecare materie devenind mai captivantă.

De asemenea ar fi frumos ca băncile să fie mai comode și scaunul să fie rotativ.

Școala din visurile mele, este una în care pauzele dintre ore să fie mai lungi.

Sala de sport să fie mult mai mare și dotată cu echipamente sportive performante pentru a ne putea antrena cum ar fi: un coș de baschet, două terenuri de fotbal și un teren de volei pentru a îl împărți între fete și băieți.

Școala din viitor este una luminoasă și spațioasă cu săli moderne pline de culoare și dotate cu tehnologie de ultimă generație.

Mi-aș dori o bibliotecă mare cu cărți diverse și zone confortabile unde noi să putem citi sau lucra la proiecte.

De asemenea să existe laboratoare de științe săli de muzică și ateliere de pictură.

În școala visurilor mele, elevii să nu fie evaluați doar prin teste cu note, ci să existe un sistem de evaluare care să noteze progresul și efortul personal făcut de fiecare elev în parte.

Îmi doresc tare mult să facem mai multe proiecte cu roboți programați în Scratch. Îmi plac foarte mult roboții și aș vrea să aflu cât mai multe lucruri despre aceștia!

Școala visurilor mele este un loc de poveste unde fiecare elev își poate descoperi talentul și pasiunea învățând să devină cea mai bună versiunea a sa!

ȘCOALA VISURILOR MELE

Elev: CÎRSTEA FABIAN

Școala Gimnazială „Ioan Duhovnicul” Bănești

Școala visurilor mele este un loc unde fiecare zi e o aventură! E o școală plină de culoare, cu săli decorate ca niște lumi magice – clasa seamănă cu o bibliotecă secretă dintr-un castel, cu ferestre mari și lumini calde.

În școala aceasta, fiecare elev are o tabletă specială și poate explora lumea virtuală, să facă experimente sau să vadă cum trăiau dinozaurii acum milioane de ani. Avem profesori super prietenoși, care nu dau doar note, ci ne ajută să descoperim lucruri noi și să ne simțim bine.

În fiecare zi, învățăm lucruri interesante prin jocuri și experimente. De exemplu, la matematică nu jucăm cu puzzle-uri și lego, iar la istorie putem călători cu „mașina timpului” ca să vedem cum trăiau oamenii în trecut. În pauze, avem un teren imens de joacă, cu un parc de aventură și un loc pentru relaxare unde poți citi cărți de benzi să desenate sau să poți să joci jocuri de echipă. În plus, școala visurilor mele are și o „sală de invenții” unde poți construi roboți sau să faci experimente științifice, și o „grădină magică” unde fiecare copil poate planta ceva, de la flori la legume.

Totul e făcut ca să învățăm prin joacă și aventură, să fim prieteni unii cu alții și să ne bucurăm de fiecare zi de școală!

Școala visurilor mele este cu adevărat specială pentru că oferă multe alte lucruri minunate care fac din ea un loc de neuitat și anume:

1. **Ore mai scurte și mai interactive** – În școala aceasta, orele nu durează atât de mult, iar pauzele sunt mai dese, ca să avem timp să ne odihnim și să ne jucăm. Fiecare lecție este o aventură: în loc să învățăm doar din cărți, putem explora, experimenta și discuta.

2. **Laboratoare de realitate virtuală** – Imaginează-ți să poți explora Egiptul Antic, să te plimbi printre piramide sau să vezi galaxia de aproape! Cu ochelari de realitate virtuală, lecțiile de geografie, istorie și științe devin super captivante.
3. **Program flexibil** – În școala nu putem alege anumite activități de la cluburi de artă și pictură, până la sporturi. Fiecare poate explora ce îi place mai mult!
4. **Profesori mentori și prietenoși** – Aici, profesorii nu sunt doar dascăli, ci mentori și prieteni care ne încurajează și ne susțin în tot ceea ce facem. Ei ne ajută să ne descoperim pasiunile și să ne dezvoltăm talentele într-un mod distractiv și relaxat.
5. **Mai mult timp în aer liber** – Avem ore de sport și lecții în natură, iar pauzele se petrec în curtea mare, plină de locuri de explorare. De la trasee de aventură până la grădini de flori și copaci în care putem citi.
6. **Învățare prin proiecte** – În loc de teme plictisitoare, avem proiecte creative în echipă. Putem crea mini-filme, inventa jocuri, construi modele și chiar organiza mici expoziții pentru ceilalți. Astfel, învățăm să lucrăm împreună și să ne dezvoltăm creativitatea.
7. **Învățarea empatiei și a lucrului în echipă** – În această școală avem activități speciale pentru a învăța să fim mai buni unii cu alții. Facem exerciții de empatie, lucrăm împreună și învățăm cum să ne ajutăm colegii, astfel încât să devenim o mare echipă.
8. **Biblioteca interactivă și cafeneaua pentru elevi** – În locul bibliotecii clasice, avem o bibliotecă interactivă, unde putem asculta cărți audio, viziona documentare sau ne putem relaxa citind. Și, pentru pauze, avem o cafenea unde putem savura gustări sănătoase și băuturi delicioase!
9. **Ateliere de dezvoltare personală** – O dată pe săptămână, participăm la atelierul despre cum să ne gestionăm emoțiile, cum să ne stabilim obiectivul și cum să fim mai încrezători în noi. Acestea sunt extrem de utile pentru a deveni copii mai fericiți și mai echilibrați.

Școala visurilor mele este un loc unde învățăm cu plăcere, ne simțim liberi să fim noi înșine și avem ocazia să ne dezvoltăm în feluri unice, totul prin prietenie, joacă și descoperiri zilnice.

ȘCOALA VISURILOR MELE

Elev: CREȚU LUCA

Școala Gimnazială „Ioan Duhovnicul” Bănești

Eu îmi doresc ca școala mea să fie la fel ca în visurile mele, o clădire modernă și luminoasă ce emană un aer prietenos atât pentru elevi, cât și pentru învățători și profesori. Să fie un loc în care să învăț lucruri interesante și unde să îmi fac prieteni noi și valoroși.

În școala visurilor mele mi-aș dori să învăț să fiu empatic și să îmi respect colegii și profesorii, să învăț să fiu responsabil și să îmi îndeplinesc obligațiile în mod corect și la timp, să fiu independent și să îmi gestionez timpul și resursele în mod eficient. De asemenea, în școala mi-ar plăcea să învăț să colaborez cu ceilalți și să respect opiniile diferite, să particip la proiecte de grup, să învăț să lucrez cu colegii mei pentru a atinge un obiectiv comun. Aceasta să îmi dezvolte abilitățile sociale și să îmi arate importanța cooperării și a comunicării eficiente.

Educația trebuie să fie participativă, de aceea mobilierul din clase să fie deseori așezat în formă de litera U. La întâlnirea de dimineață copiii să se așeze în cerc și să își înceapă ziua interacționând unii cu alții, împărtășindu-și gândurile și reglându-și echilibrul emoțional.

În visurile mele, programul școlar are patru sau cinci ore în care materiile să alterneze în așa fel încât să nu fie plictisitoare.

Mi-ar plăcea să am labirinturi de rezolvat cu ajutorul roboților pe care trebuie să îi programăm încât să ajungă la rezultatul ori la răspunsul unei probleme matematice sau un răspuns la orice altă materie.

Cred că notele din școala din viitor pot fi anulate, precum și temele. În locul temelor elevii trebuie să prezinte gânduri proprii, reportaje, prezentări pentru publicul deschis, care să fie mai apoi discutate împreună cu elevii.

Materia mea preferată este matematica pentru că are rezolvări logice și o dată ce stăpânești foarte bine ordinea efectuării operațiilor și formulele devine „floare la ureche”.

O altă materie care îmi place este sportul. Pentru ora de sport mi-aș dori terenuri de sport atât la interior, cât și la exterior. În exterior, unul de fotbal și unul de baschet, iar în interior o sală dotată cu: coșuri de baschet, mingii, saltele noi, aparate de gimnastică, trambuline, spalieri, un vestiar în care să avem dulapuri pentru a ne putea păstra echipamentul corespunzător pentru ora de sport.

Clasele să fie cu ferestre mari ca să intre cât mai multă lumină naturală, băncile să fie mai spațioase, scaune confortabile care să nu scârțâie, tabla inteligentă, laptop-uri, să fie decorate cu proiectele elevilor de pe parcursul anilor.

Pauza mare să fie de cincisprezece minute, să avem un chioșc de unde să ne putem cumpăra o gustare sănătoasă, ori o cantină în care să ne putem încălzi sandvisurile de acasă.

Scopul școlii din viitor este ca toți copiii să fie educați mai bine cu fiecare generație în parte și ca toți să învețe foarte bine și în egală măsură.

Petrecem mult timp studiind și, prin urmare este corect să spunem că școala este a doua noastră casă. Desigur ne dorim ca acest loc să ne îndeplinească dorințele, ne dorim ca școala să fie cu adevărat o a doua casă, astfel încât să ne întoarcem cu drag la ea de fiecare dată.

Scopul școlii din viitor este ca toți elevii să fie educați mai bine de la o generație la alta.

Ce școală frumoasă este școala de viitor din visurile mele!

Eu și școala

DUMITRU ȘTEFAN, clasa a VIII a, Școala Gimnazială "Șerban Cioculescu"
Găești, Dâmbovița, prof. itinerant Diaconu Stela

Școala mea este o școală mare, frumoasă și curată. Aici eu îmi desfășor activitatea de elev și îmi îmbogățesc cunoștințele. Sunt bună prietenă cu colegii mei și imi respect profesorii. Mai am puțin și voi termina clasa a VIII a, îmi voi lua rămas bun de la școala care m-a format și îmi voi aminti cu drag de prima zi de școală în care eu am pășit ca elev. Drumul în tainele școlii a început pentru mine într-o zi însoțită de septembrie, la Școala "Șerban Cioculescu". Iubesc această școală și, mai ales, pe oamenii pe care am avut ocazia să-i cunosc aici. Școala este o rază de soare pentru mine.

Școala ideală

GHEORGHE SARA, clasa a V a, Școala Gimnazială "Șerban Cioculescu"
Găești, Dâmbovița, prof. itinerant Diaconu Stela

Școala mea e cea mai bună
Învăț multe lucruri
Așa de bine este în clasă!
Că nu mai vrei să pleci acasă.
Este școala ideală
Unde îți dorești să înveți
Vii cu drag și bucurie
În fiecare zi
Multe vise vei avea
Dacă vei veni la școala mea

Școala mea

MĂRCULESCU SEBASTIAN, clasa a VIII a, Școala Gimnazială "Șerban Cioculescu"
Găești, Dâmbovița, prof. itinerant Diaconu Stela

Școala noastră-i renumită
Și de multi elevi iubită
Noi în clasă când intrăm
Pe profesori îi așteptăm
Multe lucruri să-nvățăm
Școala mea e cea mai bună
La ea merg mereu
Cei care-au fost elevi în școală
Sunt un exemplu la liceu.

Cea mai frumoasă școală!

PITIRIM ADRIAN, clasa a VI a, Școala Gimnazială "Șerban Cioculescu"
Găești, Dâmbovița, prof. itinerant Diaconu Stela

Școala în care învăț a intrat de doi ani de zile într-un proces de reabilitare. De curând ne-am mutat în casă nouă. Este cea mai frumoasă școală din orașul Găești. Are săli de clasă mari, spațioase, luminoase, dotate cu mobilier nou, ultramodern, tehnologie modernă, laboratoare de informatică, laboratoare de biologie, chimie, fizică, sală de sport, teren de sport. Școala se ridică la standarde europene, oferă servicii de calitate, copiii beneficiază de cele mai bune condiții pentru învățare și se mândresc cu așa școală și se simt foarte bine, vin cu drag la școală, se simt cu adevărat europeni. Este locul în care îmi petrec o mare parte din zi, școala este a doua casă pentru mine. Colegii de clasă îmi sunt frații, iar profesorii sunt părinții. Profesorii ne supraveghează, ne dau sfaturi, au grijă de educația noastră, a elevilor. Prin mâinile dumnealor trec generații de copii. Școala ne pregătește pe noi, copiii, să devenim adolescenți educați, iar mai tarziu adulți responsabili. Pentru mine școala reprezintă un izvor nesecat de informații, un izvor din care curge știință și cultură.

Școala este un cuib de înțelepciune care mă ajută să-mi aleg drumul în viață, ea mă învață să fiu civilizată, educată, îmi îndrumă pașii spre un viitor luminos.

Sunt mândru că sunt elev la cea mai frumoasă și bună școală și am cei mai buni dascăli!

Școala visurilor mele

MAFTEI LIGIA, clasa a IV-a
Școala Gimnazială "Iordache Cantacuzino" Pașcani

Școala visurilor mele este un loc minunat unde te duci cu mare drag. Ea are multe ferestre mari și holuri viu colorate, cu clase spațioase și luminate.

Profesorii și învățătorii sunt foarte înțelegători cu noi, elevii și ne învață multe lucruri interesante și de folositor în viitor. Noi, elevii, suntem foarte recunoscători pentru toate lucrurile pe care le învățăm în școală: cum să ne purtăm în viață, să fim politicoși cu cei din jurul nostru, să fim empatici, să încercăm să fim mai buni, să zâmbim mai mult și să fim prietenoși.

Școala visurilor mele va rămâne un vis pe care mai târziu, când voi deveni adult, sper să-l pot transpune în realitate.

Școala visurilor mele

Maslincă David-Ionuț, clasa a IV-a
Școala Gimnazială "Iordache Cantacuzino" Pașcani

Școala visurilor mele este un loc modern și prietenos, unde învățarea este o adevărată bucurie, atât pentru cei mici, cât și pentru cei mari.

În această școală, clasele sunt luminoase și dotate cu tehnologie de ultimă generație, astfel încât fiecare lecție este interesantă și ușor de înțeles. Aici există multe cluburi și activități extracurriculare, de la robotica la artă și sport, unde elevii își pot descoperi și perfecționa pasiunile. În pauze avem spații special amenajate pentru relaxare și citit și astfel, putem petrece timpul liber într-un mod plăcut și util.

În această școală, fiecare elev este respectat și încurajat să-și urmeze visele. Profesorii sunt prietenoși și ne susțin în dezvoltarea noastră personală, ajutându-ne să devenim mai buni în fiecare zi.

Ce minunat este să înveți într-o astfel de școală! Cred că mi-aș dori să fiu pentru totdeauna copil!

Școala visurilor mele

Trif Efreimia, clasa a IV-a
Școala Gimnazială "Iordache Cantacuzino" Pașcani

Școala visurilor mele arată divin. Are două etaje, iar în interior se simte un miros inmiresmat de flori de liliac alb.

La ferestre sunt așezate cele mai deosebite plante, iar în curtea școlii este o alee de lilieci roz și violet. În fiecare clasă sunt bănci de câte două persoane, o tablă interactivă și dulapuri pentru fiecare elev. Toate cadrele didactice au parul prins în coc și poartă cămașă albă cu fustă neagră.

Pe holurile școlii se află multe proiecte făcute de copii, iar în pauze se aud diferite melodii îndrăgite de copii care sunt difuzate în boxe. De asemenea, în pauze avem multe opțiuni de a ne distra.

Școala mea are multe lucruri interesante și distractive de care te poți bucura și tu dacă vii să înveți în școala mea.

Cum mi-aș dori să învăț: Lecția perfectă

Adelina Pintică
Școala Gimnazială Mihai Eminescu

Pe măsură ce omul a evoluat, s-au descoperit mai multe metode de învățare, unele mai eficiente decât altele. Folosirea învățării active ajută la memorarea informațiilor mai ușor și transmiterea lor mai departe.

Metodele de învățare variază de la câmpul vizual până la cel auditiv, tactil sau emoțional. Cea mai eficientă metodă prin care un elev poate învăța și asimila informații este vizualizarea. Prin vizualizare, elevul este pus la încercare să țină pasul cu experimentul, poate pune întrebări în timp ce are loc experimentul și învață în același timp. Un exemplu foarte bun fiind însuși Isaac Newton, care, prin vizualizarea atracției centrului de greutate al mărului spre centrul Pământului, descoperă Gravitația.

Personal, nu cred că ar conta foarte mult metoda prin care înveți. Contează foarte mult tipologia din care faci parte ca și elev. Există elevi care învață ascultând lecții(auditiv), elevi care învață experimentând, atingând(tactil), elevi care învață văzând imagini sau texte(vizual), există și elevi care învață de dragul profesorului sau care nu învață din cauza profesorului sau al modului în care acesta predă. Sunt elevi care învață pentru note, burse, sau de teama

părinților. Sunt de părere că toate lecțiile sunt diferite, în funcție de materia din care fac parte, elevii sunt diferiți și profesorii lor la fel.

Nu poți învăța doar citind la matematică, la fel cum nu poți să asculți un experiment la chimie și să pretinzi că știi matematică sau chimie.

Faptul că multor elevi le este greu la o anumită materie poate însemna că folosesc metoda greșită pentru a memora informațiile. Trebuie să vadă ce îi ajută să învețe și să folosească acea metodă. Dacă îi ajută să scrie o lecție pentru a o reține, să facă asta. Dacă îi ajută să citească cu voce tare, sau să se uite la filmulețe pentru a afla mai multe informații, să încerce și aceste metode.

Lecția perfectă, din punctul meu de vedere, este captivantă, cu un nivel ridicat de adrenalină și totodată distractivă. Lecția respectivă trebuie să îi uimească pe elevi, să îi facă curioși să afle mai multe, să îi facă creativi și să simtă că au aflat ceva nou și interesant.

Nu contează materia la care se predă această lecție perfectă, ci felul în care ea este predată. Elevi nu ar trebui să învețe pentru note, ci pentru a-și dezvolta propria imaginație, pentru a-și îmbogăți cunoștințele și pentru a înțelege mai bine mediul din care fac parte.

Un mesaj pentru profesorii viitorului

Adelina Pintică
Școala Gimnazială Mihai Eminescu

Odată cu trecerea timpului, generațiile s-au schimbat și se vor schimba mereu. Tehnicile și dispozitivele de învățare vor fi diferite, de la an la an, dar un element central va rămâne la fel de important: profesorii.

Locațiile se schimbă, datorită construcțiilor, materia se schimbă, odată cu inteligența artificială fiind adăugați termeni și lecții interesante, însă profesorii vor rămâne aceiași.

De-a lungul timpului, profesorii au fost disprețuiți din cauza materiei pe care o predau sau din cauza lipsei interesului elevului. Este adevărat, unele materii pot fi dificile pentru unii elevi. Însă, eu cred că dacă îți place ceea ce predai și iubești copiii, poți găsi o cale să îi atragi chiar și pe copiii „mai dificili”, sau pe copiii cărora nu le place să învețe.

Cumva, profesorii trebuie să se adapteze la generațiile actuale de elevi, să fie buni psihologi, să caute metoda cea mai bună pentru a-i atrage pe elevi, pentru a-i face să învețe

materia pe care o predau. Elevii să învețe de drag, distrându-se și descoperind, nu doar pentru note.

Eu încă am încredere și stimă față de profesorii care adoră ceea ce predau, care se implică foarte mult. Îmi plac profesorii care iubesc copiii, caută să-i înțeleagă și le pasă de ceea ce simt.

Cred că dacă pui suflet în ceea ce faci, nu poți să dai greș.

Un mesaj foarte important pentru profesorii, nu doar din zilele noastre, ci în special pentru profesorii viitorului este: „nu lăsa un copil nepăsător să te doboare sau să îți distrugă pasiunea pentru predat!”

O zi din viața mea de elev

Alessia Mitruș
Școala Gimnazială Dracea

O zi din viața mea de elev începe așa: mă trezesc de dimineață, mă spăl pe dinți și pe față, mă îmbrac, mă încalț, îmi iau geaca pe mine, iau ghiozdanul la spate și plec spre șosea. Îl aștept pe Iulică, șoferul de pe microbuz și el mă duce la școală, alături de ceilalți copii, care stau mai departe de școală.

La școală îmi salut colegii, mă așez în bancă și mă pregătesc pentru prima oră. Când vine domnul profesor, doamna profesoară, îl salutăm sau o salutăm și începem ora.

În timpul orei citesc, scriu sau ies la tablă. Când se termină ora, iese domnul profesor/doamna profesoară și dacă sunt de serviciu trebuie să stau în clasă să fac curat, să șterg tabla, să am grijă să nu intre alți colegi de la alte clase în clasa noastră și să nu se bată colegii.

După ore, ajung acasă, mănânc, îmi fac temele, mă joc puțin, îmi calc hainele și le pregătesc pentru a doua zi, îmi șterg pantofii, îmi fac ghiozdanul, mă spăl pe corp și pe dinți, mă uit puțin la tv și mă culc.

Ce îmi place mie la viața mea de elev? Îmi place că am note bune, chiar și la matematică, care e destul de grea, învăț lucruri noi în fiecare zi și socializez cu colegii.

Ce nu-mi place la mine ca elev? Nu îmi place că nu am note maxime la matematică și că nu îmi dau toată silința le engleză.

Școala visurilor mele

Antonia Pascu
Școala Gimnazială Mihai Eminescu

În fiecare dimineață mă trezesc visând la școala perfectă. Aici, clădirile sunt vopsite în culori vii, iar sălile de clasă sunt pline de inspirație.

Profesorii sunt mentori dedicați, care transformă lecțiile în aventuri captivante, activitățile sunt variate, de la atelier de artă la cluburi de robotică, oferindu-ne șansa de a ne explora pasiunile. Școala are și un colț verde de natură, cu grădini unde ne putem relaxa, iar primăvara și toamna putem organiza picnicuri și festivaluri despre educație.

La școala visurilor mele, materiile sunt interesante și aplicabile în viața reală. Profesorii sunt prietenoși, ne încurajează să punem întrebări și ne ajută să ne dezvoltăm talentele. Tot aici, în loc să fim presați de teste și note, suntem motivați să învățăm din curiozitate și ne distrăm învățând.

Școala visurilor mele

de Eva Pintică
Școala Gimnazială Mihai Eminescu

Școala visurilor mele este o școală fără bullying, cu pauze de 20 de minute și ora de 40 de minute. Ea este o școală mare, populară, frumoasă, cu copii buni, situată lângă Primăria Alexandria, acolo unde a și fost, până să ne mutăm la Colegiul Național Alexandru Dimitrie Ghica.

Doamna de română ne-ar preda la fiecare oră, am citi mult la literatură și am face exerciții oral, nu în scris.

La gramatică, doamna ne-ar preda apoi am lucra exerciții din culegere, am da test mereu din gramatică.

La matematică, profesorul trebuie să fie dur și aspru și să fie profesor, nu profesoară. Așa ar înțelege mai bine elevii și ar învăța mai mult.

La fizică, trebuie să fie un profesor la fel ca la mate, aspru și dur cu noi. Dacă nu înveți, iei 2. Unii elevi învață și de frică.

La engleză ar fi o doamnă tânără și înțelegătoare. Spre exemplu, dacă nu ți-ai făcut tema te-ar ierta, cu condiția să o faci pentru data viitoare.

La franceză, o doamnă în vârstă care are multe pretenții de la tine, trebuie să faci tema zi de zi, să ai cuvintele necunoscute în vocabular, să înveți la fiecare oră și clasa să fie curată la ora ei! Dar ea este foarte bună, dacă iei 4 în test, îți pune 5.

La biologie, o doamnă tânără și cam pretențioasă, la fel ca la franceză, trebuie să înveți mereu și să ai curat în clasă!

La istorie, ar fi o doamnă în vârstă, care își dorește să fie respectată de copii. Dacă râde cineva la ora ei, ia 3!

La geografie, ar fi o doamnă calmă și drăguță. Ne-ar da note mari la toți! Am lucra de pe site-ul „Seterra”.

La desen, ar fi o doamnă plăcută și prietenoasă cu toți copiii. Tot ce trebuie să faci este să pictezi ce îți cere, cu acuarele.

La muzică, un domn prietenos și de treabă. Te-ar lăsa să citești din caiet și ți-ar da 10. Ne-ar pune muzică toată ora și am putea învăța la alte materii.

La socială, o doamnă frumoasă, care nu suportă bullying-ul. Dacă aude de bullying, se duce la director.

La informatică, o doamna de treabă, dar aspră. Dacă faci ce îți cere, îți dă 10. Dacă vorbești în timpul orei ei, îți scade un punct la următoarea notă.

La sport, un profesor de treabă. Îți dă 10 chiar dacă stai pe bancă.

La tehnologică, un profesor creativ și de treabă. Ne-ar pune să facem un proiect sau experiment, în clasă, pentru notă. Și ne-ar da 10, chiar dacă nu am făcut bine.

La dirigenție, o doamnă dirigintă de treabă și puțin bună. Dacă aude de bullying, vorbește cu părinții hărțuitorului imediat. S-ar uita pe camere și dacă găsește filmările, îi scade un punct.

Dragi profesori ai viitorului,

Șuicu Maria
Școala Gimnazială nr 2 Orbeasca

Sper că, pe măsură ce citiți aceasta, sunteți în picioare într-o clasă plină de idei noi, tehnologie și elevi dornici, exact ca aici, acum, în clasa mea de a VIII-a. În timp ce generația mea crește într-o lume care se schimbă mai repede ca oricând, pot doar să-mi imaginez cât de mult se vor schimba lucrurile până la momentul în care veți citi aceste cuvinte. Dar oricât de mult ar evolua tehnologia sau oricât de diferite vor deveni lucrurile, sper că unele părți ale predării vor rămâne aceleași.

În primul rând, vă rog să nu uitați cât de mult impact puteți avea asupra vieților elevilor voștri. Profesorii noștri din prezent sunt cei care ne învață matematică și biologie, dar tot ei sunt cei care ne fac să ne simțim sprijiniți sau inspirați. Ei ne insuflă importanța bunătății, creativității și muncii asidue. Sper că în viitor veți avea încă timp să vă cunoașteți elevii nu doar ca învățăcei.

De asemenea, vreau să vă rog să continuați să încurajați curiozitatea. Uneori, școala pare doar o succesiune de teste, examene și teme. Dar cei mai buni profesori ne ajută să vedem dincolo de aceste limite. Învățarea ar trebui să fie o aventură, o călătorie în descoperirea lumii din jurul nostru și a ști cine suntem cu adevărat. Sper că veți continua să vă încurajați elevii să aibă bucuria de a explora idei noi, chiar și dacă uneori pare greu de realizat.

În final, sper să credeți în puterea conexiunii. Chiar dacă lumea se schimbă, este ușor să simțim că suntem toți separați sau singuri, mai ales cu atât de multă tehnologie în jurul nostru. Dar școala este unul dintre acele puține locuri unde oamenii din toate mediile se adună și învață unii de la alții. Profesorii care ne unesc, care creează un sentiment de familie și comunitate, sunt cei pe care nu-i vom uita niciodată.

Sper să știți că, indiferent cât de avansat va deveni viitorul, va exista mereu un loc pentru profesorii care predau cu inima.

Lecția Perfectă

de Maria Șuicu
Școala Gimnazială nr 2 Orbeasca

Lecția perfectă pentru mine ar începe cu ceva care să-mi capteze interesul imediat, cum ar fi o poveste, o întrebare interesantă sau un exemplu din viața reală. Această introducere mi-ar stârni curiozitatea și m-ar face nerăbdătoare să învăț mai multe despre subiect, în loc să aud doar fapte de la început.

În această lecție ideală, ar exista multă interacțiune. Nu aş sta doar să ascult; aş avea ocazia să particip în diferite moduri, cum ar fi prin discuții, activități de grup sau proiecte practice. Această implicare face învățarea semnificativă, pentru că încerc activ lucruri, în loc să memorez doar.

Ajutoarele vizuale ar juca un rol important în a mă ajuta să înțeleg. Fie că e vorba de un videoclip, o diagramă sau o tablă interactivă, vizualele fac mult mai ușor de înțeles ideile complexe și mă ajută să-mi păstrez atenția la lecție. Văzând conceptele prind viață vizual, este adesea cel mai bun mod pentru mine de a mă conecta cu materialul.

Ar exista, de asemenea, timp pentru a pune întrebări și pentru a primi feedback, ceea ce este foarte important. Dacă nu înțeleg ceva, m-aș simți confortabil să cer clarificări. A avea această șansă face învățarea mai puțin intimidantă și mai susținătoare, pentru că știu că profesorul este acolo să mă ajute să găsesc răspunsurile.

La finalul lecției, o recapitulare rapidă sau un rezumat ar fi extrem de util. Revizuirea punctelor cheie sau crearea unui scurt plan m-ar ajuta să rețin mai bine informațiile și să am încredere că am înțeles.

În concluzie, lecția perfectă pentru mine ar fi una care îmi captează atenția, mă implică în moduri practice, folosește vizuale pentru a simplifica ideile și include oportunități pentru întrebări. O astfel de lecție m-ar inspira să învăț și ar face ca materialul să fie relevant și ușor de reținut.

MY DREAM SCHOOL

BÎRĂIANU VICTOR – clasa a VII-a

Colegiul Național Pedagogic “Ștefan Velovan”, Craiova Prof. Mărgineanu Simona Venera

C.N.P. “Ștefan Velovan”, Craiova

If I could design my dream school, it would be the coolest place ever! Picture this: a school where learning is fun, and everyone is excited to be there. I imagine walking through the front gates and being greeted by teachers who actually want to teach and care about us. They'd know our names, our favorite subjects, and even our hobbies!

First of all, the building would be colorful and full of art. Instead of boring white walls, there would be bright murals painted by the students. Each hallway would have different themes, like outer space, the ocean, and even our favorite video games. Every classroom would feel like an adventure waiting to happen. I mean, who wouldn't want to learn science in a classroom that looks like a spaceship or math in a room with climbing walls?

Speaking of classrooms, let's talk about what we'd actually learn. In my dream school, we wouldn't just sit in desks all day. There would be no more boring lectures! Instead, we'd have hands-on projects, group activities, and even field trips every week. Imagine learning about plants in science class by planting our own garden or exploring the history of a country through cooking its traditional food. Learning would be like going on a quest every day!

The best part? There would be more choice. We'd get to pick some of our classes, like video game design, photography, or even robotics! Everyone would have a class that makes them excited to wake up in the morning. Plus, every student could have a “passion project”

where we could spend time on something we love. Whether it's writing a story, starting a YouTube channel, or building a cool model, we would have the freedom to explore our interests.

Now let's talk about recess. In my dream school, recess would be legendary. There'd be a giant playground with awesome climbing structures, a sports field for soccer and basketball, and maybe even a water slide for hot days. We'd also have time to chill out in a quiet garden or cozy reading nook for those who just want to relax. We'd all have plenty of time to hang out with friends and play whatever games we wanted.

And, of course, my dream school would have the best food ever. Forget about bland cafeteria food! There would be a giant buffet with pizza, pasta, tacos, and maybe even a dessert bar with every kind of ice cream imaginable. Every day would feel like a feast. Plus, we'd have cooking classes that let us make our meals, so we could learn how to eat healthily while still having fun.

Finally, the most important thing about my dream school is that everyone feels included. There would be clubs for everyone, whether you like sports, art, science, or music. Nobody would be left out, and we'd all support each other no matter what. Bullying would be a thing of the past because kindness would be the school's number one rule.

In conclusion, my dream school would be a place where learning is as exciting as an adventure, where everyone has a voice, and where coming to school feels like stepping into a world of possibilities! I hope one day schools can be more like this because I know all kids would love to go to a place like that!

MY MESSAGE FOR THE TEACHERS IN THE FUTURE

Elev. PANDURU SARA – clasa a VI-a

Colegiul Național Pedagogic “Ștefan Velovan”, Craiova, Prof. Mărgineanu Simona Venera,
C.N.P. “Ștefan Velovan”, Craiova

Dear Future Teachers,

Hi there! My name is Sara, and I'm eleven years old. Right now, I'm in the sixth grade, and there's so much I want to tell you about what school is like for me and my friends. First of all, thank you for caring about us, even though you might not know us yet. Teaching is not an easy job, and I imagine you spend a lot of time preparing lessons and grading papers. So, here's my message to you, straight from the heart of an 11-year-old girl!

I think that understanding is Key. Sometimes, it feels like adults don't really get what it's like to be a kid. Please remember that not every student lives the same life. Some of us have big family responsibilities, while others might feel pressure from friends or social media. If you try to understand what we're going through, it will help you connect with us better. A little empathy goes a long way!

Another important thing is to make Learning Fun. We all know that school can be boring sometimes — especially when we just sit and listen for too long. I believe learning can be an adventure! Try to include more hands-on activities, like science experiments or art projects, and maybe even some games. It would be amazing if every subject felt like an exciting journey rather than just another task.

What kids need from you is to Encourage Creativity. One of the coolest things about being a kid is how much we love to create. Whether it's writing stories, drawing, or making up silly songs, we have wild imaginations! It would be awesome if teachers gave us time to express ourselves. Sometimes, it just takes a little encouragement to help us find our passions.

Last but not least, Listen to Us. Please don't forget to listen to our ideas and opinions. It feels really empowering when you include our voices in the classroom. It could be through discussions, surveys, or simply by asking for our thoughts on assignments. Just knowing that you care about what we think makes us feel valued and motivated.

I guess what I'm trying to say is that teachers have a unique power to influence our lives. You are our guides in a world that can often feel confusing and overwhelming. So, please be the kind of teacher who inspires, encourages, and believes in every one of us.

Thank you for reading my message! I hope that when you look at your future students, you see the potential in each of us, just waiting to shine. With hope and excitement,

Sara

LECȚIA PERFECTĂ LA GEOGRAFIE

Elev: DUMITRICĂ MARIA,clasa a XIa F
Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan ” Craiova

O lecție perfectă la geografie ar începe cu o atmosferă plină de entuziasm, dar și de curiozitate. Prima zi de școală este întotdeauna un moment special, dar azi, eu și colegii mei suntem deja nerăbdători să descoperim împreună o lume fascinantă, plină de locuri, culturi și tradiții.

Imediat ce profesorul face intrarea în clasă, ne zâmbește și ne spune că lecția de astăzi nu va fi una obișnuită. În loc să deschidem manualele, ne cere să ne împărțim în grupuri și să explorăm diferite colțuri ale lumii prin intermediul unor fotografii impresionante și video-uri scurte despre țările pe care urmează să le studiem. Aceasta metodă ne lasă să ne implicăm activ și să ne simțim conectați la subiect.

După câteva minute de discuții animate, grijile cotidiene se risipesc. Fiecare grup primește o misiune: să prezinte un aspect specific al țării alese. Fie că este vorba despre gastronomie, obiceiuri tradiționale sau atracții turistice, toată lumea contribuie cu idei și informații. Îmi place să îi ascult pe colegii mei, care descoperă și împărtășesc povești fascinante despre cultura diferitelor popoare.

După ce fiecare grup își prezintă rezultatul, profesorul propune o activitate practică: să organizăm o „mini-expoziție” în care să aducem obiecte sau delicii din diverse colțuri ale lumii. Acesta ar fi cu siguranță un moment de legătură și colaborare. Fiecare elev ar putea aduce câte un element caracteristic, iar clasa ar deveni o adevărată „fereastră” către diferite țări. Asta ar face lecția nu doar informativă, ci și distractivă!

După expoziție, profesorul ne propune o discuție despre impactul turismului asupra mediului și culturilor locale. Fiecare dintre noi ar avea ocazia să își exprime părerea și să dezbate idei. Această activitate ar stimula gândirea critică și ar încuraja dialogul. Aș aprecia enorm să discutăm despre cum putem, ca generație tânără, să devenim mai conștienți de alegerile noastre și de efectele lor asupra mediului.

În final, lecția s-ar încheia cu o activitate creativă: să ne imaginăm că suntem jurnaliști de călătorie și să scriem un scurt articol despre o țară pe care ne-ar plăcea să o vizităm. Ar fi o oportunitate perfectă de a ne exprima imaginația și de a învăța să apreciem diversitatea culturală.

Așadar, o lecție perfectă la geografie nu se limitează doar la date și hărți. Este despre experiență, discuții, creativitate și, mai presus de toate, despre explorare. Aceste metode ne-ar face să ne dorim să învățăm mai mult, să călătorim și să ne cunoaștem mai bine atât pe noi înșine, cât și lumea din jurul nostru.

Cu siguranță, așa aș vrea să arate fiecare oră de geografie!

LECȚIA PERFECTĂ LA INFORMATICĂ

Elev VATAVU MATEI GABRIEL,

Prof. Căpruciu Marinela Mioara,
Colegiul Național Pedagogic Ștefan Velovan, Craiova

În fiecare săptămână, aștept cu nerăbdare ora de informatică, dar visul meu ar fi să trăiesc acea lecție perfectă, în care fascinanta lume a tehnologiei prinde viață și devine cu adevărat captivantă. Voi încerca să descriu cum ar arăta această lecție ideală.

Ziua începe cu entuziasm, iar când intru în clasă, mă întâmpină un tablou interactiv, pe care profesorul a pregătit o prezentare dinamică, plină de culori și animații. În loc să ne povestească despre concepte teoretice uneori plictisitoare, el ne-ar lăsa să ne implicăm activ. „Astăzi vom învăța să creăm un joc simplu!” ar spune, iar ochii colegilor mei s-ar lumina de bucurie.

După o scurtă introducere, am fi împărțiți în echipe, ca să stimulăm colaborarea. Fiecare echipă ar avea sarcina să dezvolte un mini-proiect, iar profesorul ar circula printre noi, oferindu-ne sprijin și încurajări. Am putea folosi platforme online care promovează învățarea interactivă, precum Code.org sau Scratch, unde am putea să ne punem în aplicare ideile și creativitatea.

Aș vrea ca lecția să fie plină de provocări, dar și de recompense. De exemplu, după fiecare etapă realizată, am putea avea o mică competiție amicală, unde fiecare echipă își arată progresul, iar cele mai originale proiecte ar primi mici premii. Această abordare nu numai că ar spori motivația, dar ar transforma informația teoretică în experimente practice.

O parte esențială a lecției perfecte ar fi introducerea unor invitați speciali din domeniul tehnologiei - programatori, dezvoltatori de jocuri sau chiar antreprenori din industria IT. Ar putea să ne povestească despre experiențele lor, să ne ofere sfaturi utile și, cel mai important, să ne inspire să visăm la cariere în acest domeniu.

După o sesiune intensă de muncă și distracție, ne-am putea relaxa vizionând un scurt documentar despre inovațiile tehnologice recente, iar apoi am avea o discuție liberă despre impactul tehnologiei asupra societății. Ar fi o oportunitate excelentă să ne exprimăm opiniile și să aflăm perspective diferite.

În final, lecția ar trebui să se încheie cu o reflecție. În concluzie, Informatica a pătruns în cele mai variate domenii, deci indiferent de profesia pe care o s-o aleagă un tânăr, la viitorul lui de cunoașterea modului de utilizare a unui instrumentar informatic. Este nevoie ca inițierea tinerilor din toate școlile în utilizarea calculatoarelor să se facă la un nivel pe care îl numim azi nivel de cultură generală.

Bibliografie:

1. Joița, Elena, Eficiența instruirii, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998.

ȘCOALA MEA DE VIS

Elev POPA RAREȘ ANDREI, Clasa a IX a G
Colegiul Național Pedagogic "Ștefan Velovan", Craiova

Școala mea de vis este un loc magic, unde fiecare zi este o aventură. Imaginându-mi această școală, mă gândesc întâi la clădirile ei colorate, care strălucesc sub razele soarelui. În fața școlii se află un parc mare cu pomi înfloriți și flori de toate culorile. Aici, colegii mei și cu mine ne petrecem pauzele, jucându-ne și râzând.

La intrare, ne întâmpină un panou imens cu mesaje inspiraționale, care ne încurajează să fim cei mai buni. În hol, parterul este deschis și luminos, iar pe pereți sunt expuse lucrările elevilor. Fiecare clasă are o tematică diferită: clasa de matematică este decorată cu formule și cuburi colorate, iar clasa de artă este plină de tablouri și desene vibrante.

În școala mea de vis, profesorii sunt nu doar dascăli, ci și prieteni. Ei ne ascultă ideile și ne încurajează să ne exprimăm liber. Fiecare oră este interactivă și plină de jocuri educaționale. Îmi imaginez o oră de știință în laborator, unde putem face experimente interesante, sau o oră de istorie în care să ne transformăm în personaje celebre și să trăim momente importante din trecut.

Un alt aspect minunat al școlii mele de vis este biblioteca. Aceasta este imensă și are cărți din toate colțurile lumii. Aici, ne putem pierde în povești fascinante și să descoperim lucruri noi despre univers. În plus, biblioteca are un colț special dedicat lecturilor interactive, unde putem participa la povești spuse de autori preferați.

Activitățile extracurriculare sunt foarte variate. Există cluburi pentru toate pasiunile: de la fotbal și baschet, la teatru, dans și robotics. Fiecare elev își poate găsi locul, iar colaborarea între colegi este încurajată. La finalul anului, avem un festival al talentelor, unde toată lumea poate să-și arate talentele și să se bucure de succesele celorlalți.

Pe lângă toate acestea, școala mea de vis are un program de schimburi culturale cu alte școli din lume. Aici, elevi din diferite țări vin să învețe împreună cu noi, împărtășindu-ne tradiții și obiceiuri. Astfel, ne îmbogățim cunoștințele și ne facem prieteni noi.

În concluzie, școala mea de vis este un loc unde fiecare copil se simte valorizat și iubit, unde dorința de a învăța este stimulată și unde creativitatea și buna dispoziție sunt mereu prezente. Aici, fiecare zi este o oportunitate de a crește și a deveni cea mai bună variantă a noastră. Aș vrea ca, într-o zi, să pot transforma acest vis în realitate!

Speranță pentru viitor Un mesaj pentru profesorii viitorului

Elev DOBRICĂ RĂZVAN ANDREI, cls a IXa
Prof. coordonator Iaurum Cristina
Liceul Tehnologic Virgil Madgearu
Roșiori de Vede, Teleorman

Mă gândesc uneori la cum ar fi profesorii din viitor. Oare vor fi roboți care vor ști toate răspunsurile la întrebările noastre sau vor fi oameni care, chiar dacă nu știu totul, au răbdare să ne explice? Îmi imaginez că, în viitor, profesorii nu vor mai fi doar cei care vin să ne predea lecțiile din manuale, ci vor deveni adevărați mentori, prieteni și ghizi. Ei ne vor arăta nu doar cum să rezolvăm probleme de matematică sau să interpretăm un text literar, ci ne vor învăța cum să fim curajoși, cum să ne găsim propria cale și cum să învățăm din greșeli. Cred că un profesor din viitor va trebui să fie un bun psiholog, cineva care să ne cunoască și să ne înțeleagă. Imaginați-vă un profesor de geografie care ne povestește despre marile expediții ale omenirii și despre locuri exotice. Acest profesor din viitor ne-ar putea ajuta să vedem acele locuri în mintea noastră, să ne imaginăm cum ar fi să fim acolo. Însă, pe lângă lecția propriu-zisă, el ne-ar încuraja să ne dorim să călătorim, să cunoaștem și să respectăm diferite culturi și tradiții. Un profesor de istorie, de exemplu, ne-ar putea învăța nu doar date și evenimente, ci și cum să

interpretăm trecutul, să vedem greșelile și reușitele oamenilor dinaintea noastră și să înțelegem de ce ele sunt importante pentru prezent și viitor.

Mi-ar plăcea ca profesorii din viitor să fie capabili să înțeleagă că fiecare elev este diferit și are propriul stil de învățare. Dacă unii dintre noi prind mai repede o idee, alții au nevoie de mai multe explicații și exemple. Poate că acești profesori vor avea timpul și răbdarea să ne ofere atenția de care avem nevoie, să ne susțină și să ne arate că fiecare progres, oricât de mic, este important. În viitor, cred că profesorii vor pune mai mult accent pe dezvoltarea fiecărui elev în parte, ajutându-ne să descoperim ce ne place și ce ne dorim să facem mai departe în viață.

Îmi imaginez că, odată cu evoluția tehnologiei, profesorii nu vor mai fi doar cei care „predau” materie, ci vor deveni modele pentru noi. Ei ne vor inspira să ne urmăm visurile, să nu renunțăm la ceea ce ne dorim cu adevărat. Poate că școala va deveni locul unde vom veni cu plăcere, nu doar pentru a acumula informații, ci pentru a crește ca oameni, pentru a ne simți susținuți și înțeleși. Profesorii din viitor vor fi cei care ne învață să ne descoperim pe noi înșine, să fim curioși, să căutăm soluții și să ne înfruntăm fricile.

Într-un fel, aștept ca profesorii din viitor să fie asemenea unor mentori care nu doar transmit cunoștințe, ci ne inspiră să ne dorim mai mult, să credem în noi și să ne urmăm pasiunile. Poate că astfel, școala va deveni un loc unde nu doar învățăm, dar și creștem ca oameni, pregătiți să facem față lumii mari din afara ei.

Elev: Manza Cezar

Clasa: IV

Școala: Școala Gimnazila "Iordache Cantacuzino" Pascani, jud Iasi

Prof.coordonator: Micu Ana-Maria

Elev: Alexe Denis Andrei

Clasa: VII

Școală: Școala Gimnazială Dracea

Prof.Coordonator: Pintică Cristina

Alexe Denis Andrei

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială Dracea

ȘCOALA
IDEALĂ

3.11.2024

Alexe Denis

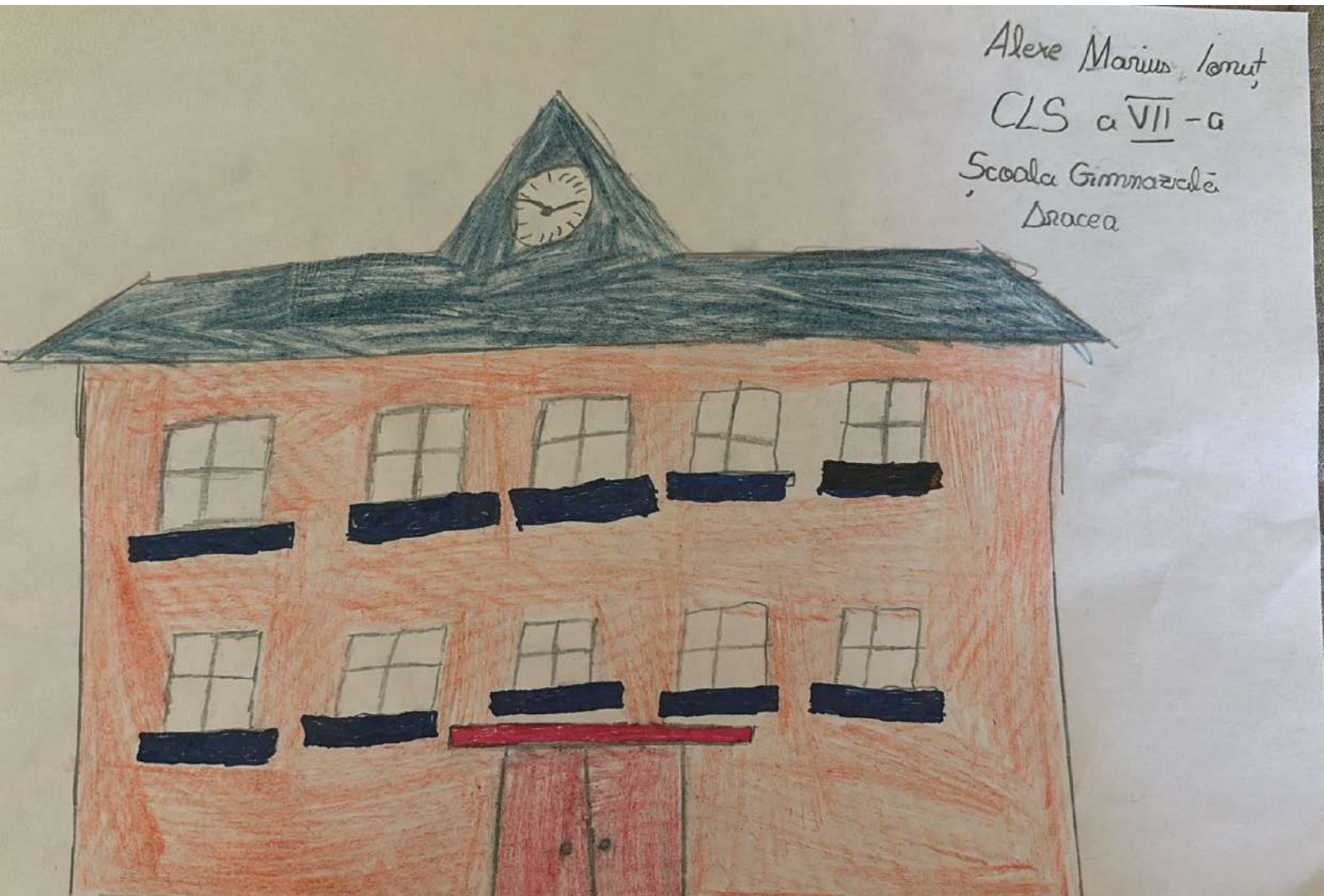

Elev: Alexe Marius Ionuț

Clasa: VII

Școala: Școala Gimnazială Dracea

Prof. Coordonator: Pintică Cristina

Elev: Maftai Ligia

Clasa: IV

Școala: Școala Gimnazială "Iordache Cantacuzino" Pânceni, jud Iași

Prof.coordonator: Micu Ana-Maria

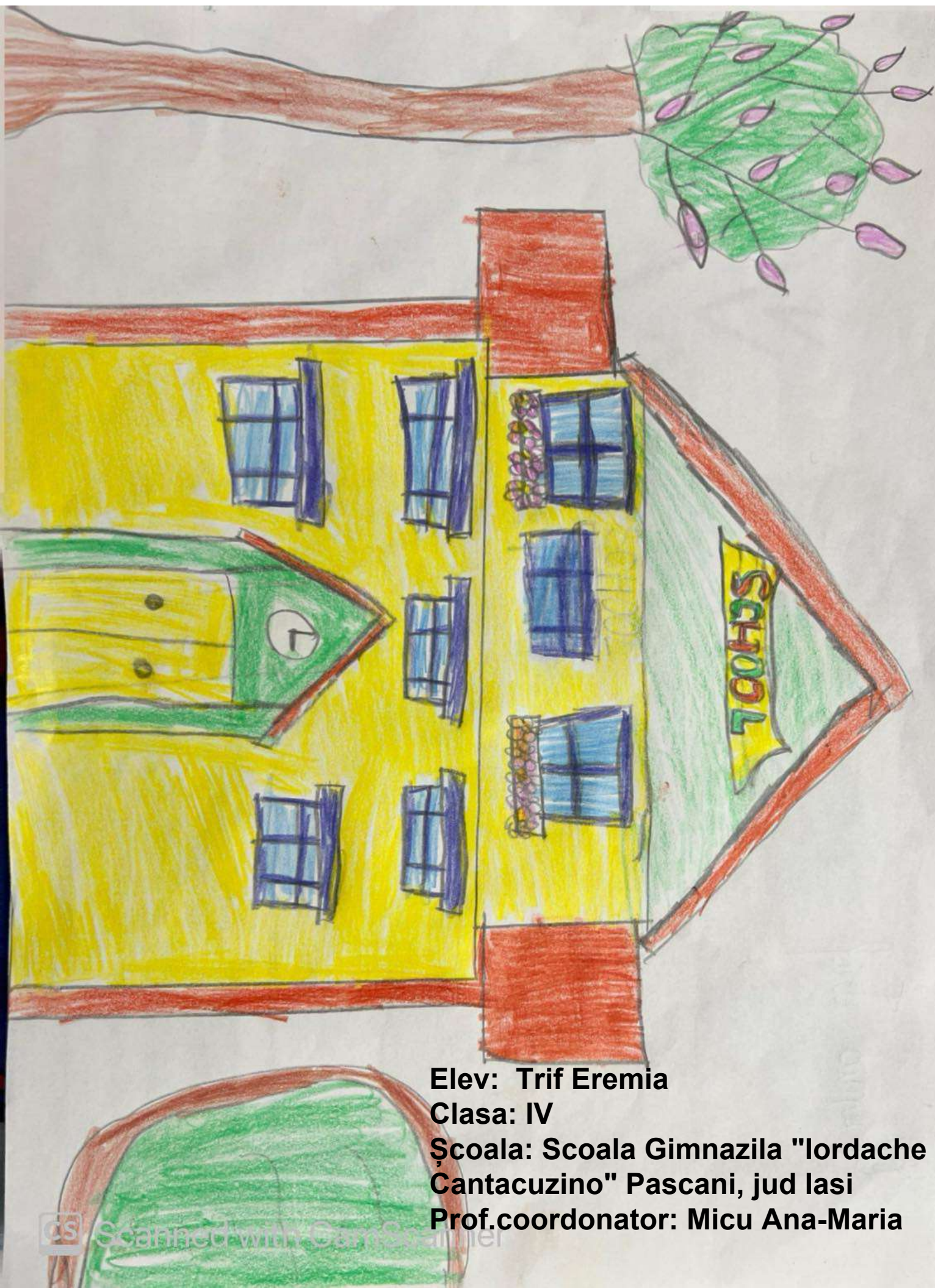
Elev: Maslinca David

Clasa: IV

Școala: Școala Gimnazila "Iordache Cantacuzino" Pascani, jud Iasi

Prof.coordonator: Micu Ana-Maria

Elev: Trif Eremia

Clasa: IV

Școala: Școala Gimnazială "Iordache Cantacuzino" Pânceni, județul Iași

Prof.coordonator: Micu Ana-Maria

Elev: Ștefanu Erika

Clasa: I

Școala Gimnazială nr. 13, Botoșani

Prof. coordonator: Baltă Mirela

ȘTEFANCU ERIKA
CLASA I

Elev: Herțanu Lorena

Clasa: I

Școala Gimnazială nr. 13, Botoșani

Prof. coordonator: Baltă Mirela

LORENA HERTANU
CLASA I

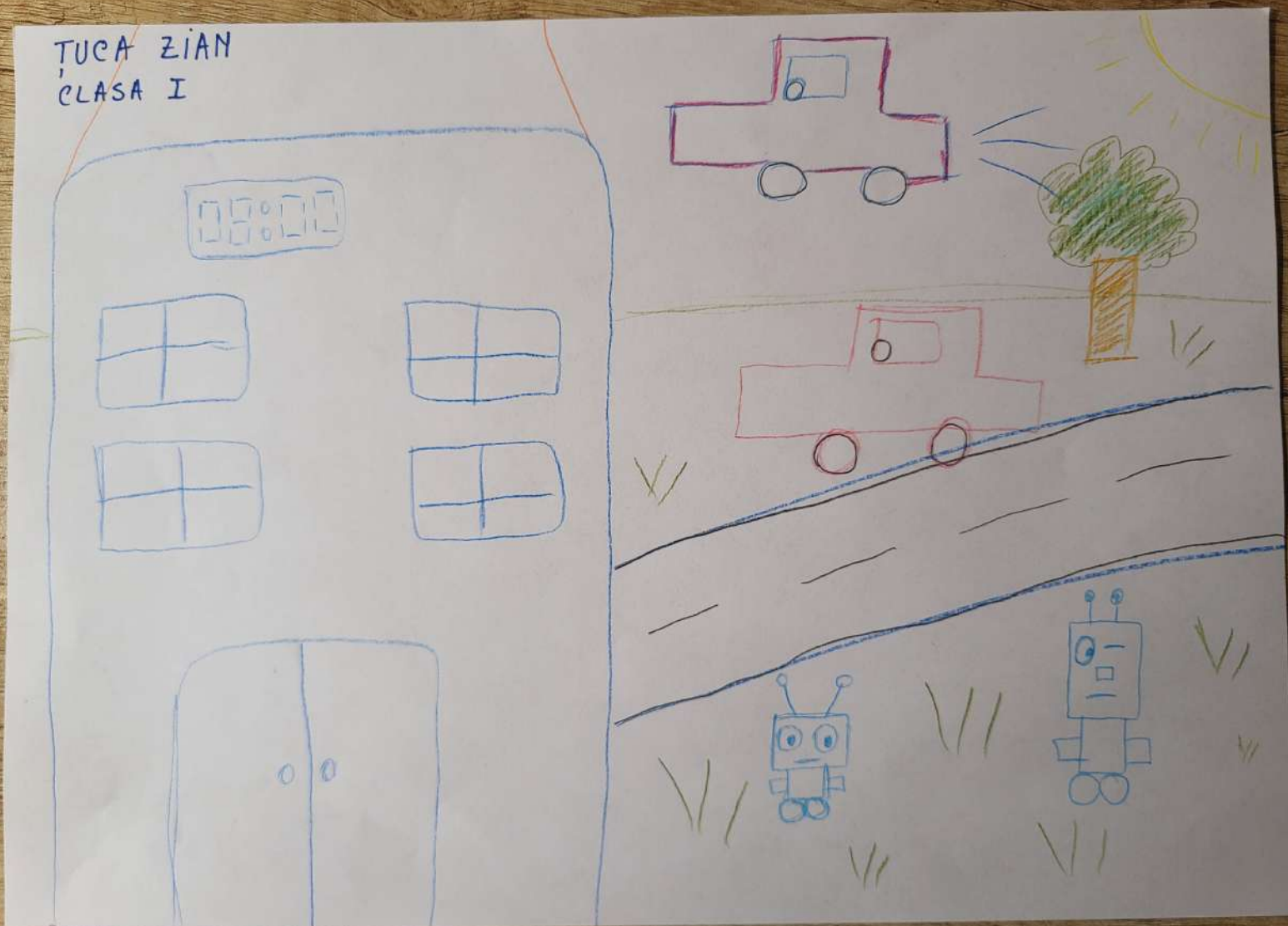

Elev: Țuca Zian

Clasa: I

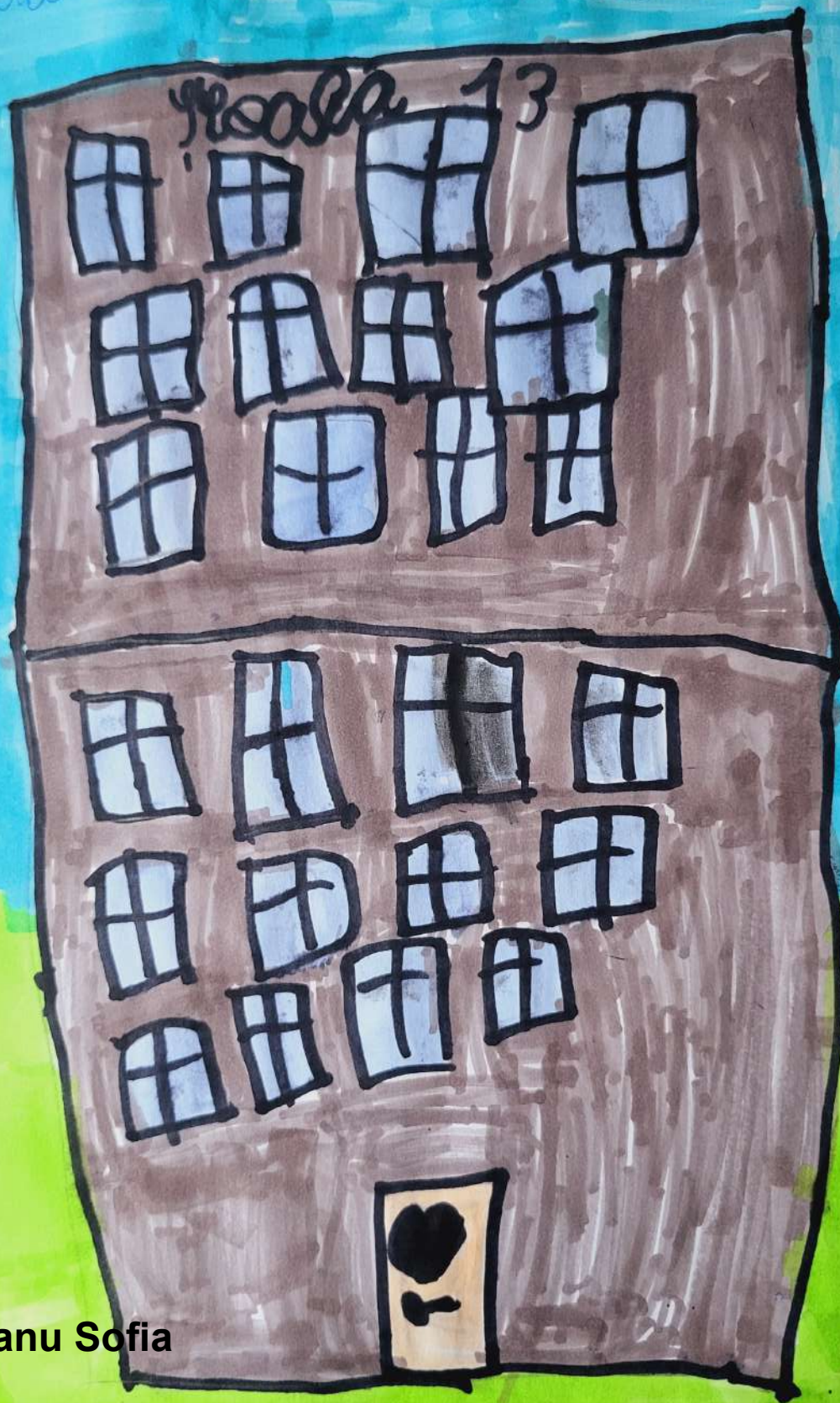
Școala Gimnazială nr. 13, Botoșani

Prof. coordonator: Baltă Mirela

Sofia

CIOBANU SOFIA
CLASA I

Elev: Ciobanu Sofia

Clasa: I

Școala Gimnazială nr. 13, Botoșani

Prof. coordonator: Baltă Mirela